

Pre-Linnæus

QK41

.D69

1553

#157

REMBERTI

DODONAEI MECHLINIENSIS
MEDICI TRIUM PRIORVM DE
Stirpium historia Commentariorum,
imagines ad viuum expressæ.

Vna cum indicibus, Græca, Latina, Officinarum, Germanica, Brabantica, Gallicaq; nomina complectentibus.

Habet & musca splenem.

ΕΥΕΙ ΝΟΝ Α ΜΥΤΑ ΕΟΝΧΑΝΕ.

ΕΥΕΙ ΧΩΝ ΜΥΡΙΑΝΗ ΧΟΧΑΝ

Et formicæ sua bilis inest. *Mo. Bot. Garden,*

ANTVERPIAE,

Ex Officina Ioannis Loel.

Anno M. D. LIII.

CVM GRATIA ET PRIVILEGIO
AD DECENNIVM.

1893

REMBERTI
DODONÆI
ÆTA. XXXV.
VIRTUTE
AMBI.

OLD PLANTINOTRINTED IN
AMSTERDAM

AMPLISSIMO MECHLINIENSI
VM SENATVI. CONSULI-
BVS. SENATORIBVS. DECA-
nis. Quæstoribus. Reliquoq;
Magistratui.

REMBERTVS DODONAEVS ME-
dicus obseruantiam, & qualem cunq; animi sui gra-
titudinẽ testari cupiens, has stirpium herbarumq;
Imagines summo studio atque indutria ad viuum
effigiatas breuibusq; marginalibus annotationibus
(quæ prolixorum commentariorum loco esse pos-
sunt) explicatas, Medicinæ & Herbariæ disciplinæ
studiosis in primis vtilès offert ac dedicat. Sperans
hoc licet exiguum munusculum à Senatu integer-
rimo grato animo, hilari experrectaque fronte,
excipiendum pro ea qua semper ciues suos
literatos, literarum & honestarum ar-
tium scientiarumque studio-
sos, humanitate. beneuo-
lencia & liberalitate
prosequitur.

* ij

GRÆCORVM NOMINVM INDEX.

A

		ἀνισορ	298
A βρότονορ θήλυ	1	ἀνκσορ	Ibid.
Αβρότονορ ἄρρη	2	ἀντίρρηνορ	219
Αγαθὸν δαιμόνιον	322	ἀντίρριζορ	Ibid.
ἀγέρατορ	108	ἀπίνθιορ	3
ἀγχεσσα ἀλκιβιάδιορ	7	ἀρκείορ	13
ἀγχεσσα ὀνόκλεια	6	ἀρνειορ	110
Αδλίαντορ	396	ἀρνώγλωσσορ	Ibid.
ἀείζωορ μέγα	140	ἀρισολόχια θήλυ	325
ἀείζωορ μικρορ	141	ἀρισολόχια κληματίτιρ	325
αἰθιοπίρ	156	ἀρισολόχια μάκρα	324
ἀκαλύφη ἄγρια	161	ἀρισολόχια ἄρρη	Ibid.
ἀκινὸν	273	ἀρισολόχια δακτυλίτιρ	Ibid.
ἀκόνιτορ λυκοκτόνορ	417	ἀρισολόχια σρογγύλη	325
ἀκόνιτορ κυκοκτόνορ	Ibid.	ἄρορ	330
ἀκόνιτορ ἕτερορ	Ibid.	ἀρτεμισία	15
ἀκόνιτορ παρλαλιαγχεῖρ	416	ἀρτεμισία λεπτόφυλλορ	18
ἀλοή	355	ἀρτεμισία μονόκλων	17
ἀλικάκαβον	433	ἀρτεμισία πολύκλωνορ	15
ἀλσίνη	56.57.58	ἄσαρορ	328
ἀλωτώκηρον	201	ἄσκληπία	327
ἀμάρακορ	19.268	ἄσκυρορ	74.75
ἄμμι	299	ἄσπλήνορ	395
ἄμπελον ἄγρια	377	ἄσέριορ	38.81
ἄμπελον λευκή	376	ἄσπρ ἄττικὸρ	38
ἀνάβασιρ	121	ἄσφόδελον	245
ἀναγαλιρ	60	ἄχιλλειορ	181
ἀνδρόσαιμορ	76	ἄψίνθιορ	3
ἀνδράχνη ἄγρια	143	ἄψίνθιορ θαλάσσιορ	4
ἄνηθορ	297		
ἄνθεμορ φυλλώδερ	196	B	
ἄνθεμιρ	223 224	βαθύπικρορ	3
ἄνθυλλιρ	12	βαλωτή	87
		βαρύπικρορ	3

INDEX

Βατράχιον	406	412	δρυοπτέρις	391
Βεττονική		189		
Βέχιου		20	ἐκύτιον	124
Βουβώνιον		38	ελατίνη	62
Βούγλωσμον		11	ἐλξίνη	55
Βουκίνους		203	ἐλξίνηκισσάμπελος	381
Βότρυς		275	ἐλελίσφακον	286
Βρύον	386	400	ἐλειόχρυσος	108
Βρύον θαλάσσιον		405	ἐλένιον	338
Βρυωνία		376	ἐμβόρον Ⓞ λευκός	351
Βούφθαλμον	230	231	ἐμβόρον Ⓞ μέλας	353
ΒουφθαλμⓄ		230	ἐμβορίνη	352
Βούτομον. Γ.		34	ἐπτάφυλλον	102
γαλεόβλολον		46	ἐρμού βοτάνιον	92
γαλίοψις	Ibid.		ἐρπυλλος ἄγριⓄ	264
γεντιανή		336	ἐρπυλλⓄ κηπευτός	263
γεράνιον		47	ἐυπαστώριον	65
γεράνιον ἕτερον		48	ἐυφροσύνη	42
γεράνιον βατραχιώδης		52	ἐφήμερον	367
γλαύξ		53	ἐφύδρον	121
γάλαξ		Ibid.	ἐχιον	9
γλίχων		266		
γλίχον ἄγριον		282	Ξωόφθαλμον	140
γλυκυσίδα		339	ζύγισ	264
γναφάλιον Δ		109		
δαύκος		212	ἠλύοσμος	276
δαφνοειδής	35.	369	ἠλυοσμος ἄγριος	280
δελφίνιον		202	ἠμεροκαλλίς	238
δελφίνιον ἕτερον		203	ἠλιοτρόπιον μέγα	69
δίκταμος		295	ἠλιοτρόπιον μικρόν	70
ψευδοδίκταμος		Ibid.	ἠράνθιον	225
δρακόντια μεγάλη		329		
δρακόντια μέγα		Ibid.	θαλίτρον	145

GRÆCORVM NOMINVM INDEX.

Σαλίκτρον	145	κόνηζα	37
Σηλυπτερίς	388	κόριον	301
Σύμερα	262	κορίανον	16.
		κορωνόπους τε ρευελλίον	115
Ι			
Ἰεραβοτάνη	159	κοτύληλαιον	39
Ἰον πορφύρεον	183	κοτύληδον ἡμερον	41
Ἰππουρίς	121	κρόκον	246
Ἰσσωρίς ἕτερα	124	κρότων	356
Ἰρίς	232	κύανον	197.198
Ἰσάτις ἄγρια	78	κυκλάμιον	335
Ἰσάτις ἡμερον	77	κυκλάμιον ἕτερα	384
Ἰχθυόθηρον	335	κυνοκράμβη	94
		κυνός ὄρχις	247
Κ			
καλαμίνθη	282	κύμβάλιον	39.41
κάλυξ	6	κύπερος	350
κάνναβις ἡμερον	81	κώνιον	439
καπνός	24		
κάρον	300	λαθυρίς	364
κασιόδα	385	λειμόνιον	169
κενταύριον μέγα	332	λευκόϊον	186.244
κενταύριον μικρον	333	λευκάνθεμον	223
κέσρον	318	λειχήν	399
κίκι	356	λιβάνιον	11
κληματίς	35	λιβανωτίς	305
κλινοπόδιον	265	λιβανωτίς σεφανωματική	291
κνίκος	36	λιγυσικόν	319
κρόμβη θαλασσίη	382	λιθόσπρεμον	317
κρίνον	236	λίνον	80
κρίνον βασιλικόν	1bid.	λινόξωσις θήλυ	93
κολουτέα	375	λινόξωσις ἄγρια	94
κολοκύνθις	373	λινόξωσις ἄρρηκ	92
κολχικόν	367	λογχίτις τραχίη	394
κόμη	205	λογχίτις ἕτερα	16.
			λυκον

INDEX

λυκοπόδιον
 λύκοψις
 λυσιμάχιον
 λυχνίς ἄγρια
 λυχνίς σεφανωματική

M

μανδράγορας
 μάρομ
 μάραθρομ
 μελισσόφυλλον
 μελιφύλλον
 μελαμπόδιον
 μήκωμ
 μήκωμ ἄγριος
 μήκωμ κερατίτις
 μήκωμ ρύιας
 μίνθη
 μιός ὠτα
 μυόσουρον
 μυοκτόνον

N

νάρκισσος
 νήριον
 νυμφαία
 νυμφαία ἑτέρα
 ξάνθιον
 ξίφιον
 ξιφίλιον
 ζύρις

O

ὄκιμον
 ὄκιμοειδές
 ὄνοθρυχίς

404	ὄνοχειλές	7
10	ὄριγανίς	270
82	ὄριγανος	269
194	ὄρμινον ἡμερον	289
193	ὄρμινον ἄγριον	290
	ὄρχις	247.248.249.250
426	251	
270	ὄρχις σεράπιας	253
296	ὄξιμον	271
89	ὄσυρις	96
ibid.	ὄφθαλμική	42
353	ὄφιόγλωσσον	170
	Π	
421	παιονία ἄρρηκν	339
422	παιονία θήλυ	340
423	παρθένιον	19
425	πεντάφυλλον	98
276	πενταπέτες	ibid.
59	πεντάνευρος	112
116	πέπλος	365
416	περδίκιον	55
	περιστεριών	158
242	περιστεριών ὄρθις	ibid.
420	περιστεριών ὑπτίς	159.160
221	πετασίτης	21
222	πευκέδανος	322
	πήγανον ἄγριον	132
14	πήγανον ἡμερον	131
233	πήγανον κυπέυγον	ibid.
237	πιθύσσα	362
234	πιτίτις	422
	πολεμώνιον	349
271	πόλιον	267
274	πόλιον ὄρεινον	ibid.
200	* iiiij	πάλυξ

INDEX.

ποληάνθεμον	413	σίσελι μεγαλεωτικόν	308	
πολύγαλον	54	σεσελι ωελοωονησιακόν	309	
πολύγανον ἄρρεν	118	σίκυς ἄγριον	272	
πολύγανον θῆλυ	119	σίσωμ	311	
πολυγόνατον	125. 126	σίνωμ	Ibid.	
πολύκαρπον	118	σιδηρίτις	165	
πολυπόδιον	390	σισύμβριον	281	
πολύνευρον	110	σκολοπένδριον	395	
ποταμογείτων	128	σκόρδιον	138	
προβάτιον	110	σκορπίον	144	
προσώπιον	13	σκορπιοειδές	71. 72	
προσωπίς	Ibid.	σκορπίουρον	69	
πράσιον	86	σκυτάλιον	39	
πράσιον μέλαρ	87	σμίλαξ	379	
πταρμική	347	σμίλαξ λεία	Ibid.	
πτέρις	387	σμίλαξ τραχεία	383	
πτεριον	Ibid.	σπλάγχνον	400	
πτέριξ	395	σπαργάνιον	235	
πύριθρον	346	στρατιώτης ποτάμιος	179	
		στρατιώτης χιλιόφυλλον	180	
		στάχυς	88	
		Ibid. στάφισ ἄγρια	371	
		345	στέρκτρον	140
		420	σιχάς	264
		420	σιχάς	Ibid.
			σρούθιον	348
		5	σρύχνος ἄλικάκαβος	433
		268	σρύχνον κηπαίον	432
σανδόνικον	255. 256	σύμφυτον μέγα	182	
σαιμψυχον	257. 258	σφάκελον	288	
σατύριον τρίφυλλον	4	σφονδύλιον	320. 321	
σατύριον βασιλικόν	406	σχοινοσρόφον	81	
σέριφον	310			
σελίνον ὑδίατιον				
σίσελι κριτικόν				

T

βα'

I N D E X. Φ

τεύθριον τεύκριον τεύκρις τηλέφιοι τιθυμαλά Θ χαρακίας τιθυμαλά Θ ἄρρηκ τιθυμαλός ἀμυγδαλοειδής <i>Ibidem.</i> τιτυμάλος μυρτικής τιθυμάλος μυρτινιτής τιθυμάλα Θ παράλιος τιθυμάλος ἠλιοσκόπιος τιθυμάλος κυσαριαγίας τιθυμάλα Θ δενδροειδής τιθυμάλα Θ πλατύφυλλα Θ <i>Ibid.</i> τράγα Θ τραγόπωγων τραόρχις τραχήλιον μέγα τραχήλιον μικρόν τορδύλιον τριπόλιον τριόρχις τριθαλές τριφυλλον σατύριον	267 336 Ibid. 146 357 Ibid. 357 Ibid. 358 359 360 361 Ibid. 144 205 252 210 211 310 366 253. 254 398 255. 256	φάσγανον φλόμος φλόμος ἄγριος φλομὶς ἕτερα φλομὶς φῶ φοῦ ἄγριον φῶ μικρόν φλόξ φλόγιον φλόγιον φυλίτις φυσαλις	14 147 151 155 153 341 342 343 184 Ibid. Ibid. 393 433
<h2 style="margin: 0;">Ψ</h2>			
		ψιχότροφον ψώρα ψύλλιον ψευδοκορωνόπους ψευδολυσιμάχιον	318 34 127 114 83 84 85
<h2 style="margin: 0;">Χ</h2>			
		χαμαΐδρευς χαμαιπίτυς χαμαικύπαρισσος χαμαιμηλον λευκάνθεμον χαμαίμηλον χρυσανθεμον	26 29 31 223 224
<h2 style="margin: 0;">Υ</h2>			
υἰάκινθος υἰοσκύαμος ὑπερικόν ὑαλωττον ὑπώκοον	239 436 73 261 133	χαμαίμηλον ἠράνθεμον χαμελαία χελιδόνιον μέγα χελιδόνιον μικρόν χρυσάνθεμον	225 370 32 33 224. 231

LATINARVM NOMENCLATIONVM,

quarum imagines hac priori parte explicantur INDEX.

A

A Brotanum mas	1	Anagallis mas	60
Abrotanum foemina	2	Anchusa	11
Absinthium	3	Anchusa Alcibiadiadum	7.8
Absinthium marinum	4	Anchusa onoclea	6
Acetabulum	39.41	Anchuse tertium genus	8
Achillea	181	Androsamum	76
Achillea sideritis	Ibid.	Anethum	297
Achillion	Ibid.	Anisum	298
Achimilla	176	Anonium	164
Acinos & Acinum	273	Anthenus	223.224.225
Aconitum alterum	417	Anthemum foliosum	196
Aconitum Luteum	Ibid.	Anthyllis	12
Aconitum Lycoctonon	Ibid.	Anthillion	Ibid.
Aconitum Pardalianches	416	Anthycellon	Ibid.
Adiantum	396	Antirrhinum	219
Aethiopsis	156	Aononium	164
Ageratum	108	Apiastrum	89
Albucum	245	Apios	326
Alchimilla	176	Apollinaris	4.6
Alcibiacum	9	Apium aquaticum	406
Alfina	56.57.58	Arcium	13
Alisma	259	Aristolochia longa	324
Aloe	355	Aristolochia rotunda	325
Aloe Gallica	336	Artemisia	15
Alopecuros Theophrasti	201	Artemisia ramosa	Ibid.
Ammi	299.311	Artemisia marina	16
Amaranthus purpureus	205	Artemisia tenuifolia	18
Amaranthus luteus	108	Artemisia tragathes	17
Anagallis sylvestris	219	Artemisia unicaulis	Ibid.
Anagallis foemina	61	Arum	330
			ARUMS

INDEX

<i>Arum palustre</i>	331		
<i>Asarum</i>	328	<i>Cacalia</i>	172
<i>Asclepias</i>	327	<i>Calabrina</i>	394
<i>Ascyrum</i>	74-75	<i>Calamintha</i>	282.283
<i>Asplenium</i>	395	<i>Caltha</i>	199.231
<i>Asplenium magnum</i>	394	<i>Calthula</i>	199
<i>Asplenium</i>	395	<i>Cania Plinij</i>	163
<i>Asplenium sylvestre</i>	394	<i>Caniculata</i>	436
<i>Asparagus</i>	121	<i>Canina Brassica</i>	94
<i>Aster Atticus</i>	38	<i>Cantabrica</i>	189
<i>Abiga et aiuga</i>	29	<i>Capillaris</i>	398
<i>Aurelia Theophrasti</i>	108	<i>Capillus terre</i>	396
<i>Auricula muris</i>	59	<i>Capnos Plinij</i>	25
B		<i>Carum</i>	300
<i>Ballotte</i>	87	<i>Carium</i>	Ibid.
<i>Barba, barbula hirci</i>	205	<i>Cariophyllata</i>	168
<i>Batrachion</i>	412	<i>Cassilago</i>	436
<i>Bellis maior</i>	207	<i>Cassutha</i>	385
<i>Bellis minor hortensis</i>	208	<i>Cassutha</i>	Ibid.
<i>Bellis minor sylvestris</i>	209	<i>Cauda murina</i>	116
<i>Betonica</i>	318	<i>Cauda vulpina</i>	201
<i>Betonica Aegineta</i>	27	<i>Cauta</i>	227
<i>Beta sylvestris</i>	169	<i>Centaurum magnum</i>	332
<i>Blattaria</i>	152	<i>Centaurum minus</i>	333
<i>Borrys</i>	275	<i>Centuncularis</i>	109
<i>Brassica marina</i>	382	<i>Centunculus</i>	Ibid.
<i>Bryonia</i>	376	<i>Cervicaria maior</i>	210
<i>Bucinum</i>	203	<i>Cervicaria minor</i>	211
<i>Buglossum</i>	11	<i>Chamaecyparissus</i>	31
<i>Bulbus sylvestris</i>	240.241	<i>Chamedrys</i>	26
<i>Bulbus vomitorius</i>	243	<i>Chamedaphne</i>	35
<i>Buphthalmum</i>	230	<i>Chamaemelum album</i>	223.224
			Ch10

INDEX.

Chamæmelum leucanthemum	223	Cruciata	337
Chamæmelum luteum	224	Cunila	37.262.269
Chamæmelum sylvestre	226	Cunilago	37
Chamæpyris	29.30.	Cuminum Æthiopicum	299
Chamelea	370	Cuminum Alexandrinum	Ibid.
Charantia	430	Cuminum sylvestre	303
Chelidonium maius	32	Cucumis agrestis	372
Chelidonium minus	33	Cucumis erraticus	Ibid.
Chrysanthemum	231	Cucumis sylvestris	Ibid.
Cicuta	439	Cupressus humilis	31
Cincinnatiis	396	Cyanus	197
Citrago	89	Cyanus maior	198
Clematis Ægyptia	35	Cyclaminus	335
Clematis Daphnoides	Ibid.	Cyclaminus altera	384
Clinopodium	265	Cymbalium	41
Cnicus	36	Cynocrambe	94
Cnicus	Ibid.	Cyperus	350
Colchicum cum folijs	367	Cypirus	Ibid.
Colchici folia & fructus	368	Cynoglossa	10
Colocynthis	373		
Colutea	375	D	
Coma hirci	205	Daphnoides	369
Confiligo Plinij	354	Dardana	13
Convolvulus	378.381	Daucus	314
Conyza	37	Dauci tertium genus	312
Corechorus	60	Delphinium	202
Coriandrum	301	Delphinium alterum	203
Coronopus Ruellij	115	Dictamnus	295
Cotyledon	39	Diodela	181
Cotyledon aquaticum	40	Dracontium	329
Coxendicum herba	39	Dracunculus maior	Ibid.
Crocus	246	Dracunculus minor	331

Dryopteris

I N D E X.

Dryopteris candida	391	Fragraria	103
Dryopteris nigra	392	G	
E		Galax	33
Echium	9	Galeopsis	46
Elatine	62.63.	Gentiana	336
Epipactis	352	Geranium	47
Equisetum	121.122.123.	Geranium alterum	48
Equisetum minus	124	Geranium columbinum	Ibid.
Equinalis	121	Geranium Batrachiodes	52
Equitium	124	Geranium gruinalis	50
Eriphion	131	Geranium Hæmatodes	51
Eupatorium	65	Geranium Robertianum	49
Euphrosynum	II	Gladiolus luteus	233
Euphrosyne	42	Glastum sativum	77
	<i>Euphorbia herba plis an Hæmus plis</i>	glaux	53
		Gruinalis	47.50
F		H	
Faba suilla	436	Harmala	32
Fabulum	Ibid.	Hastula regia	245
Fabulonia	Ibid.	Heliotropium magnum	69
Fidicula	398	Heliotropium parvum	70
Filicula	390	Helleborina	352
Filix fœmina	388	Helleborine	Ibid.
Filix mas	387	Helenium	338
Filix quærna	391	Helxine	55
Flamma	184	Helxine Cissampelos	381
Flos Africanus	216	Hemerocallis	238
Flos Indianus	161	Hepatica	68
Fumaria	24.25	Hepatorium	65
Fœniculum	296	Herba pedicularis	371
Fœniculus porcinus	322	Herba sacra	159
Fontalis	128	Herba scelerata	406
Fontinalis	Ibid.		Herba

INDEX

Herba Sardo	409	Lathyrus	364	Lamiu	164
Heranthemum	225	Lanaria		147.348	
Hiera Batone mas	159	Laserpitium		323	
Hiera Batone foemina	160	Laserpitium Germanicum		Ibid:	
Hirculus	292	Lauandula mas		292	
Hirundinaria maior	32	Lauandula foemina		293	
Hirundinaria minor	33	Laurus rosea		420	
Horminum sativum	289	Leptaphyllos arthemisia		18	
Horminum sylvestre	290	Libanotis		291	
Hyacinthus 237.239.240.241		Libanotidis primum genus		305	
Hyoscyamus albus	438	Libanotidis secundu genus		306	
Hyoscyamus luteus	437	Libanotis Theophrasti		307	
Hyoscyamus niger	436	Lichen		399	
Hypocoum	133	Ligustum vulgare		319	
Hypericum	73	Lilium		236	
Hypophaeon	133	Lilium purpureum		227	
		Lilium rufum		Ibid.	
Ibiza	29	Lilium Theophrasti		217	
Idæus dactylus	359	Limonium		169	
Illecebra	143	Lingua cervina		393	
Inula	338	Lingua serpentis		170	
Inula campana	Ibid.	Lingua bubula		II	
Iris	232	Linum		80	
Iris sylvestris	234	Listhospermum		317	
Isatis sativa	77	Lochitis aspera		394	
Isatis sylvestris	78	Lupus salictarius		386	
Iuncus angulosus	350	Lupulus salictarius		Ibidem	
Iuncus quadratus	Ibid.	Lutea herba		79	
		Lychnis sativa		193	
Lactaria marina	358	Lychnis coronaria		Ibid.	
Lactaria solsequia	359	Lychnis sylvestris		194.195	
Lactaria mascula	357	Lychnitis		198	
				1960	

I N D E X.

<i>Lycostonum Luteum</i>	417	<i>Morion Dioscoridis</i>	427
<i>Lycostonum coeruleum</i>	418	<i>Morsus gallinae</i>	62
<i>Lycostonum Ponticum</i>	419	<i>Molij</i>	132
<i>Lycopodium</i>	404	<i>Muraliū</i>	55
<i>Lycopsis</i>	10	<i>Muscus</i>	400
<i>Lysimachia</i>	82	<i>Muscus marinus</i>	405
<i>Lysimachium</i>	Ibid.	<i>Myosota</i>	59
<i>Lysimachium coeruleum</i>	85	N	
<i>Lysimachium purpureum</i>	83	<i>Nardus rustica</i>	168.328
M		<i>Narcissus</i>	242
<i>Mandragoras n. as</i>	426	<i>Narcissus Luteus</i>	243
<i>Maiorana</i>	268	<i>Nepita</i>	282.283
<i>Mala insana</i>	427	<i>Nerium</i>	420
<i>Marrubiastrum</i>	87	<i>Nymphaea alba</i>	221
<i>Marrubium nigrum</i>	Ibid.	<i>Nymphaea lutea</i>	Ibid.
<i>Marrubium</i>	86	O	
<i>Marum</i>	270	<i>Ocymastrum</i>	274
<i>Melanthium Damascenum</i>	304	<i>Ocularis</i>	42
<i>Melanthium sativum</i>	302	<i>Oculus bouis</i>	230
<i>Melanthium sylvestre</i>	303	<i>Ocimum gariophyllatum</i>	271
<i>Melissa vulgaris</i>	90	<i>Ocimum magnum</i>	Ibid.
<i>Melittena</i>	89	<i>Ocimum minus</i>	272
<i>Mēta sativa</i>	276.277.278.279	<i>Oleago</i>	370
<i>Menta sylvestris</i>	280	<i>Oleastellus</i>	Ibid.
<i>Mentastrum</i>	280.282	<i>Onobrychis</i>	200
<i>Mercurialis mas</i>	92	<i>Onocheles</i>	7
<i>Mercurialis foemina</i>	93	<i>Ophioglossum</i>	170
<i>Mercurialis sylvestris</i>	94	<i>Ophris Plinij</i>	259
<i>Militaris</i>	179	<i>Orchis</i>	247.248.249.250.251.
<i>Militaris fluviialis</i>	Ibid.		252.253.
<i>Militaris millefolia</i>	180	<i>Origanum</i>	269
<i>Mitridatum</i>	138	<i>Origanum Hispanicum</i>	Ibid.
		Orontium	

I N D E X.

Orontium	220	Phu græcum	344
Osyris	96	Phu paruum	341
P		Phyllitis	393
Peonia fœmina	340	Plantago	110
Peonia mas	339	Plantago aquatica	117
Papauer cornutum	425	Plantago marina	113
Papauer erraticum	422	Plantago media	111
Papauer fluidum	423	Plantago minor	112
Papauer nigrum	302	Plantago Palustris	117
Papauer palustre	221	Plantago rubra	110
Papauer Rhæas	423.424	Polemonia	349
Papauer sativum	421	Polemonium	Ibid.
Papauer sylvestre	422	Poligonatum angustifoliū	126
Parietaria	55	Poligonatum latifolium	125
Parthenium	19	Polium	267
Pastinaca	312	Polium montanum	Ibid.
Pedicularis	371	Polyanthemum	130.413
Peplus	365	Polyanthemum multiplex	414
Pentaphillon album	100	Polygala	54
Pentaphillon luteum	98.99	Polygalum	Ibid.
Pentaphillon rubrum	101	Polygonum mas	118.120
Perdicium	55	Polygonum fœmina	Ibid.
Personata	13	Polypodium	390
Personatia	1b.	Portulaca sylvestris	143
Petasites	21	Potamogeton	128
Petroselinum	314	Proserpinaca	118
Peucedanos	322	Pseudocoronopus	117.115
Pinastellum	322	Pseudohelleborus	353.354
Pituitaria	371	Pseudohepatorium fœmina	67
Pityusa maior	362	Pseudohepatorium mas	66
Pityusa minor	363	Pseudodictamnium	294
Phu	343	Pseudolysimachiū cœruleū	85
		Pseudo	

I N D E X.

Pseudolysimachiū cœruleū	85	Rhaponticum	ibid.
Pseudolysimachiū purpureū	83	Rhecoma	Ibid.
Pseudolysimachium purpureum		Rheon	Ibid.
alterum	84	Ricinus	356
Pseudopentaphillon luteū	98.99	Rhododaphne	420
Psora	134	Rhododendrum	Ibid.
Psyllum	127	Rosea arbor	Ibid.
Ptarmice	347	Rosa Iunonis	236
Pulicaria	37	Rosmarinum	305.306.307
Pulicaris	127	Rosmarinum coronarium	291
Pulegium	269	Ruta hortensis	131
Pulegium sylvestre	282	Ruta montana	132
Pyrethrum	314.346	Ruta sylvestris	Ibid.
		Ruta muraria	397
Q			
Quinq; folium	98.99.100. 101		
Quinq; nervia	112		
R			
Radix cana	326	Salicastro Plinij	377
Radix Rhodia	345	Salinaris	346
Radix rosata	Ibid.	Salvia agrestis	287
Radix Rosea	Ibid.	Salvia maior	Ibid.
Ranunculus albus	407	Salvia minor	286
Ranunculus Apulei	412	Salix equina	121
Ranunculus auricomus	408	Sanguinaria	118
Ranunculus Echinatus	407	Sanguinalis	Ibid.
Ranunculus palustris	130.406	Sanguinalis foemina	119
Ranunculi secundum genus	409	Santonium	5
Ranūculi quartū genus	410.411	Sampsuchum	268
Ranunculus parvus	410	Satureia Dioscoridis	261
Rapum terre	335	Satyrium Basilicum	257.258
Rha	334	Satyrium odoratum	256
Rhabarbarum	Ibid.	Satyrium trifolium	255
Rhacoma	Ibid.	Satyrium regium	257.258
		**	
			Scolo

I N D E X.

Scolopendrium	395	Solanum lethale	435
Scordium	138	Solanum vesicarium	433
Scorpioides	72	Solaris maior	69
Scorpioides mas	71	Sparganium	235
Sedum maius	140	Sphacelus	288
Sedum minus	141	Spicata	128
Semperuiuum maius	140	Spondylium satium	320
Semperuiuum minus	141	Spondylium sylvestre	321
Seminalis	118	Stachys	88
Sena	374	Staphis sylvestris	371
Septifolium	102	Stataria	322
Serapias	253	Sternutamentaria	347
Seriphium	4	Stichas	244
Serpentaria	22	Stœchas	Ibid.
Serpillum hortense	263	Stratiotes millefolia	180
Serpillum sylvestre	264	Stratiotes fluuiialis	179
Seseli Aetiopicum Diosc.	307	Stratiotes potamios	Ibid.
Seseli Creticum	310	Struthium	323-348
Seseli Massiliense	308	Simphoniaca	436
Seseli Peloponense	309	Supercilium terræ	396
Sicyonia	373	Superba	191
Sideritidis primum genus	165	Symphytum magnum	182
Sideritidis secundū genus	389		
Sideritidis tertium genus	49	T	
Sison	311.314	Talietrum	145
Sisymbrium	281	Talictum	Ibid.
Smilax aspera	383	Telephium	146
Smilax lenis	379	Testiculus	247-253
Solidago	177.182	Testiculus canis	247
Solanum	432	Testiculus hirci	252
Solanum hortense	Ibid.	Testiculus leporis	Ibid.
Solanum mortale	435	Teucrium	139
			Theos

I N D E X.

Theorizon	9	Veratrum album	351
Thryallis	198	Veratrum nigrum	353
Thymelæa	370	Verbascum album mas	147
Tintinabulum terræ	169	Verbascum album fœmina	148
Tithymalus paralius	358	Verbascum luteum fœmina	149
Tithymalus characias	357	Verbascum nigrum	150
Tithymalus mas	Ibid.	Verbasculum odoratum	153
Tithymalus Cyparissias	360	Verbascum sylvestre	151
Tithymalus Dendriodes	361	Verbasculum minus	155
Tithymalus hetroscopius	359	Verbasculum album	154
Tordylium	310	Verbenaca	158
Termentilla	102	Verbenaca supina	159
Tormentitia	109	Verbena	Ibid.
Tormentum	Ibid.	Vetonica	318
Trachelium maius	210	Vetonicæ alterum genus	190
Trachelium minus	211	Vetonica altilis	189
Tragus	144	Vetonica altilis minor	191
Tragorchis	252	Vetonica coronaria	189
Trichomanes	398	Vetonica sylvestris	192
Triorchis	253.254	Vesicaria	433
Trifolium	366	Vesicula	Ibid.
Triffago	26	Vesicaria peregrina	434
Trixago	Ibid.	Viburnum	378
Trixago palustris	138	Viola alba	186
Tussilago	20	Viola alba Theophrasti	244
		Viola aquatica	129
		Viola autumnalis	212
V		Viola calathiana	Ibid.
Valeriana	341	Viola hyemalis	187
Valeriana peregrina	344	Viola matronalis	Ibid.
Valeriana sylvestris maior	342	Viola flammea	184
Valeriana sylvestris minor	343		
Vaccinium	239	** ij	Viola

I N D E X.

Viola lutea	185
Viola latifolia	188
Viola mariana	213
Viola nigra	183
Viola purpurea	Ibid.
Viola palustris	129
Vitalis	140
Vitrealis	381
Viperalis	132
Vitis alba	376
Vitis sylvestris	377
Vitis vinifera sylvestris	Ibid.
Umbilicus Veneris	39
Volubilis acuta	383
Vrceolaris	55
Vrtica	161
Vrtica communis	162
Vrticalabeo	46
Vrtica maior	162
Vrtica minor	163
Vrtica Romana	161
Vrtica sylvestris	Ibid.
Vulgago	328
Vua vulpis	432
	X
Xanthium	14
Xyris	234
	Z
Zygis	264

FINIS.

NOMENCLATURA
rum quibus Officinę, Pharmaco-
peorũ, Herbarij nostri tem-
poris, & Medici barbaram
sectantes medicinam
vtuntur.

A

A corus	233
Acus muscata	47
Acus pastoris	Ibid.
Adiantum	391.392
Affodillus	245
Agrimonia	65
Agrimonia sylvestris	104
Alkakengi	433
Alkanetta	7
Alphesera	376
Alscebram	362
Altetcum	436
Ambrosiana	288
Ameos	299
Amoris flos	206
Angelica	320
S. Antonij tapunculum	412
Apium risus	409
Apium rusticum	Ibid.
Argentina	104
Aristologia	324
Aristologia rotunda	326
Artemisia vulgaris	18
Arthanica	335
Asprella	122
Athas	

INDEX.

Athanasia	17	Calendula	199
Auricula muris	106	Camomilla	226
Azara bacca	328	Camomilla foetida	227
	B	Camomilla fatua	228
Balsamina	430	Camomilla inodorata	Ibid.
Balsaminum	431	Camomilla Romana	223
Balsamita	284.285	Campanula	379
Baptifecula	197	Campanula coerulea	214
Barba Aron	330	Campanula sylvestris	215
Barba capri	44	Candela regia	147
Barba louis	140	Candelaria	Ibid.
Barbarica	189	Cannabis sativa	81
Bardana	13	Caniculata	436
Been album	349	Capillus Veneris	392.396.397
Belle videre	214	Cappa monachi	418
Benedicta	168	Cardiaca	91
Bibinella	173.313	Cartamus	36
Bifolium	259	Carui	300
Bipennula	173	Casilago	436
Bistorta maior	22	Castrangula	46
Bistorta minor	23	Cataputia maior	356
Blapti secula	197	Cataputia minor	364
Bolbonac	188	Cauda equina	121
Borago	11	Centauria maior	332
Brunella	167	Centauria minor	333
Buglossa	67	Centrum Galli	289
Buglossa sylvestris	8	Centummorbia	99
Bugula	166	Centumnodia	118
Bursa pastoris	98	Ceterach	395
	C	Chamedrios	26.159
Calamentum	282	Charantia	430
Calamentum montanum	Ibid.	Chelidonia	32
		** iij	Cherua

I N D E X.

<i>Cherua</i>	356	<i>Esula maior</i>	361
<i>Clavus Veneris</i>	221	<i>Esula minor</i>	363
<i>Cochlearia</i>	146	<i>Ezula maior</i>	362
<i>Coloquintida</i>	373	<i>Ezula minor</i>	363
<i>Concordia</i>	65	<i>Ezula rotunda</i>	365
<i>Condisi</i>	348	<i>Eufrafia</i>	42
<i>Consolida</i>	177	F	
<i>Consolida maior</i>	182	<i>Febrifuga</i>	20 333
<i>Consolida minor</i>	208	<i>Fel terræ</i>	333
<i>Consolida media</i>	166	<i>Ferraria minor</i>	65
<i>Consolida regalis</i>	203	<i>Ficaria</i>	33-46
<i>Corallina</i>	405	<i>Flammula</i>	415
<i>Coriandrum</i>	301	<i>Filicastrum</i>	389
<i>Cornicis pes</i>	114	<i>Filipendula</i>	43
<i>Cornu coruinum</i>	Ibid.	<i>Flos cuculi</i>	192
<i>Coronopus Ruellij</i>	115	<i>Flos equestris</i>	202
<i>Corrigiola</i>	118	<i>Flos regius</i>	ibid.
<i>Cotula foetida</i>	227	<i>Flos S. Iacobi</i>	15
<i>Cotula lutea</i>	329	<i>Flos tinctorius</i>	79
<i>Cotula non foetida</i>	228	<i>Fœniculus Porcinus</i>	305
<i>Crassula maior</i>	41	<i>Fuga demonum</i>	73
<i>Crassula minor</i>	142	<i>Fullonum herba</i>	348
<i>Cucullus monachi</i>	418	<i>Fumus terræ</i>	24
<i>Cucumis asininus</i>	372	<i>Funis arborum</i>	379
<i>Cuscuta</i>	385		
<i>Cyclamen</i>	335	G	
	D	<i>Gallitricum</i>	289
<i>Diapensia</i>	175	<i>Gallitricum sylvestre</i>	290
<i>Digitalis</i>	215	<i>Gariophyllata</i>	168
<i>Diptamum officinarum</i>	339	<i>Genicularis</i>	341
	E	<i>Gith</i>	302
<i>Enula campana</i>	338	<i>Githago</i>	396
			<i>Glandis</i>

I N D E X.

Glandiola	12	Iacea nigra	165
Gratia dei	52	Iacobea	15
Guadum	77	S. Iacobi flos	Ibid.
		Illecebra	143
H		Iris florentia	232
Harmala	132	Iua	29
Helleborus albus	351	Iua artetica	Ibid.
Helleborus niger	353	Iua moschata	Ibid.
Helleborum nigrum	230	Iusquiamus	436
Hepatica	68.399		
Hepatica aquatica	132	K	
Hepatica palustris	130	Keyri	185
Hepatorium	66.285	Kerua	356
Herba S. Anthonij	412	L	
Herba Cancrī	69	Lancea Christi	170
Herba clauillata	184	Lansceola	112
Herba fullonum	348	Lappa maior	13
Herba S. Iacobi	15	Lappa minor	14
Herba lutea	79	Lappa inuersa	Ibid.
Herba Margarita	204	Lauendula	292
Herba paralypsis	154	Laureola	369
Herba S. Petri	153	Leuisticum	319
Herba Roberti	49	Lilium conuallium	217
Herba stelle	114	Linaria	96
Herba trinitatis	184	Lingua Canis	10
Herba tunica	190. 349	Lingua Ceruina	393
Hermodactylus	367	Luf	329
Hippiamāior	56	Lunaria maior	389
Hippia minor	57	Lunaria minor	171
Hirundinaria	327	Lupulus	386
Hyssopus	261	M	
I		Mamordica	430
Iacea	184	Marmorella	65
		**	
		iiij	
			Mandras

I N D E X.

Mandragora	426	Oculus bovis	228
Marinella	341	Oleander	420
Materfilon	136	Orchanetta	7
Mater herbarum	18	Osmunda	389
Matricaria	19	Osteritium	323
Melanthium sativum	302	Ostrutium	323-348
Melissophyllum	90		
Memitha	425	Palma Christi	257-356
Menta Romana	278	Pampinula	173
Menta Sarracenicæ	Ibid.	Panis porcinus	337
Mertigo	236	Papauer album	421
Mezereon	370	Papauer commune	422
Milium solis	317	Papauer nigrum	Ibid.
Millefolium	181	Papauer nigrum magnum	421
Molospinus	429	Papauer rubrum	421-423
Morella	432	Paracoculi	429
Morsus diaboli	137	Paritaria	55
Morsus gallinæ	57	Pera pastoris	96
		Perpensa	328
N		Perfoliata	172
Napelus	417	Perfoliatum	Ibid.
Nenuphar	221	Perforata	73
Nenuphar Citrinum	222	Peruinca	35
Nigella	302	Pes colubæ seu columbinus	48
Nigella Damascena	304	Pes cornicis	108
Nigella domestica	302	Pes corui	408
Nigella foliosa	196	Pes leonis	176
Nigella sylvestris	303	Pes leopardi	408
Nigellastrum	196	Pes lupi	404
Notha sylvestris	215	Pes vituli	330
Nummularia	95-341	Petra findula	313
		Philipendula	43
Ocellus	189		

I N D E X

Piganum	45	Regina prati	44
Pilosella maior	105	Ros solis	403
Pilosella media	106	Rostrum ciconiæ	47
Pilosella minor	107	S	
Pimpinella	173	Salvia agrestis	288
Pimpinella minor	174	Salusandria	302
Pionia	340	Saponaria	194.348
Plantago leonis	176	Satureia vulgaris	262
Podagra lini	385	Satyrium	247.248.249
Polytrichon	398	Saxifraga aurea	316
Pomum amoris	428	Saxifraga alba	315
Pomum aureum	Ibid.	Saxifraga minor	314
Pomum Hierosolymitanum	430	Saxifraga rubra	43
Pomum mirabile	ibid.	Saxifraga	313
Pomum spinosum	424	Saxifragia	Ibid.
Potentilla	104	Scabiosa	134
Prasium	86	Scabiosa ouilla	135
Prasium foetidum	87	Scatum cellus	39
Prunula veris	154	Scatum cœli	39.40
Prunula veris minor	155	Scolopendria	393
Prunella	167	Scrophularia maior	46
Pseudolinum	96	Scrophularia minor	33
Pulmonalis	157	Sena	374
Pulmonalia	157.401	Serpenteria	95
Pyrethrum sylvestre	347	Serpentaria maior	329
Pyrola	169	Serpillum officinarum	265
Quercula minor	26	Serratula	26
R		Sigillum Salomonis	125
Rapunculum diui Antonij	412	Sigillum Mariæ	277
Raued	334	Siler montanum	308
Rauet	Ibid.	Solatrium	435
Reu	Ibid.	Solatrium mortale	435
			Salas

I N D E X.

Solatrium rubrum	284	Volubilis acuta	383
Soldanella	382.405	Vrinalis	96
Solidago saracenicā	177	Vrtica foemina	162
Sophia	145	Vrtica iners	165
Spergula	64	Vrtica mortua	ibid.
Sphatula foetida	234	Vsnea	400
Spica Celtica	404	Vsula	362
Staphisagria	371	Vua lupina	416.432
Stœcas citrina	108	Vua versa	416
Stœcados Arabicum	294	Vuularia	210
Stœcados citrinum	108		
Stellaria	114		

T

Tanacetum	17
Tanacetum sylvestre	104
Tapfus barbatus	147
Tinearua	18
Turbith	366
Tymbra officinarum	262
Tymum vulgare	263

V

Veronica	27.28.
Vermicularis	142
Vinca peruinca	35
Virga aurea	178
Viticella	376
Vmbelicus Veneris	39 & 40
Vngula caballina	20
Vnifolium	218
Volubilis maior	379
Volubilis minor	380
Volubilis media	381

Register der teutscher kreuter
namen in diesem buchlin be-
griffen.

A

ackthon	ccccviii
ackerhantensusz	ccccviii
ageley	cciiii
aglep	ibid.
alantwurtz	ccccviii
alraun	ccccviii
andorn	lxxxviii. lxxxviii.
angelick	ccccviii
antisz	ccccviii
apostembraut	ccccviii
augentrost	viii
augenwurtz	ccccviii

B

Bachmuntz	ccclxxxviii
Basilgencl	clxxxviii. clxxxviii. ccclxxxviii
Balsam opffel mēnlin	ccccviii
Balsā opffel weiblei	ccccviii
boten gel groß	ccccviii

baten

REGISTER

Batengel kleyn		ppvi	Christwurtz	cccliii
Bathonie	c liiii. clv.		coloquintoffel	ccclxxiii
Baumffarn		cccpc	coriander	ccck
Bebernel		cccviit	cornblumen	cpcviii. cpcviii
Beerlap		ccccliii	creuszblum	ccclvii
Beerwurtz		cccch	creutzbaum	ccclvi
Beyfusz		pviii	creutzblum	lv
Benedicten wurtz		clviii	cypress	ppvi
Bengelkraut	pcti. pctiii			D
Bertram		cccplvi	Denmarck	cccplii
Bettlerstz leusz		viit	deschelkraut	pctii
Blaternkraut		ppviii	dolkraut	ccccppv
Blaw gilgen		ccppvi	dolhoffel	ccccpvi
Blaw Schwertel		ibid.	dolwurtz	ccccpvi
Blaw Betel		clvppiii	donderbar	cpl. cplf
Blowolffswurtz		ccccppiii	donderneghel	cpc
Blutkraut		clvppiii	donnewurtz	ppviii
Blutstropffle		cpc	dosten	cclyv
Blutwurtz		li	dotterblumen	ppviii
Boberellen		ccccppviii	drachenwurtz	ccppviii
Bocksbart		ccv	drachenwurtz	cccpxv
Brantlattich		pv	dreyfeltigkeytblum	clvppviii
Braunell		clviii	dropffwurtz	cccpc
Braunbetonick		cccpxiii	durchwas	clvvi
Braunwurtz		plvi	durwurtz	ppviii
Brennendnessel		cclyvi	dyement	cclyvii
Breiter wegerich		cvi	dyllen	ccpxvii
Bruchkraut		ppviii		E
Buckwurtz		lv	Edel leberkraut	lviii
Brunnen leberkraut		cccpcv	egelkraut	pch
Buchen		pviii	einblat	ccpxviii
Bulsenkraut		ccccppvi	einbeer	ccccpxv
	L		engelsusz	cccpc
L. hamill		ccpxvii	entzlan	ccccppvii
S. charlney blumen		ccclii	erstopffel	ccccppv
				erdtgall

REGIS TER

erdtgall	ccccviii	gauchblum	cxviii
erdttrauch	xxiiii	gauchheyl	lx
erdtweyranch	clij	geelhornugsblumen	ccvliii
ereubzeisz	xxviii	geelolmagen	ccccv
eysenkraut	clviii	geel schwertel	ccxxviii
eyserbart	ibid.	geel violaten	clxxv
	f	geel weiderich	lxviii
feldt andorn	lxxviii	geel wisz blumen	xxviii
felt cypress	xxix	genzblum	ccxx
feig wartzenkraut	ccv	gertwurtz	
felt negelin	cxc	ghehornter	ccccv
fenchel	ccxcv	gichtwurtz	cccxlvi
fieberkraut	ccccviii	gilgen	ccxxv. ccxxviii
filtzkrant	ccclxxv	glickkraut	clv
fingerhut	ccv	gods gnade	li
fingerkraut	ibid.	gods bergisz	lxv
fischzmuniz	ccclxx	goldtknoplin	clii
flaschz	lxxv	goldt opffel	ccccv
flachzkrant	xcv	goldt wurtz	xxv. ccxxv
flachseyden	ccclxxv	graszblumen	clxxv
flobekraut	cxviii	grindtkraut	cxviii
flozamos	ccv	grofz baldorlan	cccxl
fotzweyn	pli	grofz batengel	cxv
fotzwang	ibid.	grofz farckraut	ccclxxv
frauwen kraut	ccclxxviii	grofz feigwratzckraut	lxv
freysam	clxxviii	grofz geysbart	pliii
freysamkraut	ibid.	grofz kletten	plii
froschloffelkraut	cxviii	grofz mathlkeben	ccv
funffblat	xcviii	grofz miltkraut	ccccv
funfffingerkraut	ibid.	grofz repnfarn	xxviii
	G	grofz salbey	ccclxxv
Gamanderlyn	xxv	grofz schaffthew	cxv
garb	clxxv	grofz scolwurtz	xxv
garten hysop	ccclv	grundheyl	xxv
gauchbzoot	ccv	gulde guntzel	clxxv
			gulden

R E G I S T E R

gulden klee	lxxviii	Hunderbisz	lxxviii
gulder steinbrech	cccxxvi	hunds kurbis	cccxxvi
gulden widdertodt	cccclii	hunds skol	xxviii
guntzel	clxxvi	hundtzunge	o
gurtelkraut	ccccliii	hunerbisz	lxxv
		hunerfirs	lxxv
H		hunszblum	ccxxviii
Habernestel	clxxv		
halzkrant	ccxx		
hanff	lxxvvi	S. Jacos kraut	xxv
harschar	ccccliii	S. Jans blum	ccxxvii
harstrang	ccxxvii	S. Johans gurtel	xxviii
hartbauw	lxxviii	S. Johans kraut	lxxviii
haselwurtz	ccxxviii	Indianisch negeln	ccxxv
hauswurtz	cxv	Juden kirsen	ccccxxviii
Heidnisch blumē	ccxxviii	Jungfraw hat	ccccl
Heidnisch wundkraut			
	clxxviii		
		K	
Heyden blumlin	cxv	Katzen ketuel	xxviii
Heyligen gheysts wurtzel		katzen muntz	cccxxviii
	cccxx	katzen schwantz	cxviii
Heyter nessel	cliii	katzen treublin	cxviii
her gotes bartlin	clxxviii	katzen wendel	ibid.
hertzghespan	xxv	katzen wurtz	cccxxv
hertzgesperr	ibid.	kertzenkraut	cxviii
hertzkraut	ccxxviii	klapper rosen	ccccxxviii
Himmelsch luffel	cliii	kleyne bachmuntz	cccxxviii
hirszung	cccxxviii	kleyne banenfusz	ccccv
hinskraut	cccxxviii	kleyne funff fingerkraut	xxv
hochkraut	ccxxviii	kleyne hauswurtz weibke	clxxv
hochmut	clv	kleyne mater kraut	xxv
holtz mangoldt	clxxv	kleyne schaf thew	xxviii
holwurtz	cccxxv	kleyne slanghen kraut	
honigblum	lxxvvi		
hoornugs blumen	ccxx	kleyne tauhent gulden kraut	
hopffen	cccxxv	kleyne windenkraut	cccxxv
			klertē

REGISTER

Kletten	xiij. xiiii	margeudzehen	ccclij
Knabenkraut	xli	marien rosen	cxviii
Knawell	cxv	marobel	lxxxviii
Kolbes kraut	clxxviii	massuseley	ccviii
Kornrosz	cxvii	maszlieben	ccviii. ccviii
Kranich hals	l.	mattenblumen	xxxviii
Krausz balsam	ccclxxviii	maurkraut	lv
Krausz munt	ibid.	maurpfeffer	cxviii
Krotteudill	ccxxviii	maurrauten	cccxxviii
Krottenflachs	xxviii	meerhirsien	cccxxviii
Kuchen schelle	ccccij	meertzen blumen	cclij
Kudill	ccxxviii	melantzan	ccccxxviii
Kunel	ccclxii	megerkraut	xxxviii.
Kunigundkraut	lxvii	megelkraut	clxxviii
Kuningz blum	ccccxl	meyen blumelijn	ccxxviii
Kunrath	lxxxv	meyen kraut	xxxviii
Kuweyfen	cc	meysterkraut	cccxxviii
Kuwurtz	xxviii	mercurius kraut	xxviii
		mertzzen violen	clxxviii
L		meuszorlin	liij
Lachtn knoblauch	cxvxxviii	mlitz kraut	cccxxv
Lafander	ccxxviii	modelgeet	cccxxvxxviii
Leberkraut	lxviii	monkraut	clxxv
Lewenfusz	clxxviii	monrauten	ibid.
Lewentapen	ibid.	mosz	cccc
Leuskraut	ccclxx. ccclxxviii. ccc	mosz blumen	xxxviii
Lilgen	ccxxviii	mossenblumen	cviii
Lydstockel	ccccxxv	mottenblumen	ibid.
Lydwyck	cxviii	mottenkraut	ccclxxviii
Lynkraut	xxviii	muntz	lxv. xc
Loffelkraut	cxlvii	mutterkraut	cxv.
Lungenkraut	cccc	mutwille	
M			
Magle	ccccxxv	Nachtschadt	ccccxxviii
magfamen	ccccxxv. ccccxxv.	naterkraut	xxv
maioran	cccxxviii	naterwurtz	xxv
margen roslin	cxviii		nater

REGISTER.

naterwurtz menniken
naterzunglin
neghelin
nessel

xxviii
clxx
clxxxviii. cxc
clxi. clxii. clxiii. clxiv

D

Dchsenzung
odermentig
olmag
ozant
osterlutzen

li
lxxv
ccccxxv
ccxxv
ccccxviii

P

Paffenpint
peonten blumen
pestilentz wurtzel
S. peters kraut
pfaffen hodlin
pfennid kraut
pfete schwantz
poley

ccccxx
ccccxl
xxv
cliii
lxxxviii
lxxv
cxxxviii
ccxxviii

Q

Quendel

ccxxviii. ccxxv

R

Radem
rag wurtz
rauchopffel
reinfarn
rhetnblumen
rhu kraut
rlekender Andorn
ringelblumen
rittersporn
root welderich
roszhub
roszmatin
roter funfffinger kraut
rosz swantz

cxviii
cliii
ccccxxv
viii. xviii
cvi
cix
lxxxviii
cxcix
ccix. ccix
liii.
xx
ccxxv
cl
cxxxviii
rosz

REGISTER

root welderich	viii	schlaffkraut	ccccpppvi
roszbus	pp	schlangen kraut	cccpxix
rosmarin	ccxci	schlusseblumen	cliii
roter funfffingerkraut	ci	schlitten	ccccppviii
roszswantz	cxviii	schmaltzblum	ccccpxii
roszwendel	ibid.	schmerwurtz	clppvii
roter nachtschadt	ccccppviii	schwalbekraut	ppvii. ppviii
roter steinbrech	cccpxviii	schwalbenwurtz	cccpxviii
roter wegerich	cx	swartz andorn	lppviii
rot golt gilgen	ccpppxviii	schwartz coriander	cccixii
rotsteinbrech	pxiii	schwartz hirtzkraut	cccvi
Kuprechtzkraut	pxix	schwartz kumich	cccix
		schwartz kummel	ibid.
S		schwartz nieswurtz	cccix
Sadaney	ccpxii	schwartz winde	cccpxxi
saffran	ccpxviii	schwartz wurtz	clppviii
Salbey	ccpxpxviii. ccpxpxviii	schweimbrot	cccpxpx
samathblumen	ccvi	scholwurtz	ppvii. ppviii
santickel	clpxv. clpxviii	seckelkraut	pxviii
Sant Catharine blumen	cccix	seeblum	ccpxi
Sant Jacobs kraut	px	seidelbast	cccpx
Sant Jans blum	ccpxxi	seiffenkraut	cccpxviii
Sant Johans gurtel	pxviii	setkraut	cccixii
S Jans kraut	lpxviii	senkraut	cccpxpx
Sant Peters kraut	cliii	seuwbroet	cccpxpx
Santwurtz	pxviii	seuwfenchel	cccpxxi
sauw bonen	ccccpppxviii	spnauw	clpxviii
Schaben kraut	clii	syngrun	pppx
schaffgard	clpxxi	Speerenstich	cccpxpxviii
schaffryp	ibid.	spetchelkraut	cccpxxi
schafftheuw	cxviii. cxviii	spetchelwurtz	cccpxviii
schaffzunge	cx	spitzkletten	pxiii
scharlach	ccpxpxxi	spitzer muniz	ccpxpxviii
schartenkraut	pppxviii. pxviii	spitzer wegerich	cxviii
schelkraut	pppxii	springkraut	cccpxviii
schedelwurtz	cccpxviii		stecb
scherling	cccpxpxxi		

REGISTER

stechopffel	ccccviiij	waldt bengelkraut	xlviij
steinblumlin	ccviiij	waldtfarn meile	ccclxxviii
steinbrech	ccccviii	waldtfarn weiblein	
steinfarn	ccccv		ccclxxviii
stein leb erkraut	ccccxiiij	waldtgarben	xlviij
stein rauten	ccccviii	waldtgeysbart	xlviij
stichwurtz	ccclxxviii	waldt glocklin	ccccv
storkenschabel	xlviij	waldt hoff	lxxviii
streichblumen	ccviiij	waldthenle	ccccv

T

Tag Vnd nacht	lv	walwurtz	clxxviii
taubensfusz	xlviij	waldtleusz kraut	ccvxxviii
tauben cropff	lxxviii	waldtzenkraut	xc
taubnessel	clxliij	wasser batenig	ccvxxviii
tausent blat	clxxvi	wasser dost	lvvj
tenderich	ccclxxviii	wasser gilgen	ccccv
teuffels abbisz	ccvxxviii	wasser hanenfusz	ccccv
teuffels clauwen	ccccliij	wasser wegerich	ccviii
teuffels milch	ccclxxv	wegerich cy, cxi, cxli, cviii	ccviii
treid kornet	ccclxxviii	weggras	ccviii
todtern	ccclxxv	wegtritt	ccviii
todtnessel	clxliij	weigerich	lxxviii, lxxviii
trauben kraut	ccclxxv	weinrauten	ccvxxv

v

betel	clxxviii, clxxviii	weisz funfffingerkraut	e
bnser frauen muntz	ccclxxviii	weisz glocken	ccclxxv
Bogelkraut	lviii, lviii	weisz hanen fusz	ccccv
Bogelnest	ccccviii		ccccv

w

Waldt baldrian	ccccviii	weisz hertzwurtz	ccccv
		weisz hornugblumz	ccvliij
		weisz kimmel	ccc
			weisz

REGISTER

Welsz niefwurtz	cccl		
Weisz schluffelblume	clitt		
Weisz steinbrech	ccccv	zambengelkraut	cccl
Weiszwurtz	cv	zankraut	ccccv
Welschkraut	ccccv	zammer hanff	lxxxv
Welsch linsen	ccclxxxv	zankraut	ccccv
Welsch nessel	clvi	zank rittersporn	cccl
Welsch quendel	ccclviii	zank weyde	lxxxv
Welsch schwertel	ccccviii	zeitlosen	ccccv
Welsomen	cv		
Wermut	lvi		
Widerstofs	ccccviii		
Widertodt	ccccvxxxv		
Wilder bertram	ccccv		
Wilder cucumer	ccccv		
Wilder galgan	cccl.		
Wilder margen roszlin	ccccviii		
Wilder saffraen	ccccv		
Wilder sebarlach	ccccv		
Wilde basilgen	ccccv		
Wilde flachsz	ccccv		
Wilde salben	ccccv		
Windenkraut	ccccv		
Wintergrun	ccccv		
Winter Stolen	ccccv		
Wolffbeer	ccccv		
Wolffwurtz	ccccv		
Wolgemut	ccccv		
Wulkraut	ccccv		
Wunderbaum	ccccv		
Wundkraut	ccccv		
Wundtscherling	ccccv		
Wuterich	ibid.		
Wutsetling	ibid.		

Tafel Banden **brabantischen**
ende nederlantischen na-
men Banden **cruyden**
daer af die figuren
in dit boeckken
ghestelt syn.

		A	
		grimonie	lxxxv
		akeleye	cccl
		alantworte	ccccv
		alfranche	ccccv
		alsene	lvi. lxxv. lxxxv.
		angelica	ccccv
		anys	ccccv
		S. Anthonis raepkan	
			ccccv
		appelcruyt	ccccv
		appelquint	ccccv
		aueroone	lvi

B
Balsene

cclxxxv
Basilicum

T A F E L

Basilicum		cclxxv	clappetroosch	ccccxxviii
Beeren clauwen		cccciiii	cleyn aueroone	ii
Beerwortele		cccvi	cleyn balsame	cclxxviii
Bernagie		vi	cleyn betonie	clv
Bertram		cccxlvi	clissen	xlvi. viii
Betonte	cliiii. clv. cccviii		cleyn clissen	viii
Beuernaert		cccxlvi	cleyn hanen Boet	ccccv
Beruennelle		cccxlvi	cleyn hals cruyt	ccv
Bilsen		ccccxxviii	cleyn geel Byfvinget cruyt	
Bingelcruyt		xcii		
Byuoet		xcviii	cleyn ozant	ccv
Bladelose		cxlii	cleyn peersteert	cxviii
Blaw booterbloemen		li	cleyn santorie	ccccxxviii
Blaw clocykens		cccxlvi	cleyn speenkruyt	xxviii
Blawlekkens		ccvii	cleyn standelcruyt	clv
Blauwen nardus		ccciiii	cleyn vogel cruyt	lviii
Blaw wederick		lxxviii	cleyn weechzee	cv
Bloet wortele		li	cleyn winde	ccccxxv
Bocv boonen		ccc	cypres	viii
Boelkens cruyt		lxv	coedille	ccccviii
Boom baren		cccxc	coentraet	lxxv
Booterbloemen		ccccxli	confilte de gteyn	xc
Borskens cruyt		xcvi	cozen bloemen	ccccviii
Bzeet weechzee		cxv	coriander	cccc
Bruynelle		clviii	cranen hals	l
Bruynelkens		ccviii	crayen bloemen	cxviii
Bryonie		ccccxxviii	craken ouer zee	ccccxxviii

E

Ealfo Boet		ccccxxv	cruysbloeme	liii
camille	ccviii. cccviii.		cruysmunte	ccccviii
	ccviii. cccviii.		cuecken schelle	ccccv
catten cruyt		ccccxxviii	cuelen	ccccv
catten steert		cxviii		
Christus ooghen		cxviii		

D

D. Christoffels cruyt			Dille	ccccviii
				docke

*** li

T A F E L

docke kladeren	xxvi	gartofillate	clxxviii
donderbare	cxxli	geel huel	ccccxxv
dolwortele	ccccxxv	geel lisch	ccxxviii
doone netelen	clxxviii	geel plompen	ccxxviii
dozen appel	ccccxxv	geel Rodsche camille	ccxxviii
dotter bloemen	xxviii	geel spozkel bloemen	ccxxviii
dullen keruel	ccccxxv	geel tydelos. n	ibid.
dulle b. sten	ccccxxv	gentiaen	ccccxxv
duysent knoop	cxxviii	geruwe	clxxv
duer was	clxxv	ginoffelen	clxxv
duysent schoon	ccxxv	glascruyt	lv
druyuen cruyt	ccxxv	goudi bloemen	cxxv
druue keruel	xxviii	gouwortele	xxv
druuels beet	cxxviii	gracht bare r	ccccxxv
druyuen doet	lviii	grauinne cruyt	cxxv
		groote nascaye	ccccxxv
E		groote clissen	xxv
Edel basilic m	ccxxv	groote cozenbloemen	
edelkleuer cruyt	lviii	cxxviii	
edel saue	ccccxxv	groote gouwe	xxv
een blat	ccxxv	groote madelieuen	ccxxv
eerdt appel	ccccxxv	groote netelen	clxxv
egelcolen	ccccxxv	groote ridderspozen	ccxxv
egeleruyt	xxv	groote sanikel	clxxv
enckel suetesblormen	clv	groote speen cruyt	lv
enghelsche marioleine	ccxxv	groot geel Byfvinger cruyt	
ereenpze	xxviii	xxviii	
eyken baren	ccccxxv	xxviii	
		groue basilicum	ccxxv
		groue marickyne	clxxv
F		groue saue	ccccxxv
flouwreelbloemen	ccxxv	grysecum	xxviii
fonteyn cruyt	cxxviii	gulden appel	ccccxxv
fyre cruyt	clv	gulden steenbreck	ccccxxv
		gulden wederdoot	ccccxxv
G		guychelheyl	lv
Galantwoortele	ccccxxv		lv
			Hals

T A F E L.

M ater	vly	ozant	ccvly
meester wortels	cccvly	offentonghe	vi
mercurial	cvly	opeuaers beck	plvly
moedercruyt	vly		
meyebloemkens	ccvly		
marcop	ccccvly	P addebloemen	ccvly
moffencruyt	ccclvi	paley	ccly
mosch	cccc	papecuffekens	cvly
mottencruyt	clly	partetarie	lv
muet	lvly	partycke	lxxxvly
muetpeper	cvly	peerlencruyt	cccvly
munte	ccly	peerfibloemen	cc
munckycapkens	ccccvly	peersteert	cvly, cvly
muysooren	lv	penninck bloemen	clvly
muyse steertkens	cvly	penninck cruyt	pl. vlv
		penseen	clvly
		S. Peters cruyt	clly
		Pimpinelle	clvly
N ascaye	ccccvly	pioenbloemen	ccvly
nacht scade	ibid.	picenen	ibid.
narciffen	ccvly	plompen	ccvly
nardus saet	ccclly	pluymkens	cvly
negelbloemen	cvly		
netelen	clvly, clvly,		
clvly, nawel cruyt. 39		R ag wortels	ccclly
		reynette	clly
D		reynuaet	lvly
		rhabarbere	lvly
Dogen troost	plly	rheimbloemen	ccly
onfer vrouwen bedstroo	ccly	rhuercruyt	ccly
onfer vrouwen mantel	clvly	ridderspozen	ccly
clvly		riekende maeloute	lxxxvly
onfer vrouwen melckcruyt	clly	robzechs cruyt	plly
clly		rooden huel	ccccvly
onfer vrouwen spin	ibid.	roode leliekens	ccvly
			roode

T A F E L

roode munte	cclyxx	spuerle	lxxix
roode watermunte	ibid.	standelcruyt	cccxlvi.
roode steenbreck	xlvi		cccxlvi.cccxlvi.cccxlvi.cccxlvi.
roomsche alsene	B		ccclii.cclii.cclii.cclii.cccclv.cccclv.
roomsche camille	ccviii		ccclviii
roomsche munte	cclyxxviii	steenbreck	cccv
roomsche netelen	clvi	steenbertstonge	cccxcviii
root melizoencruyt	clv	steen leucercruyt	cccxcv
root bysbingher cruyt	cl	steenruyte	cccxcviii
root wederick	lxxviii	steen saet	cccxcviii
rosmaryn	ccv	steen baren	cccxcv

S

Salomons seghel	ccv	stock bilieren	clxxv
sanikel	clxxv	swaluwe wortel	cccxcviii
sarasyns cruyt	cccxcviii	swarte herstwortele	cccclv
scabiose	ccviii	swarte maelroule	lxxviii
scaeps scabiose	ccv	swarte nieswortele	ccclii
scharlepe	cclyxxv	swarte winde	ccclyxxv

T

scheerlinck	ccclyxxv	Tamme bingelcruyt	xlvi
scorzte	ccclyxxv	tamme balerlaen	cccxlvi
seepcruyt	cccxlvi	teskens kruyt	xcviii
senegroey	clviii	thunis bloemen	ccviii
sindaw	ccclii	tydeloosen	ccviii
sinnauw	clxxv		

V

sloetelbloemen	clviii.clv	vassche rhabarbare	xlvi
smeetwortele	xlvi	baren manneken	ccclyxxv
sofferaen	cccxlvi	bare wyfaen	ccclyxxv
solferwortele	cccxcviii	belt cyptes	cclyxxviii
sondauw	cccxcviii	berangenes	cccxcviii
spaensche lenette kës	ccviii	berbene	clviii
speer cruyt	cccviii	berkens broot	ccclyxxv
speer wortele	ccclyxxv	berkens gras	ccviii
spzinck cruyt	ccclyxxv	berkens henckel	cccxcviii

*** iiii

henkel

T A F E L.

Benckef	ccxxvii	wilde paleye	cclyxxvii
Biercruyt	cccliiii	wilde saffran	xxvii
Bilieren	clxxvii	wilde saue	cclyxxvii
Bincoorde	xxvii	wilde fcharleye	ccxc
Bingherhoetcruyt	ccv	wildt speer cruyt	cccxlvi
Bioletten	clxxviii	wilde baleriaen	ibid.
Blasch	lxxv	wilde baren	ccclxxvii
Bloyencruyt	cxviii	wilt blasch	xxvii
Bohelcruyt	lviii	winde	ccclxxvii
Bogels nest	ccly	wintergruen	clxxv
Bokelaer	ccxxvi	witte betonle	cliiii
Bronwen spiegel	cc	witte comijn	ccc
Büfuingher cruyt	xxviii. clxx.	witte hanen doet	ccccvii
c. cl.		witte herst wortel	cccvi. ccvii
		wit niescruyt	ccclv
		witte nies wortele	ibid.
		witte fluetel bloemen	cliiii
		witte sprockel bloemen	ccvliiii
		witte tydeloofen	ibid.
		wit büfuingher cruyt	c
		witte water munte	cclyxxvi
		wolfs besien	ccccvii
		wolfs clauwen	ccccliii
		wolfs wortele	ccccviii
		wolke bladren	cxlviii
		wolke cruyt.	ibid.
		wonden cruyt	pli
		wonderboom	ccclvi
		wouwe	lxxvii
		wranckcruyt	cccliiii
		wrange	cclyxxv. ccclxxvii
		zee alsene	liii
		zee mosch	ccccv
		zomer fottkens	ccvliiii

F I N I S.

TABLE DES NOMS FRANCOIS DES

Images des herbes contenues en ce Liure.

A			
A Gremoine	91	Blanc deaue	221
A Agripaulme	164	Blaneole	197
Aloine	3	Blute	ibid.
Alquequanges	433	Bryonie	376
Aluyne	3	Bourache	ii
Ancolie	204	Bourrouche	Ibid.
Anet	297	Bourse de bergier	97
Angelique	320	Bouillon	147
Anis	298		
Apparitoire	164	C	
Argentine	104	Cabaret	328
Armoyse	18	Camomille	226
Athanasie	17	Campanette	376
Aubfoin	197	Centaure	333
Auroesne	1.2	Chanure	81
		Chelidone	32
		Chesnette	26
		Chou de cien	94
		Cigne	439
B		Concombre fauluage	372
Barbe de bouc	205	Conquclourdes	409
Barbe de chieure	44	Coquelicoc	423
Baguenaudier	375	Coriandre	301
Basilie	271	Cornelle	83
Bassinet	33	Corrigiole	118
Bassinet deaue	406	Couleure	376
Bassinet blancque	417	Coullébobes	433
Bec de Cicogne	47	Coufyre	182
Betoefne	318	Cypres	31
Betoine	ibid.		
Bistorte	22		

D.

T A B L E.

D

Des armoiries

190

E

Ellebore blanc

351

Endormie

436

Enulle campane

338

Esclayre

32

Espargoutte

227

Espij deaue

128

Eufrase

42

Eupatoire

66

Espurge

364

Gentiane

336

Germandrer

26

Giroffle raulne

185

glayeul

233

Glayeul ouant

234

Glouteron

13

Gleteron

ibid.

Goutte de lin

385

Grande saulge

287

gremil

317

guesde

77

H

Pannebanne

436

Herbe au cat

283

Herbe ou cotton

109

Herbe au foulon

348

lherbe de.S.Iaques

15

lherbe de S.Iehan

18

Herbe aux pouilleux

371

Herbe a poulmon

401

Herbe a pulces

127

Hepatique

399

Houblon

386

I

Iaulnet deaue

222

Iue moscate

29

Iou barbe

140

L

Lanceolette

112

Lance-

F

Fenoil

296

Feu chiere masse

387

Fiel de terre

333

Filipendule

43

Filipende

Ibid.

Flambe

232

Fleur de lijs

236

Fougerie

387

Fougere femelle

388

Frayfes

103

Fume terre

24

G

Galiot

168

Gantz de nostre dame

215

T A B L E.

Lanceole	ibid.	Millefeuille	181
Langne de beuf	6	Mille pertuys	73
Langue de ccrf	393	Morelle	432
Langue de chien	10	Morgeline	57
Lauande	292	Moron	60
Laureole	369	Mors de diable	137
Lin	80	Mort au chien	368
Lin faulnage	96	Muguet	217
Lifferon	35	N	
Liferon	379	Nielle	302
Lifet	ibid.	O	
Linesche	319	Oeylletz	189
Lunaire	170	Oreille de souris	54
Lys iaulne	237	Ortie	161
Lys fauage	38	Ortie mort	164
M		Oruale	589
Marguerites	208	P	
Mariettes	213	Pain doyseau	143
Marioline Bastarde & Ori-		Pain de porceau	335
gan	269	Palme de Christ	356
Mariolaine	268	Parietaire	55
Marone	ibid.	Pasquetes	208
Marrubin noir	87	Passuelours	206
Marrubin	86	Pastel	77
Marochemin	ibid.	Patte à cheual	20
Matricae	19	Pauot	421
Melisse	90	Pauot cornu	425
Mente	276	Peid d'Alexandre	346
Mente deaue	280	Peid de columbe	48
Mente fauage	281	Peid de lyon	176
Mercuriale	92	Peid de veau	330
Merueille	430	Pelle bossé	83
		Penfces	

T A B L E.

Pensees	144	Sauge de montaigne	ibid.
Perfoliate	172	Saxifrage	315
Pillolet	265	Scabieuse	134
Piloselle	106.107	Schordion	138
Piment	275	Schrophulaire	46
Piuoine	340	Senicle	199
Plantain	110	Serpentaire	329
Plantain deaue	117	Serpentine	ibid.
Poliot sauuage	282	Signet de Salomon	125
Polipode	390	Souchet	350
Pome d'amours	428	Soucie	199
Pome de perou	429		
Pyretre	346		
		T	
		Taure	171
		Tormentille	102
		Triquedame	141
		Tueloup	417
		V	
		Valeriane	341
		Valeriane sauuag	342
		Verangenes	427
		Veruaine	158
		Viburne	378
		Violette des Mars	183
		Viorne	378
		Y	
		Yuraye	196

F I N I S.

AD AVTOREM SYXTVS
Hemmetia Pbrysius.

Quantum continuo iuues colentem,
Qui voluis veterum & recentiorum
Dodonee diu simulq; noctu
Forti scripta manu, tuo labore
Herbarum studium bonum iuuentam
Declarat tuus hic libellus, herbas
In quo restituis suo nitore.
Multis pauca docent viri imperiti.
Paucis multa doces perite rerum.

ERRATA SIC CORRIGITO.

Folio II. linea 2. lege Libaniō. fol. 12. lin. 9. Gladiola. fo. 13. li 102
Dardana. fo. 29. in Titulo CHAMAEPYTIS. eodē. li. 3. anu
ga fo. 31. li. 1. χαμαικυσάρις ⊕ fo. 32. li. 11. Scholymurt; fo. 38. li. 4.
ἐσίριον fo. 39. li. 3. ἡ κυμβαλίον. fo. 40. in titul. COTYLEDON fo.
82. li. 3. Βατραχίου. fo. 71. & 72. per totum Scorpioides. fo. 74. li. 4.
priori fo. 87. li. 3. μίλαρ. fo. 115. li. 9. vera. fo. 117. li. 15. Alisma. fo. 131.
in titul. HYPECOVM. eodem. li. 1. ὑπύκκοον fo. 132. li. 8. Mitridatiū.
fo. 141. li. 9. Donderbaert. fo. 159. & 160. in titul. HIERA BOTAN
NE. eode n. li. 2. foliosa fo. 210 li. 8. recentioribus. fo. 237. li. 16. in se
cundo 242. li. 8. Narcissorum. fo. 271 li. 1. ὄκκισον. fo. 312. li. 11. Λαύκου
fo. 321. li. 8. nascitur. fo. 347. li. 5. Hāc. fo. 409. li. 20. Anemone fo. 423
li. 2. ἀνρι ⊕ fo. 435. li. 20. Morion.

Obsernet praeterea Lector transpositas esse imagines folijs 82.
& 81. ita vt veri Lysimachii figura sit fol. 83. Purpurei vero fo. 82
Idem factum est fo. 115. 302. & 363. Item offendet alicubi, Latinis
Germanis &c. pro Latini Germani &c. & e contra, quae ex praec
dentibus aut sequentibus facile erit emendare.

ἄβροτονου.
 Latini Abroto
 num & Abros
 tanū nomināt.
 Germani
 Stabwurtz/
 Gertwurtz.
 Brabantt,
 Aueroone.
 Galli,
 Auroesne.
 Primum genus
 ἄβροτονου θῆ
 λυ, Abrotonū
 foemina, et Bra
 bantis.
 Groote Aue
 roone, id est,
 Abrotonū mas
 ius dicitur.

Artemisia abrotanum, L. A
 In Herb. b

Αβρότονον
ἀρρεν. Latinis Abro-
tonum mas.
Brabantis,
Dleyh Aue-
roone.
Inuenitur
et tertium
Abrotoni
genus prio-
ribus minus
ramulis tes-
nibus, foli-
isq; paruis
candidioris
bus quam
fœminæ,
odoris suas-
uissimi: Id
genus esse
puto a Dio-
scoride Sis-
culū dictū
quod ex fœ-
minæ quo-
que genere
est.

Αψίνθιον
 Græci etiã
 Βαρύκοις
 κροφὴν ὕσσω
 θυπικροφῶν
 veteres co
 mici & ὠσιν
 θιον. Latini
 Absinthium.
 Apuleius Absin
 thium rusti
 cum. Ger.
 Wermut/
 End Wee
 onnut,
 Brabant
 Nlsene.
 Galli Aluy
 ne & Alo
 ne nuncis
 pant.

A ij

Antennaria Absinthium
 in Herb.

Græcis σέ
 ριφορ κή
 άψινθιορ
 θαλάσσιος.
 Latinis
 Seriphium
 et Absinthium ma-
 rinum.
 Brabantis,
 zee Alfene

Σαντόνικου.
 Latini Santonis
 cum:
 Brabanti
 Roöfche Alſene
 Officinae perpes
 ram Absinthium
 Romanū aut Pon
 ticum nominant.

Antennaria punctata

ἄγχουσα
 ὀνόκλεια ἢ
 κάλυξ. Latini
 Anchusa
 onoclea ἢ
 calyx. Ger.
 Dohsenzunge.
 Brabantis
 Dissentöge
 Gallis Lan-
 gue de
 beuf. Offici-
 nae hallucinantes
 Bus
 glossam vocant.

Anchusa italica, Ritz
 Sin. J. B. S. 579

Sin. Fuch. 343

ἄγκουσα ἄλ
κιβιάδιον ἢ
ὄνοχειλές.
Anchusa Alci
biadium aut
Onocheles, In
nonnullis offi
cinis Buglossi
species. In aliis
is Orchanetta
aut Alkanetta
ta.

*A. angustifolia
in Herb. 342*

Officine Buglos
sam syluestrem
nuncupant.

Lycopus americanus, L.
Sm. Bot. 828
Fuchs. 269

Ἐχίον. Latis
ni Echium
Alcibiacū no
minant. Apus
leius Theori
zon. Offici
nis incogni
tum.

Λύκοψις.
 Lycopsis,
 Galeno ex
 Anchusae ge-
 neribus al-
 tera. Hallu-
 cinantes of-
 ficinae Cyno-
 glossam et
 Linguā cas-
 nis vocant.
 Germani
 Hundtzun-
 ge.
 Brabanti
 Hondts-
 tonghe.
 Galli Lan-
 gue de
 chien.

Βούγλωσ-
 σορ ἢ λιβά-
 νεαρ. Latis
 nis Lingua
 Bubula, &
 Bublossum.
 Plinio Eus-
 phrosynon.
 Officinis Bo-
 rago. Ger.
 Burettsch.
 Brabantis
 Bernagie.
 Gall. Bourz-
 rouche ou
 Bourrache

Borago officinalis, L.
 See J. B. 3. 574
 Duch. 142

Ανθυλλίδος
 Anthyllidis
 primum genus
 Officinis incos-
 gnitum. Plinio
 Anthyllon &
 Anthycellon.
 Herbarijs ma-
 le Gladiola dis-
 citur. In Zelan-
 dia iuxta agge-
 res nascitur.

Αρχείον ἢ
 προσωπίς
 οὔ, ἢ προσω
 σωπίς Grae
 cis. Latinis
 Personata,
 Personata,
 & Arcium,
 Apuleio
 Dardano of
 ficinis Bars
 dana & Lap
 pa maior.
 Germanis
 Groszklet
 ten.
 Brabantis
 Broote
 clissen.
 Gallis Glou
 teron ou
 G!eteron.

Arcium personata
in Panch. 72

Ξάνθιον ἢ
 φασγανον
 Latini Xan-
 thium. Offi-
 cine Laps-
 pam mino-
 rem & Lap-
 pam inuers-
 sam nuncus-
 pant.

Germani
 Bettlettsz
 leusz vnd
 Spitzklet-
 ten.
 Brabanti
 Cleyne
 Clissen.

Xanthium officinale
 Sur Zucht. 1777

Ἀρτεμισία
 Artemisia, à
 nonnullis τὸ
 λυκλῶν
 siue Ramosa
 dicitur. Her
 barijs Iacos
 bea, ἢ Her
 ba S. Iacobi,
 vel S. Iacobi
 flos. Germa.
 S. Jacobs
 kraut.
 Brabantis,
 S. Jacobs
 cruyt.
 Gallis Lher
 be de S. Iac
 ques.

Senecio jacobaeae
 En Herb. 1742

Artemis
sic alterū
genus pri
ori tenuis
us, quod
in Mariti
mis tantū
prouenit,
vt Plinius
ait, apud
Zelandos
frequens.

Αρτεμισία μονοκλωνος,
 Artemisia unis
 caulis. Apu. Ar
 temisia tragan
 thes. Officinis
 Tanacetum ☞
 Athanasia.
 Germanis,
 Reinfarn,
 Brabantis,
 Reinfact.
 Gallis,
 Athanasie.

Tanacetum vulgare
 In Fuch. 46

Fuch. ic. 27 B

Αρτεμισία λε
πτόφυλλο

Græcis. Latinis
Artemisiatenui
folia, Apuleio
Leptaphyllos.

Officinis Artes
misia, & Mater
herbarum.

Germanis
Weyfußz Bu
schē S. Johāns
gurtel, vnd
Grosz Keyt
farn.

Brabantis
Byuoet.

Gallis Armoy
se ou lherbe
de Sainct Ie
han.

A. vulgaris
S. J. M. - 1804

Παρθένιον.
 Galeno, Aegi-
 neta, nonuls
 lisq; alyis eti-
 am ἀμάρσας
 κορ. Latinis
 Parthenium.
 Officinis Ma-
 tricaria.
 Germanis,
 Mutter-
 kraut.
 Brabantis,
 Moeder-
 cruyt, ende
 Mater.
 Gallis Matri-
 caire.

Matricaria parthenium B ij
 Sen Duch. 65

Græcis, Βίη

χιον.

Latinis Tuss

silago dicitur.

Officina

nis Farfara

et Vngula

caballina, qui

busdã Febris

fuga.

Germanis,

Rosshub, et

Brätlattich

Brabantis,

Hoefblade

ten.

Gallis, Patte

a cheua!

Farfara, l.
in Herb. 140

Πετασί-
 τας. Latinis
 Petasites.
 Germanis,
 Pestilentes
 Wurtzel.
 Brabantis,
 Dockebla-
 deten.

Petasites petasitis L.
in herb. 644

B. iij

Bistorta, nõ
 nullis Serpē
 taria. Ger
 manis
 Natter-
 wurtz.
 Brabantis,
 Hertstonge
 Gallis Bi-
 storte. Pris-
 mum genus
 Bistortamas-
 ior. Bistors-
 ta scemina
 & Colubris-
 na. German.
 Natter-
 wurtz Wets
 Blij.

Compositum bistorta, L.
In duct. 274

Alterum Bis
stortæ genus.
Germanis,
Materwurtz
mencken.
Bistortam ma
rem appellat.

Polygonum bistorta
Ser. Ined. 252

Καπυός.
 Latinis Fumaria. Offic.
 Fum^o terræ.
 Germanis,
 Erdtrauch,
 Tauben
 cropff. Katzē
 kornel.
 Brabantis,
 Grysecom
 ende Duy
 uekeruel.
 Gallis Fume
 terre.

F. officinalis
 in herb. 334

Aliud
Fumas
viæ ges
nus à Pl
nio lib.
25. cap.
13. des
scriptū,
Videri
posset
Capnij
illud ge
nus esse
quod
Hermos
laus ab
Aëtio
Phrag
mitē vo
cari tra
dit, si nō
Hermos
laus fal
sus fuis
set. In
Aëtio

enim cap. de Curatione hepatis, nulla fit mentio Capnij Phragmitidis, sed vulgaris tantum quod in Trochiscos formatum hepatis dolores finire scribitur.

Χαμαίς
 σίπος. Las
 tinis Trixa
 go aut Trif
 sago. Offis
 cinis gignē
 di casu Cha
 medryos.
 Nonnullis
 Serratula
 & Quers
 cula minor
 Germanis
 Gaman
 derlyn
 Bnd kleyn
 Batengel.
 Gal. Ches
 nette ou
 German
 drer.

Desonum chamaedrys, L.
See Herb. pag. 879

Recentioribus Veronica hæc herba nuncupatur. Germanis Erenbreisz und Grundheyl. Brabantis, Erenp:ys. Estq; Betonica species ab Ægineta peculiariter descripta lib. VII. unde et Betonica Pauli Ægineta dicitur.

*V. spicualis L.
Syn. Meth. 166*

Veronicae alia
ad genus, Foemina
nominant, nascitur
in humidis &
pratensibus.

Χαμαίτις
 Tus Græcis
 Latinis Aui
 ga, Abiga,
 & Ibiga.
 Officinis
 Iua, Iua Ar
 tetica, &
 Iua Moscha
 ta.

Germanis,
 Ye Lēger,
 Ye Lieber,
 ende ffelt
 Lypres.
 Gallis, Iue
 Moscate.

Creasa cretica
 Sin. Presb. 885

Chamaepites
 os secundum
 genus.

Penicillium chamaepulvis
 in Fr. ch. 1886

Χαμαικὺ
 παριάρος
 quasi humi
 lis Cupres
 sus. Germ.
 Cypresz.
 Brabantis
 Cypres.
 Gallis Cy
 pres. Forz
 te est Dios
 scoridis Co
 ris, folio
 enim cons
 tat Ericæ
 etc. Trags
 us ponit e
 tiam cha
 macypari
 sū agreste.
 Et confudit
 chamaecy
 parissum
 cu chama
 pity

Santoloni Chamaecyparissus
 seu Pinus. 8749

Χελιδόνιον
μεγα.

Chelidoniū
maius, siue
Hirundinas
ria maior:
Offic. Cheli
donia.

Germani,
Grosz
Scolmurtz
Schwal-
benkraut,
Goldt-
wurtz, Ede
Schel-
kraut, nos
minant.
Brabanti,
Gouwozte
le, Ede groo
te Gouwe.
Galli, Cheli
done, & Es
clayre.

*C. majus,
subm. 807*

Malacocylus minor

Χελιδόνιον
μικρόν.
Latinis Chelidoniū minus,
Hirundinaria
minor. Offic.
Ficaria, &
Scrophularia
minor.

Germanis,
Kleyn Schol
wurtz, kleyn
Schwalben
kraut, ffeiz
wartzēkraut
Blatern
kraut,
Vfaffen Hod
lin Bnde
Meyēkraut
Brabantis,
kleyn Speers
cruyt.
Gallis,
Balsinet.

vid: Fuchsius in Iconibus.

*Ranunculus ficaria, L.
in Fruch. 867*

Hanc vocant
 Germani
 Dotterblu-
 men, Hofz
 blumē, Hat-
 tenblumen,
 Geel Wijs-
 blumen,
 Brabantis
 Dotterbloe-
 men.

Et videtur es-
 se Βουτόμορ-
 cuius Constā-
 tinus in libris
 de Agricultu-
 ra lib. 2. cap. 5
 meminit.

Κνικος.
 Latinis
 Cnicus et
 Cneus.
 Officinis
 Carthas
 me Brab.
 & Ger
 manis,
 Wilden
 Saffraē.
 Gallis
 Safran
 faulnage

Carthamus tinctorius, L.
in Herb. 407

Κόνυζα. Latinis
 Conyza. Plinio etiam
 Cunila & Cunilago,
 Gazæ Policaria &
 Pulicaria. Germanis
 Durwurtz und
 Donnnewurtz.
 Ceterum quod hæc
 imago refert, primum
 est genus maius, à
 Theophrasto mas nūc
 cupatum.

Ἀστὴρ ἄττικὸς ἢ Βουβώ-
νιον, quibus-
dam ἄστέρων.

Latinis

Aster Atticus

& Inguinalis

Germanis,

Weger-

kraut, Bruch-

kraut / Bnd

Scharten-

kraut.

A. amellus,
in Buch. 134

ΚΟΤΥΛΗΦΩΝ
 ἢ σκυτάλις
 οἷον κυμβάσι
 λιοῦ. Latinis
 Acetabulum,
 Umbilicus ve
 neris, ἔ
 Plinio Herba
 Coxendicum,
 Barbaris Sca
 tum cœli ἔ
 Scatū cellus.
 παρὰ τὴν κείνην

Officinae
male Vm
bilicum
Veneris,
& Scatū
caeli vos
cant.
Brabātis
Pēninc
ctuyt.

Hydrocotyle vulgaris, L.
E.S.

Κοτυλη
 ἑῶν ἑτεροῦ
 ἢ κυμβαλίῃ
 οὔ. Latinis
 Acetabulum
 alterū, Cym-
 balium. Offi-
 cinis Crassu-
 la maior.
 Germanis
 Wüdkraut
 Knaben-
 kraut. Frotz-
 zwang und
 Frotzweyn.
 Brabantis
 Wonden-
 cruyt ende
 Smeerwor-
 tele.

Sedum telephium L.
 Sa. Mech. 875

Nonnullis di-
citur hæcher-
ba Græcè ὄφ-
θαλμική ἢ
εὐφροσύνη.
Latinè Ocus-
laris ἢ Eus-
phrosyne. Of-
ficinis Eufra-
sia. German.
Augentrost.
Brabantis,
Dogētroost
Gallis Eufra-
se.

*E. pinnatis, l.
in Herb. 246*

Herbarijs hæc
 herba vocatur
 Saxifraga rupe-
 stris. Offic. Filis
 pedula & Phi-
 lipendula.
 Germanis
 Kottelbreck
 Sud Wildt
 Garben.
 Brabantis
 Koode Stern
 breck.
 Gallis Filipen-
 dule & Filipé-
 de. Non est
 Oenanthe ut
 quidam putat.

Spizian Filipendula, L.
Sp. Ind. 562

Barba capri,
 alijs Regina
 prati. Germ.
 Grosz geysz
 bart vnd
 Waldt
 geysbart.
 Brabantis
 Keynette.
 Gallis Roy-
 nette & Bar
 be de chie-
 ure.

Spernan arvensis, L.
See Fruch. 181

Malehae
herba in
Officinis
Pigamū
quasi πικ
γανον δι
citur.

Brabantī
Rhabar
bere ēde
Balsche
Rhabar
bare no
minant.

Γαλιόψις ἢ γαλεό-
 βόλορ Græc. Latī
 nis Galeopsis ἔϋ
 tica labeo. Officinis,
 Scrophularia maior,
 nonnullis Castrangu
 la ἔϋ Ficara. Germ.
 Braunwurtz / San
 wurtz / Vnd Grosz
 ffeigwartzenkraut
 Brabantis
 Groot Speencruyt
 Gallis Scrophulaire

Scrophularia aquatica, L.
 Sm. Fuch. 194

Γεράνιον. Lat
 tinis Gerania
 um & Grui
 nalis. Offic.
 hoc primū ge
 nus appella
 tur Rostrum
 Ciconia, As
 cus pastoris,
 & Acus mus
 scata. Germa.
 Storkens
 schnabel.
 Brabantis
 Dyeuactes
 Beck.
 Gallis, Bec
 de Cicogne

Geranium macranthum, L'Her.
See Koch. 206

Γεράνιον

ἕτερον.

Geraniū

alterum

Dioscoris

dis. Recē,

tioribus

Geraniū

columbis

num. Offi

cinis Pes

columbæ,

ἔ Pes co

lūbinus.

Germanis

Tauben

fuß.

Brabantis

Duyuers

Boet.

Gallis,

Pied de

Colūbe.

S. notum diffractum
 In Mach. 205

Geranium Robertianum. Officinis
herba Roberti.

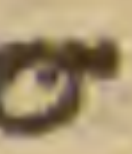
Germanis
Ruprechts
kraut, und
Schartekraut.
Brabantis
Robrechts
cruyt.

Estq; tertium Si-
deritidis apud
Dioscoridem ges-
nus, vide infra.

G. robertianum L.
su. *Trich.* 208

Mo. Bot. Garden,
1893

Gruinalis
 Geraniū gruis
 nale. Germ. d.
 Kranichhals.
 Brabantis
 Craenē hals

B. dissectum
 In Herb. 207

Germanis
Blutwurtz;
Brabantis
Bloerworteles;

G. sanguinalium, L.
See Fruch. 209

Γεράνιον Βα-
 τράχιον,
 à βατράχου,
 id est Ranunculi similitudi-
 ne, nonnullis
 dicitur Gra-
 tia dei. Germ.
 Gode gnade
 Brabantis
 Blauw Boo-
 terbloemen.

*S. pratense, L.
 Sm. Fluch. 204*

Γλαῦζῆ γὰρ
λαζ. Latini
nis Glaux
et Galax.
Officinis ins
cognita.

Πολύγα
 λου Græc
 cis. Latis
 nis Polyga
 lum & Po
 lygala.
 Germanis
 Kreuz-
 blum.
 Brabantis
 Cruys-
 bloeme.

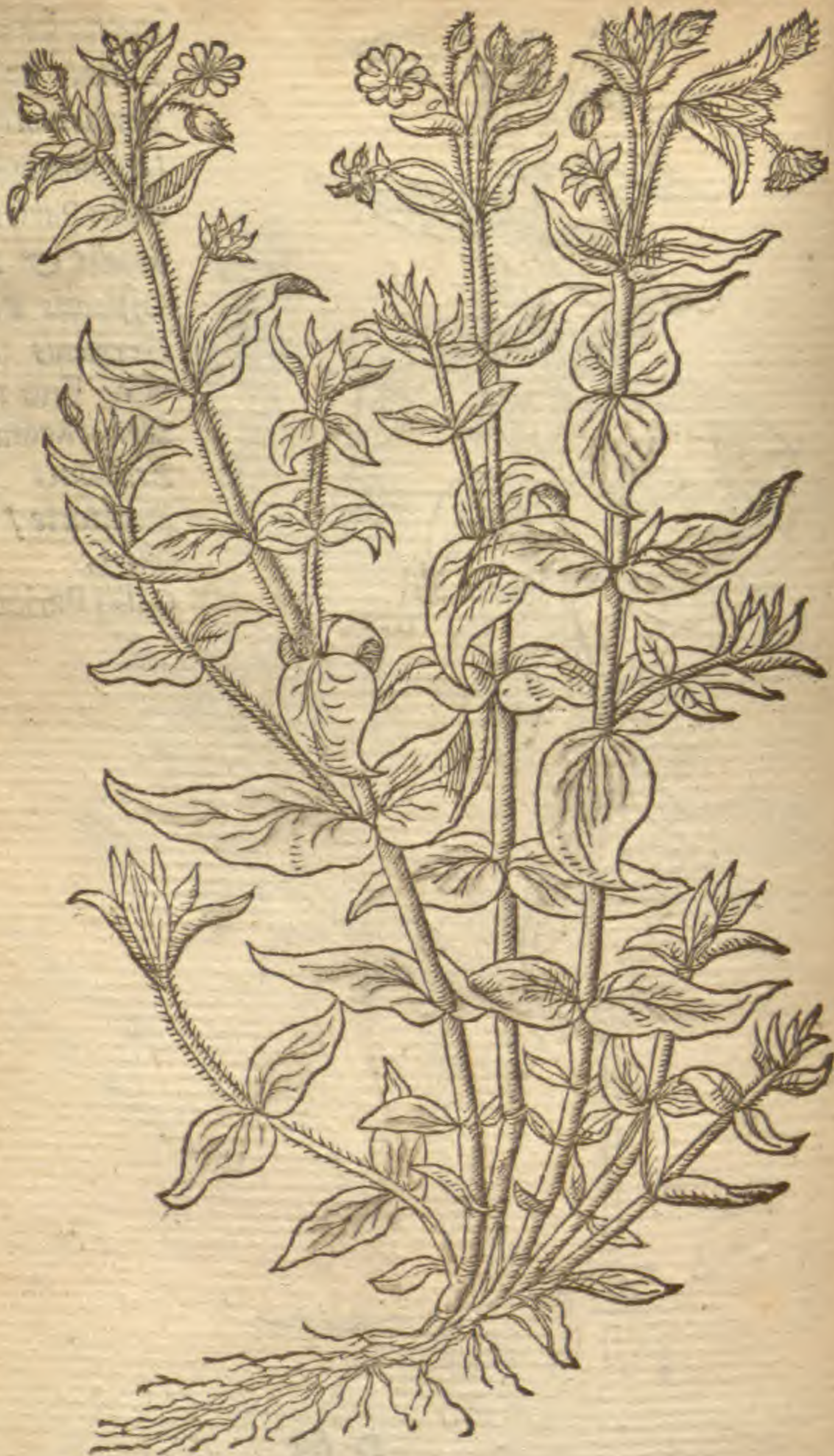

ἑλκίνη ἢ περδικίον
 Latinis Muralium,
 Perdicium & Vrceo
 laris nominatur, non
 nullis Parietaria Per
 dicalis & Muralis.
 Officinis Paritaria.
 Germanis
 Tag und nacht/
 Hautkraut.
 Brabantis
 Paritarie / Blas
 cruyt.
 Gallis Parietaire.

Parietaria officinalis, L.
su. Pich. 297

ἄλσιν
 Latinis
 Alsine.
 Nōnul-
 lis Hip-
 pia ma-
 ior. Of-
 ficinis
 incog-
 nita.

Offici. hæc herba
 nominatur,
 Morsus gallinæ
 & Hippia mis-
 nor. Germanis
 Vogelkraut/
 Hund erbisz.
 Brabantis
 Muer ede vo-
 ghelcruyt.
 Gallis Morgeli-
 ne. Habetur ex
 genere Alsines

A. media. L.
See Zuch. 21

Et hæc Alsine
generibus
esse creditur.

Germani
Kleyn Vogel
kraut.

Brabanti
Kleyn Vo-
ghelcruyt
nominant.

Arenaria serpyllifolia
See Index 20

Μυός ωρα
 Græcis. Latis
 nis Auricula
 muris dicitur
 Germanis
 Meuszorlin.
 Brabantis,
 Myssore.
 Gallis Oreila
 le de souris.

Ἀναγάλα
 λης. Latin.
 Anagallis,
 Plinio Cors
 chorus:
 Germanis
 Wauch
 heyl.
 Brabantis
 Guychel
 heyl.
 Gallis Mo
 ron. Primū
 genus Puni
 ceo flore
 mas dicitur

A. arvensis L.
 Sin. Fuchs. 18

Ceruleo flore Anagallis,
 foemina dicitur. In-
 uenitur et
 tertia nunc
 flore luteo.

A. arvensis, L., ed
 Sin. Zuehl. 19

ἑλατίνη.
 Elatine, nō
 nullis etis
 am Morsus
 gallinæ.
 Germanis,
 Huner
 Biß.
 Brabantis
 Hoender
 Beet.

Germani
 Hunerserb.
 Brabanti
 Hoëder etue
 nominant, habetur
 ex Elatines
 genere.

Veronica agrestis
 Su. Fuch. 22

Recentioribus
Spergula.
Brabantis
Spuerie
dicitur,
Grata bos
um pabulo

ἔυπατόριον. Latinis
 Eupatorium
 vel Hepatos-
 rium. Offici-
 nis Agrimonia. Nonnullis
 Ferraria
 minor, Cons-
 cordia, Mar-
 morella. Ger-
 manis.

Oderme-
 nig und
 Bruck-
 wurtz.
 Brabantis
 Agrimonte
 Gallis Agres-
 moine.

E

Agrimonia eupatorium
 Su. Zuch. 244

Officinae Hepatos
rum nominant.

Germani

Kunigundkraut/
Wasser dost.

Brabanti,

Boelkenstuyt.

Galli Eupatoire.

Doctiores Pseudo
hepatorion. primū
genus notissimum
mas dicitur.

Eupatorium cannabinum, L.
Herb. Mus. 267

Alterum
Pseudohes-
patorij ges-
nus, foemis-
na vocatur
vbiq; fres-
quens, sed
officinis in-
cognitum.

Bidens tripartita L.
(cf. Auprecht Fl. Angl.)

Germanis
 Leber
 kraut/
 Edel Le
 berkraut
 Bnd Gul
 den klee
 Brabantis
 Edel Le
 uercrypt
 Herbarijs
 Hepatica
 nominas
 tur.

ἥλιο τροπί
 ον μέγα ἢ
 σκορπίου
 ρου. Latis
 nis Solaris
 maior, &
 Heliotropi
 um magnū.
 Herbarijs
 herba Can
 cri.

Ἡλιοτρόπι-
ον μικρον.
Solaris mi-
nor, Helio-
tropion par-
vum.

Ab Herbarijs
passim Scorpioi
des mas appella
tur, alia tamen
ἀσκορπιόεις
δὴ Dioscoridis

Hæc priori similis
Scorpiodes foemis
na nuncupatur.

ὑπερικόν. Hy-
pericum Latis-
nis. Officinis
Hypericō pers-
forata, & Ful-
ga demonum.
Germanis,
S. Johans
kraut.
Brabantis
Sint Jans
cruyt.
Gallis Mille
pertuys.

H. perforatum, L.
Gen. Pl. 831

ἄσχυρον.
 Latinis As
 cyrum.
 Germanis
 Hart
 hauw vnd
 Waldthoff
 Brabantis,
 Hertthoy.
 Officinis
 incognitū.

Myrris
 See Dutch. 74

Aseyri hoc
 magis est
 genus quā
 Androseni
 Germanis,
 Kunrath,
 Brabantis
 Coenraet
 dicitur.

Hypericum

See Fusch. 76.

Ἀνδρόσεα
μορ. An-
drosemum.
Officinis in-
cognitum.

ἰσάτις ἵμε
 ρⓄ Græcis
 Latinis Isas
 tis sativa, et
 Glastrum sati
 um, Herba
 rijs Guadiū.
 Germanis
 zā Weydt,
 Brabantis,
 Weedt,
 Gallis Gues
 de ou pa
 stel.

Isatis sativa L. f.
 See Fuchs. 331

ισατις ας
γεια Isatis
sylvestris
prior similis
non seritur
sed sua spon
te provenit.

I. tinctoria
See Duch. 332

Lutea herba,
& flos Tincto-
rius Herbarijs
dicitur.

Brabantis
Wouwe.
Vfus eius in
tingendis lus-
teo & viridi
colore lanis.

Græcis λίνον.
 Latinis Linum
 Germanis
 flachs.
 Brabantis,
 Vlascb.
 Gallis du Lin.

Lin. cat. l. 1. c. 1. p. 1.
 In Herb. 871

Κάνναβις ἡμερος
 ἢ σχοινοσπόρον
 ἢ ἄσπιρον Græcis.
 Latinis Cannabis
 sativa. Germanis
 zamet hanff.
 Brabantis
 kemp.
 Gallis Chanure.

C. sativa
 Ser. Ind. 390

Λυσιμάχιορ. Lati
nis Lysimachium
& Lysimachia, Her
barijs Salicaria, Ofi
ficini s non notum.

Germanis

Geel Wederick /

Brabantis

Wederick.

Gallis Cornelle &

Pelle bosse. Et hoc

quidem verum est

Lysimachium, reli:

qua vero falsa, quæ

propter similitudis

nem quandam folio

rum Lysimachia ap

pellantur.

Milobium hirsutum L.
ser. pucc. 691

Herbarijs & nō
nullis officinis fa-
lius ante patrē;
nominatur.

Germanis
Rot Wederick
Brabantis,
Koot wederick
Id est, Lysimachi-
um purpureum,
huius herbae tres
ad minus sunt
species, quas res-
quire in historia
nostra vernacus-
la, lib. I. cap. 47.

*L. vulgaris, L.
San. Fruct. 492*

Hoc Pseudo
Lysimachium
Brabanti
Wartycke
nuncupant.

Lysimachium
 ceruleū Her
 barijs
 Blauw We
 derick.
 Rarum est.

Βαλλοτά ή
 μέλαρ πρέ-
 σιορ. Latin.
 Ballote, Mar-
 rubium nig-
 rü & Mars-
 rubiastrum.
 Offici. Pras-
 sium foetidū.
 Germanis
 Schwartz
 Lindorn.
 Brabantis
 Swerte
 Maelronie.
 Gallis Mac-
 rubin noir.

F. iiiij

Ballota nigra
 Sm. Fuch. 1529

ἰάχυσ. La:
 tinis quoq;
 Stachys. Of
 ficinis inco:
 gnita. Ger.
 ffeld An:
 dozn / Vnd
 rieckender
 Andozn.
 Brabantis
 Kieckende
 Maefroute
 Gallis Sau:
 ge faulua:
 ge, ou Sau:
 ge de mon:
 taigne.

S. germanica
 Su fact. 266

Μελισσόφυλλον
 ἢ μελιφύλλον.
 Latinis Apiastrū,
 Melittæna & Cis-
 trago. Officinis in-
 cognitum. Germa.
 Hortig Blum.
 Brabantis
 Huenichbloeme.

Melitta. Melissophyllum, L.
 See Fuchs. 498

Melissa vulga
 ri officinae pro
 Melissophyllo
 utuntur. Germa
 ni vocant
 Wantzen-
 kraut / Mut-
 terkraut,
 Brabanti,
 Confilte de
 greyn,
 Galli Melisse

Melissa melissophylla, L.
 in Fuch. 499

Germanis,
Hertzge
sperr vnd
Hertzghe
span.
Brabantis,
Hertzghe
span.
Vnde Hers
barijs Car
diaca appel
latur. Gal
lis Agri
paulme.

Lemon Verbena
Lemon Verbena
Lemon Verbena

Λινόζωο
 ΣΙΣ ἄρρηκ
 ἤ ἔρμου βο
 τάνιον. La
 tinis Merc
 curialis
 mas. Gers
 manis
 zam Bin
 gelkraut/
 kinwurtz/
 End Mer
 curius
 kraut,
 Brabantis
 Tam Bin
 gelctuyt
 ende Mer
 curiael.
 Gallis Mer
 curiale.

Mr. ...
 ...
 ...

Λινόζωο
 ΣΙΣ Θῆλυ.
 Mercuria
 lis foemina
 cum prior
 ti re et no
 mine simi
 lis, semine
 solo differ
 ens.

an. annua, l.
 Su. Phil. 276

Κυνοκράμβη
 ἢ λινόσσωσις
 ἄγρια, Romanis
 nis Canina
 brassica &
 Mercurialis
 sylvestris.
 Germanis
 Waldt Ben
 gelkraut
 Ind Hundsz
 kol.
 Brabantis
 Wilde Mer
 curiael.
 Gallis Chou
 de chien.

Mercurialis perennis, L.
 See Duch. 494

Herbarijs Nummularia, Cētum morbia & Serpentaria dicitur Germanis, Pfennigkraut / Egelkraut vnd kleyn Waterkraut.

Brabantia Pēnuckcruyt / Ede Egelcruyt.

L. pennsylvanica - *nummularia*
 In Fruch. 401

ὄσυρις. Osyris.
 Officinis Lina-
 ria, nonnullis
 Pseudolinum
 & Vrnalis.
 Germanis
 Lynkraut/
 flachszkraut
 Harnkraut/
 Unser frauwe
 flachsz/ wildt
 flachsz/krot-
 ten flachsz.
 Brabantis,
 Wildt blasch
 Gallis Lin saul-
 uage.

Linaea vrb. nonnull.
in Fuch. 545

Recētios
ribusBur
sa pastos
ris nomis
natur.

German.
Deschel
kraut/
Seckel
kraut.
Brabātis
Teskēs
cruyt en
de Bozse
kens
cruyt.
Gallis
Bourse
de ber
gier.

Thlaspi bursa-pastoris
G.
Su. Herb. 611

Πεντάφυλλ
 λον ἢ πεντα
 ταπέτης.

Lat. Quinq
 uesfolium.

Officinis Pē
 taphyllon.

Germanis,
 funff fins
 gerkraut/
 bnd funff
 blat.

Brabantis,
 Düsdinget
 cruyt.

Gallis quin
 te fuellie.

Multa Pens
 taphylli nūc
 reperiūtur
 genera. Ex
 quibus pris
 mum, vocas
 tur Pentas
 phyllum lus
 teum magis
 num.

Teutonice,
 Grootgeel
 Düsduiget
 cruyt.

Potentilla reptans, L.
 See Fruct. 629

Secundum
 Quinquefo
 lij genus Pē
 taphyllum
 luteum mis
 nus dicitur.
 Teutonice,
 Fley
 geel Wtfa
 Binghera
 cruyt.

*Pentaphyllum argentia
 Su. Herb. 625*

G ij

Tertiū
genus
albo flos
re Albū
nomina
tur.

Teutoſ
nice,
Wit
Blifbin
ghet
cruyt.

Potentilla alba
See Fuch. 628

Quartum flo
 re ex rubeo
 puniceum ins
 clinante, Rus
 beum appella
 mus vulgo
 Root Buisbin
 ghercruyt.

Recentioribus
 Tormentilla
 etiam ἑπτὰς
 φύλλου Græcè,
 & Latine
 Septifoliū nos
 nominatur.

Germanis,
 Birckwurtz/
 Und rot Heyl
 wurtz.
 Brabantis &
 Gallis, Tor-
 mentille.

Tormentilla
encl. 260
in Herb. 260

Fragraria
 Germanis,
 Erdberer
 kraut.
 Brabantis,
 Erdtbe-
 sien cruyt.
 Gallis,
 Fraylier.
 Fructū La-
 tini vocant
 Fragra.
 Germani,
 Erdberer
 Brabanti,
 Erdtbe-
 sien.
 Galli, Fray-
 ses.

G iij

F. vesca, L.

See Fuchs. 853

Herbarijs,
 Argentina
 & Potentilla nōnul-
 lis, Agris
 monia syl-
 uestris, aut
 Tanacetū
 sylvestre.
 Germanis,
 Grensich
 Grensing
 Brabantis,
 & Gallis,
 Argētime

Potentilla anserina, L.
 Su Fruch. 619

Pilosella
 maior. Ger
 manis.
 Groß
 Meusoz.
 nonnullis
 Heydnisch
 Wundt-
 Kraut.
 Groote
 Mysooze.
 Brabantis.

Pilosella me-
 dia. Germanis
 Nagelkraut
 & nonnullis
 Meusoz,
 Brabantis,
 Nagelcruyt.
 Gallis Pilosel-
 le. Officinis
 perperam Au-
 ricula muris,
 vide Annotas-
 tiones.

Minacium pilosella, L.

In Fuch. 607

Pilosella mi-
nor. Germanis
Weuszoelin/
Vnd Hasen-
pfoetlin.
Brabantis,
Dleyh Nagel
cruyt.

Synaphanthus divaricatus
in Herb. 606

ἑλεῖόχρυσος ὀ à Theos
 phrasto Græcè. Latine
 Aurelia à Gaza nūcupa
 tur, alia tamen ab ἑλεῖοχρυσ
 σω Dioscoridis. Officia
 nis Stæcas citrina & Sæ
 cados citrinum, quibus
 dam Tinearum & Amas
 rāthus luteus. Germanis
 Rheinblumen / Mottē
 Blumen und Motten
 Kraut.

Brabanti,
 Rheynbloemen.
 Videtur esse Dioscoridis
 ἀγέρατον, Latine Age
 ratum nominant.

Smaphaleum Stæcas, l
En Herb. 99

Γναφάλιον. Latis
 ne Centunculus To
 mentum, Centuncu
 laris Tomentitia.
 Officinis incognita
 Germanis,
 Rhurkraut,
 Brabantis
 Rhuetcruyt ende
 Rootmelizoecruyt
 Gallis Herbe ou
 cotton.

Gnaphalium germanicum
 222. 222

Ἀρνόγλωσσος ἢ ἄρνειος
 οἷον ἢ προβάσιον
 τειον πολὺς
 νευρος καὶ ἐπὶ
 τὰ πλευρὰ
 Latinis Plantago.
 Germa. Wegherich
 Dnd Schaaffzunge.
 Brabantis, Wechbree.
 Gallis Plantain. Multa
 die genera inveniuntur.
 Primum maior Plantago
 dicitur. Germanis, Roter
 Wege rich / Id est Plantago
 rubra.

P. major, L.
San. Fruct. 38

Herbarijs Plā
tago media.
Germanis,
Breiter We
gherich.
Brabantis,
Breit Wech
bree.

P. media, L.
in Fuchs. 39

Hæc speci
 es Græcis
 Πεντάνευ
 ρο &
 Latinis
 Quinques
 neruia
 quoq; dici
 tur. Non
 nullis Lan
 ceolata &
 Lanceola.
 Germanis,
 Spitzer
 wegerich
 Brabantis
 Dleyh
 wechbre
 ende
 hōdtsrib
 be.
 Gallis Lā
 ceolette
 & Lāceo
 le.

In solo maritimo tractu hæc Plantago provenit, paucis visis.

Herbarijs Cor
nu ceruinum
& herba stela
la aut Stellaa
ria dicitur.

Brabantis,
Hertsbozen
ende Grauit
reeruyt.

Putatur esse
κρονονόπους
Id est, Cornis
cis pes, sed ma
lè, vnde &
Pseudocoro
nopus appella
ta est.

Plantago Coronopifolia
Su. Truch. 449

Ruellius
 li. 2. ca. 62
 hanc describit,
 nomis
 natq; Coro-
 nopum,
 quanquam
 nec hac ve-
 rus est κο-
 ρονοϖος

Μυόσουρον.
 Latinis Cauda
 murina.
 Brabantis,
 Duyse steert
 kens.
 Recentiorum
 inueniunt.

Plantago aqua
 rica & palus
 stris. Germa.
 Wasser we
 gherich und
 froschloffel
 kraut.
 Brabantis,
 water Wech
 bree.
 Gallis Plan-
 tain deaue.
 Non est Dama
 sonum aut
 Alisma.

Πολύγονον, Lapis
 sanguinis Sanguini-
 paria, Sanguinalis et
 Proserpina
 naca.

Primum ge-
 nus πολύ-
 γονου ἄρι-
 ρει ἢ τσο-
 λικτρῶ-
 που Grae-
 cis. Semina
 lis Latinis
 dicitur. Of-
 ficinis Cor-
 rigiola &
 Centumno-
 dia.

Germanis,
 Weggras
 und Weg-
 tritt.

Brabantis,
 Wech-
 gras/
 Weckes-
 gras ende
 Wuyfent
 knoop.

Gallis cor-
 rigiole.

P. aviculare, L.
 in Herb. 614

Πολύγονον
 γομ δῆλον
 Sanguina
 lis foemina
 na. Offici
 nis incogs
 nita, alia
 certè ab
 Equiseto,
 nascitur
 in palus
 stribus.

H iij

Videtur ex Polyg
lygoni generis
bus apud Pliniū
esse. Germani
ac Brabanti,
knawel
vocāt. prouenit
in aruis & secus
aggeres.

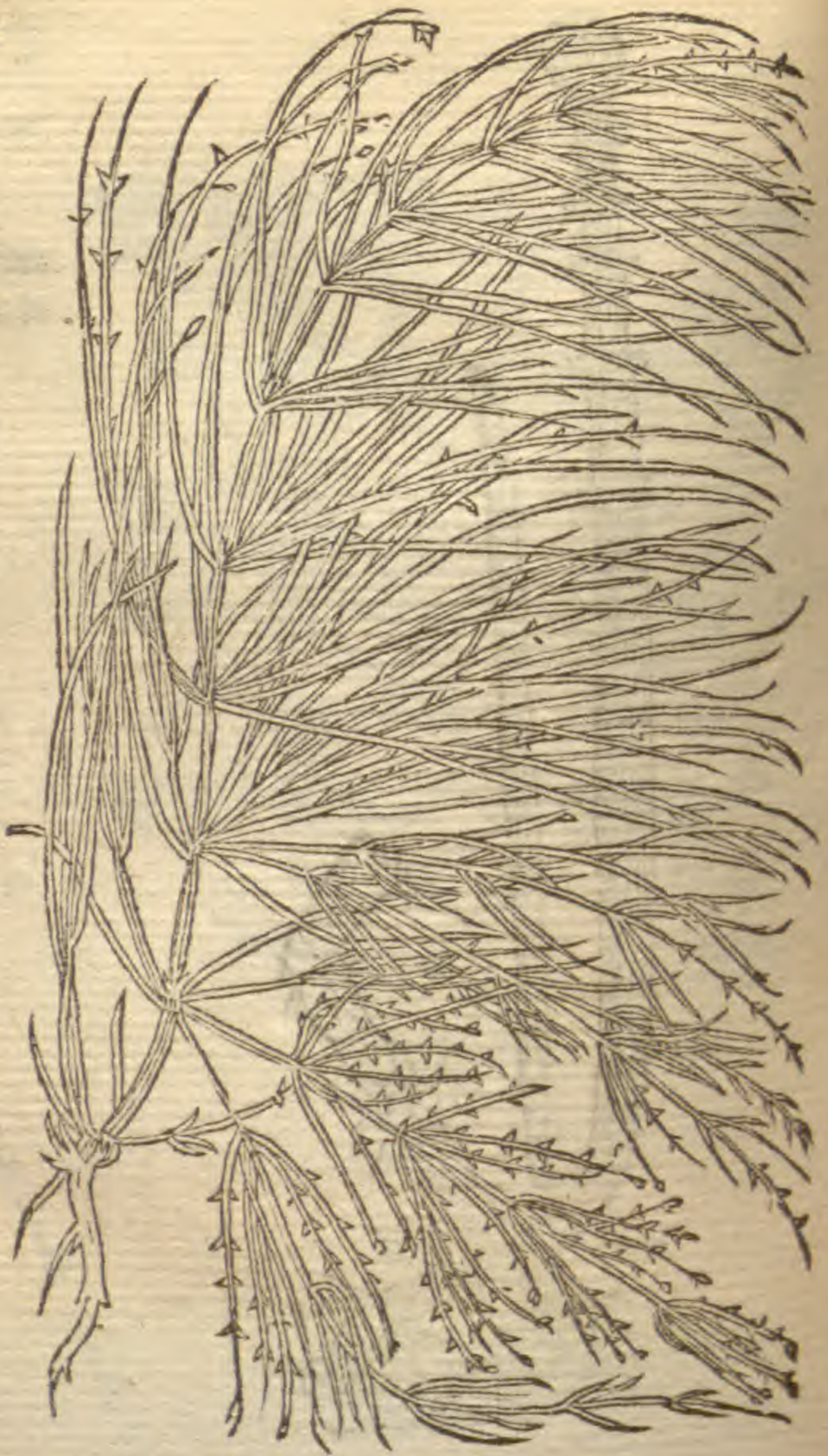

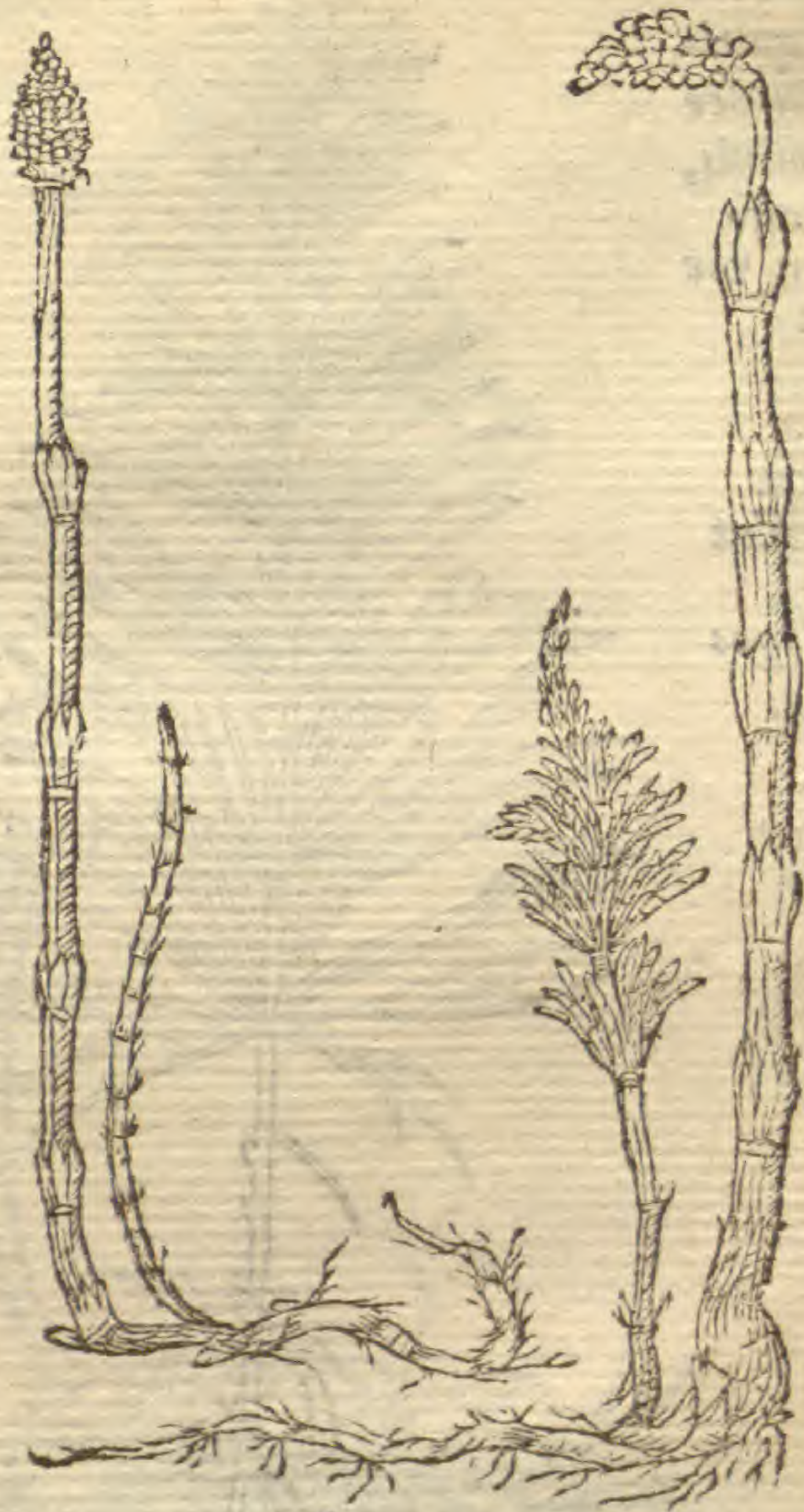
ἰπποῦρις ἢ
 ἐφύδιρον καὶ
 ἀνάβασις. La
 tinis Equisetū
 Equinalis ἢ
 Salix equina.
 Officinis Cau
 da equina.
 Germanis,
 Schaffthew
 Brabantis,
 Peertsteert.
 Gallis Queue
 de cheual.

2. Equisetum hyemale, L.
 C. L. S.
 Equisetum hyemale, L.
 Su. N. J. 721

Herbariorum
 nonnullis Aſſe-
 prella.
 Germanis,
 Groß
 Schaff
 theuw.
 Roßschwätz
 Pferd
 schwantz.
 Roßwedel.
 Brabantis,
 Peertsteert.

E. arvense, L.
In Fruct. 323

E. arvense, L.
ELS

Ἐπιπορὶς ἔτρα
 ἡ ἐκὺτιον Græcis
 Latinis Equisetū
 minus, & Equitis
 um. Nonnullis Sce
 uola. Germanis,
 kleyn Schaff
 tew/katzen we
 del/katzen
 schwantz,
 Brabantis,
 Cleyn Weert
 steert ende Lat
 tensteert.
 Non est Polygo
 num foemina.

E. arvense, L.
 ELS.

See Fuch. 322

E. fluviatile, L.
 See J.B. 721

πολυγόνα
 Τορ. Latinis
 nomē seruat
 Græcum. Of
 ficinæ Sigillu
 lum Solomons
 nis vocant.

Germani,
 Weiss
 wurtz.
 Brabanti,
 Salomons
 seggel.
 Galli, Signet
 de Salomó.
 Hoc primum
 genus recens
 tiores ad dis
 ferentiam als
 terius vocāt
 Polygonatū
 Latifolium.

Cornwallia multiplex
 En. 1788. 505

Polygonas
ti nouū ge
nus Angu
stifoliū con
gnominas
tum.

Cornwallensis venta cellata, L.
En. Herb. 586

Ψύλλιον.
 Pulicaris.
 Officinis
 Psyllium.
 Germanis,
 flosbe
 kraut.
 Brabantis,
 Wloys
 cruyt.
 Gallis Her
 be a pul
 ces.

Plantago psyllium, L.
See Fuchs, 808

ΠΟΤΑΜΟΥΥΙ
 ΤΩΝ. Latī
 nis Fontalis
 & Fontinalis,
 nonnullis
 Spicata.
 Germanis,
 zamkraut.
 Brabantis,
 fonteyn
 cruyt.
 Gallis Espij
 deaue. Non
 est extra om
 nem contro
 uersiam.

P. natans, L.
Syn. Fruch. 651

Innascitur aquis
 ut prior, gravi odo-
 re prædita, flore
 candido, vocatur à
 nonnullis Teutonibus
 ce Water Wiltierē
 Id est, Viola aquas-
 tica aut palustris.

nonnullis Teutonibus
 ce Water Wiltierē
 Id est, Viola aquas-
 tica aut palustris.

Et hæc palustris
herba est varias in
duens formas, ut
in historia nostra
diximus lib. I. cap:
68. flore albo, Ras
nunculis simili, vis
detur Polyanthes
non aut Ranuncu
lus palustris. Offis
cinæ tamen nonul
læ Hepaticā aqua
ricam & palustrē
nominant:

Πρύρα
 von.
 Latin.
 Ruta,
 Apule
 io Eris
 phion.
 Hortē
 se gen^o
 πρύρα
 von ης
 μερορ
 και κη
 πύρα
 von.
 Latin.
 Ruta
 horten
 sis dici
 tur. of
 ficinis
 Ruta.
 Germa
 nis,
 zam
 Kautē
 Wein
 Kautē
 Brabā
 tis,
 Wein

Ruyte, Gallis, Rue de iardyn.

I ij

R. graveolens.
See Fuchs. 616

πικρανορ ἄρ
 υριον κη ὄρει
 ον. Ruta syls
 uestris siue
 montana, non
 nullis Molij et
 Harmala Apu
 leio Viperalis
 Officinis Har
 mel.

ἵπκροον.
 Latinis
 Нуресой,
 nonnullis
 Нурорфа
 еон. Offis
 cinis inco
 gnitum.
 Apud Zes
 landos nas
 scitur sua
 sponte.

Scabiosa
 Herbarijs
 & Officijs
 nis nomina-
 tur, non ul-
 lis & ῥα
 Psora. Ger-
 manis,
 Apostem
 kraut
 Dnd
 Grinde
 kraut.
 Brabantis
 Scabiose
 Gallis Sca-
 bieuse.
 Multa Sca-
 biosæ ges-
 nera, pris-
 mū vulgas-
 tissimum,
 in Officijs
 nis fres-
 quens, Ses-
 cundū pri-
 ori simile,
 sed omniū
 minimum.

Scabiosa arvensis, L.
 En. Nach. 716

Tertium Scabiosae genus.
Brabantis,
Scaeps scabiosae /
Id est, Ouina
aut Ouilla
scabiosa.

Et hæc Scd:
biosæ esse
species vide
tur. Officis
næ Iacæā ni
gram vocāt
vulgo Mas
terjlon.

Nechae
 Scabiosis
 dissimiliseſt
 Officinise
 herbarijs
 Morsus dia
 boli nuncus
 patur.

Germanis
 Teuffels
 abbiſz.
 Brabantis,
 Duyuels
 beet.
 Gallis mors
 de diable.

Scabiosa succisa L.
 In Fruct. 715

σκορδιου.
 Latinis
 Scordium
 & Trixa
 go palus
 stris. Non
 nullis Mir
 tridatum.
 Germanis,
 Wasserba
 tenig La
 chen Kno
 blauch.
 Gallis,
 Scordion

Scordium scordium, L.
 in Fuch. 776

Τεύκρονον ἢ
 Τεύκριν.
 Latine Teu-
 crium.
 Germanis,
 Gross Ba-
 tengel,
 Officinis in-
 cognitum.

Handwritten note:
 Teucrium
 in Buch. 829

Αείζωον. Latī
nis Sedum &
Semperuiū,
Apuleio Vita
lis. Primum
genus vocatur
Αείζωον μέ-
γα. Latine Sē-
peruium ma-
ius aut magnū
Apuleio ζω-
όφθαλμορ
και στέργης
δρου. Officia
nis Barba Ios
uis. Germanis
Hauswurtz/
Grosz Don-
derbar.
Brabantis,
Döderbaert
Gallis, Iou-
barbe.

Sempervivum
Sedum
Sis. Duch. 3. 2.

Αιζωορ μί
 κρορ: Sems
 peruiū aue
 Sedū minus,
 à nonnullis
 γριθαλές.
 Teutonice
 Fleyn Dore
 derbaer.
 Gallis Tri-
 quemada-
 me.

Sedum album
Sedum album, 6
Sedum album, 33

Ex & his
 quibus
 que gene
 re esse vi
 detur.

Officinae
 Crassulā
 minorem
 & Versi
 micularē
 nomināt
 Brabantī
 Blade
 loose/en
 de Wape
 culle
 kens.

Sedum album
Sedum pulch. 33

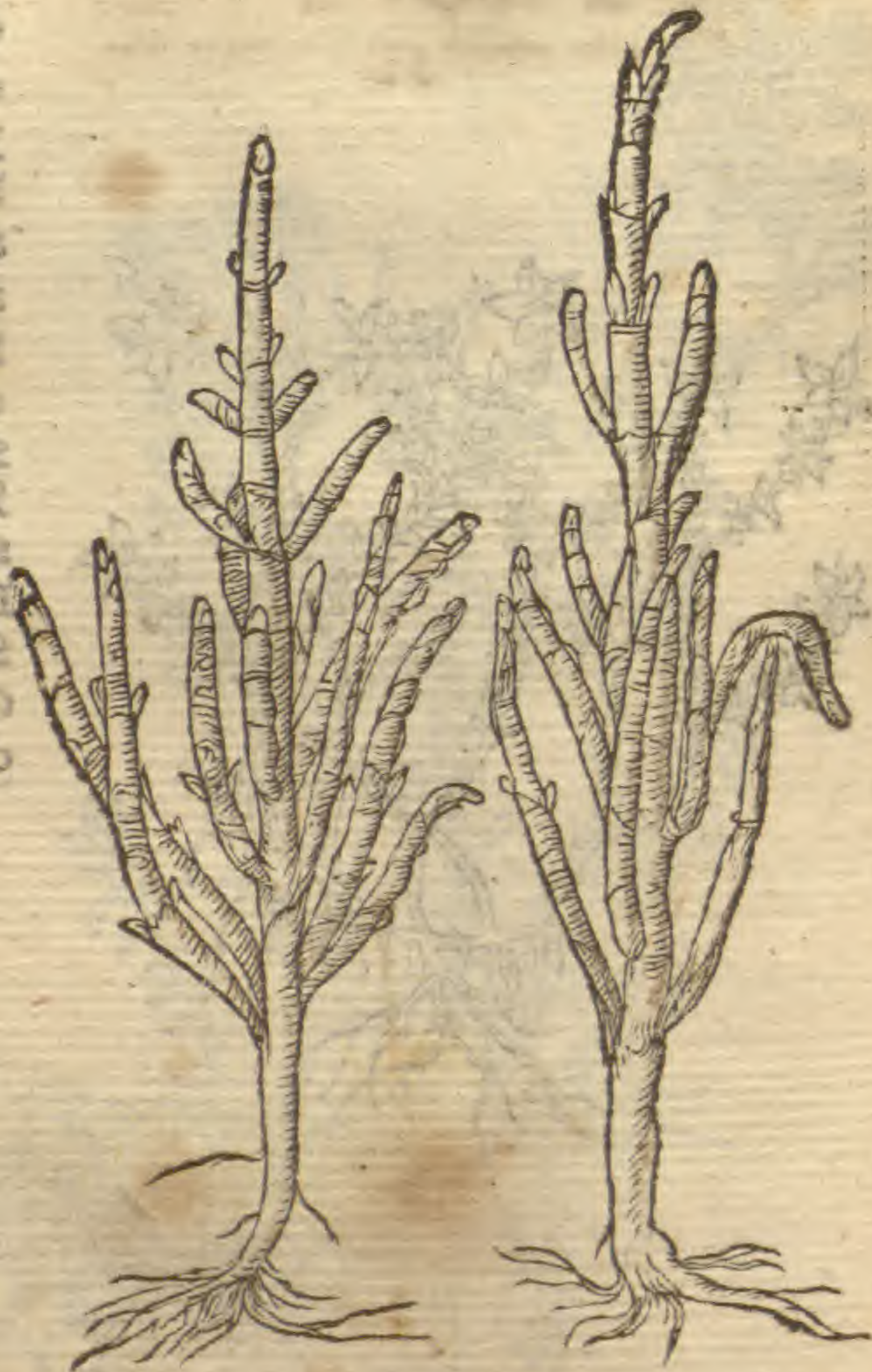
Tertium Sem-
peruii genus
quod nonnulli
Græcorū αὐτὸ
δράκων α-
γρία. Id est,
Portulacā syl-
uestrem nomi-
nant. Romanis
Illecebra.
Germanis,
Maurpfeffer
Und Katzens-
treublin.
Brabantis,
Muerpeper.
Gallis, Pain
doyscau.

Sedum album, L.

En Panch. 36

Τράγος ἢ
 σκορπιου.
 Latinis Tra-
 gus, nascit-
 ur in mari-
 timis Zelās
 die.

βαλίτρον
 ἢ θάλιτρον
 Latinis
 Thalictrum
 & Thalis
 erum, Herz
 barijs Sophia
 Germanis,
 Welsomen
 Brabantis;
 Συεγγυι;

Τηλέφιομ.
Telephium.
Herbarijs Co
chlearia.
Germanis,
Loffelkraut/
Brabantis &
Batavis,
Lepelcruyt

Φλόμδ.
 Latinis,
 Verbascū,
 nonnullis
 Cādela res
 gia, Candē
 laria & La
 naria. Ofs
 ficinis Tas
 psus barba
 tus.
 Germanis,
 Wull
 kraut/
 kertzens
 kraut.
 Brabantis,
 Wolle
 cruyt/
 Wolleblā
 deren.
 Gallis Boi
 uillon.
 Primū ges
 nus Album
 dicitur in
 quo intelli
 gūtur mas
 & foemina

*V. Thapsus L.
 Sin. Thapsus 1846*

K 5

Verbascū als
 bum foemina
 flore cādido,
 folijs, quān
 prius, maiori
 bus.

V. by chemist, L.
 See Fruch. 847

Verbascū luteū foemina
flore ex luteo pallescente,
folijs magnis mollibus & candidis.

K iij

V. phlomidis. 6
Sw. Puch. 848

Verbascū
nigrū foli
is asperios
ribus & ni
grioribus.

V. nigrum; L.
En Herb. 849

Φλόμος ἄο
 γριϞ. Ver
 bascū sylves
 stre, Salviae
 simile, non
 Officinis mo
 do verū Her
 barijs omnis
 bus serè in
 cognitum.
 Quod enim
 pro Verbasc
 co sylvestri
 exhibent, ni
 grum Verba
 scum esse do
 cuimus.

Blattaria Plinio
 dicta. Germanis,
 Schabenkraut/
 und Goldts
 Knopflin.
 Brabantis,
 Weitenruyt.
 Videtur esse Ver
 basci nigri spes
 ctes.

Verbascaum Blattaria, L.
En Trich. 183

Φλομῖς,
 Verbasculis
 Primum ge
 nus Herbas
 riijs S. Petri
 herba.

Germanis,
 Himmels
 schlüssel/
 S. Peters
 kraut.

Brabantis,
 Sintepet
 ters cruyt

*Verbascum odoratum, Thunberg.
 San. Mach. 850*

Verbascu-
 lum album.
 Officinae
 Primulam
 veris nomi-
 nant ether-
 bam Paraly-
 sis. Germa.
 Weiß Ba-
 thorie /
 End weiß
 Schlüssel-
 blumen.
 Brabantis,
 Witte Be-
 tonie ende
 witte slue-
 telbloem.

Primula lativa.
 Sin. Fruch. 851

Verbasculū mis
 nus. Officinis
 Premula veris
 minor. Brabātis
 Cleyn witte
 Betonie / inde
 enkel Sluetel
 bloemen.
 Φλομίσωμ,
 altera apud Dio
 scoridē species.

Αἰθιοπία Græcis. Latinis quoq; Æthiopsis dicitur.
Officinis incognita.

Pulmonaria
 et Pulmonas
 lem Officis
 ne nostrates
 hanc vocant.
 Est tamen et
 alia Pulmo-
 naria quæ ex
 Musci gene-
 ribus est.
 Brabanti hæc
 herban,
 Onser vrou-
 wen melck-
 cruyt / ende
 onser vrou-
 wen spij-
 nominant, vi-
 detur ex Ver-
 basculi gene-
 ribus esse.

Περισπερ
 ων, nonnullis
 τῶν περὶ σπερ
 ων ὀρθίος.
 Latinis Ver
 benaca. In of
 ficinis Verbe
 na. Herbarijs
 huius seculi
 Verbena res
 ta. Germa.
 Eysen
 Kraut / Eyo
 Serhart.
 Brabantis,
 Verbene.
 Gallis, Ver
 uaine.

Verbena officinalis
 in Buch. 190

ἱέρα Βοτάνη. Sā
 cra herba, nōnul
 lis veterum et no
 stra etate quibus
 dam, περιστε
 ρὸν ὑδατι. ἢ
 Verbena aut Ver
 benaca supina.

Officinae perpe
 ram Chamedrym
 vocant.

Germanis,
 Erdweyranck
 Genera eius duo
 autore Plinio
 mas et foemina.
 Mas appellatur
 quae varioribus
 est folijs.

*Veronica chamaedryz, L.
 Du Ruch. 872*

Hæc præcedens
 te magis est fo-
 liosa, alioqui
 per omnia sis-
 milis.

Veronica teucrium, L.

in Herb. (87)

Ακαλύφη. Latinis
 Vrtica. Germanis,
 Nessel,
 Brabantis,
 Metelen.
 Gallis Ortie.

Primum genus ἀκας
 λύφη ἄγρια. Vrtica
 sylvestris Dioscoridi
 dicitur. Recentioris
 bus Vrtica Romana,
 & Vrtica mas.
 Germanis,
 Welschnessel.
 Brabantis,
 Roomsche Metelen
 Semen habet Lini ses
 mini simile.

W. puberula
 ex herb. 106

Vulgò, Urtica
 communis. Herbarijs
 Urtica
 foemina.

Germanis,
 Brennend
 Nessel.
 Brabantis,
 Grootē
 Netelen
 dicitur.

Urtica dioica, L.
See Fuchs. 107

Urticæ minus
 genus. Cania
 Plinio dicitur
 Germanis,
 Heyter Mes-
 sel/ Dnd Has-
 bernessel.
 Brabantis,
 Heete Metes-
 len.
 Gallis, Petite
 Ortie. Hæc
 duo Urticæ
 genera ad mi-
 nus agreste
 genus à Dio-
 scoride refer-
 untur.

Lij

W. urens, L.
 Sw. Ined. 108

Lanium & Ao
nonium aut Ano
nium Plinio. Of
ficinis & vulgò
Vrtica iners
aut Vrtica mor
tua dicitur.

Germanis,
Todt Nessel/
Taub Nessel.
Brabantis,
Dooue Detelē
Gallis, Ortie
mort.

L. purpurascens
L. su. 2. 40. 409

Si Supitis. Sideritis.
 Primum genus Ger-
 manis, *Glidkraut*,
 Brabantis,
Leddecrupr.
 Gallis, Apparitoire.
 Secundum genus Her-
 bary Osmundam voc-
 cant de quo infra ins-
 ter Filicum genera.
 Tertium genus Gera-
 nium Robertianum,
 de quo supra folio
 49.

Sideritis recta L.
See note 177

Officinis Bugu-
la. Herbarijs Cō-
solida media.
Germanis,
Guntzel Vnd
gulde Guntzel
dicitur.
Brabantis,
Senegroen.

Ajuga reptans
Linn. Meth. 391

Brunella
aut Prunel
la. German.
Braunell.
Brabantis,
Buynelle

Brunella vulgaris
L. in Tab. 621

L. iij

Gariophylla
ta, nonnullis
Sanamunda,
Benedicta
aut Nardus
rustica.

Germanis,
Benedictē
Wuriz.

Brabantis,
Gartofilla
te.

Gallis Gali-
ot.

*Galium verum
L. in Fuch. 287*

Λειμόνιον.
 Limoniū Latinis & Beta
 sylvestris, ac
 terræ tintina-
 bulum.

Germanis,
 Wintergrün,
 Holtzman-
 goldt.
 Brabantis,
 Winter-
 gruen.
 Officinis Pys-
 sola.

Pyrrola rotunda diffusum, L.

San. Oxon. 138

Fuchs. 467

ὀφιογλωσσ
 ον ἢ Lin
 gua serpens
 tis nonnullis
 dicitur. Her
 barijs autem
 Lancea Chri
 sti. German.
 Watterzunge
 ἢ ἑλν.

Ophioglossum vulgatum L.
 ELG

See Index: 577

Hæc herbâ
Herbarijs no
stri tempos
ris Lunaria
minor dicitur,
Lunari-
am tamē ma-
iorem nemo
nouit.

Germanis,
Monkraut
Und Mon-
rauten.
Brabantis,
Maëcruyt.
Gallis, Tau-
re ou Lu-
naire. Vides-
tur esse ex
Filicum gen-
eribus.

Osmunda lunaria, L.
E.L.S.

See Fuch. 482

Perfoliatum
 & Perfolias
 tam Herbarij
 nominant.
 Germani,
 Durchs
 wachs.
 Brabanti,
 Duetwas.
 Galli, Perfo
 liate. Fortè
 est Dioscori
 dis Cacalia.

Bupleurum rotundifolium,
 In Fuchs. 632

Pimpinella
etiam Bipennu-
nula, Sanguis-
sorba & Pim-
pinula dicitur
tur alia à Sas-
xifraga quæ
Bibinella nos
minatur.

Germanis,
Kobles-
kraut / Her-
gots Bartley
Blutkraut
Und Meigel
kraut.

Brabantis,
Pimpinelle.
Gallis Sanguis-
sorbe.

Primum ge-
nus maius syl-
vestre est, na-
scitur in pra-
tis.

Sanguisorba officinalis,
See Herb. 768

Pimpinella
minor in hor-
tis seritur, et
maiorē odo-
ris præstan-
tia superat.

Poterium sanguisorba, L.
See Herb. 289

Sanicula nō
nullis Dias
pensia.

Germanis,
Santckel.
Brabantis,
Santkel.
Gallis, Se-
nicle.

S. europaea
See Duch. 271

Alchimilla
 & Achimilla
 nonnullis Plā-
 ta leonis &
 Pes leonis,
 non est tamē
 Dioscoridis
 Leontopos-
 dion.

Germanis,
 Synauw/
 Lewenfusz/
 Lewenta-
 pen bnd
 groß Sank-
 kel.

Brabantis,
 Simauw/
 Dnser Drou
 Wen mantel
 ende groote
 Sankkel.

Gallis, Pied
 de Lyon.

Alchimilla vulgaris
 51. t. 1. 612

Ex Solidaginū ges-
nere est, vocaturq;
ab Herbarijs Cons-
solida aut Solidas-
go sarracenicā.

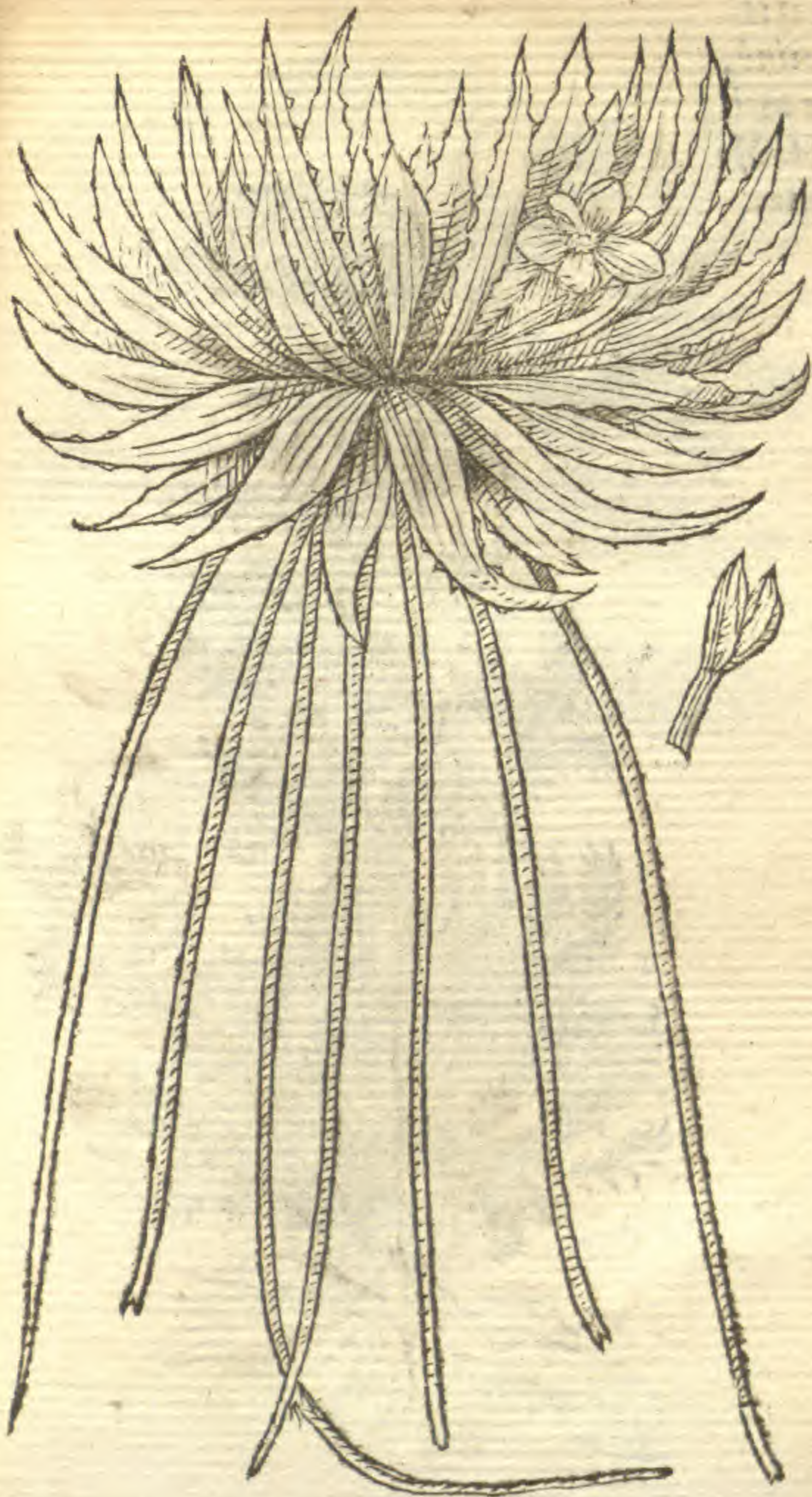
Germanis,
Heidnischwund-
kraut.

Brabantis,
Heydens wondt-
cruyt.

Senecio sarracenicus
Du Roi. 1728

Virga aurea passim ab Herbarijs hæc herba nuncupatur, neq; aliud nomen habet, putatur Solidaginis sarracenicae esse genus.

Στρατιώτης. Latinis
 Stratiotes
 & Militaris.
 Primum ge-
 nus Στρατιώτης ποτα-
 μιος. Latinis Stratio-
 tes fluviati-
 lis, aut Mili-
 taris fluvia-
 lis dicitur.
 Officinis in-
 cognita.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΧΙΛΙΟ-
 ΦΥΛΛΟ. Latine,
 Stratiotes aut Mili-
 taris millefolia. Ofi-
 ficinis incognita.

ΑΧΙΛΛΕΙΟΣ
 Latinis Achillion aut
 Achillea, nōnullis Achillea fide
 ritis, alijs Diodela. Of
 ficinis persperam Mil
 lesolium:
 Germanis, Garb/
 Schaffgarb/
 Schaffryp/ünd
 Tausent
 bladt.
 Brabantis, Geruwe
 Gallis Mil
 lesucille.

Achillea millefolium, L.
See Index. 727

σύμφυτον
 Symphytum
 Symphyti al
 tera species
 que σύμφυ
 τον μέγα
 εἶ Symphyz
 tum magnū
 dicitur. Las
 tinis Solida
 go. Officin.
 Cōsolidama
 ior. Germa.
 Walswurtz
 Schmetz
 wurtz/
 Schwartz
 wurtz.
 Brabantis,
 Waelwoza
 tele.
 Gallis, Cou
 syre.

5. *Præmaria*, L.
 in *meth.* 695°

Violarum
 multagenea
 ra. Hoc ges
 nus Græci
 ἰσὺ πορφύ
 ρου. Latini
 Violam nira
 gram & Vio
 lam purpus
 ream nomis
 nant. Offici
 nae simplicis
 ter Violam.
 Germani,
 Blauw
 Detel oder
 Bietzê Vi
 olen.
 Brabanti,
 Violetten.
 Galli, Vio
 lette des
 mars.

V. odorata, L.
See puch. 311

Φλόξ η
 Φλόγινορ
 αυτ Φλόγις
 ορ. Latinis,
 Flamma, &
 Viola flams
 mea. Offici
 nis, herba
 Trinitatis.
 Herbariorū
 nonnullis la
 cea & hers
 ba Clauellas
 ta. German
 nis.

freyffam/
 freyffam-
 kraut/ Vnd
 Dreyfeltig
 keytblumē
 Brabantis,
 penseen.
 Gallis, Pen-
 sees.

V. ex colorado
 San. Fuch. 803

Violam lutè
 am à Leuco
 ijs, Plinius
 distinguit.
 Officinæ
 Keyri nomi
 nant. Germ.
 Geel Wio
 laten.
 Brabanti,
 Steen Wio
 lieren.
 Galli, girof
 fle iaulne.
 Habetur ex
 Leucoioris
 familia.

Cheranthus cherri, L
in Fruct. 458

Λευκόιογ.

Latin. Viola
alba. Germ.

Detel. Bra.
Dillieren.

Duo huius ge-
nera, unum
quod à satios
ne anno alte-
ro, & deins
de aliquot se-
quentibus,
primo vere
florete, alterũ
priori simile
minus tantũ
& tenerius,
quod vere sa-
tũ mense Au-
gusto vt plu-
rimũ flores
profert. Pris-
mum genus
Brabantii
Stock Bille-
ren, alterum
Heete Bille-
ren nominãt
Vtriusq; flo-
res aut sunt
rubeci aut ex

purpureo in puniceum inclinantes aut albi, aut cineri candidiori co-
lore proximi.

Oberrantius incanus, L

See Fruct. 315

Viola ma-
tronales,
nonnullis Vi-
ole hyemas-
les. Germa-
nis,
Winter-
Violey.
Brabantis;
Mastbloe-
men.
Non sunt
Leucoia.

Viola matronalis, L.
En Herb. 459

Viola latifolia. Herbarijs Bolbonac appellatur. Brabantis, Penninckbloemen.

Horū flo
rū multa
sunt gene
ra quæ
oīa sub
Bet Jovis
kñs. Id est
Vetonis
cæ nomis
ne cōples
Et putan
tur, quan
quam nō
nulli Cæs
tabricam
Plinij exi
stiment.
Primū ge
nus, Veto
nica coro
naria &
Veronis
ca altilis
dicitur,
nonnullis
Ocellus
& barba
rica. Ger
manis,
Grasz
blumen/

End Negelin. Brabantis, Winoffelen. Gallis, Oeylletz.

*De canibus Caryophyllis, &
En Duch. 337*

In Officinis non
nullis herba Tuni
ca nuncupatur.

Germanis,
Dondernegelin/
Feldtnegelin/
Heydēblumlin/
Blutzropffle.
Brabantis,
Keykens.
Gallis, Des Ar-
moiries.

Plantago
anthracinorum
in Herb. 352

Vetonica altiz
lis minor. Gera
manis,
Mutwille
Dnd Hochmut
vnde & Latis
ne Superba.
Brabantis,
Plyymkens.

Dianthus plummarum
Sw. Zucht. 353

Germanis,
Bauch blum,
Id est, flos cuculi
nuncupatur.

Brabantis,
Trayenbloem
kens, in hys
his abundat

λυχνίς στεφανω-
 ματική. Latine
 Lychnis coronaria
 & Lychnis sativa.
 Germanis,
 Margentroszlin/
 und Marten ro-
 sen.
 Brabantis,
 Ehtslus ooghen
 Non est Thryallis
 aut Lychnitis dis-
 et a Verbasci tertia
 species.

Λυχνίς ἄσ
 γρία. Lych-
 nis sylvestris
 Herbariorum
 nonnullis mas-
 lè saponaria.
 Germanis
 Sydweyck
 Widerstosß/
 Bnd wilder
 Margeross-
 linn.
 Brabantis
 Fenettekēs.
 Duo eius ge-
 nera vnum flo-
 re cādido, ma-
 ius: alterum
 flore purpus-
 ceo minus.

N ij

ἄνθεμον φυλλώδες
 Theophrasti. Latine,
 Anthemum foliosum,
 vel vt Gaza vertit, Ni-
 gella foliosa. Herbaris
 is Nigellastrum vel
 Githago. Germanis,
 Radeh vnd Kozntofz
 Brabantis,
 Negelbloemen.
 Gallis, Yuraye. Non
 est Lolium.

Anthemum githago.
 In Jura. 1833

Κύανος
 Cyanus flos
 Herbarijs,
 Baptifecus
 la aut Blap
 tifecula.
 Germanis,
 Loznblu
 men.
 Brabantis,
 Cozenbloe
 men ende
 Roghbloe
 men.
 Gallis, Bla
 neole, Blu
 te & Aub
 foin.

Cyanus cyaneus, L.
in Fruct. 4 280

Hæc putatur
esse Verbasci
tertiū genus
Thryallis &
Lychnitis cog-
nominatum.
Germanis
Waldt corn
blumen.
Brabantis,
Groote Lo-
tenbloemen.

Calendula Her-
barijs & Officis
nis. Germanis
Ringelblumen,
Brabantis.

Boudt bloemen
Gallis Soulcie.

Nōnullis Caltha
aut Calthula cre-
ditur, non est ta-
men Caltha Plin-
ni, quæ cōcolor
Calathianæ est,
sed potest esse
Vergilij quam lu-
teolam in Eglo-
gis cecinit.

Calendula officinalis
See Fruct. 582

Hæc ὄνοβρυχίς Onobry-
 chis esse dicitur. Brabā.
 Vrouwen Spiegel.
 Nascitur apud nos in ar-
 uis inter Segetes & Fru-
 menta.

Αλωπέκουρος
 ρϞ. Cauda
 Vulpina.
 German.
 Kuweyssen
 Id est, Triticium
 vaccinum.
 Braban.
 Peertsbloes-
 men.
 Et hæc inter
 Frumenta nas-
 scitur.

Δελφίνιον.
 Latinis Delphi
 niū. Herbarijs
 quibusdā, Flos
 regius & Flos
 equestris.
 Germanis
 Sam Ritter
 sporn.
 Brabantis,
 Broote Rtd.
 der sporen.
 Seritur in hor
 tis.

βυκίνυς ἢ
 Δελφίνιον
 ἕτερον. Buo-
 cinum siue
 Delphiniū
 alterum La-
 tinis. Offici-
 nis Consolis
 da regalis. }
 Germanis
 Ritter-
 spozn.
 Brabantis
 Ridderspo-
 ren.

Delphinium consolida
 Su Fuch. 27

Recentiori
 bus Aquile
 gia & As
 quileia hic
 flos dicitur
 Germanis,
 Agley &nd
 Ageley.
 Brabantis,
 Akeleye.
 Gallis, An
 colie.

Aquilegia vulgaris, L.
 Sw. Fruct. 102.

Hanc vocant res
centiores Barbã
hirci, crediturq;
esse Τραγοποι-
ων sive κόμη.
Latinis, Barbula
hirci & Come di-
ctum. Germanis,
Bocksbart/
Bauchbroot.
Brabantis,
Bocksbart & de
Josephs bloe-
men.
Gallis Barbe de
bouc. Duo eius
genera vnum lus-
teo, alterum pur-
pureo flore.

Tragopogon pinnatus
in Buch. 821

Amaranthum
 purpureum
 hunc florē re
 centiores nūc
 cupant, & a
 moris florem
 Germani,
 Samatblu
 mē vnd flo
 ramoz,
 Brabanti,
 flouweel
 bloemen.
 Galli Passeuc
 lours.
 Duo huius ge
 nera, maius
 & minus
 quod pulcher
 rimum. Neu
 erum Amaran
 thus verus,
 sed potius Bli
 ti species.

Celosia margaritacea,
 In Herb. 100

Bellis Plinio
 etiam Bellius
 Maius genus
 sylvestre est.
 Germanis
 GroßWass
 Lieben.
 Brabantis,
 Grootte Wa
 delieven.

Chrysanthemum leucanthemum
 Sin Fuchs, 148

Herbarijs nõ
 nullis hæc Bel
 lis species voc
 catur. Consos
 lida minor &
 herba Marga
 rita. Germa:
 Maßlieben
 und Maßsu
 felen.
 Brabantis,
 Madesteuē/
 ende kers
 souwen.
 Gallis, Mar
 guerites ou
 Pasquettes.

B. perennis, L. var. hortensis
 San Juan, 196

Solo flore ab al-
 tero minori dis-
 stat quem habet
 simpliciolem,
 eisdem nomini-
 bus & viribus
 preditus.

B. perennis
 Sw. Herb. 1147

Plurima sunt
herbarum ges-
nera, quarum
flores Calathi
inuersi formā
referunt, ex
quibus duæ,
recentiorem
Cervicariæ
vulariæ &
τραχήλια
πύσιραντιν.
Germanis,
Halskraut.
Brabantis,
Hals cruyt.
Primū genus
maius est, flos
re ceruleo
aut candido.

Campanula trachelium
L. in Med. 972

Τραχήλιον μικρόν.
 Trachelium
 aut Ceruicaria
 minor. Brabantis
 Πλεγη Βαλς.
 cicut.

Calathiana
 Viola, à Cala
 thi similitudi
 ne, vt inquit
 Plinius nomē
 habet, Autū
 no prouenit,
 vnde & Aus
 tumnalis Vis
 ola vocatur.
 Brabantis,
 Blauw Le
 liekens en
 de Duyfent
 schoon.

*Viola Mariana. Vulgò Mariettes, flos infis
gnis pulchricindinis, purpureus, Violæ nis
græ colore sed diluiriore, tota estate floret. O*

VIOLA MARIANA.

Campanula cerulea, nōs
 nullis Herbarijs, Belle vi
 dere. Brabantis
 Blauw cloockens.
 Hec videtur Plinij Calz
 tha. Duo huius genera,
 Maius sativum & hors
 tense. Minus sylvestre.

Digitalis,
 Campanula
 la sylues
 stris & no
 la sylues
 stris.

Germanis
 Finger
 hut / Fing
 gekraut
 Waldt
 Glocklin
 bnd
 waldt
 Schell.

Brabantis
 Winger
 hoetcruyt
 Gallis
 Gantz de
 nostre
 dame.

Duo eius
 genera,
 vnum flo
 re ceruleo
 alterũ lus
 teo.

X

O iij

D. lutea, L.
 In Fuchs. 894

Flos Aphricanus, vel vt alij visum est, flos Indianus quanquã nõ ab Indis sed ex Aphrica ad nos venerit. German. Indianisch Negelin. Brabantis Thuntes bloemen. Venenose facultatis par-ticeps est. Duo eius genera, vnũ maius, procerũ, Autumno florens, aliud minus humile, tota æstate flores adferens.

Tagetes patula, L.
Syn. Verob. 47

Liliorum ge-
nera Theos-
phrasto quas-
tuor, ex quib-
us primum
est, statim post
violam albam
primo vere
erumpens et
flores adfes-
res, quod Lis-
lium cōualli-
um officinae
nominant.

Germani,
Meyenblu-
melin.

Brabanti,
Meyebloē-
kens.

Galli, Mu-
guet.

Convolvulus majoralis
San. 2. 240

Vnifolium Her
barijs.
Germanis,
Einblat,
Brabantis,
Eenblat,

Αντιρρίνον ἢ
ἀντιρρίζον.

Latinis Antir-
rhinum & As-
nagallis sylue-
stris. Germa.
Draht.

Duo eius ges-
nera, vnū flo-
re purpureo,
alterum ex lu-
teo pallescens
te.

Orontium.
Helyn Diät/
Brabantis.
Meminit Orōs
tij Archigenes
apud Galenum
de medicamentis
secundū los
cos, libro. 9.

Νυμφαία.
 Latin. Nym
 phæa, non
 nullis Clas
 sus Vene
 ris & Papa
 ner palus
 stre. Offici
 nis Nenus
 phar.

Germanis,
 Seeblumē
 und Was
 sergilgen.
 Brabantis,
 Plompen.
 Gallis Blac
 deau.

*N. alba L.
 in Fuchs. 535*

Νυμφαία ἑ
 τερα Diosco
 ridi. Latinis
 Nymphaea al
 tera & Nym
 phæa lutea.
 Officinis Ne
 nuphar citri
 num.

Brabantis
 Weel plom
 pen.
 Gallis Iaul
 net deaue.
 Flos huius
 Βλέφαρα
 Græcis νομί
 πατητ.

M. L. L. L.
 San Francisco 1856

Ανθεμίς
 ἸϞ tria
 sunt gene
 ra. Primiū
 λευκάνθε
 μου καὶ
 χαμάικη
 λου λευκ
 κώνθεμου
 Latinis
 Chameme
 lum Leuc
 canthemū
 aut Chas
 memelum
 album no
 minatur.
 Officinis
 nonnullis
 Camomila
 la Romana
 plerisq; ta
 men inco
 gnitum.
 Brabantis
 Rodsche
 Camille/
 ende Apo
 pelcruyt.

Anthemidis
 secundum ge-
 nis χρυσάν-
 θεμον σχα-
 μάμηλον
 χρυσάνθε-
 μον vocatur.

Lat inis

Chamaemeli
 luteū aut au-
 reum. Officiis
 nis incognis-
 tum. Braban-
 tis,
 Geel Room
 Iche Camil-
 le.

ἡράνθη
 μου *tertia*
Anthemis
dis species
flore pur-
pureo, hæc
si non sit
quam imas
go refert,
quid Herā
themū sit
certe nesci
tur.
Brabanti,
Bruyetæ
tekens
vocant.

Officinae Cas
momillam per
peram vocant,
& pro vero
Chamaemelo in
vsum recipiunt.
Germani erro
rem Officinas
rum sequentes
Lhamill.
Brabantii
Lamille.
Galli Camo
mille vocant.

Matricaria Chamomilla, L.
See Index, 23

Officinis Cō
tula foetida,
& Cauta, nō
nullis Camo-
milla foetida
Germanis
Krottendill
Und Hunsz
blum.
Brabantis,
Paddelbloes-
men ende
stinkende
Lamille.
Gallis Espar-
goutte. Nō
est Parthes-
nium.

*Amthanasus Cotula 12
in Fuchs. 583*

Cotula non
foetida, Cas
momilla fas
tua, & Cas
momilla mos
dora Officis
nis & nonul
lis Herbarijs
malè Oculus
bouis.

Germanis,
Kudiff,
Brabantis,
Loedisse.

Cotula non foetida
See *Med.* 1744

Cotula lutea. Germa.
Streich-
blumē vnd
Steinblu-
men.
Nō est Cha-
mamelum
Chrysan-
themum.

Anthemus tinctoria, L. P. ij
See Duch. 26

Βούφθαλι
 μου ἢ Βούφ
 θαλμος La
 tinis Euph
 thalmum &
 Oculus bos
 uis. In non
 nullis Offici
 nis & à qui
 busdam Her
 barijs, maxis
 mo cum erro
 re, Veras
 trū aut Hel
 leborum nig
 rum appel
 latur.

χρυσάνθε-
 μον, πομπι-
 λισ etiā βδφ
 θαλμορ. La-
 tinis Chrys-
 santhemum
 & Caltha.
 Germanis
 Genszblü/
 End Sant
 Jans blum
 Brabantis
 Wokelaer
 Ede Hōotse
 roosen.
 Non est An-
 themidis ge-
 nus.

Iris. Latine Iris.
 Genera eius hac
 etate duo, vnum
 flore vario & ce-
 lestem irim imi-
 tante, Recentio-
 res Irim German-
 nicam nominant.
 Germani,
 Blauw Bligē/
 Bnd blauw
 Schwertel.
 Brabanti,
 Lisch ouer zee.
 Galli, Flambe.
 Alterum genus
 florem habet can-
 didum. Recentio-
 ribus Iris Floren-
 tia. Officinis Ire-
 os nuncupatur.
 Germanis,
 Wioelwurtz.

Iris Germanica
 San. Juch. 315

Gladiolus
luteus. Of
ficinis per
perã Acos
rus. Ger.
Geel
Schwer
tel / Bnd
Drachen
Wurtz.
Brabantis
geel Risch
ēde Boey
Boonen.
Gallis
Glayeul.
Est haud
dubie ges
nus eius
quod Gra
ci ξιφιορ.
Latini,
Gladiolū
vocant.

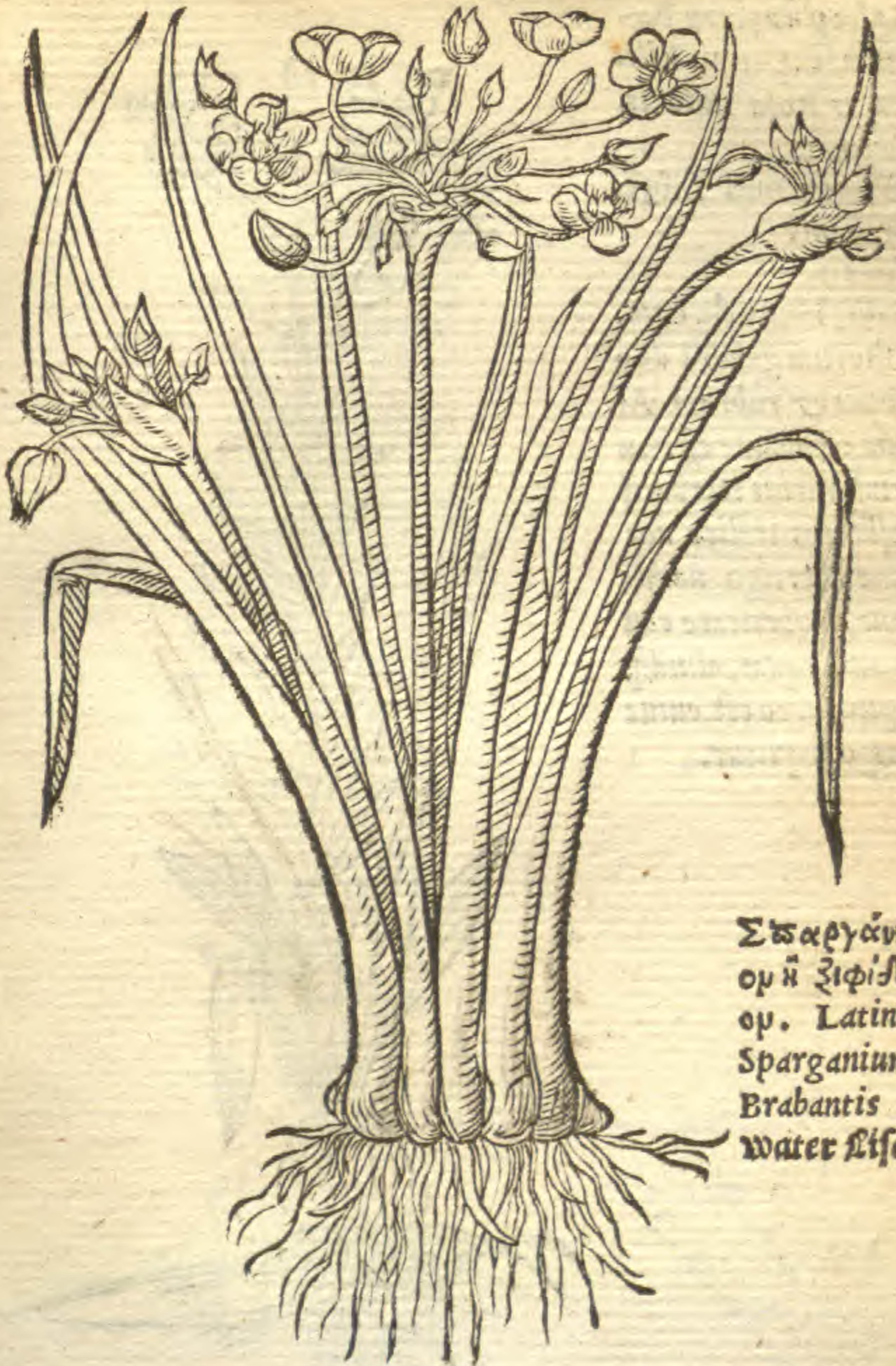
radix dicitur
Belgis Calmu
wortel

Iris pseudacorus, L.
in Fisch. 12

X̄p̄is. Las
 tinis Xys
 ris & Iris
 sylvestris.
 Officinis
 Sphatula
 foetida.
 Germanis
 Welsch
 Schwer
 tel/ Bnd
 Wandt.
 Leusz
 kraut.
 Brabantis
 Wandt.
 luyse
 cruyt/
 Wildt
 Fisch Ede
 stincken
 de Fisch.
 Gallis
 Glayeul
 puant.

Xyris foetida L.
 En Herb. 1794

Σπαργάνιον
 οἷον ἢ ζιφίδιον
 οἷον. Latinis
 Sparganium.
 Brabantis
 water Risch

Κρίνον ἢ κρίνον Βασιλικόν. Latinis Lilium et Rosa Iunonis. Germani, Gylgen und Lilge. Brabantii Helien. Galli, Fleur de Lys. Liliorum genera duo album et rubrum. Album commune est. Rubrum variis Herbarij nostrates Italico nomine Mertigo nominant, proceritate caulis albū equat, aliudq; à purpureo est, cuius imago sequitur.

L. candidum
L. purpureum

Lilium purpureum aut rufum nobis dictū. Ouidio 10. Metamorphoseon Hyacinthus nuncupatur, aliud tamen ab Hyacintho Dioscoridis. Germanis, Rot gold Gllgen. Brabantis, Roode Lelien. Gallis, Lysiaulne. Vide in tertio commentariis orum nostrorum.

L. bulbiferum, L.
in Rush. 367

Ἡμεροκαλλίς. Latis
nis Hemerocallis &
Lilium sylvestre.

Germanis

Goldwurtz Bnd

Heydnisch Blumen.

Brabantis

Leliekens Van cal-
uarten / ende Hey-
dens bloemen.

Gallis Lys sauuage

Non est Asphodelus
neq; eius species.

Lilium maculatum
Lilium
Lilium

Ἰακίνθου. Latine
Hyacinthus et Vae-
cinium. Officinis
incognitus.

Hic verus est Dios-
scoridis Hyacintho
alius ab Hyacintho
Ouidiano, flos illi
ut plurimum ceru-
leus, nonnunquam
purpureus aut als-
bus. Recentiores
alios Hyacinthos
faciunt, quorum ima-
gines sequuntur.

Videtur potius
esse Bulbi sylue
stris quoddam
genus quam Hy
acinti.

Germani,
Hooznugs blu
men vnd
Meertzē blu
men
nominant.

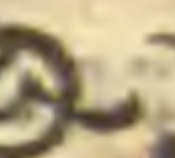

Scilla biflora L. B.
See Mich. 838

Hec duo Hyacinthorum ut recētio res nominant genera, non conveniunt neq; cum Dioscoridis neq; cum aliorū descriptionib; ideoq; etiam non Hyacinthi sed sylvestres Bulbi aut Bulbine sunt.

Saccula bifida,
 in Fuch. 8. 77

Nápriar.

Narcissus.

Brabantis.

Narcissen en

de Spaësche

Jenettekens

Tria Narcisa

corum inuenis

untur apud

Herbarios ges

nera. Duo par

ua, vnum Prae

cox, aliud Se

rotinũ, & ter

tium magnum

medio tempos

re florens.

X

Germani hunc
florem
Geel Hooz
nugsblumen
nominant.

Brabanti
Geel Sporkel
bloemen ende
geel Tydeloo
sen.

Herbarij Nars
cissum luteum
& Pseudonars
cissum, forte est
Bulbus vomito
rius, vomitum
enim mouet.

Germani
 Weiss Hooznügel
 Blumen.
 Brabanti
 Zommerfottekens /
 Witte Spozckels
 Bloemen ende wita
 te tydeloosen
 nominant. Creditur
 esse λευκόϊον, hoc
 est Viola alba quam
 Theophrastus Buls
 bosa radice descri
 bit, lib. 7. cap. 13.

Leucomma. verum
 seu fuchs 482

Ασφodelος.
 Latine Albuca
 & hastula regia.
 Officinis Aspho-
 dellus.

Κρόκος. Latis
 nis Crocus.
 Germanis
 Saffran.
 Brabantis
 Sofferaen.
 Gallis Saffran.

C. vernicoides, L.
in Fructu. 441

ὄρχις ἢ κυνός
 ὄρχις. Latine
 Testiculus &
 Testiculus ca-
 nis, in Officiis
 nis etiam Saty-
 rium, quanquā
 improprie. Re-
 centioribus
 multa Orchios
 sunt genera.

Q. iij

*O. melanocephala
 in Hort. 1714*

1. *Orchis*
 2. *Orchis*
 3. *Orchis*
 4. *Orchis*
 5. *Orchis*
 6. *Orchis*
 7. *Orchis*
 8. *Orchis*
 9. *Orchis*
 10. *Orchis*
 11. *Orchis*
 12. *Orchis*
 13. *Orchis*
 14. *Orchis*
 15. *Orchis*
 16. *Orchis*
 17. *Orchis*
 18. *Orchis*
 19. *Orchis*
 20. *Orchis*
 21. *Orchis*
 22. *Orchis*
 23. *Orchis*
 24. *Orchis*
 25. *Orchis*
 26. *Orchis*
 27. *Orchis*
 28. *Orchis*
 29. *Orchis*
 30. *Orchis*
 31. *Orchis*
 32. *Orchis*
 33. *Orchis*
 34. *Orchis*
 35. *Orchis*
 36. *Orchis*
 37. *Orchis*
 38. *Orchis*
 39. *Orchis*
 40. *Orchis*
 41. *Orchis*
 42. *Orchis*
 43. *Orchis*
 44. *Orchis*
 45. *Orchis*
 46. *Orchis*
 47. *Orchis*
 48. *Orchis*
 49. *Orchis*
 50. *Orchis*
 51. *Orchis*
 52. *Orchis*
 53. *Orchis*
 54. *Orchis*
 55. *Orchis*
 56. *Orchis*
 57. *Orchis*
 58. *Orchis*
 59. *Orchis*
 60. *Orchis*
 61. *Orchis*
 62. *Orchis*
 63. *Orchis*
 64. *Orchis*
 65. *Orchis*
 66. *Orchis*
 67. *Orchis*
 68. *Orchis*
 69. *Orchis*
 70. *Orchis*
 71. *Orchis*
 72. *Orchis*
 73. *Orchis*
 74. *Orchis*
 75. *Orchis*
 76. *Orchis*
 77. *Orchis*
 78. *Orchis*
 79. *Orchis*
 80. *Orchis*
 81. *Orchis*
 82. *Orchis*
 83. *Orchis*
 84. *Orchis*
 85. *Orchis*
 86. *Orchis*
 87. *Orchis*
 88. *Orchis*
 89. *Orchis*
 90. *Orchis*
 91. *Orchis*
 92. *Orchis*
 93. *Orchis*
 94. *Orchis*
 95. *Orchis*
 96. *Orchis*
 97. *Orchis*
 98. *Orchis*
 99. *Orchis*
 100. *Orchis*

O. maculata, L.
 Sin. Zueh. 535

O. pyramidalis
Sw. Tuck. 572

O. monensis, L.
Lin Faun. 157

Et istud haud
 dubiè Orchion
 est genus, sed à
 reliquis forma,
 flore & odore
 differens. Trax
 γόρχιον autem,
 id est hirci Testi-
 culum ab odore
 hirci què refert
 nominavimus.
 Officinæ nonnullæ
 le Testiculum le
 poris nuncupāt.

ὄρχις σεράπιας, ἢ
 τριόρχις. Latinis
 Orchis aut Testiculus,
 Scirapias et
 Triorchis.
 Germanis
 Ragwurtz
 Brabantis
 Ragwortel.

*O. muric. L.
 Su. Herb. 559*

Triorchios
 genus alter
 rum, quod
 Triorchis
 foemina dici
 tur, sicuti
 & prius
 Triorchis
 mas nuncius
 patitur.

Ophrys apifera, Vendo.

San. Forab. 579

σατύριον ἃ ποδ
τριφυλλον ποτι
nant. Latini Satys
rium & Satyrium
trifolium.

Germani
Standelkraut.
Brabanti
Standelcruyt.

Fuch. 710

Satyrium odoratum ex Satyri trifolij genere esse videtur
 Teutonice
 Wel riecken
 de Standels
 cruyt/ ende
 cleyne Standels
 delcruyt.

R

σατύριον Βασ
 σιλικόν Græco
 rum recentoris
 bus. Latinis Sas
 tyrium regium.
 Officinis Palma
 Christi.

Germanis
 Kreuzblum.
 Brabantis
 Handekens
 cruyt.

Genera ei⁹ duo,
 Mas & foemina
 solo folio differ
 rentia, mari fos
 lia nullis pūctis
 maculata, foemi
 nae verò contrà
 plurimis macu
 lis notata.

*Onchis compressa
 - Ser. h. b. 1712*

Hoc genus macula
to folio Satyrium
Basilicon foemina
nuncupatur,

Handwritten note: 7. 9. 13

Bifolium hanc
 herbam recentio
 res à numero fo
 liorum nomināt.
 Germanis
 zweyblat.
 Brabantis
 Tweeb'adt.
 Nonnullis vides
 tur esse Ophris
 Plinij, alius Alis
 ma, tertijs Helle
 borine, nobis nul
 lum horum.

R ij

*Ophrys acuta, L.
 in Puch. 566*

Hocherbæ ge
nus videtur,
Orchion aut
Satyrionū abs
ortus.

Germaniæ

Herbarij

Margendre

hen.

Ex nostris nō
nulli

Dogel's nest
hoc est, Auis
nidum, ab im
plicato radis
cum flexu, nū
cupant.

Officinae & pas
 sim omnes Hiers
 barn hanc hers
 bam ὕσσωπος
 Hyssopum nos
 mināt. Germani
 & Brabati Hy
 sope, non est tas
 mē verum vetes
 rum Hyssopum.
 Potius videtur
 esse Saturcia
 Dioscoridis.

R iij

*M. Mercurialis, L.
 in Fuch. P. 41*

Satureiam &
Thymbra[m] hanc
Officina & Hers
barij vocant.

Germ. ni

Garten Hyssop/
Kunel vnd Sa-
darey.

Brabanti

Luesen.

Galli Sariette &
Sarriette. Nō est
autem vera Satus-
reia quæ βύμβρα
Græcis. Latinis
Satureia & Cuni-
la dicitur, & ses-
men spicatum pro-
fert.

S. hortensis
in Fruch. 304

Ἐρπυλλοῦ
 κηκευτῆς
 Serpillum
 hortense.
 Germanis
 Welsch
 Quendel
 Bnd Rom
 scher
 Quendel
 Officinis
 male Thys
 mum, verū
 enim Thys
 mū ab hac
 herba diffe
 fert, adfer
 tur autem
 verū Thys
 mum ex Hi
 span s Ant
 uerpiā, &
 in paucor
 rum cogni
 tionem nō
 ita dudum
 venire ces
 pit.
 Vide inter
 tio nostro
 rum com
 mentarios
 rum.

R. iij

Thymus vulgaris, L.

See Index. 827

Ζυγίς ἢ ἔρωςυλ
 λ@ ἄγρι@.
 Zygis siue sylue
 stre Serpillum,
 vulgò Tēderick
 Non est Thym,
 bra aut eius ge
 nus vt à plerisq;
 temerè existima
 tur.

Κλινόποδιον
 Latinis Clino-
 podium & Le-
 stipes. Officis
 nis malè Sers-
 pillum.

Germanis
 Quendel,
 Brabantis
 Onset Drou
 Wenbedstroo
 Gallis Pillo-
 let.

Thymus serpyllifolius
 in Jacq. 250

Γλήχων.
 Latine & in
 Officinis Pu-
 legium.
 Germanis
 Poley.
 Brabantis
 Paleye.
 Gallis Pou-
 liot.

Mentha pulegioides
 In Pers. 195

Πόλιον ἢ τὸ
 λιον ὀρεινὸν ἢ
 τεύθειον. Latī
 nis Polium &
 Polium montan
 num. Alterum
 Polij gen^o quo
 solo medici vti
 tur vt inquit
 Dioscorides.

σάμψυς
 χορ Galea
 no et Paulo
 etiam ἀμά
 ραχορ. Las
 tinis Samp
 suchum et
 Maiorana.
 Germanis
 Maioran.
 Brabantis
 Mariolop
 ne ende
 Magele
 ne.
 Gallis Ma
 riolaine &
 Marone.

Oreganum maiorana
 Ser Herb. 667

Opíyav
Latinis Ori
ganū & Cu
mila.

Germanis
Dostē bnd
Wolgher
mut.

Brabantis
Groue ma
rtiofeyne.
Gallis Mari
olaine ba
starde &
origan.

Inuenitur
& aliud Or
gani genus
odoratius
cādidius, se
mine veluti
coniunctos
corymbosha
bente, Dios
scōridi Ori
ganum onis
tis est, vul
gò Origanū
Hispanicum

O. vulgare
Linn. Herb. 552

Μαρρον, & à simi-
litudine Origani
ὀριγανίς. Latinis
Marum Brabātis
Engelsche Ma-
rioleyne.

Aliud tamen à
Maro de quo Gas-
lenus in libris de
Antidotis, quod
odoratissimū est
& sampsuchum
odoris suauitate
superat in maiori
vocatur, Trago-
riganum. ἄρτιον
Βοσκ: οὐκ ἔνα.

ὄγιμον ἢ ὄζιμον
 vt pleriq; scribūt,
 recētioribus Græ
 cis etiam Βασιλίς
 κόν. Latinis Ocis
 mum, & Ocimum
 Gariophyllum.
 Germanis
 Basilgen.
 Brabantis
 Basilcom.
 Gallis Basilie.
 Duo eius genera
 maius & minus,
 Inuenitur & ter
 tium inter hæc me
 diū vt pleriq; tras
 dunt. Maius Bras
 banti
 Groue Basilico
 nominant.

O. basilicum
sin. fruct. 509

Ocimum mi-
nus.
Brabanti
Edel Ba-
silicum
nuncupant

O. minimum, L.
See Herb. 547

& XIV. La
 tinis Acinos
 & Acinum.
 Germanis
 Wild Basilgen.
 Brabantis
 Wilde Bas
 silicum.

Thymus acinos, L^s
 See Fuch. 896

Οκιμοειδές. La
 tinis Ocimas
 trum quibus
 dam Teutonicè
 West Lypres.
 Non est Chamæ
 dryos species
 ut à nonnullis
 putatur.

Βότρυς. Lat
tinis Botrys
Gallis Pi-
ment.

Germanis
Traubens-
kraut.
Brabantis
Druyuen-
cruyt.

Chenopodium botryoides
S. Juss. 1793

ἡ δὲ σμῶν ἢ
μινθῆ. Latinis
Menta.

Germanis

Muntz.

Brabantis

Munte.

Gallis Mēte.

Genera Mēte

primaria duo,

Sativum siue

Hortense, &

Sylvestre. Sati

uum genus ἡ

δὲ σμῶν ἢ μῆ

ρῶν dicitur,

& multas nūc

species habet.

Prima Germ.

Dyement

End krausz

Dicment.

Brabantis

Bruynheyll

ghe.

Mentha sativa
in Puch. 289

Germanis
krauszmitz
Bnd krausz
Balsam.
Brabantis
Lrussmüte

S iij

M. crispata, L.
See Herb. 289

In Officinis nostras
tibus Menta Sarras
cenica & Menta
Romana.

Germanis

Unser ffrawwen
Muntz/ Spitzer
Muntz.

Brabantis

Roomsche Mülte.

M. sativa
in Zuch. 270

Germanis
Hertzkrout,
Brabantis.
Herte cruyt ende /
Herte Munte.

M. gentilis, L.
in Herb. 291

S iij

ἡλόσμο
 ἄγριον. Lati
 ne Sylvestris
 Mētha, & Mē
 tastrum.

Germanis
 Ffischmütz,
 Brabantis
 Roode mūte/
 ende roode
 water Mūte
 Gallis Mente
 deaue.

Mentha sylvestris
 In herb. 722

σισύμβριον
 Damageronti
 etiam σκίμς
 βρόν. Latinis
 Sisybrium.
 Brabantis
 Witte water
 munte.
 Gallis Mente
 saulage.
 Prima Sisyms
 brij apud Dios
 scoridem spes
 cics.

Mentha sylvestris
 Sin. Fuch. 291

Καλαμίνθη. Latinis Calamintha. Officinis Calamentū. Plinio & Apuleio etiam Mentastrū. Calaminthæ generis tria. Primum rarius, secundo genere maius, peculiari ter Calaminthe. Officinis tamen Calamentum montanum nuncupatur. Secundum genus ubiq; obuiū, à Græcis etiam γλῆχος ἄγριος. Latinis Pulegium sylvestre et Nepita. Germanis Kleyr; Bachmūz, Brabantis Westmunte/ ende wilde Pafeye. Gallis Poliotlauage.

Mentha arvensis,
In Fuchs. 435

In Officinis
Nepita vocas
tur.

Germanis
Katzemuntz
Brabantis
Lattécruyt.
Gallis Herbe
au cat.

Nepeta calamintha
su. m. 474

Recentiorū in-
uentum Balsas-
mita est. Duo
eius genera,
Maius genus
Officinæ pro-
priè Balsamitā
vocant.

Germani
ffrauwens
kraut.

Brabanti
Balsene.

Non est Alisma
aut Damasoniū

Balsamita minor,
 nonnullis malè He-
 patorium Mesue
 dicitur, quasi alijs
 ud esset Hepatoz-
 rium Mesues ab
 Hepatorio Diosco-
 ridis. Malè etiam
 alijs Elychrison.
 Brabanti optimè
 Eleyh Balsame
 Id est Balsamitam
 minorem vocant.

ἑλελίσφαι
 κορυ. Latine
 Salvia.

Germanis

Salbey.

Brabantis

Saute.

Gallis Saulge

Salviae nostra

etate genera

duo, vnum mi

nus, Salvia no

bilis vulgò di

citur.

Germanis

Spitzsalbey

Und kreuz

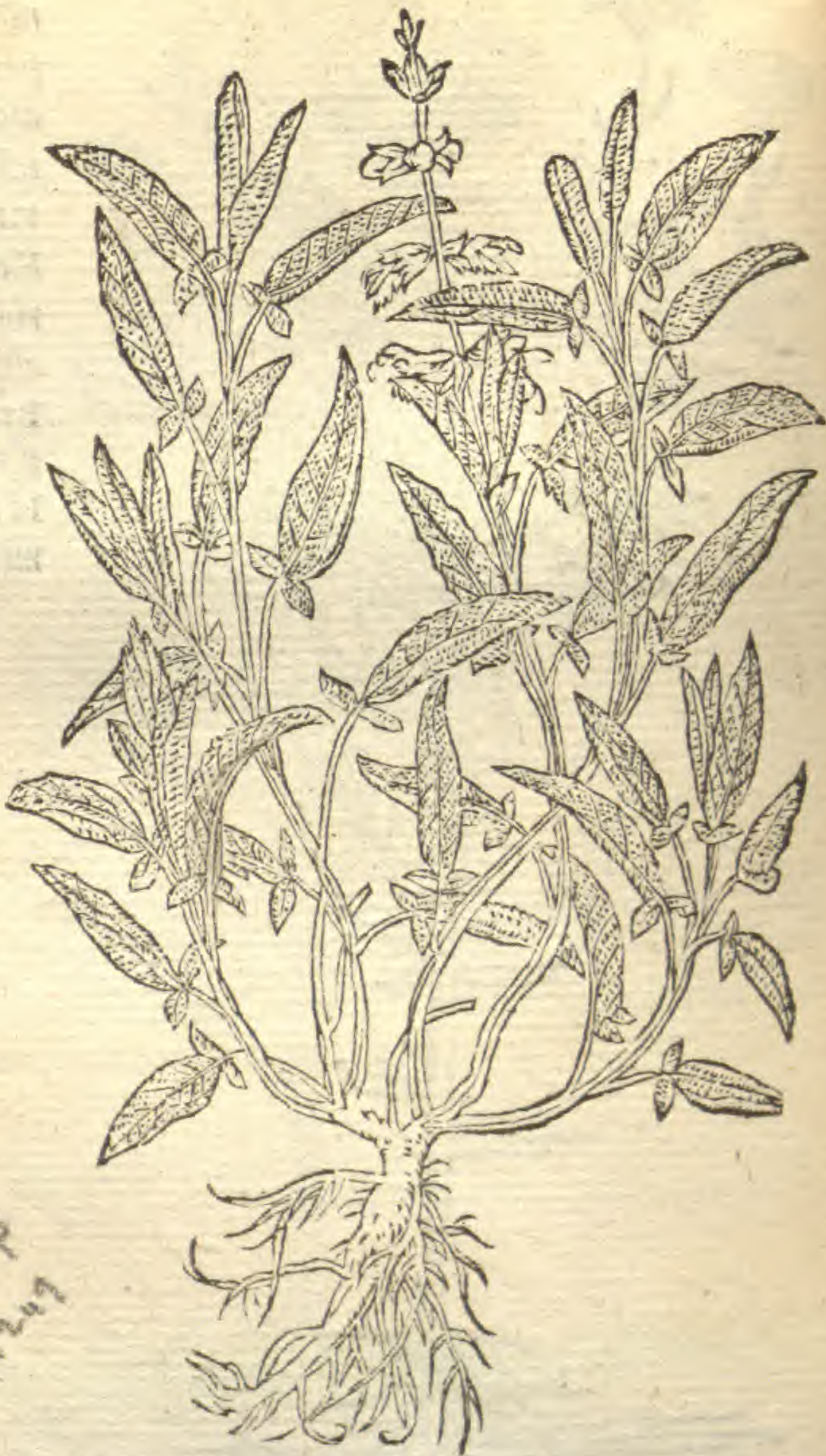
salbey.

Brabantis

Edel Saute

Gallis Saul-

ge France.

S. Minore L. P.
 in Hort. 247

Salviae altē
rūgenus mas
ius & agres
stius. Nōnuls
lis Saliva as
grestis.

Germanis
Grosz Sala
bey.

Brabantis
Groue Sa
vie.

Gallis Gran
de saulge.

S. officinalis L. 2
in Zucht. 2498

σφακελος
 Sphacelus.
 Officinis
 Salvia agre
 stis & Am
 brosiانا.
 Germanis
 Wild Sal
 ben.
 Brabantis
 wilde Sa
 ue.
 Describitur à Theo
 phrasto lib.
 6, cap. 2.

ὄρμινον ἕνε
 ρον .Hormi-
 num sativū.
 Offic. Gallis-
 tricum &
 Centrū galli
 Germanis
 Scharlach.
 Brabantis
 Scharleye.
 Gallis Or-
 uale.

Handwritten notes in a cursive script, likely a later addition or correction to the printed text.

T

*Salvia sclarea
 L. in d. 1768*

ὄρμινον ἄγ
 γριον. Hormi
 nū sylvestre,
 nōnullis Her
 barys Gallis
 tricū sylue
 stre.

Germanis
 Wilder
 Scharlach.
 Brabantis
 Wilde
 Scharleye.

Salvia pratensis
 in herb. 1789

Λιβανωτίς
 Σεφανωμάτι
 κη. Latinis Li
 banotis coron
 naria & Ros
 marinum, aut
 Rosmarinum
 coronarium.
 Officinis Ros
 marinus.
 Germanis
 Rosmarin.
 Brabantis &
 Gallis pariter
 Rosmaryn.
 Libanotidis
 plures sunt
 species, ex qui
 bus hæc pos
 strema est, de
 alijs paulo ins
 fra.

R. officinalis
in Herb. 1778

Lavandula res
 ceterioribus. La
 uendula Offici
 nis nūcupatur.
 Germanis
 Lafander.
 Brabantis
 Lauender.
 Gallis Lauan-
 de. Creditur à
 nonnullis esse
 Pseudonardus
 ab alijs Hircus
 lus. Nobis ad
 veri similitudi
 nem propius ac
 cedere videtur
 qui Libanotis
 dis coronaria
 speciem faciūt.
 Lavādulae duo
 genera mas, nō
 nullis male Spi
 ca & Spica nar
 di vocatur, &
 foemina.

6. spica, 6.
 Sin. Dubia. 890

Lavandula foemina
 namari similis mis
 nor tantum, & mi
 nores flozum spica
 cas proferens.

T iij

V. B. ...
 ...
 ...

Σιχάς ἢ Σοιχάς.
 Latinis Stichas
 & Stoechas. Offi-
 cinis Stæcados
 Arabicum. Arabi-
 cam sectatibus me-
 decinam Astoch-
 dos.

Larrodendru atrichon, L.
Sm. Herb. 778

ΔΙΚΤΑΜΟΣ. Dictamē
 tria genera sunt. Pris
 mū q̄ sterile est & in
 Creta tācum nascitur
 incognitum est. Secun
 dum quod à Græcis
 Ψευδοδικταμῶ
 nominatur, apud ple
 rosq; visitur, folijs al
 bis tomētitijs, sed nula
 la odoris gratia com
 mendatum. Tertium
 prioribus non dissimis
 le, odoris gratissimi,
 folijs hirsutis albican
 tibus Sisymbrio proxi
 mis, & hic inuenitur.

Μάραθρον. La
 tinis Foeniculū
 Germanis
 Fenchel.
 Brabantis
 Venckel.
 Gallis Fenoil.

Foeniculum vulgare
 seu Fenchel 501

ἄνηθον. Latī
 nis & Offici
 nis Anethum
 Germanis
 Dyllen und
 Hochkraut.
 Brabantis
 Dille.
 Gallis Anet.

A. graveolens, L.
 See Fuch. 50

ἄνισον ἢ ἄνησον. *La*
tinis Anisum.
Germanis
Anisz.
Gallis Anis. Brabantis
Anis.

Pimpinella anisum, L.
See Fuchs. 62

ἄμμι. Latis
 nis Ammi.
 Officinis As
 meos, nonul
 lis Cuminū
 Æthiopicū.
 & Cuminū
 Alexandris
 num.

A. majus
 Sin. Fuchs. 67

Κάρυ. La
tini Carū vel
Careū. Offic.
Carui.
Germani
Wetsz kinn
mel.
Brabanti
wit Lomyn

Carum carui. L.
See Duch. 396

Κόριον ἢ Κορί
 ανόν. Latinis
 & Officinis
 Coriandrum.
 Teutonice
 Lorander.
 Gallis Corian
 dre.

*Coriandrum, L.
 En. Herb. 545*

Μελάνθιον. Latinis
 Melanthium & Papa
 uer nigrum. Officinis
 Nigella, nōnullis Gith
 Genera eius nostra
 etate tria. Primū ges
 nus odorato semine
 eoq; vt plurimum ni
 gro, interdum candido
 verum est Melanthiū
 in Officinis vsitatum.
 Nonnulli Salusandriā
 vo cant, alij Melanthi
 um sariuum & Nigel
 lam domesticam.

Germanis

Schwartz kumtch/
 Und Schwartz kim
 mel.

Brabantis

Wardus saet.

Gallis Nielle.

Nigella arvensis
 in 2. 503

Melanthij alie
rum genus, syl
vestre nūcupa
tum, & Nigelo
la sylvestris.

Germanis
Sant Catha
rinen Blumen
Bnd walde
schwarz kus
mich.

Creditur esse
Cuminum syla
vestre Diosco
ridis.

Melanthium sylvestre
San. Frueh. 1707

Melanthium
 Damascenum
 & Nigella
 Damascena.
 Germanis
 Schwartz
 Lorlander.
 Brabantis
 Blauwen
 Rardus.

*Nigella
 Damascena, L.
 in Fuchs. 554*

λιβανωτις
 Latinis Libanotis & Rosmarinū.
 Primum genus in Officinis nostratis
 tibus Foeniculum porcinus.
 Germanis Beetwurtz
 Brabantis Beetwortele.

Athamanta cretensis

En Fisch. 261

Libanotidis
alterũ genus.

Germ̃ni

Schwartz

Hirtzwurtz.

Brabani

swarte Hert

wortele.

Non est Dan

ci species, nec

Seseli Pelopõ

nesiacum.

Athamantis Libanotis
In Fuch. 233

Alias describit Libanotis des Theophrastus lib. 9. ca. 12. ex quibus hæc una esse videtur, ea vis delictet quæ fecunda Libanotis dicitur. Fortè eadē Selsi Ethiopicū Dioscoridi. Germanis Weiß Hirtz wurtz. Brabantis Witte Hert wortele.

V ij

Selinum arvensis
 Sw. Fuch. 232

σίσελι μέσο
 σαλευτίς
 κόυ. Latinis
 Sesele Massili
 ense. Officiis
 nis Siler mon
 tanum. Pris
 mum Seseleos
 genus vulgas
 tes Nomēcla
 turas non has
 bet. Secundū
 genus quod
 αἰθιοπικόυ
 Æthiopicum
 dicitur, forte
 est Libanoris
 Theophrasti.

Daucus isanaga
in Journ. de
la Pharm. 1845

Σέσέλι Πελοπον-
νησιακόν.
*Seseli Pelopon-
nense*. Tertium
Seseleos genus.

Τορδύλιον ἢ σέ
 σέλι κρητικόν.
 Latinis Tordylis
 ἢ Seseli cre-
 ticum. Officinis
 incognitum.

σίσω η σίνω. Latinis Sison. Officinis incognitum. Herbarij nonnulli hanc herbam paruum Ammi vocant.

V iij

Hanc herbã
 Officinæ
 Daucum nos
 minant.
 Germani
 Vogelnest,
 Brabanti
 Croonkēs
 cnypt.
 Putatur esse
 Δαύκον
 Dauci tertis
 um genus,
 nōnullis pla
 cet esse Pasi
 nacam sylue
 strem. Gales
 nus Daucum
 cum Pastina
 ca confuns
 dit, Daucū
 ex Pastinacæ
 generibus fa
 ciens, Quid
 mirū igitur
 si eadem her
 ba et Daus
 cus et Pasi
 naca fuerit?

Saxifraga
 & Saxifraga
 gia, nonnul
 lus Petrasin
 dula & Bi
 binella, alia
 certè à Pim
 pinella siue
 Bipennula
 de qua sus
 pra.

Germanis
 Bibernell
 Genera ei
 duo. Maius
 & Minus.
 Maius Bra
 bantis
 Venet
 naere,
 masculino
 sexu.

Pimpinella magna, L.
Sw. Fruct. 608

Saxifragamis
 nor. Brabantis
 Beuernelle.
 Saxifraga nonis
 nullis putatur
 sison, alys Pe
 troselinum, qui
 busdam Daucus
 nec desunt qui
 Pyrethrum exi
 stiment. Nobis
 res noua veteri
 bus incognita.

Pimpinella saxifraga, L. p.
Lin. Mich. 609

Hæc herba recentioribus Saxifraga alba. Germanis Weiß Steinsbrech. Brabantis Wit Steëbreck Gallis Saxifrage.

S. granulata
 ex Fuchs 1797

Saxifraga aus
 rea. Germanis
 Guldet
 Steimbzeck,
 Brabantis
 Gulden
 Steebzeck.
 A similitudine
 prioris & aus
 ri amulo flore
 nomen inuenit

λιθόσπερμον. Lithospermum. Officinis
Miliū solis.
Germanis
Peet hirsē.
Brabantis
Peetley cruyt
ende Steēsaet
Gallis Gremil

L. officinale
su Fuch. 489

Κέσρον ἢ Ψι
 χότροφορ.
 Latinis Beto
 nica aut Veto
 nica. Germa.
 Braun Beton
 nck.
 Brabantis
 Betonie.
 Gallis Beto
 ne & Betoef
 ne. Aliud Bes
 tonicae genus
 Pauli Ægines
 te quod à res
 centioribus
 Veronica dici
 tur, require
 superius.

B. Minimus 16
 Sur. 200. 350

Officinae Le-
uisticum ap-
pellant, quas
σιλιγυστικόν
aut Ligustis-
cū, aliud tas-
men est à ve-
ro Ligustis-
co. German.
Lybstockel
Brabantis
Lauetse.
Gallis Liue-
sche.

*L. Levisticum, L.
Sw. Herb. 1760*

σφονδύλις
 ορ. Spondyliū
 Officinis An
 gelica.

Germanis
 Angelick
 Dnd Heylt
 gen gheysts
 wurtzel.
 Brabantis
 Angelica,
 Gallis Ange
 licque. Duo
 eius genera,
 Sativum &
 sylvestre.

Angelicae Caribaeanae, L.
En Indes, 1724

Altera &
 minor Spon-
 dyliv siue
 Angelicæ
 species, in
 umbrosis &
 riguis nas-
 scens.

Angelica sylvestris L.
 X Sin. Fruch. 125

Πευκέλανος
 nonnullis etiā
 ἄγαθὸν δ' αἰ
 μωρ Id est bos
 nus genius. La
 tinis Peucedas
 num Pinastels
 lum aut Statas
 ria, quibusdam
 Foeniculus por
 cinus.

Germanis
 Harstrang/
 Schebel
 wurtz, Vnd
 Seuwfens
 chel.
 Brabantis
 Solferworte
 le ende Verca
 kens Wēckel.

Peucedanum officinale
 Busch. 1799

Officinae et
Herbarij Os-
teritiū Os-
strition &
Ostrutiō no-
minant.

Germani
Meyster
Wutz.
Brabanti
Weester
Wortese.
Recentiores
vel Laserpi-
tium, vel La-
serpitio ge-
nere cognas-
tum existi-
mant, proim
Laserpitium
Germanicum
nuncupant,
forte est
Struthion.

Αρισολόχια. Ari
 stolochia Latinis
 Officinis Aristos
 logia. Germanis
 Dstertutzen.
 Brabantis
 Dstertucey.
 Tria eius genera.
 Primum genus
 ἀρισολόχια μα
 κρα ἢ ἀρισολοί
 χια ἄρρηκ καὶ
 δ'ακτυλίτις. Las
 tinis Aristolochia
 longa aut mascus
 la, nonnullis Hers
 barijs Herba Sars
 racemica.
 Brabantis
 Sarasyns cruyt
 Gallis Sarrasine.

a. Sematior
 su. In. 90

ΑΡΙΣΤΟΛΟ-
 ΧΙΑ ΣΡ-Ε
 ΥΛΗ. ΑΡΙ-
 στολοchia
 rotunda,
 αυτ' αριστο-
 λοχια θα-
 λυ Αριστο-
 lochia foe-
 mina, mas-
 xime par-
 ti Officis
 narum in-
 cognita
 Antuerpi-
 am radix
 ex Gallia
 aduehis-
 tur. Ter-
 tiū genus
 αριστολο-
 χια κλη-
 ματιτις
 incogni-
 tū est, nisi
 sit quæ à
 recentioribus As-
 clepias no-
 minatur.

Germanis
 Holwurtz,
 Brabantis
 Holwortele
 Officinis mas
 le Aristolos
 chia rotūda.
 Aptius vacas
 bitur Radix
 cava. Vides
 tur esse verū
 Apios, aut
 saltem eius
 quoddam ges
 nus. Genera
 eius duo, vñū
 radice turbis
 nata & subs
 tus cava, alte
 rū rotūda ple
 na & candida
 aut flavescen
 te, vtriq; aut
 iunci flores
 siliquæ & fo
 lia similia:
 Non est Cap
 nos Phragmi
 tes, vide folio
 25.

Thymaria bulbosa
 Su Duch. 91

ΑΣΚΛΗΠΙΑΣ.
 Asclepias. Her
 barijs Hiruns
 dinaria.
 Germanis
 Schwalbens
 wurcz,
 Brabantis
 Swaluwoz
 tel.

2. A. nigra
 See Buch. 129

ἄσαρον. Asarum,
 nonnullis Nardus
 rustica, Perpēsa &
 Vulgago. In Officiis
 nis AZARA Bacca,
 confusis Asari &
 Baccharis nominis
 bus. Germanis
 Haselwurtz,
 Brabantis
 Haselwortele & de
 Rhans ooren.
 Gallis Cabaret.

As. Europaeum, L.
Su Tuck. 10

Δρακοντία
 μεγάλη ἢ δρα
 κοντιον μέγα.
 Latinis Dracū
 culus maior, et
 Dracontium ma
 gnum. Officin.
 Serpentaria
 maior & Luf.
 Germanis
 Schlangenkraut / Dra
 chenwurtz.
 Brabantis
 Speerwortel.
 Gallis Serpen
 taire & Ser
 pentine.

Arum dracunculoides L.
in Herb. 235

ἄρου. Arum
 Officinis lac
 rum & Bars
 ba Aron, nō
 nullis Pes vi
 tuli.

Germanis
 Paffenpint
 Brabantis
 Lalf. Boet.
 Gallis Pied
 de veau.

Arum maculatum, L.
 In Fuchs. 69

Arum pal
lustre, non
nullis Dra
cunculus
minor.

Germanis
klein
schlangens
kraut.

Brabantis
Water
calfsboek
ende wa
ter Aroy.
Existimas
tur esse

Dracuncus
li species
ex ijs quas
Plinius li
bro 24. ca
pite 16. me
morat.

Calla palustris, L.
See Index & 404

Κενταύ.
 πρὸς μέγα
 Centauri
 um mag
 num. In
 Officinis
 Radix ma
 le pro
 Rhaponti
 ci radice
 venditur.

Κενταύριον μικρόν.
 Centaurium minus,
 nonnullis Febrifuga,
 & Fel terræ. Officinis
 Centaurea minor.
 Germanis
 Klein Tausentgul-
 denkraut / Fieber-
 kraut / Vnd Erdt-
 gall.
 Brabantis
 Kleyn Santorle.
 Gallis Centaure &
 fiel de terre.

Centaurium centaurium, 6
in Fuchs. 387

ῥαῖ ῥῆον.

Latinis Rha

& Rheon, Pli

nio Rhacoma

& Rhecoma.

Officinis &

Arabibus

Rheu & Ras

ued aut Ra

net. Genera

eius ut inquit

Mesue tria,

Primum iuxta

Pontum nasci

tur, Rhapōtis

cū. Arabibus

Rhaued Tur

cicum. Secun

dum in Aphri

ca, Rhabarba

rum nuncupa

tum. Tertium

apud Indos,

Rha siue Rhe

on Indicum.

Arabibus Ras

uedsceni,

Κυκλάμινος ἢ
 ἰχθυόθηρον.
 Latinis Cyclas
 minus, Rapum
 terra. Officin.
 Arthanita Pas
 nis porcini &
 Cyclamen.
 Germanis
 Erdt apffel/
 Seuwbrot/
 Schweinbrot.
 Brabantis
 Erdtappel
 ende Verckē
 broot.
 Gallis Pain de
 porceau.

*Cyclamen europaeum, L.
 In Fuch. 451*

γεντιανί.
 Latinis Gen
 tiana. Apus
 leio Aloë Gal
 lica.

Germanis
 Entzian.
 Brabantis
 Gentiaen.
 Gallis Gen
 tiane. Offici
 nis cognita.

G. lutea L.
En Pich. 200

Germanis
 Madelgeer
 Bnd Speeren
 stich.
 Brabantis
 Madelgbeer.
 Nonnullis Latis
 ne Cruciata, al. s
 Chiliodynamis,
 alijs Phyteuma,
 quibusdam Cras
 teogonon, alijs
 Struthion, nec
 desunt qui Genti
 ane speciem faci
 ant, quorum ves
 risimillima est
 opinio.

Gentiana cruciata, L.
 in Fuchs. 420

Y

ἑλένιον. Latine Helenium,
 Inula, & Apuleio Inula campana.
 Officin. Enula cāpana.
 Germanis Alantwurtz.
 Brabantis Alantwortel
 ende Galant wortel.
 Gallis Enulle
 campane.

Inula helenium, c.
In Fuch. 292

Παιονία ή
 γλυκυσις
 δίκης. Latine
 nis Paeonia
 nonnullis
 ideus dacti-
 lus. Duorum
 est generum
 Mas et fœ-
 mina, Mas
 folijsluglã-
 dis, in Offi-
 cinis male
 Diptamnis

Paeonia foemina. Officinis Piosnia.

Germanis Peoniëblumen / künigzblum / Bichtwurtz
 Bnd pfingstrosen.
 Brabantis Pioenen ende Pioëbloemen.
 Flandris Mastbloemen.
 Gallis Pivoine.

*P. officinalis, G. 2
 In Fach. 202*

φ̄ Latinis
 Phu, Valeria
 na, & nonnul
 lus Nardus ru
 stica. Recens
 tiores cōplu
 ra Valerianaē
 genera statu
 unt. Primum
 genus pro
 Græcorum
 φ̄ habetur.
 Herbarijs Va
 leriana hors
 tensis, nōnul
 lis Marinella
 & Genicula
 ris, German.
 Grosz Bal
 datan.
 Brabantis
 Tamme Va
 leriane / S.
 Foris cruyt
 ende Speet
 cruyt.
 Gallis Vale
 riane.

Y ij

V. phur...
 En. Frucht. 856

Valeriana syl
uestris.

Germanis
Walot Bal
dziaē / katzē
wurtz Augē
wurtz / vnd
Denmarck.

Brabantis
Wilde Wase
riane / ende
wildt Spect
crutt.

Gallis Valeri
ane sauuage

Valeriana officinalis, L.
In Herb. f. 57

Φῶ μικρὸν. Phu
 parū, Valeriana
 sylvestris minor.
 Primo generi &
 forma & odore si-
 milis, sed minor.
 In rigis prokenis

Υ iiij

Recētiores Her
barij hanc her
bam Valerianam
Græcam, Valeri
anam peregris
nā & Phu Græ
cum nominant,
exigua tamen si
militudine Vale
rianis coniung
ant.

ριζα ροδια
 Radix Rhos
 dia aut Ra
 dix Rosca, et
 Radix Rosas
 ta, utrum au
 tem vera sit
 Radix Rhos
 dia, cui hęc
 pictura, à nō
 nullis dubita
 tur & nō res
 merē.

Rhodola rosa, l
 En Facto. 665

Πύρεθρον.
 Latinis Salina
 uaris & Pyre
 rethrum.
 Germanis
 Bertram,
 Gallis Pyre
 tre, & pied
 d'Alexandre

Anthemis pyrethrum, L.
See Index. 641

ἄχιλλειά.
 Latinis Ptarmice & Sternutamentaria
 hęc quę imago refert
 Herbarij Pyrethri sylue
 stre. Germa. wilden Bertram
 nominant, an
 verò vera
 Ptarmice sit
 dubitari nõ
 sine ratione
 potest.

Achillea ptarmica, L.
 in Fruct. d. 89

Στρούθιον. Latinis Lanaria herba & Struthiū, nonnullis herba Fullonum & Saponaria. In Officinis ut à quibusdam existimatur Condisi.

Germanis Spelchelwurtz / Welsch Kraut und Seifenkraut.

Brabantis

Seepcruyt.

Gallis herbe au fouló. Fortasse & Struthion fuerit quod Officinis ne Ostrutium vocant de quo supra folio 321.

*Saponaria officinalis L.
in Herb. 321*

Πολέμωνιον. Polemonia & Polemoniū Latinis. Herbarijs & nonnullis Officinis Beën al bñ Bernardo Gordonio Herbatunica.

Papauer spiritum Joh: Herba articulatis Tabmt.

Κύπερος
 Latinis Cy-
 perus &
 Cypirus.
 Cornelio
 Celso Iun-
 cus quas-
 dratus,
 Plinio Iun-
 cus angus-
 losus.
 Brabantis
 wilden
 Galgæ.
 Germanis
 wilder
 Galgan.
 Gallis Sou-
 chet.

C. longus, L.
 See Herb. 453

Εμίβορα
 λευκός. Offici
 nis Helleborus
 albus. Latinis
 Veratrū albū.
 Germanis
 Weiß Rief-
 wurtz.
 Brabantis
 Witte Rief-
 wortel/ ende
 wit Rief-
 cruyt
 Gallis Ellebo
 re blanc.

V. album, L.
See Fisch. 272

Ἑλληβορίνη. Lat
 ginis Epiractis
 & Helleborine
 siue Helleborina
 Officinis incoge
 nita, nascitur in
 viginis.

ΕΜΕΒΟΟ
 ΡΩ ΜΕΣ
 ΛΑΣ Η ΜΕ
 ΛΑΜΠΟΟ
 ΔΙΟΥ. La
 tinis Ves
 ratrū nis
 grū. Helo
 lebor^o nis
 ger Offis
 cmis.

German.
 schwarz
 Wurz
 wurtz.
 Brabantis
 swerte
 Wurz
 tele ede
 Heylich
 kerst.
 cruyt.
 Officinæ
 pro huius
 radice, ra
 dicem
 Buphs
 thalmi
 supponūt
 vide in
 Buphs
 thalmo.

Herbarijs eti
am Veratrum
nigrū hęc est
Germani
Lixists
Wurtz
vocant.

Brabanti
Diercruyt /
ēde Wzäck
cruyt
Existimatur
esse Pliny Cō
siligo.

*Frijjs Schette
cruyt*

*Veratrum nigrum, L.
in Pseud. 1694*

Aloë: Latini
nis & Offi
cinis Aloe.

x

a. vera, L.
Sur. Herb. 138

Z ij

Κικινκρότων.

Latinis Ricinus.

Officinis Cherna,

Kerna, Palma

Christi, & Catapru

tia maior.

Germanis

Wunderbaum/

Creutzbaum,

Brabantis

Wonderboom

ende Mollen

cruyt.

Gallis Palme de

Christ.

R. communis, L.
in Herb. 340

Tithymalo:
rum genera
Dioscoridi
septē. Pris
tium genus
Τιθυμάς
λαχαρα
κίας, ἢ τιθυ
μάλα. ἢ ἄρ
ρημ ἢ τιθυ
μάλες ἀμυ
γδαλοει
δης. Latis
nis Tithys
malus Cha
racias, Tis
thymalus
mas, ἢ Les
taria mas
cula.
Secundū ge
nus τιθυμά
λαμυρτι
τής ἢ μυρ
σινιτής. In
cognit^o est.

Τιθυμάλος πα-
ράλιος. *Tithyma-
lus paralius*. *Las-
taria marina* La-
tinis. Tertium *Ti-
thymalorū* genus.
Nascitur in proxi-
m's mari locis edis-
tis & altis apud
Zelandos, passim
obuius.

*Euphorbia paralius, L.
Ded. p. 100. 370*

Τιθυμάλος
 ἡλιοσκοπίς
 ος. Latinis Ti-
 thymalus He-
 lioscopius, et
 Lactaria solis
 sequia. Quar-
 tum Tithys
 malorum ges-
 nus.

Τιθυμάς
λος κυπάρι
σσιας. Ti
thymalus
cyparissias.
Lactaria cy
parissia, ge
nus quintū.

Τιθυμάλος δέν
δροειδής. Tithy
malus Dendroi
des. Brabantis
Croonkens
cruyt.

Gallis Reueille
mattin, sextum
genus. Septimum
autem gen^o πλα
τύφυλλο τιθυ
μάλο, incogni
tus est.

Euphorbia helioscopia, L.
In Duch. 811

Πιθύσσα.
 Latinis Pity
 usa, Arabib^{us}
 Alsebram.
 Officinis Es
 sula aut. Es
 zula, quasi
 Vsula, nomis
 ne à Pityusa
 deflexo. Ges
 nera eius no
 bis duo, Ma
 ius et minus,
 quod Diosco
 ridis histo
 riæ nõ repu
 gnat, qui Pis
 tyusam ali
 quibus locis
 grandem in
 ueniri scri
 bit.

Euphorbia cyathophora, L.
in herb. 812

Pityusa mi-
nor. Officin.
Esula aut Es-
zula minor.

Euphorbia platyphyllos, L.
En. minor. P. 13

λαθυρίς. Las
 tinis Lathy-
 ris. Officinis
 Cataputia mi-
 nor. German.
 Spring-
 kraut/
 Springkorn-
 ner und
 Treibkorn-
 ner.
 Brabantis
 springcruyt.
 Gallis Espur-
 ge.

Euphorbia lathyris, L.
 See Fuch. 417

πέπλος. Lat
tinis Peplus, in
nonnullis Offi
cinis Ezula ro
tunda.

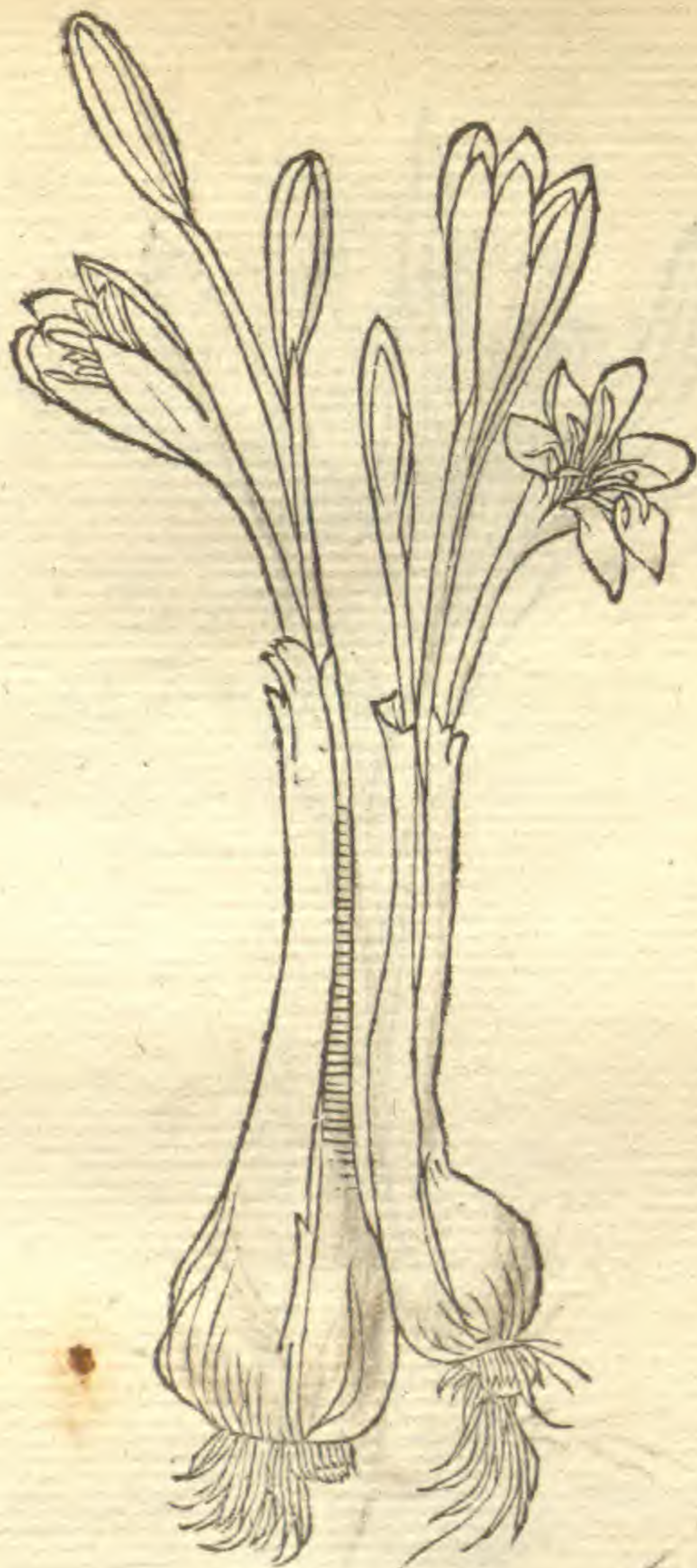
Germanis
Teufelz
milch.

Euphorbia pepulosa
in Herb. 603

Τριπόλιου. Latinis Tripolium,
 Setarioni Turbith.
 Turbith autem Mesue est
 Thapsia. Nascitur Tripoliū in
 Zelandiæ maritimis quæ mare fluitibus suis alluit
 florem habet in medio quadrantes
 nus aureū in ambitu ceruleū, qui tandem canescens
 in pappos vanescit. Fabulosum est, quod ter vno die colorem mutat.

Κολχικόν ἢ ἔφε
 μερον. Latinis
 Colchicum. Her-
 barijs Hermodas-
 ctilus, alius tamē
 ab Hermodactilo
 Officinarum, hus-
 ius enim Hermo-
 dactili Bulbus
 dum resiccatur
 fit niger & rugo-
 sus. Officinarum
 vero candidus &
 æqualis manet,
 florē promit aus-
 tumno. Semen ve-
 ro Iunio mense
 post sequente.

C. autumnale
 San. Fruct. 35

Colchicum. Gers
 mani nominant
 zeitlosen Bnd
 wtsen zeitlosen.
 Herbarijs nostris
 Hermodactilen.
 Gallis Mort au
 chien. Nascitur
 apud Brabatos iu
 xta Viluordā ops
 pidulum.

X

*C. autumnale L.
 in Fuch. 373*

Δαφνοειδης.
 Latinis Daph-
 noides. Officis
 nis nostris res
 Etissime Laus
 reola.
 Brabantis &
 Gallis Laure-
 ole.

Ad

Χαμελαία.
Latinis Chas
melæa Oleas
go & Oleas
stellus.

Germanis
Seidelbast
Dnd Leus-
kraut.

Officinis Me
zereon. Mes
zereontis au
tem duo gene
ra Avicennæ
& Arabibus,
vnum latiori
folio quod
Græcorum
Chamelæa est
alterum angu
stiori folio
quod Græcis
θυμελαία
Thymelæa di
citur, cuius fru
ctus est κόκ
κος κνιδείος
Latinis Gras
nū gnidiū nū
cupatū, nō au
tē Chamelææ

vt nōnulli Arabes putant sensisse, temerè eosdem culpantes.

Daphne mezereum, L.
See Herb. 227

Σταφίς αἰ
 γρία. Latis
 nis Staphis
 sylvestris,
 Herba pedi-
 cularis & Pi-
 tuitaria. Of-
 ficinis Stas-
 phisagria.
 Germanis
 Leuzkraut
 End Spets-
 chelkraut.
 Brabantis
 Leyscruyt.
 Gallis Herz-
 beaux por-
 uilleux.

Delphinium staphisagria
 G. R. 1754

σίκυς ἄσ
 γριϞ. La
 tinis Cucu
 mis agre
 stis, sylves
 tris & ers
 raticus. Of
 ficinis Cus
 cumis asini
 nus.

Germanis
 Wtlder
 Lucumer.
 Brabantis
 Wilde Cō
 comeren
 Gallis con
 combre
 sauage.

Momordica elaeagnifolia, L.
 In Fruch. 907

κολοκύνθις
 Latinis Colo-
 cynthis.
 Nonnullis Si-
 cyonia. Offi-
 cinis Colos-
 quintida.
 Germanis
 Loloquint
 opffelw.
 Brabantis
 Appel-
 quint.

X

A4 iij

Cucumis colocynthis, L.
See Herb. 372

Senā Arabū
 inueniū est,
 apud postea-
 riores Græ-
 cos, Latī-
 nos & in
 Officinis no-
 men retinet

Cassia senna L.
 in Fuch. 447

Κολυτρία.
Latinis Co-
lutea.

Germanis
Welsch
Kinsch.
Gallis Ba-
guenau-
dier. Alia à
Sena, proin-
de malè mul-
tis Sena quo-
que appella-
tur.

C. aurora C. L.
see Fuchs. 4. 46

Ad iij

ἄμπελ
 λευκή ἢ βρυ
 ωνία. Lati
 nis Vitis alba
 & Bryonia
 Arabibus Al
 phesera. Mat
 theo Syluatis
 co Viticella.
 Officinis Bry
 onia.

Germanis
 Sttchwurtz
 Dnd Hundes
 kurbes.
 Brabantis
 Bryonte.
 Gallis Cou
 leure.

Bryonia dioica
 su. 94

ἄμπελος
 ἄγρια. L. de
 tuis Vitis
 sylvestris,
 alia tamen
 à Vitis vini
 feræ sylves
 stri genere
 quod neq;
 Arabes nes
 que Plinius
 bene ani
 maduertes
 runt, utrã
 que sylves
 trem Vitẽ
 confunden
 tes. Vides
 tur esse q;
 Plinius quo
 dã loco Sas
 licastrũ no
 minat. Her
 barijs non
 nullis Sigil
 lum Mariæ
 vocatur.
 Non est Cy
 claminus al
 tera.

Viburnum
Vergilio
hoc Conuols
nolorum ge
nus nūcupas
tur.

Germanis
Waltreßz.
Brabantis
Synen.
Gallis Latis
nam originē
seruantibus
Viorne. Nō
est vitis nis
gra, vt à nōs
nullis male
existimatur

Clematis vitalba, L.
in Duch. 97

σμίλαξ ἡ μίς
λαζλεία. La
tinis Smilax le
nis. Officinis
Volubilis. Nō
nullis Herbas
rys Campanu
la & Funis ar
borum.

Germanis
Windenkraut und
weiß Blocken.
Brabantis
Windende
Wrange.
Gallis Liset
ou Liferon.
Genera eius
nobis duo, Ma
ius & minus.
Maius Offici
ne Volubilem
maiorē vocāt.

X

Convolvulus esquamatus
En Herb. 920

Officinis Volu-
bilis minor.

Germanis
klein Wind-
kraut.

Brabantis
Eleyh winde
Gallis Campas-
nette.

Convolvulus arvensis,

Sm. Mich. 258

Ἑλξίνη κισσαμπελος. Latinis Helxine
 cissampelos, Convolvulus & Vitæalis. Of
 ficinis Volubilis mes
 dia. Germanis
 Schwartzwinde.
 Brabantis
 Swerte winde.

Κράμβη
 θαλασσι
 σία. Latis
 nis Brassic
 e marina.
 Officinis
 Soldanella,
 in Zelādys
 vberim na
 sciunt.

σμίλαξ τρα
χῆια. Smilax
aspera, nōnul
lis Volubilis
ακντα.

S. aspera, L
En Herb. 718

Κυκλάμις
 ἡ ἑτέρα
 Cyclamin^o
 altera.

Germanis
 Je Leger
 te lieber
 Bnd Hinf-
 kraut.

Brabantis
 Allsträcke
 Officinis
 et Herbariis
 nonnullis
 perperam
 Solan^{um}
 brum. Non
 est enim So-
 lani genus,
 neq; cū So-
 lano cogna-
 tionem vel
 similitudis-
 nem ullam
 habet.

Bb

Κασυθα Græcorum re-
centioribus. Latinis Cassy-
tha & Cassutha. Officis
nis Cuscuta, nonnullis Pos-
dagralini. Germanis
ffiltzkraut / fflachszsei-
den / Bnd Todtern.

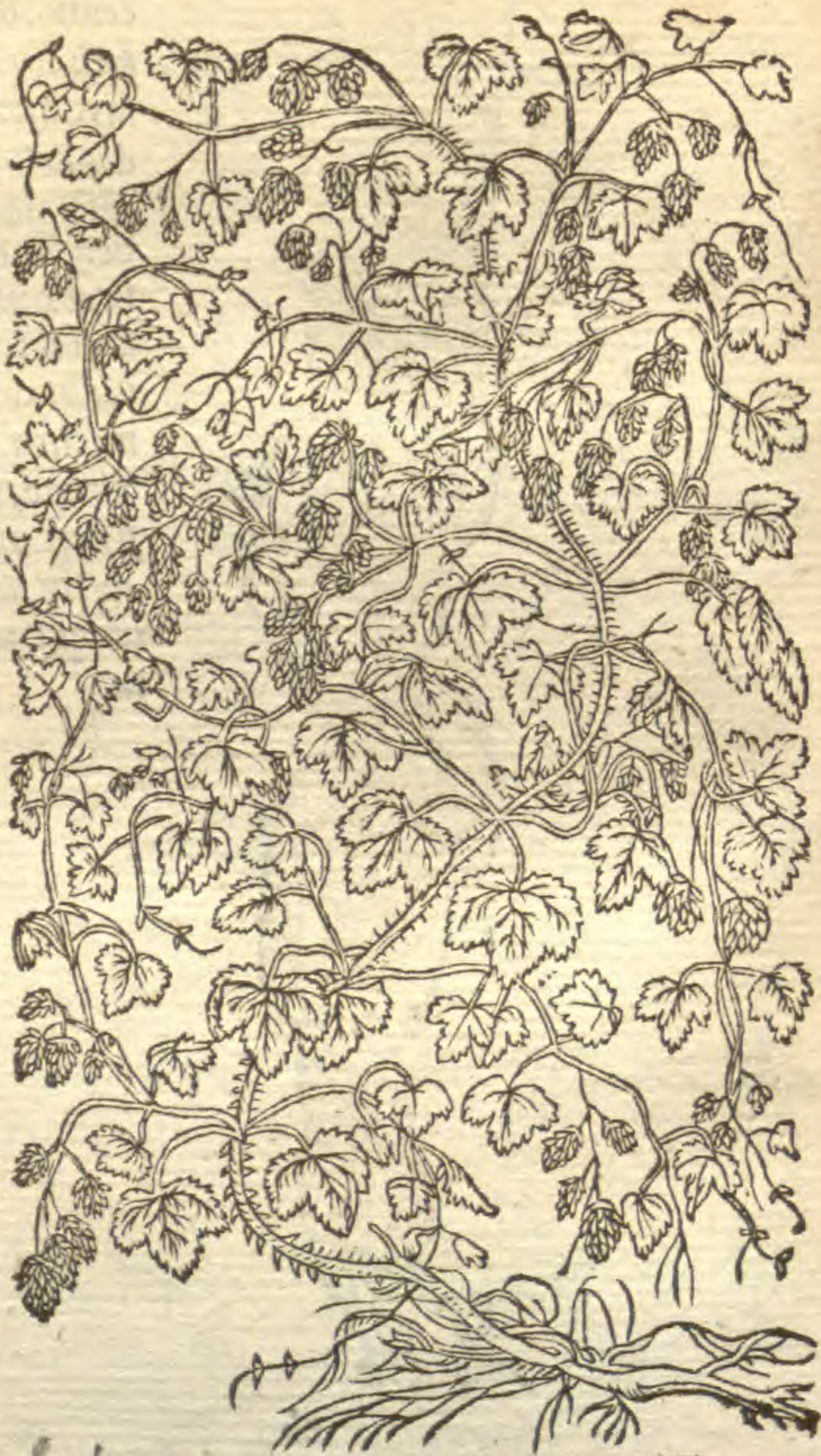
Brabantis

Scorzte ende Wrange.
Gallis Goutte de lin. In
nascitur multis herbis,
Thymo, Thymbræ, Genes-
stre, Lupulo, Lino Rubo,
alij sç; nonnullis, vires ab
his quibus insidet mutuas

ta.

Cuscuta europæica L.
syn. Thua. 348

Lupulus Sa-
 lictarij, aut
 Lupus salis-
 ctarius. In
 Officinis
 Lupulus, re-
 centiores
 Græcè βρῦς
 οὔ nomināt
 Germani
 Hopffetj,
 Brabanti
 Hoppe etj
 de Hoppe-
 ctuyt,
 Gallis Hou-
 blon.

Humulus lupulus, L.
 In Hort. 1644

Πρίπις ἢ πτε
 ριον. Latinis
 Filix mas.
 Germanis
 Waldtsarn
 mennle.
 Brabantis
 Daren man
 neken.
 Gallis Fouge
 re ou Feu-
 chiere malle

Polybodium foliis mas. l.
in Frachs. 595

Ἰκλὸ πῆρις.
 Filix foemina
 Germanis
 Waldtfarn
 weiblich /
 & à nonnullis
 Grosz farn
 kraut.
 Brabantis
 Daren wif.
 ken.
 Gallis Fou-
 gere femel-
 le.

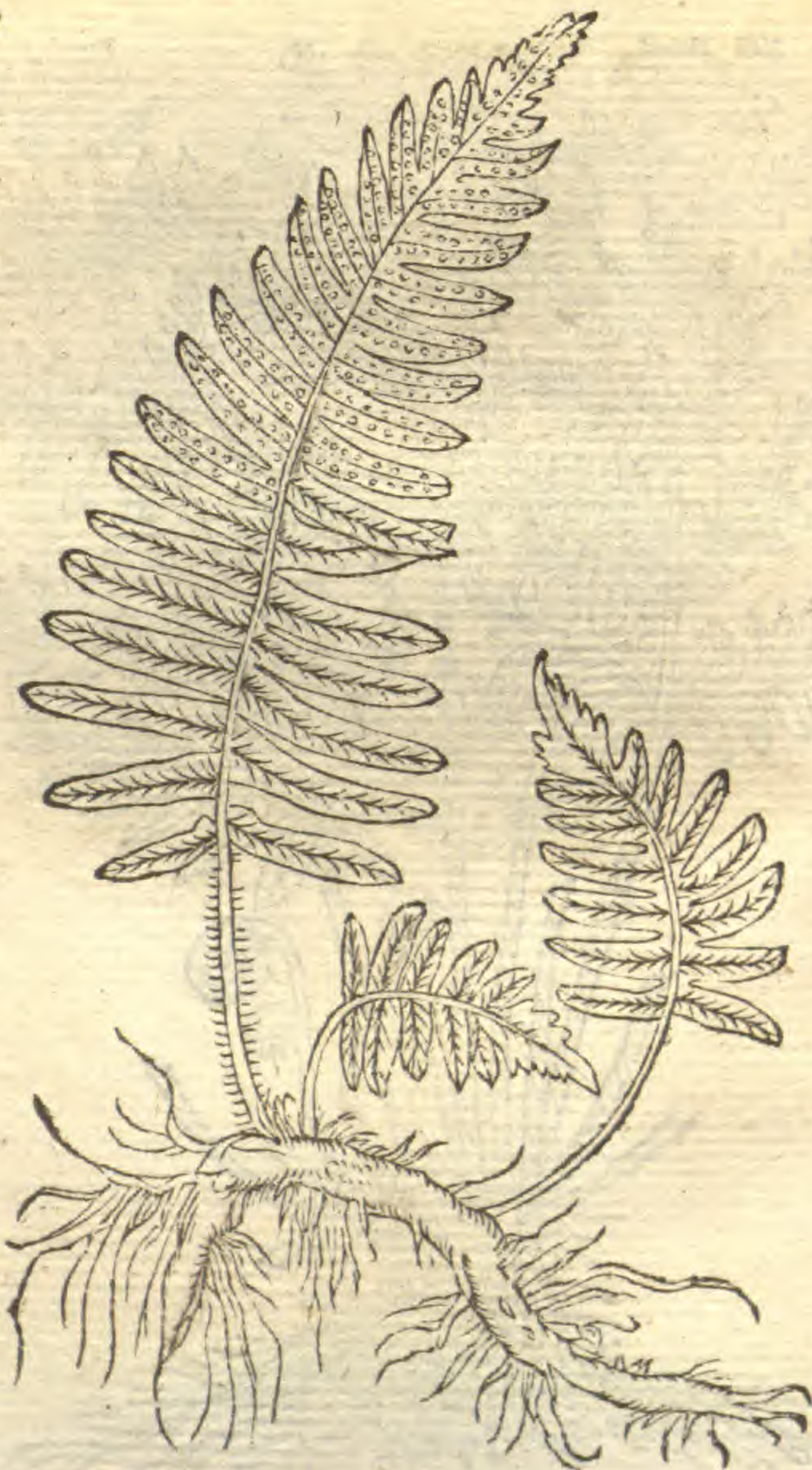
Plano aquilina, L.

See Fuchs, 5th 98

Herbaris
is nostri
temporis
Osmunda
vocatur.
Nōnullis
Filicas
strū, Chy
mistis Lu
naria ma
ior:
Brabātis
Wiltot
Darē en
de Sinte
Cristof
fels
cruyt.
Est ex Si
deritidū
apud Dio
scoridem
generib⁹
alterum
et secun
dum ges
nus.

πολυπόδιον.
 or. Latinis
 Polypodium,
 & Filicula.
 Germanis
 Engelsusz/
 Baumffarn/
 Bnd Dropff-
 wurtz.
 Brabantis
 Boom Baren
 Gallis Poli-
 pode.

P. vulgare
See Pusch. 5. 8. 8.

Δρυοπτερίς
 Latine Dryo-
 pteris & Fi-
 lix querna.
 Teutonicè
 Eycken Ba-
 ren.
 Nobis genes-
 ra eius duo,
 Candidum et
 nigrum. Can-
 dida Dryops-
 teris hyeme
 marcescit. In
 Officinis nos-
 tratibus per-
 peram Adian-
 thum appella-
 tur.

Bb iij

Dryopteris ni
gra hyeme nō
marcescit, cau
liculos habet
ex puniceo in
nigrū inclinās
tes. Herbaris
is nōnullis ma
lè Capillus Ve
neris & Adia
thum dicitur.

Φυλλίτις
 Phyllitis. Offi-
 cinis male Sco-
 lopendria. Nō
 nullis Lingua
 ceruina.
 Germanis
 Hirszung.
 Brabantis
 Steen Herts-
 tonge.
 Gallis Lague
 de cerf.

Asplenium scolopendria, L.
 In Fact. 294

Λογχίτις
 τραχῆια, ἢ
 Λογχίτις ἴς
 τέρα: Lonchi-
 tis aspera. Al-
 terum Lōchi-
 tidis apud Di-
 oscoridem ge-
 nus. Nonnul-
 lis Calabrina,
 Aspleniū mas-
 gnum & As-
 splenium syl-
 uestre.

Germanis
 Groß miltz
 Kraut.
 Brabantis.
 gracht Warē

Ασπληγὸν ἢ
 σκολοπένε
 Δριον καὶ
 πῆριξ. Latī
 nis Asplenū,
 Asplenium ἢ
 Scolopendris
 um. Officinis
 Ceterach.
 Germanis
 Steinfarn
 und Wiltz
 kraut.
 Brabantis
 Steenbarc.

Αδιανθον. Latine
Cincinalis, Terre
capillus & Sus
perciliū terre.

Officinis Italiae Ca
pillus Veneris: As
pud Germanos &
Brabantos non nas
scitur, Pharmacop
oeis nostris incos
gnitum, exceptis
perpaucis qui ex
Italia aduehi cura
nt. Cauliculos has
bet nigros splēden
tesq; veluti Tris
chomanes.

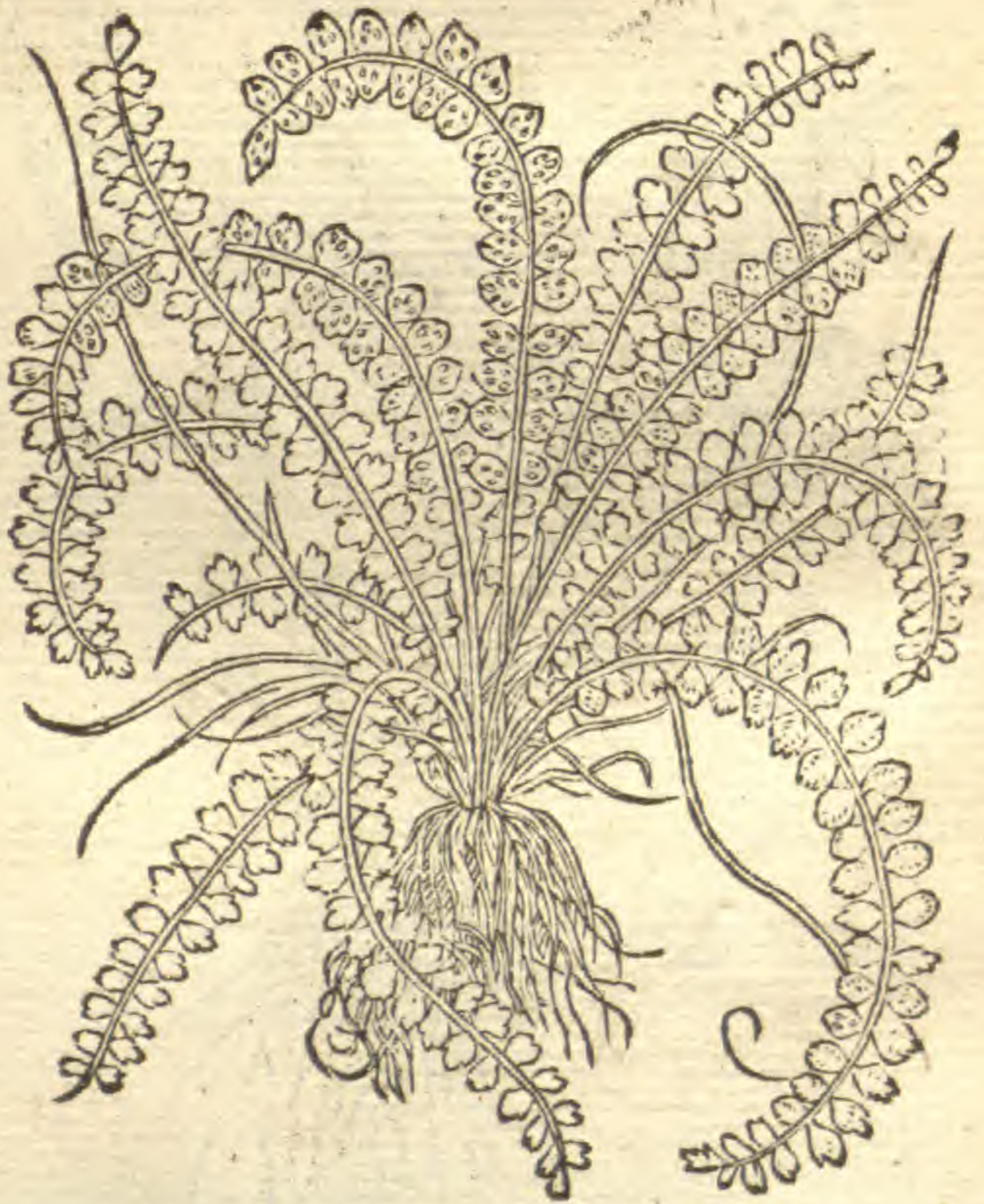
A. Capillans Veneris L.
See Duch. 82

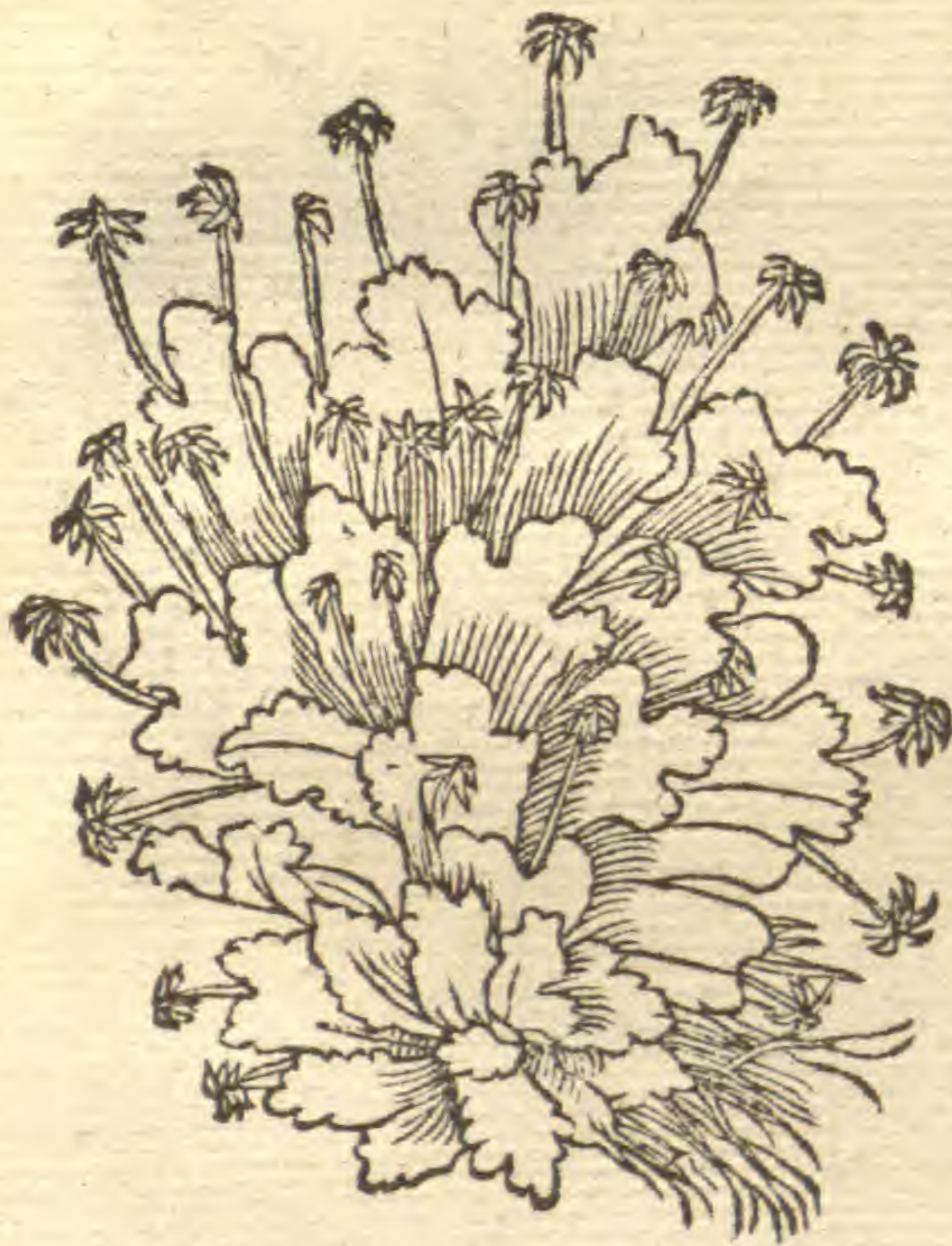
Germanis
 Maurrauten
 Und Steirn
 rauten.
 Brabantis
 Steenruyte.
 Id est Latine
 Rutamuraria.
 Officinis Ger
 manie et non
 stratibus non
 sine errore Ca
 pillus Veneris.
 Non est etiam
 Adianthon, ne
 que Empetron

Asplenium ruta muraria, L.
See Index. 730

Τριχομανής.
 Latinis Filicula
 capillaris & Tri-
 chomanes. Offi-
 cinis Polytrichō
 Germanis
 Widertodt/
 Abthou vnd ro-
 tet Steinbrech
 Brabantis
 Wederdoot.

Λειχην. Lichen. Offi-
 cinis Hepatica.
 Germanis
 Brunne Leberkraut
 Und Steinleber-
 kraut.
 Brabantis
 Steenleuercruyt.
 Gallis Hepatique.

Marchantia polymorpha, L.
 Ein Buch 1693

Βρύου η
σπλάγχε
νομ. Officis
pis Vinea.
Germanis
Πηοζ.
Brabantis
Πηοζε.

Pulmonaria pas-
sim ab Herbaris
is hoc Musci ge-
nus appellatur
aliud tamen à
Pulmonaria cu-
ius supra ima-
go posita est.
Germanis
Lungenkraut
Brabantis
Longhècrypt.
Gallis Herbe à
poulmon.

Parmelia pulmonaria
Su. Numb. 637

Germani
Gulden Wedder
doot / Brd Jung-
frau hat
nominant. Brabant
Gulden Weder-
doot.

Latino nomine des-
tituitur. Non est
enim Polytrichon
Apulei. Nam Polys-
trichon de quo Apu-
leius scribit idē est
cum Trichomanē
Dioscoridis.

See page 229

Ros solis passim
 ab Herbarijs &
 in nostratis Of
 ficinis appella
 tur. Teutonice
 Sondauw ede
 Sindauw
 nonnullis
 Topfscruyt.
 Aqua vi ignis,
 per alembicum,
 ut vocant, destil
 lata flavescit, da
 tur phthisicis, &
 vires insigniter
 reparare credas
 tur. Non est Pas
 ronychia.

Germani
 Beertlap/
 Gurtels
 kraut/
 Seilkraut
 Harschae/
 Und Truf-
 fels clau-
 wen
 nominant.
 Braban. mas-
 gna ex parte
 te Beerten
 clauwen
 ede Wolfs
 clauwen.
 Officinis
 perperã Spi-
 ca celtica di-
 citur. Nos
 ad vernaculã
 lam vocem
 alludentes
 λυκοπόδιον
 or Lycopos-
 dium & Lu-
 pi pedem ap-
 pellauimus.

Βρύον θαλάσσιον.
 Muscus marinus. Officinis
 Corallina, nonnullis
 petperam Soldanella.
 Brabantis
 see Mosch.

Βατράχιον.

Latinis Ranun-
culus. Apuleio

Herba sceleras-

ta. Ranunculos-

tum primaria

genera quatuor-

or. Primi gene-

ris quatuor as-

liae sunt species

Prima species

Græcis σελίς

νορ ἰδ' ἄτιον,

id est Apium as-

quaticum. Las-

tinis Ranuncu-

lus palustris.

Germanis

Wasser has-

nenfuß.

Brabantis

Water hane

voet.

Gallis Bassi-

net deaue.

R. acuminatus
in Juch. 159

Altera species
 primi generis
 Ranunculorū.
 Latinis Ranū-
 culus echinas-
 tus, & Ranun-
 culus albus.
 Germanis
 Weißhänd-
 fuß / Acker-
 händfuß.
 Brabantis
 Witte händ-
 boet.
 Gallis Bassi-
 net blancq.

R. acris
 Su. Buch. 157

Tertia species
 Latinis Ranun-
 culus auricomus. Germanis
 Wissenhanz,
 fu. 3.
 Brabantis
 Lupacris
 clauwen.
 Et Latine Pes
 leopardi. Offi-
 cinis nonnullis
 maximo cum
 errore Pes cor-
 nicis aut Pes
 corui, huic sis-
 milis est quars-
 ta species flore
 purpureo quæ
 incognita est.

R. auricomus, L.
 Sin. Fruct. 1576

Secundum
 Ranunculi
 genus. Latī
 nis herba
 Sardoa dicitur.
 Nonnullis
 Herbariis
 is Apium rī
 sus & Apium
 rusticum.
 Germanis
 Kuchen
 schelle.
 Brabantis
 Luecken
 schelle.
 Gallis Con
 quelour
 des. Nō est
 Auenione.

Quartū Ranunculi generū parvus Ranunculus nominatur.

Germanis Kleinet Hasnefuß; / Bnd Waldthensle.

Brabantis Dleyh Hasnenboet.

Huic simile est tertium genus, sed flore aureo & grati odore praeditum.

Ranunculus ranunculoides; L.
In Fruct. 162

Et hic ex
quarti genes
ris Ranuncu
lis est, flore
lacteo.

Anemone nemorosa.
See Duch. 161

Istud Βατράκις
 χιον à relis
 quis, Apulei
 separat, ideo
 et nos Batras
 chion Apulei
 nominavimus
 Brabantis
 Sint Ana
 thuentis racp
 ken
 id est Diui An
 tonij rapunch
 lum appella
 tur.

*Ranunculus bulbosus, L.
 in Herb. 169*

Πολυάνθε
 μουσ Ρο
 lyanthemis
 hoc genus
 à Plinio no
 minatur.
 Germanis
 Schmalz
 blum.
 Brabantis
 Booter
 bloeme.
 Videtur
 Ranuncu
 lis cognas
 tū, viribus
 tamen lon
 ge est infer
 rius, ut &
 edi citra
 noxam pos
 sit.

Ranunculus polyanthemus
 En. Herb. 279

Polyanthemi
aliud genus, flo
re ex multiplis
cibus exiguis
foliolis compos
sito, colore aus
reo, additur in
coronas. Nasce
tur in hortis.

Ranunculus acris L.
En Herb. 158

Flammula ab Herbā
 rīs nostri tēporis apē
 pellatur. Brabantis
 Egelcoolen.

Viribus Ranuncu'is si
 milis exurentem et
 causticam, facultatem
 obtinens, ouibus et
 omni pecudum generi
 in pastu perniciofa et
 Lethalis, interanea
 omnia maxime iecur
 exulcerans. Prouenit
 in pratis et riguis,
 Brabantis frequens.

Ακόνιτον παρδα
 λιανχες η μυοκτο
 νου. Latinis Aconi
 tum Pardaliaches.
 Herbarijs Vna lupi
 na, Vna versa.

Germanis
 Wolfsbeer / Eln
 beer / Doffwurtz.
 Brabantis
 Woffesbelle ende
 Dofworzele.
 Gallis Raisin de
 regard.

*Pars quadrata
 Sin. Puch. 97*

Ακόμιτον λυ
 κοκτόνον κή
 κυνοκτόνον ή
 άκομιτόν έτε
 ρον. Latinis
 Aconitum Ly
 coctonon, aut
 Cynoctonon
 & Aconitum
 alterum. Tria
 eius sunt ges
 nera. Primum
 genus Luteū
 à floribus nos
 minauimus.
 Officinis Nas
 pellus.
 Germanis
 wolffwurtz
 Brabantis
 Wolfswort
 tele.
 Gallis Tue
 loup.

Dd

Aconitum luteum
See Duch. 88.
See p. 301 post-trium

Alterū Aco-
niti Lyco-
ctonigenus
à nobis à flo-
rum colore
ceruleū dis-
ctum.

Germanis
Blowolffs
wurtz, Bnd
Ysenhut,
Brabantis
Munck
capensis.
Atq; inde
Herbarijs
nostris Cu-
cullus mo-
nachi &
Cappa mo-
nachi, radice
cem habet
extuberans
tem quæ co-
mesa homi-
ni venenum
est præsen-
tissimum.

Tertium *Lycotoni* gen^o
à Dioscoride
Ponticum co
gnominatum.
Germanis
Leuszkraut.
Brabantis
Luyfcruyt.
Nō est *Verae*
trini *nigri* *speci*
es, vt à nonul
lis temerè exi
stimatur.

See Herb. Pont., 299

Νέριον ἢ ῥόδον
 δίαφνη ἢ ῥόδον
 δισυδρον. Lati-
 nis Nerium, Rho-
 dodaphne, Rho-
 dodendrum, Lau-
 rus Rosca & Ro-
 sea arbor. Officiis
 nis Oleander.

N. Oleander, L.
San Fruct. 541

Μακερον. Latinis Papaver
 Germanis
 Magfamen
 Magle Brud
 Dimag.
 Brabantis
 Huel
 nonnullis
 Mancon.
 Gallis Pauot
 Primum gen^o
 μακερον ημεσ
 ρθ η θυλα
 κιτις. Latinis
 nis Papaver
 sativum. Offi
 ficinis Papas
 uer album.
 Huic simile
 est alterū Pa
 paveris gen^o,
 seminenigro,
 flore rubro
 & calice mas
 gis sessili.
 Herbarijs Pa
 paver nigrū
 magnū, non
 nullis et'ā Pa
 paver rubrū,
 sed non absq;
 errore nomis
 natur.

ΜΑΚΩΝ αἰ
 γὰρ καὶ
 ΠΙΔΙΤΙΣ. La
 tinis Papas
 uer sylvestre
 et erraticū.
 Officinis Pa
 pauer nigrū
 et Papauer
 commune.
 Brabantis
 Huel.

Papaver sylvestre
Lin. Sp. Pl. 1578
Sw. Fruct. 1578

Μήκωρ ποικίς.
 Papaver Rhœas
 Papaver fluidū.
 in Officinis Pas
 pauer rubrum.
 Germanis
 Klappertosen.
 Brabantis
 Klappertroose/
 ende Rooden
 Huel.
 Gallis Coque-
 licoc. Plura eius
 esse genera, innu-
 it Dioscorides fo-
 lia eius Origano
 Eruce Cichorio
 et Thymo cons-
 parans.

Dd iij

P. rhœas, L. f.
in Pich. Sib.

Papaveris
Rhœadis alis
ud genus q̄
magnum nos
minant.

*P. rhœas, L.
in Fuch. 515*

Μήκων κερὰ
 τῆς. Latinis
 Papauer corn
 nutum. Indos
 Etis Pharmaco
 polis Memis
 tha cum gras
 uissimo erro
 re. Germanis
 Ghehornter
 Magsamen/
 Dnd geel De
 maghen.
 Brabantis
 Geel Huel.
 Gallis Pauot
 cornu.

Cheli dromium gland cornu
in Fusch. 520

Μανδραγορας
 ἄρρηκ. Mandras
 goras mas, alterū
 Mandragora ges
 nus, foemina enim
 in cognitionem
 nondum venit.

Germanis

Alraun.

Officinis Mandra
 dragora nominas
 tur.

atropa mandragora
Sin. fruct. 1772

Mala insana
huc fructū re
cētiore nomē
nat. Germani
Melantzay
Bnd Doffo-
fel.

Gallis Veran
genes.

Brabanti Gals
licam appella-
tionem serē
seruant. Quo-
rundam opini-
one est Diosco-
ridis Morion,
sed non validis
rationibus et
argumētis sta-
bilita ac firma-
ta.

Solanum melongena, L.
Syn. Fruch. 533

Pomum
 amoris
 & à nōc
 nullis
 Pomum
 autem
 hic fru-
 ctus no-
 minatur
 Germa.
 Goldt
 opffel.
 Brabāt.
 Gulde
 appel.
 Gallis
 Pōme
 d'a-
 mours.

Ab Italis
Stramonia et
Pomum spiz
nosum. à Ve
netis Melos
spinus & Pa
racoculi nos
minatur.

Germanis
Stechopf
fel/und
Krautkopf
fel.

Brabantis
Dozen ap
pel.

Gallis pome
de perou.

Non est sola
ni species,
sed potius
ex genere Cu
cumerario
rum, veluti
etiam Poma
amoris, &
mala insana.

Datura stramonium
in Herb. 690

Itali Charan-
tiam, Balsamis
nam foeminino
genere, Ma-
mordicam &
nonnunquam
Pomum Hiero-
solymitanū vo-
cāt. Germanis
Balsam opf-
fel mennlin,
Gallis Mer-
ueille. Et Las-
zinè Pomū mis-
rabile.

Momordica balsamina, L.

See Index 189

Balsaminum
 neutro gene
 re, hoc gen
 Itali nuncu
 pant. Aliud
 à Balsamina
 esse volētes.
 Germani
 Balsam opf
 fel weiblich

Impatiens balsamina L.
 Su. Fruct. 190

ΣΤΡΟΥΘΟ
 ΚΗΡΑΙΟΣ. Latini
 Solanū &
 Solanum hortē
 se. Officinis So
 latrum, nonnul
 lis Morella, V
 ua lupina &
 Vuavulpis.
 Germanis
 Nachschadt/
 Brabantis
 Nascaye en
 de Nachtsca
 de.
 Gallis morelle

S. nigricans, L.
Syn. Fruct. 686

Στρυχνὸς
 ἁλικόκαβος
 ἢ φυσαλὶς:
 Latinis Vesi-
 caria & Sola-
 num vesicas-
 rium. Plinio
 Vesicula. Of-
 ficinis Alkas-
 kengi.

Germanis
 Schlutten/
 Boberellen
 Juden kre-
 sen und Rot-
 nachtschade
 Brabantis
 Ertecken
 ouer zee.
 Gallis Alque
 quangues
 & Coule-
 bobes.

Ec

Plurimae albulum...
in Buch. 157

Halicacabi si-
ue Vesicariae
peregrinum
genus.

Cardiophennum Halicacaba

Sin. Mack. 684m

Solanū lethale. Officinis
 Solatrū mortale dicitur.
 Germanis
 Doffkraut
 End Seu
 kraut.
 Brabantis
 Groote Ma-
 scaye ende
 Dulle besie.
 Non est Solas-
 num manicū,
 neq; etiam So-
 lanum somnis-
 ferum. Putas-
 tur à nonnul-
 lis Mandrago-
 ras Mortō, de-
 ficientibus ta-
 men argumen-
 tis quibus id
 ipsum euiden-
 ter doceri
 posset.

*Atropa bella-donna, L.
 Sin. Hist. 689*

ὑοσκύαμος
 Latinis Hyoscyamus, Apollinaris & Fabasvilla, Apuleio Symphoniaca. Nonnullis Fasbulum & Fabulonia. Arabibus Altercum, nonnullis Casilago & Caniculata.

Germanis
 Bilsenkraut
 Sawboney/
 Schlaffkraut
 Brabantis
 Bilsen.

Gallis Hannebanne & Endormie. Hyoscyamitria sunt genera, Nigrum luteum & candidum. Nigrum Officinis familiare Jusquiamum vocant.

H. niger, L.

Sw. Tract. 933

Hyoscyamus luteus
us folijs est simpli
cioribus & cytinis
sive siliquis, mollis
bus & neutiquam
duris aut spinosis.

Albus Hyos-
 cyamus, nig-
 ro folijs
 florum exs-
 ortu & Cy-
 tinis similis
 est, minus
 tamē duris
 ac non æque
 pungētibus
 cytunis &
 semine cans-
 dido prædi-
 tus.

Köveiop. La
 tinis Cicuta.
 Germanis
 Schierling/
 Vnd Wutset
 ling/ Wüdt
 scherling/
 Vnd Wutes
 rich.
 Brabantis
 Scherfick
 ende Duffe
 keruel.
 Gallis Cigue
 Pharmacopœi
 nonnulli in dos
 Et & pertinac
 es huius semi
 ne, loco semis
 nis Harmel id
 est Rutæ syl
 uestris vtans
 tur.

Et iij

Cicuta maculata
 in Fuch. 406

REMBERTVS DODONAEVS

LECTORI S.

ABSOLVTIS nostris de Stirpium historia commentarijs Teutonica lingua ad illustriſſimam quondam Hungariæ Reginam D. Mariam D. Caroli V. Imperatoris maximi sororem conſcriptis, decreue-

ram amice Lector Stirpium imagines ſeorſim excuſas edere: adiectis interim Annotationibus, in quibus nouatę in pleriq; diſciplinę Herbarię & iudicij mei rationę reddidiſſem. Id ſatis eſſe ratus non ſolũ Medicinæ ſtudioſis, verũ etiam Herbarum Stirpiumq; cognitioni vere deuotis ac deditis. Quid enim opus eſt ex Galeno, Dioſcoride, Plinio, alijsq; multa colligere conſarcinare & in ſuos commentarios tranſſerre, cum Galenus, Dioſcorides & Plinius in omnium manibus ſint? ſaltem eorum qui Medicinæ & Herbariæ diſciplinæ diligentem nauant operam. Nam ſine Galeni, Dioſcoridis, Plinij, adde etiam Theophraſti, aliorumq; quorundam veterum lectione, nemo ad veram & exquisitam Stirpium cognitionem peruenire poteſt: vtcunq; omnes agros, omnes regiones, omnes mōtes colles & valles, omnes vicōs & omnia littora perlufret. Ab his ſiquidem autoribus pendet vniuerſæ huius diſciplinæ cognitio.

*Sine veterũ
lectione ſtir-
pium cog-
nitio haberi nõ
poteſt.*

*In quo ſtudi-
um rei herba-
rię uerſari
debet.*

¶ Potiſſimum enim noſtrum ſtudium non in hoc verſari debet vt quàm multa q̄ peregrina, quàm diuerſa ſint herbarum genera, quàm variæ & multiplices ſingulorum ſpecies ſolum cognoſcamus (quãq; & hoc ſtudij genus non omnino ſit contemnẽdum, & non

& non careat fructu, & voluptate sua) sed in hoc magis conatus noster tendit, vt eas quas vel in communi vsu habemus vel sedula peruestigatione inuenimus, vnamquanq; deniq; herbam fruticem & arborem earumq; singula genera & species, iustis aptis & veris nominibus notemus, eaq; nomina iisdē demus quibus à veteribus appellari & nominari consueuerunt.

¶ Hoc verum est Herbariæ rei studium, Medici-
næ studijs in primis conducibile & ad inuenienda
aduersus infinita genera morborum remedia, ne-
cessarium: vt scilicet quæ perperam & maximo cum
laborantium periculo in Officinarum & Medico-
rum vsu ab imperitis & barbaris hominibus intro-
ducta sunt, tandem patefacta explodantur, veris &
genuinis pro his substitutis.

¶ In hoc autem studij genere quo tandem pacto
foeliciter versari poterit, qui herbarum antiqua &
vera nomina, singularumq; formas & descriptiones
non firmiter in mente recondita habuerit? Nomina
autem & formas quonam tandem modo tenebit,
qui veteres non legerit & in eorūdem lectione ver-
satus non fuerit? Lectione igitur in primis veterum
autorum, rei Herbariæ Stirpiumq; cognitioni serio
& ad medicæ professionis vtilitatem incumbenti
opus est. Theophrasti, inquam, Dioscoridis, Gale-
ni, Plinij, aliorumq; quorundam, inter quos etiam
Arabes quidam sunt, in hoc disciplinæ genere non
contemnendi, & pleriq; alij veteres, qui licet ex pro-
fesso Stirpium historiam non tractauerint, subinde
tamen formas delineationesq;, quarundā Stirpium
elegantè expresserunt: cuiusmodi sunt, Homerus,
Hesio-

*Verum her-
bariæ disci-
pline studiū*

*Qui veteres
legendi.*

Hesiodus, Vergilius, Vitruuius & Agriculturæ scrip-
tores Varro, Cato, Palladius, Columella, & qui
Constantino imperatori inscribuntur commentarij.

¶ Cum autem ex his ipsis veteribus Plinius, Dio-
scorides omniumq; verissimè Galenus ac inter Ara-
bes suorum inuentorum Mesues & Serapio herba-
rum omnium ac Stirpium vires descripserint, inuti-
lem mihi certè videntur præstitisse operam, & nihil
aliud egisse quam lectores & studiosos sumptibus
oncrasse, qui (quo in magnitudinem commentarij
excresceret) stirpiũ vires ex Galeno, Dioscoride, Pli-
nio, Serapione aut Mesue, in sua opera trãstulerunt.

¶ Solas igitur Annotationes mihi edere pro-
positum fuit, in quibus omnis iudicij nostri ra-
tionem, veterum descriptionibus confirmatam red-
dere, & aliorum non bene sentientium opiniones
optimis argumentis refellere institueram. Sed ecce
dum institutum nostrum grauiora quædam nego-
tia remorantur, alia mihi nata est sententia. Annota-
tiones quas decreueram rationibus & argumentis
probè instructas in lucem mittere, quàm possum
breuissimè contraho, recisa omni disceptatione ac
demonstratione, sola nomina Græca, Latina, Offi-
cinarum, nostri temporis Herbariorum, & Germa-
norum, Brabantorum, Gallorumq; vernacula, ima-
ginum marginibus adscribēs, obiterq; subinde her-
barum genera signans, & male de ipsarum nomini-
bus sentientes notans, maioribus prolixioribusque
Annotationibus, in aliud tempus reseruatis.

¶ Vfus autem sum in hac imaginum & commen-
tariorum meorum vernaculorum editione, partim
nostra opera industriaq; depictis circiter ducentis
imagi

Inutilis re-
centiorum
opera.

imaginibus, partim ijs, quæ antea à Leonharto Fuch-
sio editæ sunt. Quod quidem admoneo ne quis-
quam me plagij arguat, veluti aliena pro proprijs
edentem: quanuis in hac ipsa imaginum editione
multa non solum transposuerim, verùm etiam im-
mutauerim, alijs verisimilioribus magisq; proprijs
nominibus imagines ipsas notans. Hoc autem non
eo dico, quo operã & industriam Leonharti Fuch-
sij fugillem aut vanam inutilemq; existimem, nam
laborem & conatũ eius non possum non plurimum
laudare, sed vt studiosi intelligãt perdifficile esse de
stirpibus iudicium, & in eo doctissimos & exercita-
tissimos viros labi atq; decipi. Quod nõ tam nostri
seculi doctorum culpa euenit, quam subinde vete-
rum scriptorum incuria, qui multarum stirpium for-
mas & differentias negligenter tractarunt, idq;, vel
quia olim optime notæ essent & nulla designatione
eegerent, aut quia ipsis defuit cura omnes plantarum
omnium notas differẽtiasq; anxie scrupuloseq; con-
sectari: quanuis & nostræ ætatis scriptores vitio etiã
non careant, obuias quasuis herbas statim ad Dio-
scoridis aliquot caput referre conantes, etiam si vix
vel vna nota respondeat, leui quadam tantum con-
iectura contenti, quasi nulla posset esse herba, nulla
arbor, nullus frutex, quæ non ad aliquam Diosco-
ridis descriptionem componi debeant, quasiq; om-
nia à Dioscoride pertractata essent, quæ ad stirpium
genera pertinent.

¶ Volui autem Fuchsij imagines in opus meum &
commentarios meos transferre, ijsq; quasi meis vti,
non solum quia elegantes & bene formatæ sunt, ve-
rùm potissimum, quia studiosi huius disciplinæ, iam
ab ali-

*Veterum ne-
gligentiã &
incuria.*

*Neotericorũ
leuitas.*

ab aliquot annis his assueuerunt. Qui enim ex Fuch-
sij imaginibus herbas cognoscere didicerunt, facilius
easdem alijs donatas nominibus ex iisdem figuris
agnoscent, quam ex nouis, quæ haud dubiè aliam fa-
ciem essent habituræ. Itaq; si omnes herbarum ima-
gines nouæ essent, licet de eadē herba de qua Fuch-
sius egissem, de diuersis tamen me agere existimare
potuissent, dubijq; hesissent, in herbarū stirpiumq;
cognitione parum exercitati, quibus has imagines
edo, vt harum adminiculo ad veram plantarum no-
titiā perueniant.

¶ Neq; vt spero, male habebit Fuchsiū, quod il-
lius imaginibus adiutus, stirpium cognitionem am-
pliolem reddiderim, & non infrugifera accessione
locupletauerim: nam & ipse suos labores, prædeces-
soribus suis acceptos refert, fateturq;, vt ingenuū de-
cet, se Leoniceni, Manardi, Hermolai, Marcelli,
Cordi, Tragi & Ruellij potissimum, opera profecis-
se: quorum etiā scripta, vt & ipsius Leonharti Fuch-
sij non mediocrem laboris partem mihi ademerūt.
Quid enim aliud quam verum fatear? Ea enim est
huius scientiæ proprietās, vt aliena ope, prædeces-
sorūq; industria, adiuuari & ad perfectionem dedu-
ci velit. Quare & eam cum Astronomia, sæpe con-
ferendam existimaui. Vt enim astrorum cursus à Ti-
mochare Alexandrino primum, inde Menelao, po-
stea Hipparcho rudius obseruati, deinde verò à Pto-
lomæo, cum ex suis, tum ex priorum obseruationi-
bus certioribus legibus adstricti, quos sequentes
Mahometh Aratensis & Arzahel Hispanus in mul-
tis correxerunt, tandem verò ad summam, vt vide-
tur, absolutionem perducti, & ex omnium priorum
obserua-

*Collatio her-
bariæ disci-
plinæ cum
Astronomia.*

AD LECTOREM.

obferuationibus certiffimis regulis diftincti à do-
ctiffimo viro Nicolao Copernico funt: ita & hæc di-
fciplina, ab his à quibus coli cœpta eft, ad abfolutio-
nem perducere non potuit, fed multorum opera atq;
induftria eguit, eget, egebitq; donec tandem ad ab-
folutionem perducatur, à qua adhuc tantum abeft,
quantum reliqui in veteribus eft, quod ad cognitio-
nem nondum perductum fit. Bona tamen fpes eft,
breui ad abfolutionem hanc fcientiã perducendam,
cum multa hodie foelicia ingenia fint, quibus hæc
res cordi eft, & quæ in ea diligentiffimè verfantur,
quibus fpero & hunc meum laborem nõ ingratum
futurum, & ad eruenda plura fubfidium allaturum.

*Herbaria fci-
entia ab uno
abfolui non
potefte*

¶ Imagines igitur has cū breuiffimis annotationi-
bus editas, boni confule Lector, ijsq; fruere, donec
maiora per ocium parauero. Dabo operam vt
ea in publicum proferam, quæ ex re tua
& omnium medecinæ ac Her-
bariæ difciplinæ ftudio-
forum funt fu-
tura.

Vale Mechliniæ, Nonis Iunij.

Anno M. D. LIII.

Habet & musca splenem

Εχει κούη η μύια σπληνα.

Ενισι κούη μύρικκι χολη

Et formicæ sua bilis inest,

POSTERIORVM TRIVM.

Remb. Dodonæi

MECHLINIENSIS MEDICI
DESTIRPIVM HISTORIA COM-
mentariorum imagines ad viuum artis
ficiosissime expressæ, vna cum mar-
ginalibus annotationibus.

ITEM EIVSDEM.

*Annotationes in aliquot prioris tomi imagines quæ triu
priorum librorum figuras complectitur.*

Habet & musca splenem.

ΕΥΕΙ ΚΟΙ Η ΑΙΩΙΟΙ ΠΩΛΥΝΑ.

ΕΥΕΙ ΚΟΙ ΚΥΡΙΑΚΙ ΧΟΛΙ

Et formicæ sua bilis inest.

ANTVERPIAE,

Ex officina Ioannis Loci.

Anno. M. D. LIII.

Cum gratia & Priuilegio ad decennium.

*Amplissimo Me
chliniensium Sena
tui Rembert. Do
donæus dedicavit*

GRAECORVM NOMINVM INDEX.

B

Α Γν [Ⓞ]	230	Βάτ [Ⓞ]	200
ἀγριοκοκκιμηλία	245	Βάτ [Ⓞ] ἰδιᾶι [Ⓞ]	201
ἀγρῶσις	49	βίκιον	29
ἀγρῶσις γν' τῶ παρνασῶ γινε		βλήττον	81
ισομένη	50	βολβός ἐδιώμημ [Ⓞ]	191
ἀιγόκερ [Ⓞ]	38	βούκερ [Ⓞ]	38
ἄϊρα	15	βυκέφαλ [Ⓞ]	72
ἀκάκια	216	βούνιας	139
ἄκανθα	65	βούνιον	122
ἄκανθα ἀραβικὴ	67	βράθυς	262
ἄκανθα λευκὴ	62, 67	βρίζα	5
ἄκάνθιον	64	βρῶμ [Ⓞ]	13
ἄκτιη	235		
ἄλεκτωρολόφ [Ⓞ]	52	Γ	
ἄλθαία	126	Γαλάτιον	76
ἄλκία	127	γαλίριον	Ibid.
ἄμπελ [Ⓞ] ἀγρία	197	γάλλιον	Ibid.
ἄμπελ [Ⓞ] ἡμερ [Ⓞ]	Ibid.	γιγγίδιον	160
ἄμπελ [Ⓞ] οἰνόφορ [Ⓞ]	Ibid.	γλυκυρρίζα	232
ἀνδράχνη	117	γοσιπίον	221
ἀνδράχνη ἀγρία	118	γογγύλη ἀγρία	141
ἀνώνις	212	γογγύλη ἡμερ [Ⓞ]	138
ἀπαρίνη	75		
ἄραχ [Ⓞ]	30	Δ	
ἄρισαλθαία	126	Δάς	266
ἄρκεσαφυλήμ	224	δάφνη	228
ἄκενθ [Ⓞ]	261	δάφνη ἀλεξάνδρεια	217
ἄσπαραγ [Ⓞ]	163	δικόκκον	2
ἄτρακτυλῖς	69	διψακ [Ⓞ]	58
ἄτράφαξις	79	δολιχός	19
ἄτράφαξις ἀγρία	80	δροσέλιον ἀγρία	153
ἄφάκη	33		
		Ε	
		Εβίσκ [Ⓞ]	126
		ἐλατη	266
			ἐλας

I N D E X

ἐλαφόβοσκον	149	καλαμάχρωσις	51
ἐλεοσίλινον	153	κάππαρις	222
ἐλυμ	11	κάπσικον	181
ἐπιγῆτις	206	καρδαμαντική	177
ἐρέβινθ	25	κάρδαμον	170
ἐρέβινθ	23	κάσσια μέλαινα	255
ἐρέβινθ	24	κάσσια σύριγξ	Ibid.
ἐρέβινθ	23	κάσσανεα	249
ἐρύγγιον	55	καρύα	250
ἐρείκη	219	καρύα περσική	Ibid.
ἐρυθρόδιανον	73	καρύα ποντική	251
ἐρυθρόδιανον ἄχριον	74	καρύον	250
ἐρυθρός	231	καρύον ποντικόν	251
ἐρύσιμον	276	κένχρ	9
ἐυζωμον ἄχριον	168	κέρασος	246
ἐυζωμον ἡμέρον	167	κεράτιον	254
Ζεΐα	2	κηπαΐα	121
Ἡδύσαρον	36	κίρσιον	109
ἠριγέρων	112. 113	κίσθ	199
Θέρμ	28	κίσθ	202
Θέρμ	27	κίσθ ἡλίξ	203
θιλυκρανία	247	κιχώριον	102
θλάσπι	173	κληματίς ἕτερα	206
θλάσπιδιον	Ibid.	κνίκ	69
Ἰβερικ	177	κοκκιμηλέα	244. 245
ἰβίσκ	126	κολόκινθα ἐλώδιμ	135
ἰεράκιον	106	κονδρίλη	110
ἰεράκιον μέγα	Ibid.	κονδρίλη ἕτερα	111
ἰεράκιον μικρόν	107	βράμβη ἡμέρα	89
ἰξ	258	βράμβη λεία	91
ἰππόγλωσσον	217	κρανία	247
ἰπποσίλινον 155	256	κριθῆ	7
ἰτία	264	κριθῆ πολυσίχη καὶ λιγισιχόν	ib.
Κάκτ		κριθῆ λιγισιχή	8

I N D E X

κρίθαιμον	120 μύρρα	162
κρίτμον	Ibid. μύρρις	ibid.
κρίσιον	109 μυρσίνη	216.227
κρόμμνον	188 Ξύλον	221
κυνόσβατ	222 Οη	248
κν πάριαν	263 ὄλυρα	3
Λα γώ πος	47 ὀμφαλόκαρπ	75
λάθυρ	22.26 ὄξαλις	97
λάπαθον ἄγριον	96 ὄξυάκανθα	225
λάπαθον ἡμερον	ibid. ὄξυμυρσίνη	216
λάριξ	267 ὄξυλάπαθον	95
λέκυθον	20 ὄζυς	48
λέκυθος	ibid. ὄον	248
λεπτοκαρύον	251 ὀρνιθόγαλον	192
λευκάκανθα	67 ὀρνιθοπόδιον	34
λόβια	19 ὄνη	248
λοβοι	ibid. ὄουον	ibid.
λωτός ἡμερ	40 ὀφυσκόροδιον	185
Μαλάχη ἄγρια	124 Παγκράτιον	194
μαλάχη κη πευτή	123 περικλύμενον	205
μελέα	259 πέπωρ	130
μελάνι	11 πετροσέλινον	154
μελίν	ibid. πεύκη	266
μελίλωτ	42 πεύκηρ	265
μέσπιλ	241 πικρίς	100
μηδική	45 πίσον	20
μηδον μεδικόν	238 πιστακία	253
μηλέα κυδωνία	239 πίτυρ	265
μηλέα μεδική	238 πίτυς	ibid.
μηλέα περσική	240 πράσον	189
μηλοπέπωρ	134 πύξ	234
μορέα	242 πύρ	1
μυρική ἄγρια	218 Ράμν	233

I N D E X

ῥάφανις ἡμερῶ	143	σταφυλῖνος ἡμερος	146.147
ῥάφανῶ	Ibid.	συκαμινέα	242
ῥάφανῶ ἄγριῶ	244	συκὴ ἡμερῶ	243
ῥόδο	198	σχοινοπράσον	190
ῥόῶ	231	Τεῦτλον	84
ῥῆς	ibid.	τάλις	38
ῥῆς ἐπὶ τὰ ὄψα	ibid.	τραγοτροφόν	14
ῥῆν βιροδιεψικόν	ibid.	τριβόλῶ	72
Σέλινον ἄγριον	156	τρίδαξ ἄγρια	106.116
σέλινον κηπαίον	152	τρίδαξ ἡμερῶ	114
σέρις	100	τρίφυλλον	46
σέρις ἄγρια	102	τρίφυλλον γν' χορτοκοπίοις	
σέρις πλατύφυλλῶ	100	γεννώμενον	39
σέρις στενόφυλλῶ	101	τύφη	4.54
σίνηπι ἄγριον	165.173	Υδροπέπερι	179
σίνηπι κηπαίον	164	ὕδροσέλινον	157
σίκυς ἡμερῶ	129	Φακός	35
σικυοπέπων	130	φακὴ	ibid.
σίον	157	φασκόλῶ	19
σίσαρον	151	φασήλῶ	17
σισύμβριον ἑτέρα	171	φασίλῶ	ibid.
σισύμβριον καρδιαμίνη	ibid.	φιλυρέα	229
σκάνδιξ	162	φιλύρα	260
σκίλλα	193	φθίριον	52
σκόλυμῶ	60	χαμαιάκτη	236
σκόροδον ἄγριον	185	χαμαιβάλανῶ	37
σκόροδον ἡμερον ἢ κηπευτὸν		χαμαιβάτον	200
σμίλαξ 264	(184	χαμαικίαῶ	204
σμίλαξ κηπαία	19	χρυσολάχανον	79
σόγχῶ	104.105	χρυσομήλον	238
σπάρτιον	207	Ωλεσίκαρπῶ	259
σπάρτον	ibid.	ὠνώνις	212
σταφυλῖνῶ ἄγριος	148	ὠχρῶ	21

LATINARVM NOMENCLATIONVM

quarum imagines hac parte explicantur

index

A	Bsinthium Ponticū	275	Apium hortense	152	
	Cacia	226	Apium palustre	153	
	Acanthus germanica	66	Apium rusticum	ibid.	
	Acanthus satiuus	65	Apium saxatile	154	
	Accipitrina	106	Apium sylvestre	156	
	Acula	161	Apium aquaticum	157	
	Alba spina	67	Arachus	30	
	Alcea	127	Arachi aliud genus	31	
	Alcea Veneta	128	Arinca	3	
	Alliaria	187	Armoracia	144	
	Allium satiuum	184	Asparagus	103	
	Allium hortense	ibid.	Asphodelus foemina	196	
	Allium anguinum	185	Astragalus Dioscoridis	37	
	Allium sylvestre	ibid.	Atriplex	79	
	Allium iuncium	190	Atriplex sylvestris	80	
	Allium vrsinum	186	Auena	13	
	Althæa	126	Aureum malum	238	
	Amaranthus purpureus	81		B	
	Ambubeia	102	Bati	120	
	Ambuxum	206	Beta	84	
	Amellus flos	279	Beta nigra	85	
	Anagallis aquatica	121	Betæ nigre aliud genus	56	
	Anarantium malum	238	Bisacutum	160	
	Anonis	212	Blitum	81	
	Anserinus pes	82	Brassica satiuia	89	
	Anseris pes	ibid.	Brassica capitata	ibid.	
	Anthriscus	159	Brassica sessilis	ibid.	
	Anthriscum	ibid.	Brassica imperialis	ibid.	
	Aparine	75	Brassica Pompeiana	90	
	Aphaca 33	Apiaria	237	Brassica Cypria	ibid.
				* iij	Brassia

MVVOITA I N D O E X

Brassica Cumana	91	Chryfogonum	282
Brassica crispa	92	Chryfolachanon	99
Brassica Sabellica	92	Cicer fatium	23
Brassica syluestris	93	Cicer orobiaum	ibid.
Buglossum magnum	109	Cicer columbinum	ibid.
Bulbina	191	Cicer Venereum	ibid.
Bulbus esculentus	191	Cicer Arietinum	24
Bulbus syluestris	ibid.	Cicer syluestre	25
Bunium 122	Buxus 234	Cicercula	22
C		Cicercula Plinij	26
Capparis 222	Capsella 173	Cichorium	102
Capsicum	181	Circium 109	Cinara 60
Capsicum latum	183	Cistus non ladanifera	199
Capsicum oblongum	182	Clauicula	203
Capnos Chelidonia	290	Clematis altera	206
Cardamantice	177	Condrilla no	Condrillis ibi.
Cardopatium	67	Condrillon	ibid.
Carduus	61	Condrilla maior.	ibid.
Carduus stellatus	57	Condrilla altera	III
Carex 51	Carlina 67	Cordialis 77	Cornus 247.
Carlina minor	ibid.	Corona terræ	204
Carlina syluestris	68	Coronopodiō Alexandri Trallia	
Carolina	67	ni 294	Corylus 251
Castanigra	255	Consilago	294
Castanea	249	Corylus syluestris	252
Caulodis	91	Crambe 93	Crista 52
Cenchrus	9	Crista gali	53
Centum capita	55	Crista gallinacea	ibid.
Cepa 188	Cepea 121	Critbnum	120
Cerasus	246	Cucumis fatiuus	129
Cestrum morionis	54	Cucumis Turcicus	130
Chærefolium	159	Cucumis marinus	131
			Cucus

I N D E X

<i>Cucumis citrulus</i>	132	<i>Eruca sylvestris</i>	168
<i>Cucurbita</i>	135	<i>Eruilla</i>	21
<i>Cucurbita magna</i>	ibid.	<i>Eruillum</i>	23
<i>Cucurbita sativa</i>	ibid.	<i>Erynge</i>	55
<i>Cucurbita minor</i>	136	<i>Eryngium</i>	ibid.
<i>Cucurbita anguina</i>	137	<i>Eryngium vulgare</i>	56
<i>Cucurbita oblonga</i>	ibid.	<i>Erysimum</i>	176
<i>Cucurbita cameraria</i>	ibid.		F
<i>Cucurbita perticalis</i>	ibid.	<i>Faselus</i>	17
<i>Cupressus</i>	262	<i>Far</i>	2
<i>Cupressus Cretica</i>	ibid.	<i>Ficus sativa</i>	243
<i>Cynara</i>	60	<i>Flos cuculi</i>	177
		<i>Foenum græcum</i>	38
	D	<i>Fraxinus</i>	259
<i>Dipsacum</i>	58	<i>Frugiperda</i>	256
<i>Dipsacum album</i>	ibid.	<i>Frumentum Asiaticum</i>	10
<i>Dipsacum sylvestre</i>	59	<i>Frumentum Sarracenicum</i>	ibi.
<i>Dolichus</i>	19	<i>Frumentum Turcicum</i>	ibid.
<i>Draco</i>	169		G
<i>Dulciradix</i>	232		
<i>Dulcis radix</i>	ibid.	<i>Gallion</i>	76
	E	<i>Genista</i>	208
<i>Ebulus</i>	236	<i>Genista humilis</i>	210
<i>Ebulum</i>	ibid.	<i>Genistella</i>	211
<i>Elaphoboscum</i>	149	<i>Genistella</i>	ibid.
<i>Elaphoboscum sylvestre</i>	150	<i>Gingidium</i>	160
<i>Equapium</i>	155	<i>Glandes terræ</i>	37
<i>Erica</i>	219	<i>Glaux</i>	32
<i>Erica altera</i>	220	<i>Gramen</i>	49
<i>Erigerium</i>	112	<i>Gramen Parnasi</i>	50
<i>Eruca sativa</i>	167	<i>Gramen harundinaceum</i>	51
<i>Eruca hortensis</i>	ibid.	<i>Grossula transmarina</i>	224
<i>Eruca Romana</i>	ibid.	<i>Grossularia</i>	223

I N D E X

H

Hauena	13	Lactuca minor	107
Hedera	202	Lactuca leporina	105
Hedera helix	203	Lactuca syluatica	106
Hedera terrestris	204	Lactuca capitata	115
Hederula	203	Lactuca betica	ibid.
Hedipnois	103	Lactuca laconica	ibid.
Hepatica	77	Lactuca syluestris	116
Herba sanctæ Barbaræ	172	Lagopus	47
Hieracium magnum	106	Lampuca	106
Hieracium minus	107.108	Lapathium satium	96
Hippolapathum	96	Larix	267
Hipposelinum	155	Lauer	157.158
Hirci pastum	14	Laurus	228
Hordeum	7	Laurus Alexandrina	217
Hordeum polystichum	ibid.	Lens 35 Lenticula	ibid.
Hordeum cantherinum	ibid.	Lycostonon cœruleum	298
Hordeum galatinum	8	Lycostonon primum	297
Hordeum galaticum	ibid.	Lycostonon ponticum	299
Hordeum hyemale	7	Lepidium	178
Hydropiper	179	Leporis pes	47
		Leporis cuminum	ibid.
		Leucacantha	67
		Ligusticum 229	
Iberis	177	Lolium	15
Intubum satium	100	Lotus satia	40
Intubum angustifolium	101	Lotus urbana	ibid.
Intubum syluestre	102.107	Lotus syluestris	41
Irio	176	Lotus syluestris minor	42
Iuniperus minor	161	Lupinus satiuus	27
		Lupinus syluestris	28
		Malua hortensis	123
Labrum Veneris	58	Malua pumila	125
Lactuca satia	114	Malua Theophrasti	128
Lactuca crispa	115		

Malua

I N D E X

<i>Malva sylvestris</i>	124	<i>Nux iuglans</i>	250
<i>Malum citrium</i>	238	<i>Nux regia</i>	ibid.
<i>Malus citria</i>	ibid.	<i>Nux Persica</i>	ibidem
<i>Malus Cotonea</i>	239	<i>Nux Auellana</i>	251
<i>Malus Indica</i>	238	<i>Nux prænestina</i>	ibid.
<i>Malus Cydonia</i>	239		○
<i>Mel frugum</i>	11	<i>Ocimum</i>	14
<i>Melilotus</i>	43	<i>Olus atrum</i>	155
<i>Melilotus germanica:</i>	41.44	<i>Olus Hispanicum</i>	94
<i>Melilotus Italica</i>	43	<i>Olyra</i>	3
<i>Melilotus sylvestris</i>	41	<i>Onobrychis</i>	32
<i>Melopepo</i>	134	<i>Ornithogalum</i>	192
<i>Melo Turcicus</i>	132	<i>Oxalis</i>	97
<i>Mespilus</i>	241	<i>Oxalis minor</i>	98
<i>Milium</i>	9	<i>Oxilapathum</i>	95
<i>Milicum Indicum</i>	10	<i>Oxyacantha</i>	225
<i>Mirica humilis</i>	218	<i>Oxytrifillon</i>	40
<i>Morus</i>	241	<i>Oxytriphillū scribonij</i>	279
<i>Morum bati</i>	200	<i>Pæderota</i>	65
<i>Myrrhis</i>	162	<i>Pæconias</i>	292
<i>Myrthus</i>	227	<i>Paludarium</i>	153
<i>Mortus Brabantica</i>	215	<i>Pancratium</i>	194
<i>Myrtus sylvestris</i>	216	<i>Pancratium minus</i>	195
<i>Napus</i>	139	<i>Panicum</i>	11.12
<i>Napum</i>	ibid.	<i>Paspale hypocratis</i>	9
<i>Napus sylvestris</i>	140	<i>Pastinaca sativa</i>	146
<i>Napus humidus</i>	ibidem.	<i>Pastinaca lutea</i>	ibidem
<i>Nasturtium</i>	170	<i>Pastinaca nigra</i>	147
<i>Nasturtium hybernum</i>	172	<i>Pastinaca sylvestris</i>	148
<i>Nasturtium tectorum</i>	174	<i>Pedicularis</i>	52
<i>Nux</i>	250	<i>Pepo magnus</i>	130
		<i>Pepo rotundus</i>	131
			<i>Pepo</i>

I N D E X

Pepo latus	132	Portulaca marina	119
Pepo marinus	131	Portulaca sylvestris	118
Persica malus	240	Pseudacanthus	166
Persicaria	180	Pseudodictanum notum	299
Persicum	240	Pseudomyrsine	215
Perumbum	116	Prunus	244
Pes asininus	187	Prunus sylvestris	245
Pes leporinus	47		
Petrapium	154	Q	
Petroselinum	154	Quercus	257
Phaselus	17	R	
Phaselus sativus	ibidem	Rapa	138
Phaselus sylvestris	18	Radicula	143
Phaselus dolychus	19	Radix	143
Phillyrea	229	Raphanus sativus	ibidem
Picea arbor	266	Raphanus hortensis	ibidem
Pinus	265	Raphanus montanus	144
Piper aquaticum	174	Raphanus palustris	145
Piper Hispanum	181	Raphanus sylvestris	144
Piper Calecutium	ibidem	Rapum sativum	138
Piper Indianum	ibidem	Rapum nigrum	86
Piper agreste	230	Rapum sylvestre	141
Pisum	20	Rapum genistæ	209
Pisum Romanum	ibidem	Rapunculum	141
Pistacia	253	Rapunculum magnum	142
Plantaleonis	294	Rhamnus	233
Polygala	34	Rhus	231
Porcorum mors	82	Rhus coriarium	ibidem
Porrum	189	Rhus obsoniorum	ibidem
Porrum capitatum	ibidem	Rhus sylvestre	215
Porrum iunceum	190	Robus	1
Porrum sectivum	ibidem	Rosa	198
Portulaca sativa	117	Rosa ultramarina	123
		Rubia	73
			Rubia

I N D E X

Rubia sylvestris	74	Sinapi persicum	174
Rubus	200	Sinapi rusticum	ibidem
Rubus Idæus	201	Sisarum	150
Rumex sativus	96	Sifer	151
Rumex acutus	75	Sisymbrium cardamine	171
Ruscus	216	Sitbeleas	106
Ruscum	ibidem	Sium	157.171
S		Smilax hortensis	19
Sabina	242	Sonchites	106
Salix	256	Sonchus	104
Salix marina	230	Sonchus non aspera	105
Sambucus	235	Sorbus	248
Scanaria	161	Sorbum	ibidem
Scandix	ibidem	Spanachia	94
Scandulaceum	173	Spartum	207
Scilla	193. 194 299	Spergula odorata	77
Secale	6	Spinachea	94
Securidaca	136	Spinachium	ibid.
Securinum	ibidem	Spina acuta	225
Semen	2	Spina acetosa	ibidem
Senecio	112	Spina peregrina	63
Sentis	200	Spina mollis	109
Setanium	1	Staphylinus luteus	146
Seutlomalache	94	Staphylinus niger	147
Siligo	1	Staphylinus sylvestris	148
Silbum dioscoridis	56	Syluæ mater	205
Siliqua	254	Stelephouros	248
Siliqua dulcis	ibidem	T	
Siliquastrum	181	Tamarix agrestis	218
Siliquæ	19	Taxus	264
Sinapi hortense	164	Teda	266
Sinapi sylvestre	165	Tilia	260
			Tlappi

I N D E X

Tlaspi	172	Typha Cerealis	4
Tlaspi Crataeae	174	Typha palustris	4.54
Tlaspi angustifolium	175	Typha aquatica	54
Tlaspi minus	175	V	
Tragachanta genus	211	Veratrum nigrum	292
Tragium Germanicum	83	Vicia	29
Tragotrophon	14	Viscum	258
Tribulus aquaticus	72	Vitis Viuisera	197
Trifolium	40.46	Vitex	230
Trifolium pratense	39	Volucrum maius	105
Trifolium odoratum	40.46	Vstilago	16
Trifolium pratense luteum	42	X	
Trifolium acetosum	48	Xylum	221
Trifolium bituminosum	46	Z	
Triticum	1	zea	2.5
Triticum vaccinum	294	zizania	15
Typha	4.54		

NOMENCLATURARVM QVIBVS OFFI-
CINAE PHARMACOPEORVM, HER-
barij nostri temporis, et medici barbaram sectans
tes medicinam vtuntur.

Acacia	26.245	Arresta bouis	212
Acetosa	97	B	
Acetosella	98	Baucia	150
Acutula	212	Becabunga	121
Agnus Castus	230	Bedeguar	62
Alleluya	48	Berberis	225
Amaranthus Purpureus	81	Bislingua	217
Anomum	154	Bismalua	126
Anguria	129	Bombax	221
Apiaria	237	Bombasium	ibidem
Apium	153	Bonifacia	217
			Branca

I N D E X

Branca leonina	150	Eruca	164
Br ^{an} ca vrsina	65.66	F	
Bruscus	216	Fistici	253
C		Foenum graecum	38
Caprifolium	205	G	
Cardobenedictus	70	Genesta	208
Carduus benedictus	ibidem	Genestra	207
Cardopatium	67	Genista	208
Cardus ramptarius	62	Genista Hispanica	207
Carlina	67	Genostra	ibidem
Carlina minor	ibidem	Grossula	223
Carolina ibidem	Carobe 254	H	
Cassia fistula	255	Herba Simeonis	127
Caulis 89	Cepe 188	Hispanach	94
Cepe muris 193	Cheruilla 151	I	
Cicerbita	104	Iasminum	237
Cicorea domestica	101	Iesemin	ibidem
Cicorea sylvestris	102	Ieseminum	ibid.
Cicutaria	162	Iosme	ibidem
Citonia	239	Iosmenum	ibidem
Citrones	238	Iringus	55.56
Citrullum	133	Iua muscata	77
Cotum	221	L	
Creta marina	120	Lactuca Domestica	114
Cruciata	78	Lactucella	104
Cypressus	263	Lapatium acutum	95
D		Larga	267
Daucus	148	Lilium inter spinas	205
Dens leonis	111	Limones	238
E		Lingua avis	259
Endiuia	116	Lingua pagana	217
Endiuia alba	100	Lingua passerina	259
		Lio	

I N D E X

Liquiritia	232	Rhabarbarum monachorū	96
Lupinus	27	Ribes 224	Ribesum ibid.
Lutum vulcani	7	Rostrum porcinum	111
		Rubia tinctorum	73
		Rubia sylvestris	74
	M		
Malua	124		S
Maluascus	126	Sauina 262	Scariola 100
Mater sylua	205	Scordotlaspi	173
Melo	134	Secacul Auicennæ	55
Morsus diaboli	108	Seruilla 151	Seruillum ibi.
Morus celsi	241	Sinapis	164
Myrcilli	227	Sinapium ibidem	Sorgi 12
Myrtilli	215	Speragus	163
Myrtus	ibidem	Squilla 193	Sumach 231
	N		T
Nasturtium aquaticum	171	Tamariscus	218.264
	P	Taraxacon	104
Panis cuculi	48	Terebinthina	267
Pastinaca	149	Tota bona	99
Pedecinum	36	Tribulus marinus	72
Pes leporis	47	Trifolium	39
Petroselinum	152	Trifolium humile	47
Petroselinum Macedonicum	155		V
Pisareli	21	Virga pastoris	38
Poma Citonia	239	Viscus quercinus	258
	R	Vstilago	16
Rapa genestræ	209	Vua crispa	223
Raphanus	144	Vulvaria 83	Vuularia 217
Raphanus minor	143		z
Rapuntium	141	Zambach	237
Remora aratri	212	Zania	15
Resta bowis	ibidem	Zingiber Caminum	181
			Regis

Register der Teutscher kreuter namen in diesem buchlin begriffen.

D

A Melkorn	3	Dort	15
Attich	236	Drüpelbeeren	213
Augentrost grasz	49	Dystel	56. 7c.
		brachen Dystel	ibid.
B		wallen Dystel	57
Bammusz	250	raden Dystel	ibid.
Baumwol	221	karten Dystel	58
Beinholtzlin	229	marien Dystel	62
Bernclaw	65. 66	frauen Dystel	ibid.
Berntatz	66	weiß wege Dystel	64
Besemkraut	175	Dreidystel	104
Blowolffwurtz	298	mosz Dystel	ibid.
Hochszhorn	38	Eberwurtz	67
Bonen	17	Eibisch	126
welsche Bonen	19	Einkorn	5
Brachendystel	56	Epffich	153
Brant	16	stein Epffich	154
Bremen	200	wasser Epffich	157
Bryzlauch	190	Ephew	202
Buchampffer	48	klein Ephew	ibid.
Buchbroot	ibid.	Epffich	202
Buchklee	ibid.	Erbsel	225
Buzgel	117	Erdamandel	37
heymsch buzgel	ibid.	Erdseyggen	ibid.
Burtzelkraut	ibid.	Erdnuß	ibid.
Buybaum	234	Errosen	123
		Erweisen	21
C		Eschenbaum	259
Calecuttscher pfeffer	181	Lychenbaum	257
Capperen	222		
Cardobenedict	70		
Cornelbaum	247		
Lucumeren	129	F	
turckischer Lucumeren	130	feigbonen	27
Lypressenbaum	263	feigenbaum	343
		ferbblumen	210
			ffich

Regifter

Fichtenbaum
 Gauchblum
 Geelrodel
 Gerlin
 Gerst
 Grofz gerst
 fuder Gerst
 Geyfzblat
 Gierlin
 Ginst 208
 Grindtkraut
 Grindtwurtz
 Gundelreß
 Guter heinrich
 Habern
 Habichkraut
 grofz Habichkraut
 klein Habichkraut
 Harizbaum
 Hasenfuß
 Hasenkol
 Haselnuß
 Hauckbat
 Hauw hechel
 Hedertich
 Herbstroß
 Hertzfreidt 77
 Heydelbeeren
 Heydel pfenich
 Heyden korn
 Heyden smuck
 Himbeeren
 Hirs 9
 Holzbeeren

Gras

Heyde

Holder

265	Jbenbaum	J	264
	Jbifch		126
177	Indianifcher pfeffer		181
53	karten	k	58
151	weberkarten		ibid
7	kastaniebaum		249
ibid.	keerbefen		216
8	kerbelkraut		159
205	keftenbaum		249
151	kirfchenbaum		246
49	klebkraut		75
112	kle 39. cc. wifey klee		ibid.
95	wilder klee 41	geel klee	42
204	geel wifey klee		ibid.
99	katzenklee		47
	saurerklee		48
13	buchklee		ibid.
106	knobloch		184
ibid.	wilder knobloch		185
107	feldknobloch		ibid.
265	waldt knobloch		186
47	knoblochkraut		187
105	hondts knoblauch		194
251	kolen		89
217	bzeyter roter kolen		91
212	krauser kol		92
166	kozffelkraut		159
123	wilder kozffel		162
219	kozlkraut		111
213	krefz 170	szunkrefz	171
11	waser krefz		ibid.
14	wifey krefz		177
210	krusbeet 223	kruselbeet	ibid
201	kufhorn		38
235	kufhorn 38	kurbeerbaum	247
201	kurbs		135

Regifter.

großkurbs	1618.	Pappeln	124
kleinkurbs	136	kleinder Pappeln	125
lang kurbs	137	Benediger Pappeln	128
Kurttenbaum	239	Pastinachen	146. 147.
		3am Pastinachen	1618.
Lactuck	114	rot Pastinachen	147
Lattich ibi. grosser Lattich	115	wilddt Pestinachen	148
wildder Lattich	116	Persichkraut	18
Lauch 189	6zyllauch 190	Peterlin 152	steinpeterlin 154
schnittlauch ibi.	Leuchel 187	Petersilgen	152
Leuzkraut	52. 297	Pfaffenblat	111
Liesknospen	54	Pfaffentozlin	1618.
Lindebaum 260	Linzen 35	Pläumenbaum	244
Lorberbaum	228	Pfenich	11
		Pferstichbaum	240
Maler 81	Mangolt 84	Pfrimmen	208
roter Mangolt	75	erdt Pfrimmen	211
Manstreuw	56	stechend Pfrimmen	1618.
Maulbeerbaum	242	Portz	218
Megerkraut 76	Melonē 134		R
Mengelwurtz	95	Rapuntzeln	141
Merrettich	144	Reinweiden	229
Meuszdoorn 216	Milten 79	Kettich 14; merrettich	144
Mollen	1618.	Rocken 6	Kodel 52
wild Mollen	80	braun Kodel	1618.
acker Mollen	1618.	geel Kodel 53	Kodte 73
Mozē 149	wildder Mozen 150	wildder Kodte	74
Munckenkraut	179	Rosen	198
Mundtholtz	229	Rot dannebaum	266
		Ruben 138	steck Ruben 139
Narren kolben	54	nasz steck Ruben	140
Nespebaum	34 ¹	geel Ruben	146
		Rot ruben	147
			S
Dehsenbrech	212	Sant Barbara kraut	172
		Sant Johans brot	254
Palffelbeer	225		Sant

Regist.

Sant Johans treubel	124	Turkisch korn	10
Sant Johans treublin	161	Verfich	225
Sant Peters korn	5	Unser frauen schuchlin	41
Saszkraut	187	Voghelnest	148
Saur Ampffer	97	Voghels wicken	41
klein Saur ampffer	98	Wallendystel	17
Saurich	225	Walmetster	77
Schaffmulle	230	gulden Walmetster	78
Schlehen	245	Walstroo	76
Schmerbel	99	Wassernusz	72
Schuitlauch	190	Wasser pfeffer	179
Schwartzstod	82	Wasser pungen	121
Senff	164	Weßerkarten	58
Weisser Senff	ibidem	Weckholder	261
Wilder Senff	165	Wegwarten	101
Bauru Senff	174	zam Wegwarten	1618.
Seuenbaum	262	Wilder wigwarten	102
Sigmars kraut	127	Welthernusz	72
Sorgsamen	12	Weinreb	197
Spargen	163	Welsche bonen	19
Speckgilgen	205	Wetter roslein	128
Speltz	2	Wbeydenbaum	256
Sperwerbaum	248	Wbeyssen	1
Spinet	94	Wbelsch weysen	4
Spitznusz	72	Wbicken	39
Stachelnusz	ibidem	Wbilder wicken	31
Stalkraut	205	Voghels wicken	41
Standelbeeren	213	Wbilder klee	41
streiffwurtz	95	wolfwurtz	299
suszholtz	232	Wbysen klee	39
suszwuertzel	ibidem	zapfflinkraut	217
		zitterwurtz	95
T		zungenblat	217
Tamariscenholtz	218	zwibel	188
Teuffels abbisz	108	zysern	24
Thierlin baum	247	Aerz zwibel	193
		yfenhut	1198

I N D E X.

**Tafel vanden bzabantschen ende nederlan-
schen naemen vanden Cruyden / daeraf dye
figueren in dit Boecy-
ken ghestelt sijn.**

A		Z	
Dick	236	Bresile peper	181
Nelbestekens	224	Bucyboom	234
Agnus Castus	230		
Ayeulij	188	L	
wilt Belt Ayeulij	192	Laerden	58
zee Ayeulij	193	Castisshout	232
Arangieboom	238	Canckerbloemen	III
Artichautz	60	Canynen cruyt	105
		Lappers	222
B		Lardo benedictus	70
Beeren clauw	65.66	Caroten	147
Beerentapen	66	Castanieboom	249
Beete	84	Canwoorden	135
Koode Beete	45	Broote Canwoorden	188.
Koode Roomsche Beete	86	Langhe canwoorden	136
Bestekens ouer zee	224	Kleyn canwoorden	136
Bessencruyt	175	Licoreye	101
Boeckweyde	14	Tamme Licoreye	18idem
Boomwolfe	221	wilde Licoreye	102
Boonen	17	Beel Licoreye	103
Koomsche boonen	19	Citrullen	133
Braemen	200	Claueren	39
Binnibraemen	201	steenclaueren	41
Bzant	16	Kleyn steenclaueren	42
Bzeemen	200	Italiaensche claueren	45
Bzem	208	Kleefcruyt	75
Spaensche Bzem	207	Coekoecks bloeme	177
Acker bzem	210	Coekoecks broot	48
stekende Bzem	211	Concommeren	129
		* * iij	388

I N D E X.

zee concommere	131	Eſſchenboom	259
Loraelcruyt	163	Eyckenboom	257
Lornoelleboom	247	F	
Lottoen	221	Fenigtreck	38
Lrakebeſien	213	G	
Lrtecken	246	Ganſenboet. <i>pag. 215.</i>	82
Lrock	30	gheytenblat	205
Lroonkens cruyt	148	goede Heindzick	99
Lruyſcruyt	112	H	
Lruſette	78	Hadicck	236
Lruyſdyltel	56	Hane kammekens	53
Lruyſwortele	55	Haſelnoten	251
Lypreſſen boom	263	Haſen lattonwe	103
D			
Diſtel	56	Hauerbeſien	217
Lruyſdiſtel	ibidem	Hauere	13
witte diſtel	64	Hauics cruyt	106
onſer vrouwen diſtel	62	Groot hauics cruyt	ibidem
Driediſtel	68	Cleyh hauics cruyt	107
Ganſen diſtel	104	Herick	166
Dauwdiſtel	105	Heyde	219
Groote dauwdiſtel	109	cleyh Heyde	220
Dodden	54	Hinnebeſien	201
Donſen	ibidem	I	
Dragon	169	Ibenboom	264
Drauck	15	Jouffrouwe merck	153
Duyuels beet	108	K	
E			
Eerdtnoten	37	keelcruyt	217. 229
cleyh eerdtnoten	122	keefkens cruyt	124
Eppe	153	kerſſe 170	kerſen 246
ſteeneppe	154	waterkerſſe	171
water eppe	157	winter kerſſe	172
Euertwortele	67	keruel	159
Erwten	21	naelde keruel	161
		wilde kerwel	162
		knoeſelen	223

I N D E X.

Koolen	89	M. loenen	134
Bloemkoolen	90	Memenkens cruyt	205
grootte roode koolen	91	Milte 9 Muncycapkens	298
ghetronckelde koolen	92	Mincysers	7 ²
L		Mispelboom	24 ¹
Lammekens oore	99	Moerbessen	242
Lattouwe	114	Mondthout	29
Lroplattouwe	115	Moorkens	19
wilde lattouwe	116	Mostaert	164
Hasen lattouwe	105	Witte Mostaert	ibidem
Laurus boom	228	Wilde Mostaert	165
Linden boom	260	Boeren Mostaert	174
Lischdodden	54	Muyfsoren	216
Loock	184	Muyfen met steerten	37
wildt loock	185	D	
Dasloock	186	Dkernoten	250
Bleslooc	190	Dnderhaue	204
loock sonder loock	187	Doghentroost gras	49
Hondtslooc	194	P	
Lupinen	27	Palmboom	234
Luyfcruyt	52. 297	Panickoren	11
M		Papencruyt	111
Malet	81	Paraye	189
Malue	124	Pastinaken	149. 150
witte Malue	126	wilde pastinaken	150
Cleyne maluwe	125	Paticb	95
Veneetsche maluwe	128	Patientie	96
Medica	45	Peen	146
Mee	73	Geel Peen	ibidem
Meectappen	ibidem	Peerdic	95
Meerwortele	55	Peper van Indien	181
Melcweye	104	Brissilte peper	ibid.
Melde	79	Pepoenen	130
wilde Melde	80	Groote Pepoenen	ibid.
Mellilote	44	Perseboom	240
		Perficcruyt	

I N D E X.

Persickcruyt	250	Sorgsaet	12	Spelte	8
Peterselie	152	Spruagie		94	
Dreemde Peterselie	154	Stalcruyt		212	
Pootē	146	Steenclaueren		41	
Roomsche Porceleyne	ibid.	Stekelbesten		223	
Postelbesten	213	Stekende palme		217	
Puangwortel	212	Surckele		97	
Pruyboom	244	scaeps surckele		98	
Q		Velt surckele		ibidem	
Queappelboom	239	suykerwortelens		151	
R		T			
Radiis	143	Tamarischen boom		218	
Winter radiis	145	Terwe i roomsche terwe		4	
rakette	167	Tonghenblat		217	
wilde rakette	168	Torcs cozen		10	
Roomsche rakette	ibidem	V			
Rapen	138	Veyl	202	cleyn Veyl	203
Parlische rapen	ibidem	Vitsen		29	
Matte steerapen	140	wilde Vitsen		31	
Raphanus	144	Visselcruyt		373	
Rapuncelen	141	Vliet		335	
Ratelen	52	wilden Vliet		ibidem	
Witte ratelen	53	Doghelsnest		148	
Rietgras	51	Doghelboet		34	
Rogghe	6	Dyghenboom		243	
Roomsche boomkens	19	walmeester		77	
roomsche erwten	20	waternoten		72	
roosen	198	waterpeper		179	
S		waterpunghen		121	
Sauelboom	26	wilghen		256	
Sauseboom	225	winterroosen		123	
Schorfbloemen	111	witte endiute		100	
Serillen	151	witte huenst		126	
stehen	245	wolffs wortele		299	
Sigmars cruyt	127	wiingaert		197	
Sint Jans broot	254				
Sloozen	93				
smacke	231				
Sorbenboom	248				

TABLE DES NOMS FRANCOIS

des Images des herbes contenues en se liuret.

A

Ache	153	Carline	67
Ail	184	Capperes	222
Aliayre	187	Carotes	147
Arreste du beuf	212	Catherine	200
Arroches	79	Cerifiers	246
Arroches faulvages	80	Cerfueil	149
Artichaultz	60	Cardonet	63
Articoca Italicè	ibid.	Chardon beneist	70
Asperges	163	Chardon de nostre dame	62
Auoyne	13	Chardon à foulion	58
Aux	184	Chardous argentin	64
Aux douers	186	Chardons Gallicè & Itali-	
Aux faulvage	185	cè.	61

B

Berle	121.157	Chardous faulvage	64
Bette	84	Chastaignier	249
Bette rouge	85	Cheruy	149
Bisniago Hispanicè	160	Cheruy petite	151
Bled	1	Cheruy faulvage	150
Bled barbu	12	Chefne	257
Bled de Torquie	10	Cheuere fuelle	205
Bled Sarafyn	ibidem	Choux	89
Bonnes Dames	79	Choux cabus	ibidem
Bouijs	234	Choux crespuz	92
Branche vrsine	65	Choux floris	90
Briere	219	Choux rouges	91
Bruyere	ibidem	Cicoree domestique	101
Bruyere faulvage	218	Cicoree faulvage	102
		Cicutaire	162
		Coingnaciere	239

C

Con-

T A B L E

Concombre	129	Groisseletz	223
Concombre citrin	133	Groisselier	ibid.
Concombre marin	131	Groisseletz transmarins	224
Cornillier	247	Guimaulues	126
Courge longue	137	Guimaulue faulUAGE	127
grande Courge	135	H	
petite Courge	136	Hus	235
Cresson	170	Hyeble	236
Cresson deaue	171	L	
Cruaige	179	Laiçteron	104
Cyprefz	263	Laiçtue	114
		Laiçtue faulUAGE	116
D		Laiçtue testue	115
Dragon	169	La patientie	96
		Laurier	228
E		Laurier Alexandrin	217
Espeaultre	2	Lentille	35
Espinars	94	Lieure	105
Espine	225	Lupin	27
		Lyarre	202
F		petite Lyarre	203
Febues	17	Lyarre terrestre	204
Fenegrec	38	M	
Fenegrey	ibid.	Macres	72
Figuier	243	Malue	124
Fourment	1	Malue d'Iardin	123
Framboisier	201	Mases	54
Framboises	ibid.	Melons	134
Frefne	259	Millet	9
		Moustarde	164
G		Moustarde blanc	ibid.
Garance	72	Moustarde faulUAGE	165
Genest	208	Mues	
petit Genest	211		
Geneure	261		
Grateron	75		

T A B L E

Muerier	242	Pois cices	24
Muguet	77	Pourcelyne domestique	117
petite Muguet	76	Poureau	189
N		Petit poureau	190
Naueau	139	Poyure d'Inde	181
Naueau ronde	138	Prunier	244
Nauet	139	R	
Noifette	251	Raifort	143
Noix	250	Raifort faulnage	144
O		Raisponce	141
Oignon	188	Raiue	143
Ozeille	97	Raquette	167
petit Ozeille	98	Raquette faulnage	168
P		Rieble	75
Pain de coquu	48	Riglice	232
Palays	105	Rigolisse	ibid.
Panic	11	Ronces	200
Parelle	95	Roses	198
Passerage	178	Rouiglione Italicè	21
Pastinade iaulne	146	Roufeu	54
Pastinade faulnage	148	S	
Perschier	240	Salette	97
Persil	152	Sauinier	262
Persil estrange	154	Saulx	256
Persil de roches	ibid.	Seigle	6
Phasioles	19	Senesson	112
Pied d'iars	82	Seneue	164
Pied de lieure	47	Seneue faulnage	174
Pied d'oye	82	Sorgi Italicè	12
Pisareli Italicè	21	Squille	193
Pissen liè	111	Stipouille	ibid.
Pois	21	Suin	235
			Tilet

T A B L E

T

V

Tilet	260	Velar	166
Tortelle	166	Verge a bergier	58
Toute bone	99	Vesce	29
Treffle	39	Vesce faulnage	31
Treffle odorant	40	Vigne	197
Troefne	229		
Tue loup	299	Yuroye	15

Y

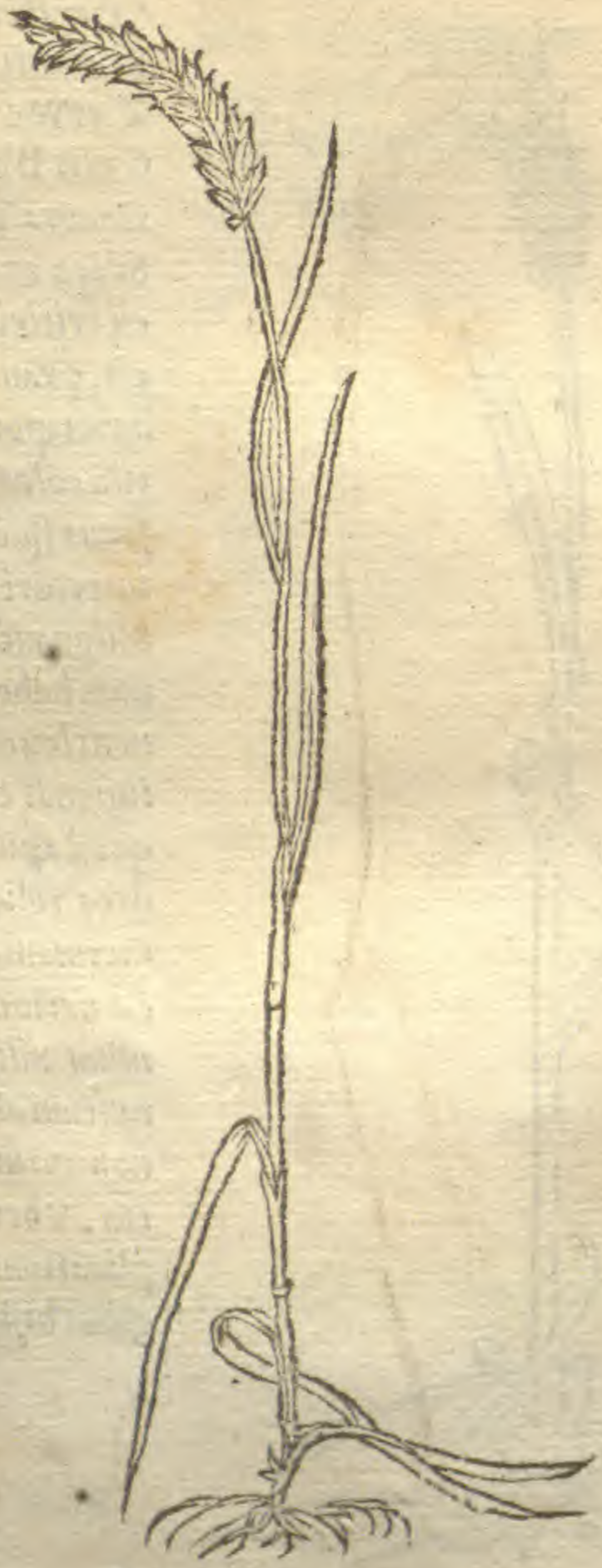
F I N I S.

Πυρός. Lati. Triticū. Ger.
 Weysen.
 Brabantis
 Terwe
 Gallis Bled & Fourment.
 Genera Tritici tria. Robus,
 Siligo & Setanium. Robus
 ex tritici generibus optimū
 est, granum durum solidūq;
 habet, pondere præstans, rus
 tilo colore non solum extrin
 secus splēdens, verum etiam
 interiori medulla flavescēs.
 Siligo molle & laxum gra
 num habet, medullam conti
 nens leuem & candidam, cu
 iusmodi est omne triticum,
 quod apud Brabantos Flan
 dros reliquāsque inferioris
 Germaniæ aut Galliæ Belgi
 cæ nationes nascitur. Setas
 nium Siligini simile est hoc
 tantum ab eo differēs quod
 non autumnno sed vere sera
 tur. Vberiore horum ex
 plicationem in nostra de fru
 gibus historia quere.

Jo. hypericum et
 Su. Fruct. 1648

Zea Græcis. Latinis Zea & à seminis præstantia Semen, forte eadem & Far, ut in Epistola de Farre scriptissimus. Germanis Speltz. Brabantis Spelte. Gallis Espeaultre. Genera eius duo, unum διμῶν κορυ, id est, dup'is cis grani quo vulgare est: alterum vno folliculo, unū tantum granū continēs, incognitum vel nō animaduersum.

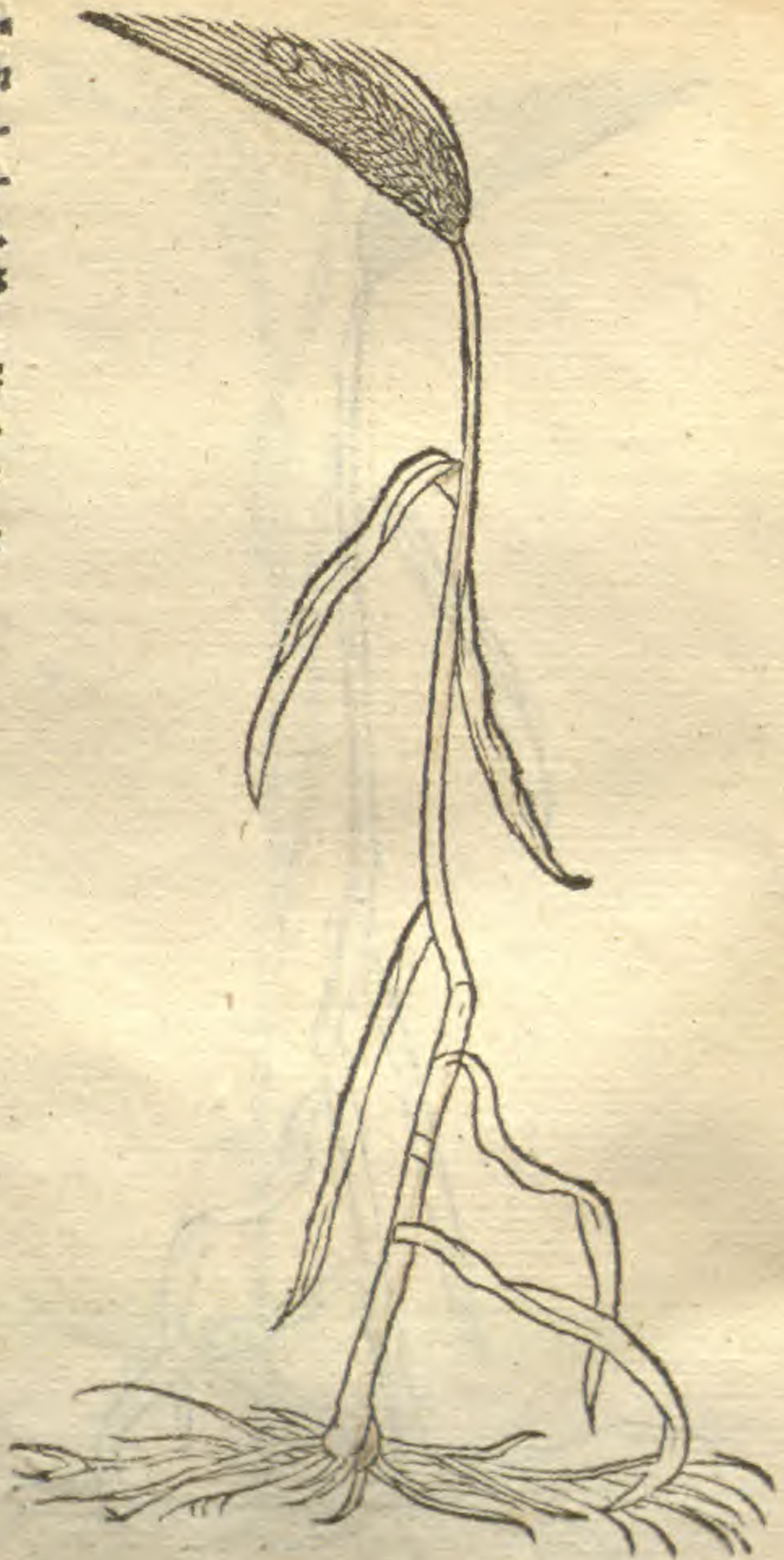
Handwritten note:
 Zea mays
 in Zea 283

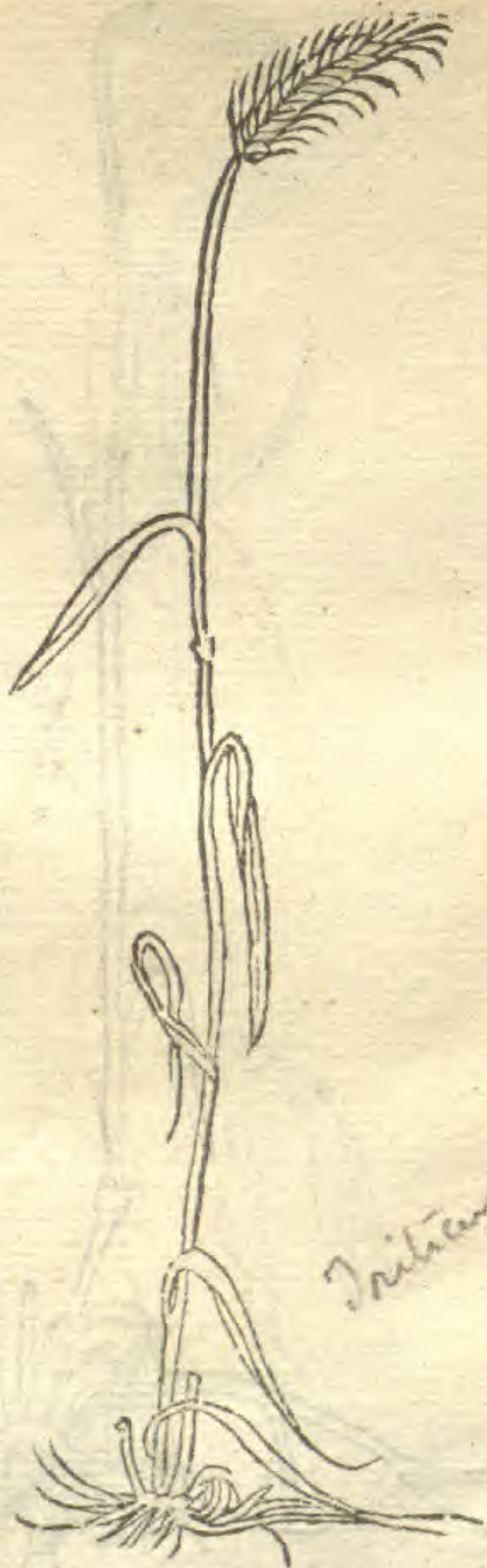

Græcis ὄλυρα
 Latinis Arinca, vt
 Plinius lib. xvij.
 ca. x. testatur, ap
 pellatur. Germana.
 Amelkorn.
 Errant qui Olyrā
 siliginem intera
 pretantur, et qui
 hoc frumenti ges
 nus, Setarium fas
 ciunt, vt latius in
 Frugum historia
 diximus.

See Arch. 649

Τύφη. Latinis Ty-
 pha & ad differen-
 tiam alterius Ty-
 phæ palustris, Ty-
 phæ cerealis. Ger.
 Welschweyßers
 Brabantis
 Roomsche terwe
 Scritur in Alsacia.
 Non est Siligo ut
 nonnulli existimant.

Βριζα. Latinis
 Briza, apud Thra-
 ces & Macedones
 à Galeno olim in-
 uenta. Germanis
 Einkorn vnd S.
 Peters korn.
 Non est Far neque
 Zeæ genus. Consi-
 citur ex eo panis
 ater, grauis, mali
 odoris, & membra-
 nosam substantiam
 habens, vt inquit
 Mnesitheus.

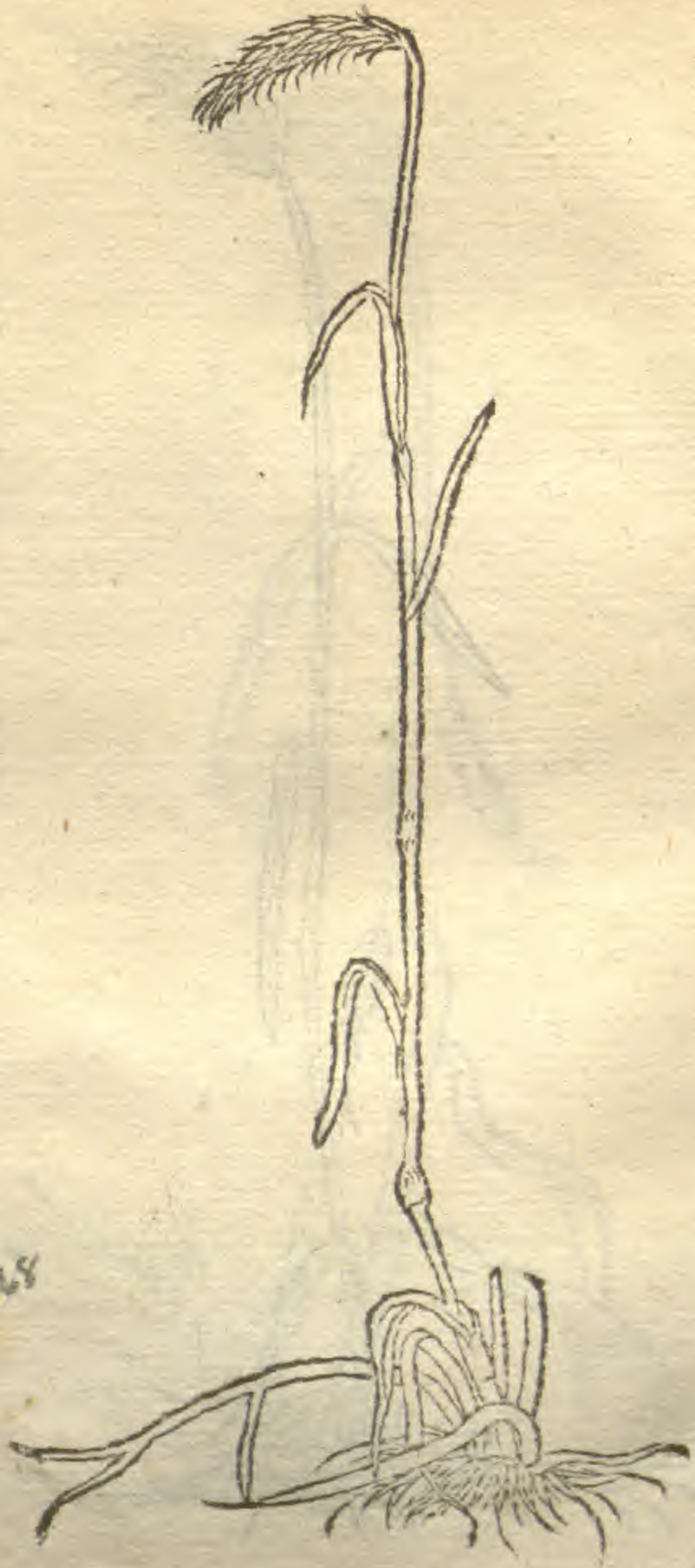
Triticum monococcum L.
Sw. Trach. 284

Hoc frumenti ge
nus Plinio Secale
vocatur. Germa.
Rocken.

Brabantis
Kogge.

Gallis Seigle.

Non esse Siliginē
in nostra de Fru
gib^{us} historia mul
tis argumentis
ostendimus.

S. cereale L.
Sw. Fruct. 768

Κριθῖ. Latinis Hordeum. Chymistis Lutum Vulcani. Germanis & Brabaniis Gerste. Gallicis Orge. Genera Hordei multa quæ in Frusgum historia declarauimus. Notissima duo, Πολυστιχὸν καὶ Σισιχὸν. Κριθὶ πολυστιχῆ. Columellæ Hordeum Cantherinū. Germanis Großgerst. Brabant. Wintergerste/ id est, Hyemale hordeum, autumno seritur.

*M. vulgare, L. a
 in Fuch. 436*

Κριθή Δισίχη.
 Latinis & Colu
 mella Hordeum
 Galaticū aut Ga
 latinum. Germa.
 fuder gerst.
 Brabantis
 Soomer gerst.
 scribitur vere.

M. distichum, L.
See Mach. 937

Κίχυρα
 Grecis. Lati-
 nis Miliū, Hip-
 pocrati Passa-
 le, nonnullis
 Cēchrijs. Ger-
 manis
 Hirsz.
 Brabantis
 Milie.
 Gallis Millet

Panicum multicaule
 Sw. Fl. Ind. Ind.

Peregrinum
hoc frumen
ti genus Plin
nio Miliū In
dicum dicit
tur, Recenti
oribus, Fru
mentum Tur
cicum, Sarra
cenicum &
Asiaticum.
Germanis
Turkisch
korn.
Brabantis
Torcks co
ren.
Gallis Bled
Sarafyn, &
Bled de
Torquie,
Neronis
principatus
in Italiam in
uectum est,
inquit Plini
us.

Zea mays L.

Sen. Hist. 1. 8. 25

Ελυμ Q non
 nullis μελίον,
 αὐτ μελίον Q.
 Latinis Pani-
 cum. Dioclian-
 tiquo medico,
 Mel frugum.
 Germanis
 Heydelpfea-
 nich / α Pfe-
 nich Brabātis
 Panickozen.
 Gallis Panic.

Panicum
 In Fruct. 280

Videtur Pani
 ei esse genus,
 Itali Sorgi no-
 mināt. Germ.
 Sorgsamet
 Brabanti
 Sorgfaet.
 Galli Bled
 barbu. Non
 esse Far in
 stirpiū histo-
 ris ostēdimus
 vid. p. 10.

Molens europaeus, L.
En Ind. 991

Βρομ. Latine
 nis Avena & Ha
 uena. Germanis
 Haber. Gallis
 Auoyne Brabantis
 Hauere.

a. sativa
synonymes

Germani Heyden
korn. Brabanti
Bock weydt/
id est quasi dicas,
hirci pastum aut
pabulū, nomināt:
ad quod, cum alio
nomine destituere
mur, alludentes,
τραγοτροφον ap
pellauimus. Non
enim Ocymū pro
priè dici posse in
Frugum historia
multis rationibus
ostendimus.

Erysimum Theophr.
Hegopyrum Dod: alibi.
Tragotritium J. Bauh:

Αἶρα. Latī
 nis Lolīū, rea
 centioribus
 Zizania.
 Germanis
 Dozt.
 Brabantis
 Drauick.
 Gal. Yuroye

Morbus est cerealium
 frugum, frequentissi-
 mus Auenæ, Siliginem
 & Secale etiam infe-
 stans. Germ. & Brabā.
 Brant/
 recentiores Vstilagi-
 nem nominant.

Rubigo Plinii;
 Ερμωινυ Θεοφρ:

Φασίλιον Tri-
 syllabus, Latinis
 Faselus & Phase-
 lus nominatur.
 Dioscoridi Φασ-
 σίολος περιωτα
 in secunda sylla-
 ba. Germanis,
 Boney,
 Brabantis
 Booney.
 Gallis Febues.
 Officinis & vul-
 go cum grauiissi-
 mo errore Faba,
 vt in historia fru-
 gum multis argu-
 mētis docuimus.
 Genera huius duo
 Maius & minus,
 vtrunq; satiuum
 & esui aptum.

Vicia faba
 Sin. Zuch. 389

Peregrinū &
 sylvestre legu-
 men Phaselo
 sativo caule
 folijsq; simile
 grano nigro
 rotundo, insu-
 avissimi gu-
 stus, os totūq;
 caput foedo fe-
 tore implens
 dum māditur.
 Herbarij non
 nulli vulgo
 Moorkens,
 id est, Aethio-
 pas vocant.

Φασκόλος,
 Tetrasylla-
 bus per ἤτα
 secunda syl-
 laba. Theo-
 phrasto ἔ
 Diocli Δολι-
 χός. Diosco-
 ridισμιλαξ
 κκπαία. La-
 tinis Phaseo-
 lus Dolicho-
 ἔ Smilax
 hortensis.
 Germanis
 Welsche
 Bohnen.
 Brabantis
 Roomsche
 Boonkens.
 Gallis Pha-
 soles. Silis
 quæ λόβια
 ἔ λόβοι πῆ
 κυραντῆ.

67

Phaseolus vulgaris, L.
 Sin. Duch. 708

Πίσιον ἢ
 λέκυθος ἢ
 λέκυθος. La-
 tinis Pisum.
 Recentiori-
 bus Pisū Ro-
 manum. Bra-
 Reomische
 etwten.
 grano est nō
 rotundo sed
 angulari, ma-
 gno, ochris
 maiore. Non
 est Phaselus
 aut Dolichus
 neq; etiā La-
 thyrus.

*P. sativum. L.
 Sin. Fruch. 627*

Ωχρος.
 Latinis
 Ervilia.
 Italis Ro
 uiglione
 Venetis
 Pisareli
 Germa.
 Erweis
 sen.
 Braban.
 Erwtē
 Gallis
 du Pois
 Non est
 Pisum,
 quia ro-
 tūdo gra-
 no predi-
 tum.

Λάβυρϑ
 Latinis Ci-
 cercula Nō
 est Eruum
 vt errore
 ducti nōnul-
 li putant.
 Eruum es-
 nim rotun-
 dum est: vt
 in Frugum
 historia o-
 stendimus.

Lathyrus sativus, L.
 Sin. Fruct. 577

Ἐπίβιον
 ἢ οὐροβίον
 ἢ οὐροβίον
 hoc est
 Cicer
 Orobis
 eum
 aut Er
 uillum
 Theo-
 phra-
 sto dici-
 tur. Di-
 oscori-
 di verò
 ἐπίβιον
 ἢ οὐροβίον
 ἢ οὐροβίον.
 Latin.
 Cicer
 sativum.
 Plinio
 Cicer
 Colum-
 binum,
 & vene-
 reum.
 Offici-
 nis in-
 cogni-
 tum.

Ἐπίβιον
 κρι. Lati-
 nis Cicer Ari-
 etinum. Offic.
 Ciceres. Ger.
 Zysern.
 Gallis Pois ci-
 ces. Duo hu-
 ius genera,
 vnum cādidū:
 alterū rubrū,
 tota forma si-
 milia.

C. arietinum, L.
in Zuch. 207

Ἐπίβουθ
 ἄγριον. La
 tinis Cicer
 sylvestre.
 Non esse La
 thyrum aut
 Eruum syl
 vestre in fru
 gū historia
 docuimus.

Lathyrus sylvestris
 Sw. Funt. 1792

Hæc Cicer-
 cula pecus-
 liariter à
 Plinio de-
 scribitur,
 alia certe
 est à Cicer-
 cula siue
 λαθύρω,
 nos ad dif-
 ferentiam
 huius Ci-
 cerculam
 Plinij no-
 minauim⁹,
 magna ex
 parte inco-
 gnita est.

Θέρμα Ηλίου
ρϞ. Lupinus
satiuus. Offic:
Lupinus. Ger-
manis Felga
Bonen. Gallis
Lupin. Bra-
bātis Lupinē,

L. albus, L.
in Fructu 809

Οἰσμορ
 ἄγριοι.
 Lupini
 sylue-
 stres. Of
 fic. incos-
 gniti.
 Tria syl-
 uestriū
 genera:
 vnum flo-
 re luteo,
 odoris in-
 cūdi, leu-
 coys lu-
 teis non
 dissimile
 alterum
 flore ce-
 ruleo,
 nulla
 odoris
 gratia
 commen-
 datum.
 Tertiū
 flore ru-
 bro.

Βικίον: Latini
 Vicia, à vinciendo
 ut Varro placet.
 Germanis
 Wicken.
 Brabantis
 Witsen.
 Gallis Vesce.
 Non esse Er-
 uum ut à mul-
 tibene admo-
 nitum est.

Ἀράχου
 περ χι, alis
 m ab ἀρα
 κώρετ κα π
 πα. Ceread-
 lium frugū
 Vitium est,
 ut inquit
 Galenus.
 Brabantī
 Lrock vos
 cant.

Vicina ad...
 In... 172

Et istud
 haud dubie
 sylvestre le-
 gumen. Ara-
 chi gen^o est,
 utcunque in
 nostrade fru-
 gibus histos-
 ria pro As-
 phace pinxe-
 rimus, Sili-
 que forma
 decepti.
 Germani
 Wilder
 Wicken.
 Brabanti
 Wilder Die-
 sey. Galli
 Velce saul-
 uage nomis-
 mant.

Hæc
 herba
 ἀνώβυς
 mos est,
 nec ad
 cuius-
 modi ge-
 nus re-
 ferri de-
 beat cer-
 to statui
 potest,
 videtur
 nonnul-
 lis esse
 Glauz,
 alijs O-
 nobry-
 chis, ses-
 ritur in
 hortis
 ab her-
 barie
 rei stu-
 diosis.

Αφάκη
 Græcis.
 Latinis
 Aphaca
 Offi. ina
 cognita
 Nascit̃
 apud
 Braban
 tos in
 plerisq;
 fœcuñ
 dis agris
 inter
 frumen
 ta, Silis
 quas ha
 bet lenz
 te maio
 res & lo
 giores,
 in his se
 mina la
 ta, ni
 gra, len
 te mino
 ra duris
 oraq;
 Hanc in
 nostra
 de Frus
 gibus hi

storia pictã oportuit. Nõ enim Aphace sed Arachi species est quã
 pictura eo loci exprimit,

Ορνιθοπόδιον.
 Ornis
 thopodium.
 Brabantis
 Vogel Boet.
 Putatur à nō
 nullis Polys
 gala, ab alijs
 perperam Se
 curidaca, nas
 scitur in ars
 uis inter ses
 getes vt Ara
 chus.

Φακός ἢ Φάσ
κίη. Latinis
Lens & Lenti-
cula. Germanis
Linsen. Gallis
Lentille.

*Erucum Lentil
in Juss. 1789*

Ἡδυσέρβυ.
Latinis Secu-
ridaca aut Se-
curinum. Vn-
guentarijs vt
Dioscorides
ait Pelecinum,
Officinis in-
cognitum.

Germani
 Erdnuß/
 Erdfeygē
 vnd Erd.
 amandel
 nominant.
 Brabanti
 Erdtrotē
 ende Wuy
 sen met
 steerten.
 Recētiores
 vulgi appel
 lationem se
 quētcs χα
 μαιβάλας
 νορ, & La
 tine Glādes
 terræ appel
 lāt, videtur
 esse Diosco
 ridis Astra
 galus recla
 mātibus ta
 men nonnul
 lis notis. Er
 rant multū
 qui Apios
 esse indicāt

c iij
 Calliopsis tuberosus,
 In Herb. 131

Τίλις ἢ βού
 κερσὶ καὶ
 αἰγόκερος.
 Latinis Foen
 num graecū.
 Germanis
 Wochszborn
 & kuhorn.
 Brabantis,
 Fenisgrick
 Gallis Fenes
 grec & Fe
 negrey. Of
 ficinis notissi
 mum.

Foeniculum officinale
 1798
 1798

Τρίφυλλον
 ἢ χορτοκος
 πείσις γεννᾶ
 μενον. Latini
 Trifoliū pras
 tense nomināt
 Officinæ Sims
 pliciter Trifo
 lium. Germani
 Wylsenklee.
 Brabanti Fla
 ueren, Gallis
 Treffe. Tris
 folij huius duo
 sunt genera,
 unum flore cā
 dido, alterum
 purpureo utri
 usq; flos apis
 bus gratus.

T. pratense, L.
En. Herb. - 217

Λωτὸς ἡμερ @.

Latinis Lotus vr
bana & Lotus sa
tiva, nonnullis Tri
folium & Trifo
lium odoratum.

Herbarijs Herba
septem temporū.

Germanis
Siben gezept,
Brabantis
Seuen ghetye
ctuyt.

Gallis Treffle
odorant. Vides
tur etiam idē esse
cum eo quod alis
cubi Scribonius
Largus Oxytris
phyllion nominat,
ad venena & pes
stilentes morbos
commendatum.

*Trifolium crandatum
seu yuca 707*

Germani
 Wilderklee/
 Vogels wic-
 ken & Unset
 frauen
 schuchlin
 vocant. Bras
 banti Steena
 clauerer.
 Recentiores
 quidam Melis
 lotum German
 nicam & sylue
 strè nominant.
 Nobis ex syls
 uestriù Loto-
 rum generibus
 (si plura statu
 ere licet) esse
 videtur, quam
 uis non ea syls
 uestris Lotos
 que in Lybia
 nascitur à Dio
 oseride de
 scripta.

Lotus corniculata, L.
San Juan. 507

Germani
 Geel klee/
 Geel wysen
 klee. Brabati
 Dleyh steen
 claueren.
 Recentiorum
 nonnulli ad Tri
 foliorum prat
 ensium gene
 rareferunt, vo
 cantq; Trifo
 lium pratense
 luteum. Alij
 autem Mediz
 cae speciem fa
 ciunt. Nobis
 visa est ex syl
 uestrum quo
 que Lotorum
 genere esse.

Medicago lupulina

In herb. 810

Μελίλωτος.
 Latinis Melis-
 lotus & Sertu-
 la-campana.
 Duo Meliloti
 genera recen-
 torum appella-
 tionē sequen-
 ti fecim⁹. Pri-
 mū genus Ital-
 licum cognos-
 minauimus.
 Officinis nos-
 tris incognis-
 tum, apud Ita-
 los vt fertur,
 frequēs, è pas-
 sim pro vera
 Meliloto in vs-
 sum veniens,
 maiori astrin-
 gendi vi prae-
 dita est, quam
 ea qua nostrae
 Officinae vtun-
 tur.

Trigonella corniculata, L.
Sin. Ind. 528

Hæc Melilo
 to nostræ &
 Germaniæ
 Officinæ v-
 tuntur. Bra-
 banti Melli-
 lote nomi-
 nant, vtilis
 certe & nõ
 contemnen-
 da herba, fo-
 mētis cõmo-
 da, odore su-
 auis caloreq;
 mediocri
 prædita, &
 adstringēdi
 facultate
 quoq; nõ des-
 tituta, vt et
 pro vera Me-
 liloto (si mo-
 do vera non
 est) citra om-
 nem errorē
 vtiliceat.

*Dreptaria officinale, L. a
 Sue. Herb. 549*

МѢДИКѢ.
 Latinis Me-
 dica. Offici-
 nis incogni-
 ta. Braban.
 Italiaen-
 sche clau-
 ren.
 Medicæ
 duo genera
 descrip-
 si in quar-
 to nostro-
 rum verna-
 culorū cō-
 mentario-
 rum ca. 35.

Τριφύλλιον.
 Latini Trifolium & Trifolium odoratum, recentioribus Trifolium bicoluminosum, huius Trifolij apud veteres usus fuit.
 Admisceatur, Theriacis compositionibus, Mesithridatio alijsq; antidotis.

Λαγώπους
 Latinis Lepo-
 rinus pes, non
 nullis Leporis
 cuminum. Her-
 barijs Pes lepo-
 ris, & Trifoli-
 um humile.

Germanis
 Hasenfusz/
 katzenklee,
 Brabantis
 Hasenpoot-
 kens. Gallis
 Pied de lie-
 ure.

Leposyrinchium arvense
 in Fuch. 495

Oξύς Græcè
 & Latine Oxys,
 hæc herba à
 Plinio nominatur,
 nonnullis
 Trifolium acetosum.
 Officin.
 Alleluya & Panis cuculi.
 Germanis
 Sauerklee/
 Buchklee/
 Buchampffer
 Buchbroot/
 Gauchklee/
 Brabantis
 Loeckoecke.
 broot.
 Gallis Pain de
 coquu.

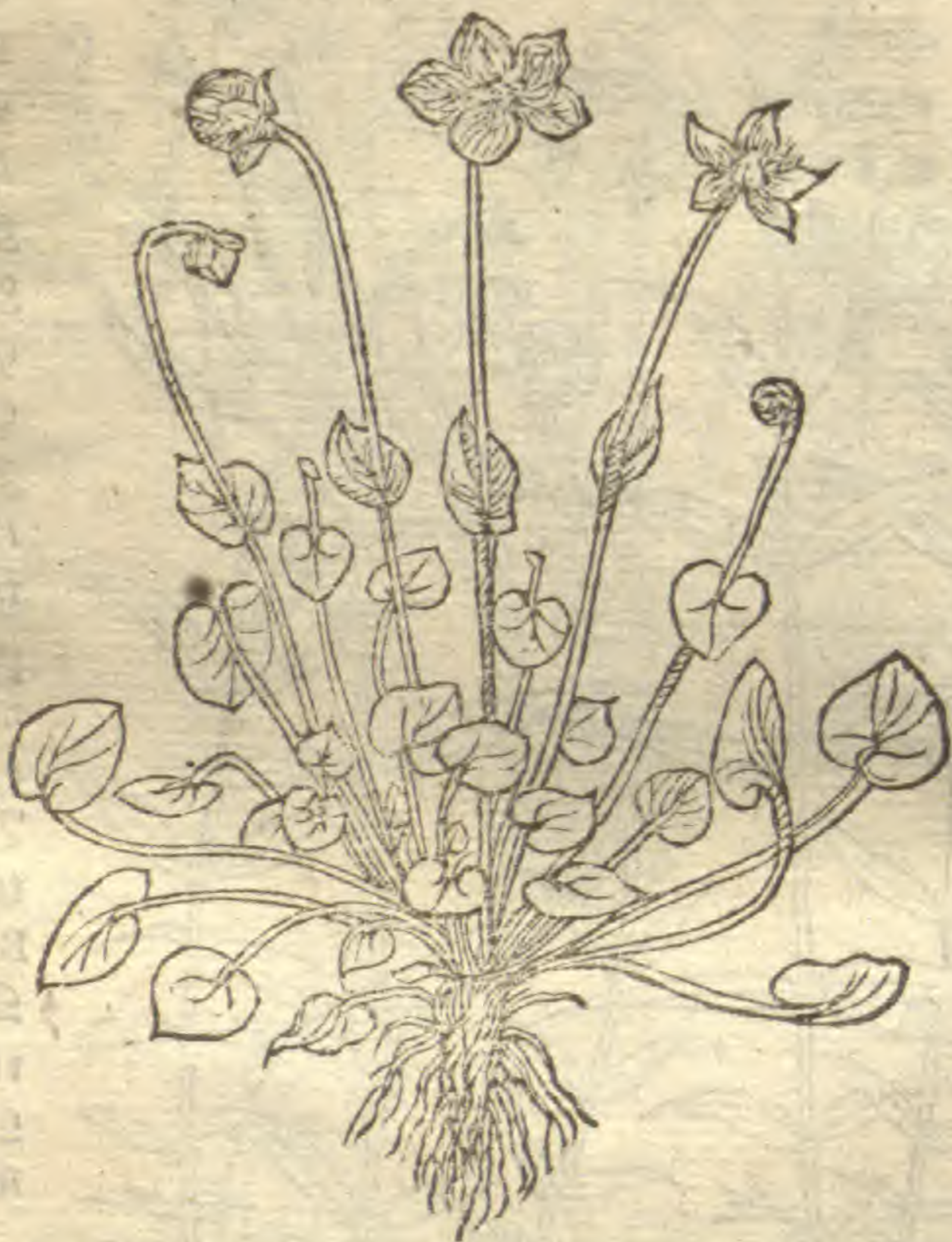
Oxalis acetosella
 Sw. Jurb. 524

Αγγλισ. Graminis.
 Latin. Gram.
 mē. Germ. Gras.
 Brabantis Gras.
 Multasunt
 graminum
 genera,
 quæ profer
 qui & long
 gum & ins
 utile foret
 inter ea ex
 pulcherri
 mis istud
 est Germa.
 Zugen
 trostgras
 Brabanti
 Doghen
 troost
 gras nomi
 nant.

Stellaria holostea
 In Rust. 136

d

Ἀγρῶσις ἢ τὸ πᾶρνασον γέννημένη. Gramen quod in Parnaso
 monte nascitur, radicibus magnis digitalis crassitudinis, mollibus,
 candidis & dulcibus præditum, incognitum est. Huic tamen simile
 quoddam reperitur, folio, flore & semine Parnasiū gramen referens,
 sed radicibus parvis præditum, quod à similitudine, Parnasi gramen
 nominatur, florem habet candidum, semen paruum, virgulas tenues,
 & folia hederacea parua. Nascitur in quibusdam Erabantie humis
 dis riguis pratensibus locis.

Carex Latine à Virgilio dicitur,
 et inde locus in quo
 nascitur caretum,
 quorundam opinione
 est καλαμύρωσις.
 Latine Gramen harundinaceum.
 Brabantis Rietgras.

Αλεκτορολόφ
 φος Græcè &
 Latine Crista
 Plinio nominas
 tur. Germanis
 Rodel Vnd
 Braun Rodel,
 Brabantis
 Koode rateley
 Nonnullis no
 stra etate voca
 tur φθίριον &
 Pedicularis.
 Germanis
 Leuzkraut,
 Brabantis
 Luyfcruyt.
 Ab effectu nem
 pe, nam pecora
 quæ in pratis
 vbi prouenit
 pascuntur mas
 gnâ pediculo
 rum copiâ colli
 gunt.

Crista galli &
Christa gallina
cea à recentios
ribus nominas
tur. Germanis
Geelrodel.
Brabantis
Witte ratelē.
ende Haner
kammekens.
Nullius in me
decina vsus.

Τύφη. Latis
 nis Typha, et
 Typha palus-
 tris, ad diffe-
 rentiam vide-
 licet alterius
 Typhæ quæ
 frumenti est
 gen^o, et cere-
 alis cognomi-
 natur de qua
 supra folio 4
 Nonnullis es-
 tiam dicitur
 Typha aqua-
 tica et Ces-
 trum Morio-
 nis. German.
 Darrenkol.
 bē Bnd Liefs
 knospen.
 Brabantis
 Lischdodde
 ende Döfen
 Gallis Rou-
 seau & Ma-
 ses.

2. Laticulata
 3. Typha palustris

Eryngii
 op. Latis
 nis Eryn
 gium &
 Erynge.
 Officin.
 Iringus.
 Brabatis
 Cruys-
 wortele.
 Flandris
 Weer-
 wortele.
 Plinius
 Erynges
 duo gene
 ra facit,
 album &
 nigrum.
 Albā Ee
 ryngem
 centū ca
 pita voc
 cari ait.
 Serapio
 nis Secas
 cul aliud
 ab Eryns
 gio est.
 Auicēne
 verò idē
 cū Eryns
 gio.

Hanc spinam
 nostri tempo
 ris Herbarij
 cum German
 nie & Bras
 bantie Offis
 cinis Eryngi
 um & Iringū
 quoq; vocant
 Germani
 Māstreuw
 Dnd Brachē
 dystel.
 Brabanti
 Crupsdistel
 nomināt. No
 bis videtur
 esse Silybum
 Dioscoridis.

Handwritten notes in the bottom left corner, including the name "Campanula" and the number "296".

Cardu^s
stellat^s
à recen
tiorib^{us}
nomina
tur.

Germa.
Waltē
dystel
Kaden
dystel.
Brabā.
Sterre
distel.
Nō est
Eryngi
um, nec
proba
tur nos
bis sens
tētia eo
rum qui
Tribus
lum ter
restrem
nomi
nant.

Δίψακον La
 tinis Dipsacum
 & Labrum Ve
 neris. Officinis
 Virga pastoris
 & Carduus ful
 lonum. Germa.
 Kartendystel/
 Bnd Weber
 karten.
 Brabantis
 Laerden.
 Gallis Verge
 a bergier, &
 Chardon a
 foullon. Duo
 eius genera po
 steritas fecit,
 quo fullones vs
 rūtur sativum
 est, Dipsacum
 album etiā vos
 catur, minoris
 bus horret spis
 nis.

D. fullonum
 sive pastorem

Sylvestre Dips
 faci genus spon
 te sua prouenis
 ens. Inuenitur
 huic simile ters
 tiū Dipsaci ges
 nus, capitulis
 minorib⁹, quod
 in historie lib
 ro. 4. cap. 48.
 descripsimus.

D. sylvestris 16
See Herb. 225

Σκόλυμος
 Latinis Cynara
 nara & Cynara,
 aut Strobilus.
 Italis Artichoca.
 Gallis Artichaultz.
 Brabantis Artichauts.

Cinaræ aliud
genus. Galli et
Itali Char-
dous, id est,
Carduum ap-
pellant, folia
& capitula
maioribus &
acutioribus
horrēt spinis
quā alterius,
minus etiā re-
cipitur in cin-
bos.

Cynara scolymus, L.
En Herb. 792

Ἀκάνθα λευ
 κή. Latinis
 spina alba. As
 rabibus &
 Officinis Bes
 deguar, non
 nullis Cardo
 ramparius.
 Germanis
 Marien dy
 stel/ Bnd
 frauen
 dystel.
 Brabantis
 Unser vrou
 wen distel.
 Gallis Char
 donde no
 stre dame.

Carduus marianus L.
 Sin. Fruct. 57

Cardui peregrinum genus, cuius nomen ignotum est: Gallis Chardonnet nominantur.

Echinops ephrauscephalus, L.

En Fuch. 883

Ἀκάνθιον.
 Latinis Acan-
 thium. Ger-
 manis Weiß-
 wege dystel
 Brabantis
 witte distel
 Gallis Char-
 dous argen-
 tin ou Char-
 dous sauvas-
 ge.

Propaganda acanthium, v
See Puch. 57

Ἀκάνθια. Lat
 tinis Acañhus
 & Pæderota.
 Officinis Ita-
 liae Branca vr
 sina Germanis
 Bernclawo,
 Brabantis
 Beerēclawo
 Gallis Bran-
 che vrsine.
 Quod pictura
 exprimit satiz
 uum est. Sylue
 stre Dioscori
 dis incognitū.

a. mollis. v
 Ser. Rich. 152

Officinæ Ger-
 manicæ & Bra-
 bantiæ hanc Brã-
 cam vrsinam nos
 minant, pro vero
 Acãtho in vsum
 recipientes, eãq;
 ob causam à non
 nullis, Pseudacã-
 thus & Acãthus
 Germanica nomi-
 natur. Germani
 Bernclaw
 Snd Berntais
 vocant. Brabanti
 Beeren claw
 ende Beerenta-
 pen. Non est
 Spondyliũ vt qui-
 dam existimant,
 multo minus Os-
 lusatrum.

Heracleum sphondylium
 Sm. Zueh. 53

Λευκάκανθα. Latinis Alba spina et Leucacantha. Alia tamen ab ακανθα λευκή, id est, Spina alba, ut consulto Dioscoride, facile patet, Herbarijs nostri temporis Carlina dicitur et Carolina, aliquibus etiam Cardopatium. Germanis Ebetwurtz. Brasbantis Euetwoztele. Gallis Carlinae. Inuenitur et aliud Spinae genus huic simile, Carlinam minorem nominant, veteribus est ακανθα ἀραβική de qua in cōsmētiorū. 4 cap. 55.

Carlina alba
in Herb. pp.

Cardui incognis
 eum genus, passim
 proueniens secus
 vias, flore Leucas
 canthæ non dissimili,
 sed minori.
 Germani Driedy
 stel Bnd Seuwa
 dystel. Brabani
 Driedistel
 appellant. Nos à
 similitudine Carli
 nam syluestrem no
 minauimus. Non
 est Atractylis, nec
 cum ea similitudi
 nem vllam habet.

Carlina vulgaris
 Su. Fruch. 121

Ατρακ-
 κτυλις
 ἢ κνίκος
 ἀγρία.
 Latinis
 Fusus as-
 grestis,
 Col^o rus-
 stica, &
 Atracty-
 lis. Offi.
 incogni-
 ta, apud
 nos rara
 & nō ni-
 si sata p-
 venit.

Atractylis
 hirsutior à
 Plinio &
 Teophrasto
 nominatur.
 Officinis
 Cardobenes
 dictus &
 Carduus bes
 nediectus.
 Germanis
 Cardobene
 dict Bnd
 Besegnetet
 dystel.
 Brabantis
 Cardobene
 dictus.
 Gallis Char
 dō beneist

*Centaurium benedictum,
 in Fruct. 122*

In quarto nos
strorum commē
tariōrū cap. 59.
tria Carduorū
sylvestrium ges
nera descripsi
mus, ex ijs istud
tertium est, reli
quis asperius.

Τριβυλος
 πονυλλις
 Βακέφα
 Λατ. La-
 tinis Tri-
 bulus aq-
 uaticus
 Officin.
 Tribul^o
 marinus
 Germa.
 Wasser-
 nusz/
 Weiberr-
 nusz/
 Stachel-
 nusz/
 Ind
 Spitz-
 nusz.
 Brabantis
 Watet^o
 noté en
 de Mic-
 yfers
 à forme
 similitu-
 dine. Gal-
 lis Ma-
 cres, re-

peritur non longe à Bruxella Brabantiae, in stagnantibus aquis.

Tribulus marinus, L.

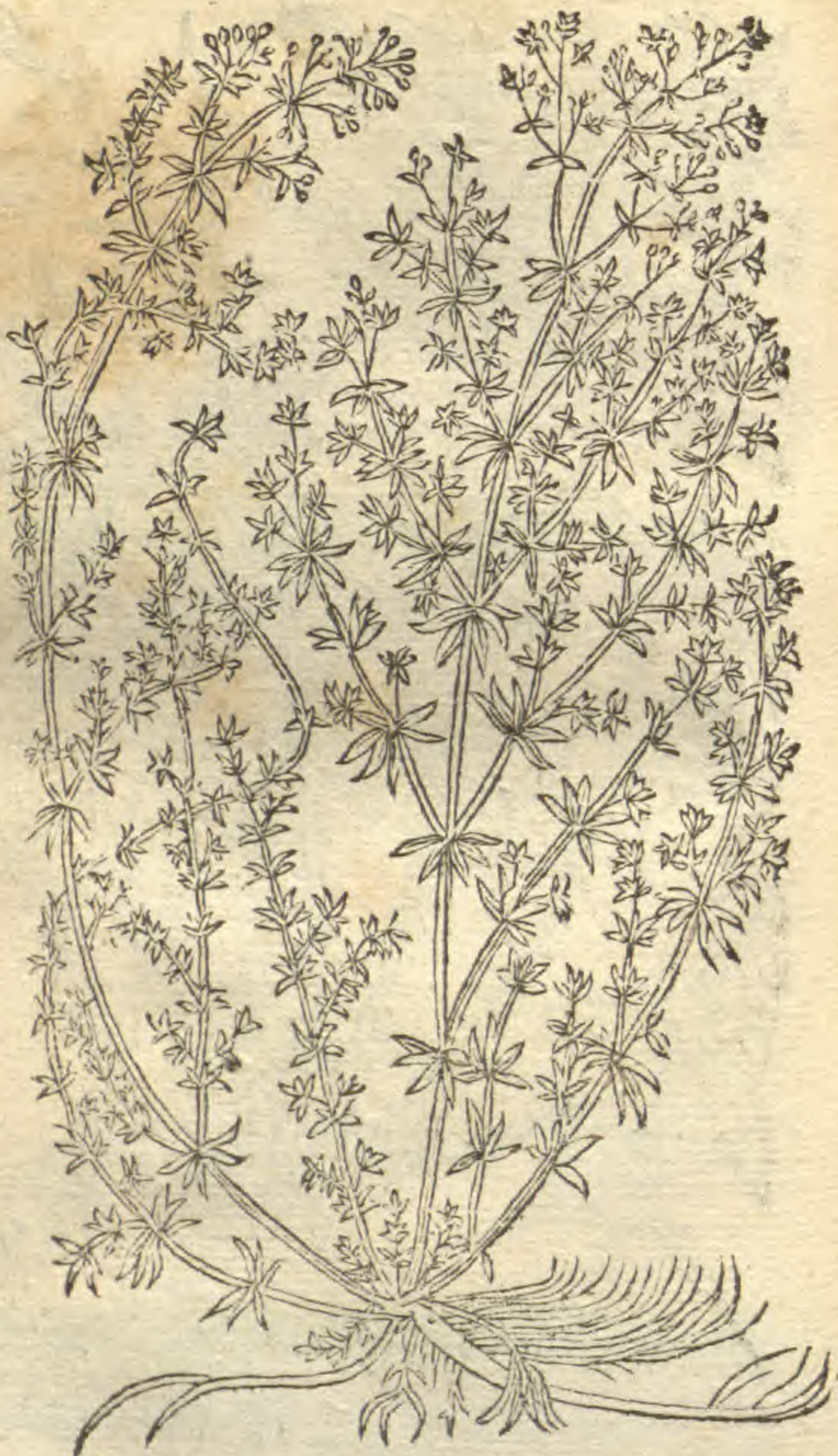

Ερυθρός
 Slavop.
 Latinis
 Rubia, et
 Erythro
 danū. Of
 ficinis
 Rubes
 tinctorū
 German.
 Rodte.
 Brabātis
 Mee en
 de Mee
 crappen
 Gallis
 Garāce.
 Seritur
 apud Ze
 landos in
 plurimis
 agris,
 quæstus
 causa qui
 ex ea nō
 sterilis
 prouenit

R. tinctorum, L.
 In Fuch. 280

Erythroda
 no non dissi-
 milis multū
 inuenitur
 sylvestris
 quaedā her-
 ba, folijs ta-
 men & coli-
 culis mino-
 ribus & mi-
 nus asperis,
 quod ipse
 ἑρυθροδάκτυλον
 ἄγριον, &
 Rubia sylue-
 stris à recēs-
 sioribus &
 nostri tem-
 poris Her-
 barijs nomis
 natur.

Germanis
 Wilder
 todte.

Salvium mullugo, L.
 in Fuchs, 261

Αραρίνη ἢ
 φυλάγρον
 πϞ ποπι
 λις ὀμφαλὸς
 καρπὸς. La
 tinis Aparis
 ne. German.
 Elebkraut.
 Brabantis
 Elefctuyt
 Gallis Ric-
 ble ou gra
 teron.

Salvia aparine
 in herb. 50

Γάλλιον ποπ
 nullis γαλάτι
 ομή γαλέριον
 Latinis Gallis
 um. Germanis
 Walstroo
 Sind Meget
 kraut. Gallis.
 Petitz mu-
 guet.

Gallium verum
 Sw. Herb. 196

Recentioribus
 Asperula, Cor-
 dialis, Hepatis-
 ca & Spergus
 la odorata dicitur.
 Indoctis
 Pharmacopolis
 Iva muscata.
 Germanis
 Bertzfreidt
 Snd Walme-
 ster. Brabantis
 Walmerster.
 Gal. Muguet.
 Putaretur esse
 Gallion nisi ob-
 staret flos can-
 didus.

Cruciata passim ab Herbariis nostrae aetatis haec herba nominatur. German. Gulden walmeister. Brabantis Linsette.

Ατράφαξις
 nonnullis χρου-
 σολίχανου.
 Latinis Atris-
 plex. Germanis
 Woltzen und
 Wiltzen.
 Brabantis
 Melde.
 Gallis Arro-
 ches & Bon-
 nes dames.
 Genera Atris-
 plicis duo, Satis-
 um siue hors-
 tense, & sylves-
 tre.

*A. hortensis, L.
 See Herb. 118*

Ἀτράφιξις
 ἄγρια. Lati-
 nis Atriplex
 sylvestris.
 Germanis
 Wild molte
 und Acker-
 molten.
 Brabantis
 Wilde mel-
 de. Gallis Ar-
 roches faul-
 uages.

Chenopodium album, L.
See Arch. 119

Βλῆττον. Latini Blitum.
 Teut. Daiser.
 Genera Bliti
 quam plurima
 inueniuntur,
 quæ in 5. nos-
 trorum verna-
 culorum com-
 mentariorū la-
 te descripsim⁹
 Ex bliti quoq;
 genere est qd'
 recētiores A-
 maranthū pur-
 pureum nomi-
 nant.

Amaranthus blitum
 Su. Inscr. 174

Germanis
 Ganszfusz,
 Brabantis
 Gansendoet,
 Gallis Pied
 d'oye & Pied
 d'iars, id est,
 Latine Anseris
 pes, & Anseris
 nus pes, vides
 tur esse Atripli
 cis genus, fere
 tur tota substā
 tia proprietate
 te suum & por
 corum generi
 perniciosae esse,
 inde etiam Ger
 mani
 Schweinsz
 tod, id est, Porc
 corum mors no
 minatur.

Chenopodium Anserinum
 Lin. Meth. 672

Herbarijs
 nostris, no
 mine parū
 honesto
 passim Vul
 uaria nuns
 cupatur.
 Nos ab os
 dore Tra
 gium Ger
 manicū no
 minauimus
 aliud tamē
 à Tragijs
 Diosco, est
 se non dis
 bitantes.
 At riplicū
 generibus
 videtur es
 tiā cognat
 um.

Τεύτλον. Latinis Beta,
 Germanis Mangolt,
 Brabantis Beete, Gallis
 Bette. Beta duorum generum
 est, Candida ut inquit Diosco-
 rides, & nigra

B. cicla, L.
 Sw. med. Part.

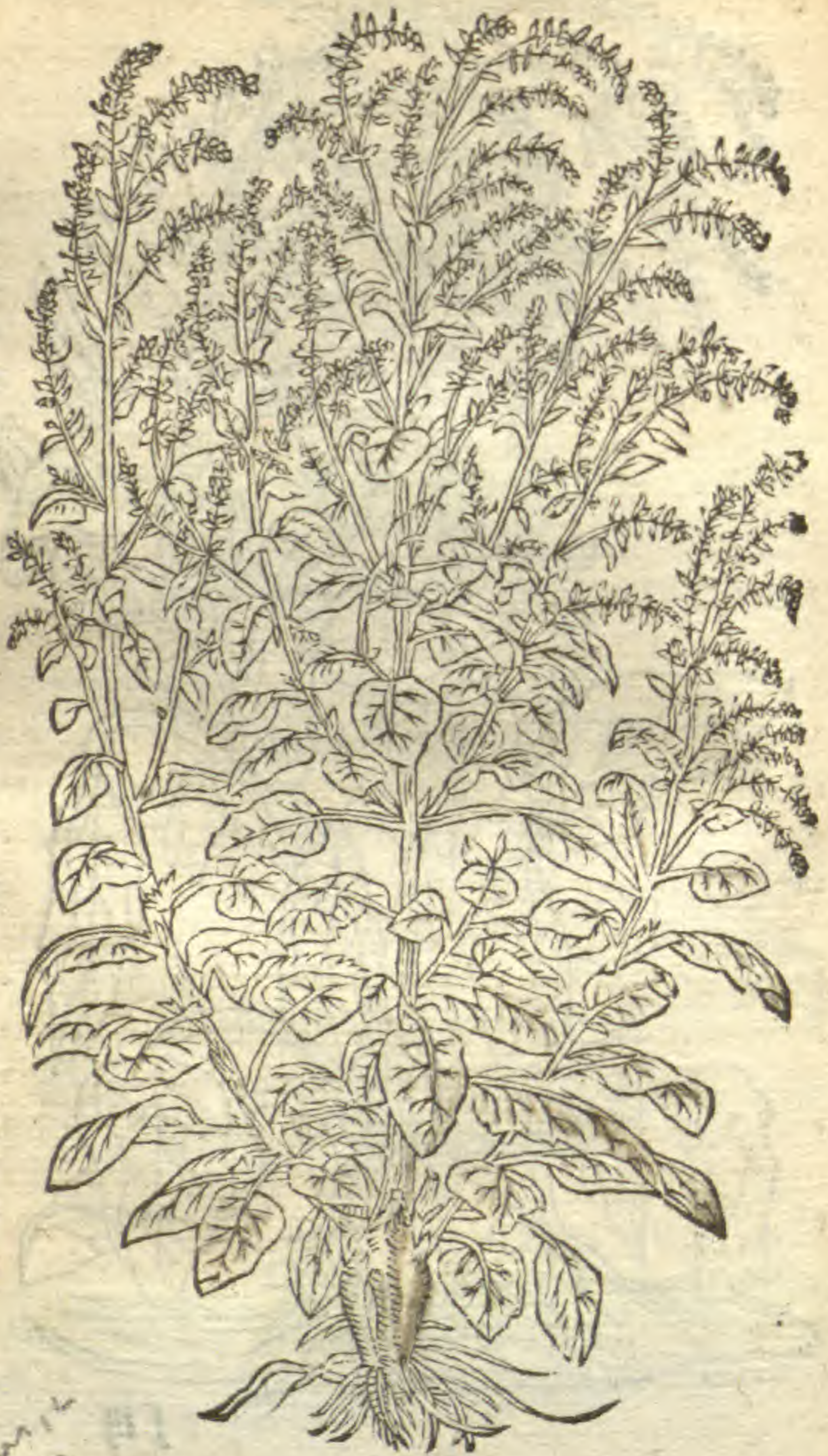
Nigra Beta,
 Germanis
 Koter man
 golt. Brabā.
 Kode beete
 Gallis Bette
 rouge, in cis
 bo à vulgo
 damnata.

14

B. vulgaris
 in Fruch. 876

Beta nigra
 aliud genus
 radice rus
 bra, crassa
 & magna,
 veluti Nas
 pum, sapos
 re inter Ra
 pas & Pas
 tinacas me
 dio, Estur
 cocta cum
 aceto pipe
 re oleo &
 sale. Nonul
 li Rapū rus
 brum nomi
 nat, cum ta
 men folio
 caule semis
 neq; Betam
 referat.
 Brabant
 Roodelkō
 sche Beete.
 id est, Beta
 nigra Ros
 mana.

Beta vulgaris
 Su. Fruct. 213

SATIVAE Brassicæ genera, veteribus Græcis, & Catoni tria sunt, *λείον σελινόειδες* & quod propriè *κράμβη* vocatur. Verùm his Plinius non contentus plura adiicit. Tritianum videlicet, Cum-
 num Põpeianum, Brutianum Sabellicum, & Lacu-
 turriũ ex conualle Aricina. Nobis visum fuit om-
 nes Brassicas nõ quæ apud veteres fuêre, sed quæ
 nostra ætate in cognitionem venerunt in decẽ re-
 ferre genera. Quarum priores quinque candidæ,
 reliquæ nigræ sunt.

Primum Brassicæ genus est, quod vulgo Brassi- 1
 ca sessilis & capitata nominatur, capite prægrandi
 in latitudinem toroso, cui Tritiana Brassica non vi-
 detur dissimilis.

Secundum genus quod Brabãti *Sauoyekoolen*, 2
 Galli Choux de Sauoy, id est, Allobrogicam siue
 vt vulgo Sabaudicam Brassicam nominant, capite
 minori & longiori, priori dulcior frigoris impati-
 ens, Lacuturrio generi satis respondet, cui Plinius
 caput post Tritianum maximum tribuit.

Tertium ab Italis vulgo Cauliflores nominatur, 3
 veteribus incognitum fuit nisi Pompeianũ sit, cu-
 ius Plinius caulem intra folia crassescere scribit. Po-
 terit etiam Cypria brassica appellari, ex Cypro
 enim semen eius adfertur, neque alibi vsquam ma-
 turescit, frigoris enim hoc genus impatiētissimum
 est, & coelum requirit tẽperatum quale in Cypro.

Quarti generis, Caulis supra radicem proximæ 4
 terræ crassescit, & ad Rapi formam & magnitudi-
 nem protuberat, folijs rarum, Rapecaulem vulgo
 nominant.

Quintum patulum est, folio quadamtenus cri- 5
 f iij spo

spo & rugoso & quam priora multo magis ad nigrum accedente, vnde ab Italis vulgo Negrecaules & Latinè Brassica nigra dicitur.

¶ Ex nigræ Brassicæ, quam vulgò rubrâ Caulem nominant, generibus.

- 1 Prima patula est, folijs prægrandibus in terram sessilibus, caule breui & non admodum crasso prædita. Hanc Cato $\lambda\epsilon\iota\alpha\mu$ vocat, videtur & eadē cum Cumano genere Plinij, quod sessili folio & capite patulum esse scribit.
- 2 Altera capitata, capite rotundo, sed multo quam Tritianæ minori, fortè & hæc Lacuturria est, Brabantii $Kooskens\ ende\ Roode\ sluyt\ koolen$ nominat.
- 3 Tertia folio variè scisso fissoq; ab Apij foliorum quadam similitudine, Catoni $\Sigma\epsilon\lambda\iota\upsilon\sigma\epsilon\iota\ \delta\iota\iota\varsigma$, Latinis Apiana dicitur, Brabantis $\text{Ghesackel de koolen}$.
- 4 Quarta folia habet supra modum crispa, vnde & vulgò, Brassica crispa dicitur, hæc est quam Plinius Sabellicam nominat.
- 5 Quinta omnium minima, folijs tenerioribus simplicioribus & minoribus, caule tenui, acerrimo succo prædita. Propriè, vt inquit Cato, Græcis $\kappa\rho\acute{\alpha}\mu\beta\eta$ dicitur, ad vsus medicinæ utilissima. Brabantii $Sloozen$. Germani $Cleynder\ kolen$ nominant.

Κράμβη ήμέρα.
 Latinis Brassica sa-
 tiva. Officinis Cau-
 lis. Germanis
 Kolen. Brabantis
 koolen. Gallis
 Choux. Primum
 genus Plinio Tris-
 tiana brassica, recē-
 tioribus Brassica
 capitata, Sessilis et
 Imperialis dicitur
 Germanis kappisz
 kraut. Brabātis
 Sluytkoolen en-
 de Labuyskoolē
 Gallis, Choux ca-
 buz.

B. oleracea, L. f.
 In Herb. 416
 No. 621

*B. olivacea, L. 7.
Su. Dord. 624*

Ab Italis Cauliflores, Brabantis Bloemkoolen. Gallis Choux flo-
ris. Plinio Brassica Pompeiana, recentioribus Brassica Cypria.

Primū nigra
 Brassicæ ges
 nus, Catoni
 κράμβη λεία
 Plinio Cyma
 na, fortè eadē
 & Caulodis.
 Germanis
 Breyter ro
 tet kolen.
 Brabantis
 Grootte roos
 de koolen.
 Gal. Choux
 rouges.

B. oleracea, l. oleracea, Linn.
 In Herb. - 623

Quantum ges-
 nis nigrae Bras-
 sica German.
 Krauser kol.
 Brabantis
 Gheconkel
 de koolen.
 Gallis Choux
 crespuz. Vide-
 tur esse id
 Brassicae ges-
 nus quod Plis-
 nius Sabellicum
 vocat.

Quintum & vl-
 timum Brassica-
 rum sativarū ge-
 nus. Catoni pecu-
 liariter Crambe
 nuncupatur.
 Braban. Sloorē
 Seritur in agris
 seminis potissis-
 mum gratia, ex
 quo exprimitur
 oleum lucernis
 aptū, quod pro
 oleo Seminis Ra-
 pi venditur. Hi-
 ic simile est, syls-
 uestre gen^o pau-
 lulum hirsutius
 tantum, quod in
 maritimis Zelā-
 diae locis inueni-
 tur, ouibus gra-
 tissimū pabulū.

See Puch. 415
 part. 626

Recentioribus
 Spinachea, Spa
 nachia, Spinac
 cheum, & Oulus
 Hispanicum no
 minatur. Ruels
 lio Seutlomalas
 che. Arabibus
 Hispanach.
 Germanis Sp
 net. Brabantis,
 Spinagie.
 Gal. Espinars.
 Fortè est Laps
 sana Dioscoris
 dis, quæ alia est
 à Lapsana Plis
 nij.

*Spinacia oleracea, L.
 in Arch. Bot. 669*

Οξυλάπαθ
 θορ. Latinis
 Oxylapathū
 Rumex acus
 tus. Offi. La
 patium acus
 tū. German.
 Mengel
 wurtz/
 Grindt
 wurtz/
 Streiff
 wurtz/ Bnd
 zitterwurtz
 Brabantis
 Patich.
 Flandris
 Peetdick.
 Gallis Par el
 le. Primum
 ex Lapathi
 siue Rumicis
 generibus.

Rumex acutis
Em. Fuchs 1661

Λάπαθον ἴσ
 μερον. Ruz
 mex sativus,
 Lapathum sas
 tiuum. Gales
 no etiam, quia
 magnum, Hip
 polapathum.
 Vulgò Herba
 riorum Rhas
 barbarum mo
 nachorum.
 Brabantis
 Patientie.
 Gallis Lapati
 entie. Alterũ
 Lapathi genũ.
 Tertium ges
 nus priori nõ
 dissimile, sed
 longe minus,
 folio in latitu
 dinem se extẽ
 dente in terrã
 strato. Nascit
 ur secus vias
 λάπαθον ἄς
 γειον dicitur.

Ruz mex patientie
 Sen Yuch. 1162

Οξάλις. Latinis
Oxalis. Officinis
& vulgo Acetos
sa. Germanis
Saur ampffer.
Brabantis Surc
kele. Gallis O-
zeille & Salette
Quartum Lapa
thi genus.

Rumex acultra, L.
Su. Fruch. 464

Syluestris
 quædam Oxal
 lis. priori mul
 to minor. Her
 bariis Aceto
 sella nominas
 tur. German.
 klein saur
 ampfer.
 Brabantis
 Velt surcke
 le ende
 scaeps surc
 kele. Gallis
 Petite ozeil
 le.

Tota bona ab
 Herbarijs nā
 cupatur, a nō
 nullis etiam
 Chrysolacha
 non. Germa.
 Guter hein-
 rich vnd
 Schmerbel.
 Brabantis
 Goede hein-
 drick ende
 flammekēs
 oore. Gallis
 Toute bo-
 ne.

Chenopodium bonas brabantica
 in Fuchs, 463

Σέρης ἢ πικρίς. Latine Intybum. Duo-
rum generum est, sa-
tium & sylvestre.
Satini rursus gene-
ra duo. Primum σέρ-
ης πλατύφυλλος
Latine Intybum sas-
tium. Officinis Sca-
riola. Herbaris Ens-
diuia alba. Brabantis
Witte endiuie
vitiatur ea hyeme in
acetarijs.

Cichorium endivia, L.
See Index - 677

Σίρις γενόφυλας
λβ. Intubum an-
gustifolium. Offi.
Cicorea domestica.
German. Zam
wegwarten.
Brabantis Tame
cicozey. Gallis
Cicoree dome-
stique. Satiui Intu-
tubi alterum ges-
neris.

*Cichorium intubum, L.
C. Mich. 678*

10102 INTVBVM SYLVESTRE SIVE CICHORIUM.

Σέρις ἄχρια
ἢ κικώριον.

Latine Intus
bū sylvestre
& Cichoriū.

Officin. Cico
rea sylves
stris, nonnul
lis Ambubeia

Germanis
Wilder
wegwartē.

Brabantis
Wilde Cic
oreye.

Gallis Cico
ree faulua
ge.

Cichorium intybus, L.

In Herb. 679

Hedypnois Plinio nominatur, & ex Seris dum genere habetur. Brabantis Geel et Cozeve. Officin. uscognis la.

Σοῦχος.
 Latinis Son-
 chus. Nonul-
 lis Herbarijs
 Cicerbita
 Lactucella,
 Serapioni et
 Officin. Tas-
 taxacon. Du-
 orum gener-
 rum est, syl-
 uestris et
 asperius vñ
 Germanis
 Gész dystel
 Bnd Mosz
 dystel. Bras-
 bantis Gan-
 sey distel
 ende Melc-
 weye.
 Gallis Lai-
 cteron.

S. blattarum, L.
 Sen. Macb. 674

Sonchi alte
 rum genus,
 mollius atq;
 tenerius, cis
 bis, vt inqt
 Dioscorid.
 appetitum,
 Apuleio La
 ctuca Lepo
 rina. Ger.
 Hasenkol,
 Brabantis
 Hasenlat
 touwe/
 Dauw di
 stel ende
 Lanynen
 cruyt.
 Gallis Pa
 lays ou lie
 ure.

*S. non aspera, L. 2.
 Sin. herb. 675*

Ἱεράκιον. Latini
 Hieracium
 et Accipitrina.
 Apuleio Lactu-
 casyluatica, non
 nullis τριδ' αἰ-
 ἄρια. Primum
 genus Græcis
 Ἱεράκιον ὀμέ-
 γα. Latinis Hi-
 eracium magnū
 nonnullis Sons-
 chites, Lampus-
 ca & Sitheleas
 dicitur. Germ.
 Groß habichs-
 kraut.
 Brabantis
 Groot haulco-
 cruyt.

Synonyma americana
 in Zool. 319

Ἱεράκιον ᾧ
 μικρὸν. Hieracium minus.
 Nonnullis in
 tubum sylue
 stre & Las
 Auca minor
 Germanis
 Klein Has
 Stichkraut.
 Brabantis
 Cleyn Has
 wickscruyt.

Numeratur &
 hæc inter genera
 Hieraciorū, Her
 bariorum nonnul
 lis. Germ. Teuf
 fels abbisz. Bras
 bant. Duyuels
 beet / id est Mor
 sum diaboli nomi
 nant.

Leontodon autumnalis, L.
 In Buch. 300

Κίρισιον ἢ
κίρσιον. Lat
tinis Cirsium
nonnullis Bu
glossum mas
gnum & Spi
na mollis.

Brabantis
Groote
dauw distel
Officinis ins
cognita.

Κονδριλλαν
 Latinis Cond
 rilla Plinio
 Condriillon et
 Condriillis.

Nonnullis eti
 am Cichoriū
 & seris. Her
 barijs quibus
 dam Condri
 la maior. Ofs
 ficinis incoga
 nita.

Helyes III
 p̄copLat.
 Senecio
 & Erige
 rum. Hu
 ius Eris
 geri duo
 apud nos
 inueniun
 tur gene
 ra, vnum
 maius, syl
 uestre
 graui os
 dore præ
 ditū. Al
 terum mi
 nus, inter
 holera
 prouenis
 ens sine
 odore,
 priori o
 mnino sis
 mile. Ger
 manis
 Grindt
 kraut.
 Brabātis
 Cruys
 cruyt.
 Gal. Se
 nelson
 vocant.

Huius herbæ
 flos canescit
 & in pappos
 abit priusquã
 plenè adaper-
 riatur. Neq;
 vnquam ape-
 ritur integrè
 nisi iã in pap-
 pos vanescēs
 Quare & os-
 mni iure ἑρι-
 γέρον siue Se-
 necio est, vis-
 detur autē id
 Erigerō esse
 cui⁹ apud Te-
 ophrastū men-
 tio est. Brab.
 Gritscruyt
 nominant.

Ἐπίδαξ ἵμερ
ρϞ. Latinis
Lactuca satis
ua. Officin. La
ctuca domesti
ca. Germanis
Lattich und
Lactuck.
Br. bancis
Lattouwe.
Gal. Lactuc.

V. ealun.
mch. 3m
5r

Lactuca sativæ
 alterū genus. Plis
 nio Lactuca cris
 spa nominatur.
 Est & tertium ge
 nus capitatum. Co
 lumelle Lactuca
 betica. Plinio Las
 tuca laconica &
 Sessilis vocatur,
 recentioribus Las
 tuca capitata.
 Germanis Gros
 ser lattich.
 Brabantis Trop
 lattouwe. Gallis
 Lactue testue.
 Inveniuntur & as
 lia Lactuce gene
 ra de quibus in. 5.
 nostrorum com
 mentariorū ca. 17.

Ἐπίδαξ ἄσ
 ὑπία. Latinis
 Lactuca sylves
 tris, à Zoroas
 tre Pherumbū
 Offic. Endivia
 sed perperam.
 Germanis
 Wilder lat-
 tich. Brabantis
 Wilde lat-
 ionwe.
 Gallis Lactue
 sauvage.

V. scariola
 50 2nd. 301

Ανδρῶν χν.
 Latinis Portu-
 laca Germanis
 Burgel.
 Brabantis
 Porceleyne.
 Gallis Pour-
 pier, & porce-
 lyne. Portula-
 ca recētiores
 duo faciunt ge-
 nera, Satiuum
 & syluestre.
 Satiuum mag-
 num est, voca-
 turq; Portulas-
 ca satiuā aut
 hortensis. Ger-
 manis Hey-
 misch Burgel
 Bnd Wurtzel-
 kraut. Brabā,
 Roomsche
 porceleyne.
 Gallis Pource-
 lyne dome-
 stique.

*P. hortensis L. β
 Sin. Trach. 112*

Ανδρῶν χvii.
 Latinis Portu-
 laca Germanis
 Burgel.
 Brabantis
 Porzeleyne.
 Gallis Pour-
 pier, & porce-
 lyne. Portula-
 cæ recētiores
 duo faciunt ge-
 nera, Satiuum
 & sylvestre.
 Satiuum mag-
 num est, voca-
 turq; Portulas-
 ca sativa aut
 hortensis. Ger-
 manis Hey-
 misch burgel
 Bnd Burtzel-
 kraut. Brabā,
 Roomsche
 porzeleyne,
 Gallis Pource-
 lyne dome-
 stique.

Hoc Portulacæ genus, priori et viribus æquale et forma non dissimile, minus tantum & in terram magis sparsum, recentiores Portulacam sylvestrem nominant, aliud tamen est à Telephio, quod ut Dioscorides testatur etiã ἀνδραχὺν ἄγριαν vocatur.

P. sylvestris
Ex Herb. 172

A similitudine
 foliorum. Her
 barij hanc Por
 tulacam maris
 nam appellāt,
 licet caulicus
 lis lignosis præ
 ditam. Nascis
 tur in salsis
 terris: apud
 Zelandos fres
 quens. Eduns
 tur folia mus
 ria asservata,
 cum aceto ves
 luti Cappares.
 Non est Solda
 nella multo mi
 nus Peplis.

Κριθμὸν ἢ
 κριταμόν.
 Lati. Crith-
 mum & Ba-
 ti. Officinis
 Creta mari-
 na. Nasci-
 tur in His-
 pania, Ang-
 lia & Gal-
 lia littoris-
 bus, quæ Os-
 ceano adias-
 cent.

Κηπαία. Latini Serpēa. Recentioribus Asnagallis aquatica, nonnullis Becabungā. Germanis Wasserpun- gen. Brabātis Waterpun- ghen, Gallis Berle.

*Veronica beccabunga
Ex Herb. 1725*

Βόνυλον. Latinis Bunium. Officinis incognitum. Zelandis Eleyη eerdinoten / Radicem habet rotundam, foris nigram in tus cādidam, dulcem, esui aptam, Zelandi eam cum ouillis carnis coctam edunt. Non est Apios, multo minus Bulbina, grauisimè autem errāt qui Meon esse existimant.

Μαλάχη κηπευ
τή. Latinis Malva
hortensis, nonnul
lis Rosa ultrama
rina. Germanis
Ett rosen und
Herbstrosz.
Brabantis
Winter roosen.
Gallis Malve de
jardin.

Alcea rosea, L.
Lin. Herb. 17

Μαλάχη
 ἄγρια.
 Malva syl
 uestris. Of
 ficinis Ma
 lua Germ.
 Pappel
 Brabantis
 Maluwe
 ende
 keeskē
 cruyt.
 Gallis
 Maulue.

Mr. S. J. ...
 ...
 ...

Malvæ
 sylvestris
 genus, folijs quam
 prior, minoribus,
 per terrâ
 repēs: vns
 de & ab
 Herbarijs
 & nostræ
 etatis dos
 Etis Mas
 lua pumila
 la nomina
 tur. Ger.
 Kleinder
 papeln.
 Brabâtis
 Lleyne
 maluwe.
 Nascitur
 secus vias

Malva sylvestris L.
 in Fuch. 508

Αλθαία ἢ ἰ-
 βίσκος, καὶ
 ἰβίσκος. Ga-
 leno etiā ἀρι-
 σαλθαία. La-
 tinis Althæa.
 Officinis Bise-
 malua & Mal-
 uauiscus, qua-
 si malua ibis-
 cus. German.
 Ibisch Und
 Eibisch. Bras-
 bantis Witte
 malue ende
 Witte huēst
 Gallis Gui-
 mauues.

Althæa
 in Herb. 17

Ἀλκία, Latinis
 Alcea. Herbas
 r̄ijs Herba Sime
 onis. Germanis
 Sigmars
 kraut. Braban.
 Sigmaetts
 cruyt. Gallis
 Guimaulue
 fauluage. Ex
 syluestrium Ma
 luarum genere
 est.

alcea
 r̄ijs
 Sime
 onis
 Germanis
 Sigmars
 kraut
 Braban
 Sigmaetts
 cruyt
 Gallis
 Guimaulue
 fauluage
 Ex
 syluestrium
 Maluarum
 genere
 est

Peregrinum Maluæ gen.
Recentiores Alceam Venetam & Maluam Teophrasti nominant.

Germani Denediger pappeknob
Wetterroszlin.
Brabantii Deneetsche maluwe.

Folio Maluas emulatur, flores habet Maluaceis forma non dissimiles, sed colorum gratia elegantiores,

circa ambitum candidos, in medio purpureos & aureos.

Σικυς ἢ κὺκ
 ρ. Latī
 nis Cucu
 mis sativus
 Cucu
 mer sativus.
 Herbarijs
 quibusdam
 Anguria.
 Germanis
 Cucumē
 ren. Brabā
 tis. Lon
 commerē.
 Gallis Cō
 combre.
 Sylvestris
 genera sus
 prainter
 medicamē
 tosa posita
 est.

*C. sativus L.
 Sw. Herb. 697*

Πέπων. Lat
 tinis Pepo,
 Galeno etiā
 σικυοπέρι
 πών. i. Pepo
 cucumeralis.
 Primum Pes
 ponum genus
 recentiorib⁹,
 Pepones mas
 gni, nōnullis
 Cucumeres
 Turcici. Ger
 manis Turc
 kischer cu
 cumern.
 Brabantis
 Groote pe
 poenen.

Cucurbita pepo
 var. maxima. 692

Pepo rotundus, à nonnullis etiam Pepo aut Cucumis marinus, dicitur Italis Zuccomarin. Gallis Cocombre marin. Brabantis see Concomere

Cucurbita microcarpa
 In Hortis

Tertium
 Peponū
 genus las-
 tum, à nō
 nullis Me-
 lo turcis-
 cis nomi-
 natur.
 Sunt Pes-
 ponū om-
 niagenes
 ra duplis-
 cia, aut
 enim cor-
 tice exte-
 riori vis-
 rent, quo-
 rū duriss-
 simus est,
 aut candi-
 dum eūq;
 tenerum
 et mollē
 habent,
 vtraque
 esui aptis-
 sima.

Hoc Cucumēs
 rariorum ges-
 nus, recentio-
 res Cucumēs
 rem Citrulum
 appellant à Ci-
 trij pomi colo-
 re quem res-
 fert. Officin.
 Citrullum dic-
 citur. Brabāt.
 Citrullen.
 Gallis Con-
 combre ci-
 trin.

μηλοπέπερον
 Galeno Græc
 cè. Latî. Mes
 lopepo. Offi.
 Melo. Germ.
 Melonen.
 Brabantis
 Meloenen.
 Gallis Me
 lons appella
 unt.

Cucurbita melo, L.
Syn. Meth. 701

Κολόκινθα
 ἑλωσιμ
 Latinis Cucurbita, & Cucurbita sativa. Primum genus recentiores Cucurbitam magnam vocant. Germ. Groszkurbs, Brabanti Groote cauwoorden, Galli Grande cource.

i iij

Lagenaria vulgaris, Ser.

Ser Fuchs 368

Cucurbita
 minor. Ger.
 klein kurbis
 Brabantis
 Tleyn cau
 woorden.
 Gallis Peti-
 te cource.
 Alierum Ca-
 merariae sis
 ue Perticat-
 lis Cucurbi-
 ta genus.

La gemme vulgair, en
 En Duch. 367

Cucurbita an-
guina Plinio
nominatur,
recētioribus
Cucurbita ob-
longa. Germ.
Lang kurbe
Brabantis
Langhe cau-
woorden,
Gallis Cour-
ge longue.
Hæc tria Cuc-
urbitarū ges-
nera Plinius
Cucurbitas
camerarias et
Perticales ap-
pellat. Est
præter has al-
ia quæ Soms-
phos dicitur,
incognita.

Lagenaria vulgaris, L.
En Fuch. 370

Γογγύλη ἡμε
 ρα. Latinis
 Rapum sativū
 & Rapa. Ger
 manis Kuben
 Brabantis Ra
 pen. Gallie
 Naucan rōd

Barbarea hibernica
in fructu. 202.

Bouviæ. La
 tinis Napus
 & Napum.
 Germanis
 Steckrübe.
 Brabantis
 Steckrapē
 ende Paris
 sche rapen.
 Gallis Na-
 uveau, & Na
 uet. Genera
 eius duo sati
 um & syls
 uestre.

Handwritten note:
 Brassica napus, L. p.
 in 2. ed. 176

Napi sylvestre
 genus. Germa.
 Wasz steckru
 ben, id est, nat
 te Steckrapē
 & Latine Nas
 pus humidus no
 minatur.

Brassica napus, L.
En Pinet. 1777

Γογγύλη ἀγρία
 Rapū sylvestre
 et Rapunculū.
 Herbarijs etiā
 Rapōtium. Ger
 manis Rapunt
 zelſ. Brabantis
 Raponceleſ.
 Gallis Railpon
 ce. Quod hæc
 imago exprimit
 vulgare eſt Ras
 punculum, in ar
 uis ſponte proſ
 ueniens, ubique
 fere obuium, flo
 re ceruleo vt cā
 panula ſere, de
 qua ſupra.

Camparula rapunculoides
 Sw. Fuch. 214

Hoc genus, radice candida
 dice candida
 dulci rapuncula
 li radice non
 dissimili prædi-
 tum Rapuncu-
 lum magnum, à
 recentioribus
 vocatur. Poss-
 set nonnullis vi-
 deri Alopecu-
 ros Theophras-
 sti, de quo Tomo
 mo. 1. fol. 201.

Ραφανίς ἡμε-
 ρος, ἡ ῥαφαι-
 υϞ. Latinis
 Radicula, Ras-
 dix, & Rapha-
 nus sativus si-
 ue hortensis.
 Officin. Ras-
 phanus minor
 Germanis
 Rettich.
 Brabantis
 Radis.
 Gallis. Raue
 & Raifort.

R. sativus L.
See Index. 659

Ράφανος ἄσ
 γρη. Latinis
 Raphanus syls
 trestis, & Ars
 moracia, nō nul
 lis Raphan^o mō
 tanus. Officin.
 Raphanus.
 Germanis
 Werttich.
 Brabantis Ra
 phanus, Gals
 lis Raifort
 faulage.

Cochlearia armoracia,
 See Herb. 660

Raphanus palustris, radicem habet candidam, ascrem ac mordacem, Raphano satiuo non dissimilem sed minore. Nascitur iuxta fluentia & in humidis, à similitudine Raphanus palustris appellatur. Brabantis Water radis.

Σταφυλί -
 νου ἕκτερος
 Latinis Pasi-
 naca sativa.
 Genera huius
 Pastinacæ
 duo, vnum ra-
 dice flava, q̄
 à recentioris
 bus Staphyli-
 nis luteus &
 Pastinaca lus-
 tea. German.
 zam pastna-
 chen und
 Beelruben.
 Brabantis
 Beel peen/
 Beel pootē/
 ende Beel
 wortelen.
 Gallis Palti-
 nade iaulne
 nominatur: et
 alterum radi-
 ce rubra.

Daucus Carota, L.
Syn. Pastinaca, L.

Alterū Pastinacae sativae genus quod Staphylinus niger & Pastinaca nigra vocatur.
 Germanis Root pest nachen und Root ruben
 Brabantis Caroten.
 Gallis Carotes.

*Daucus Carota, L.
 Eu. Arch. 6 p. 9*

Σταφυλί-
 νος ἄγριος.
 Pastinaca
 sylvestris.
 Germanis
 wild Pestt
 nachē / vnd
 Vogelnest
 Brabantis
 Voghels-
 nest ende
 Croonkēs
 cruyt. Gal-
 lis Pastena
 de saulua-
 ge. Officin:
 Daucus, de
 quo vide su-
 pra in Dau-
 co.

Daucus carota, L.
 In Herb. 684

Ελαφόβοσκο
 κορ. Latinis El
 laphoboscum:
 Officinis Bras
 bantiæ perpes
 ram Pastinaca.
 Germanis Mo
 ren. Gallis
 Cheruij. Non
 est est Sisaron.

h ij

Pastinaca sativa, L.
2. Buch. 277

Elaphobosco
 simile sylves
 tre genus.
 Officin. Bau
 cia. Herbas
 rijs Branca
 leonina. Ger
 manis Wil
 der mozen.
 Gallis Cher
 uij faulua
 ge. Brabātis
 Wilde pa
 stinaken.

Simpliciter nigra
 Sin. Fruct. 753

Σισαρόν.
 Latinis Siser
 & Sifarum,
 nonnullis Her
 barijs Serula
 lum, Seruilla
 aut Cheruil
 la. Germanis
 Gerlinbnd
 Glerin.
 Brabantis
 Duycker
 Wortelkēse
 ende Serif
 sen. Gallis
 Cheruij pe
 tite.

Ελεόςελινον
 Latiniis Apriū
 palustre &
 Paludarium,
 nonnullis ὕ-
 δροσελίον
 ἄχριον & As-
 prium rusticū.
 Officinis Apri-
 um. German.
 Epffich.
 Brabantis
 Jouffrouwe
 merck ende
 Eppe. Gallis
 Ache.

Aprium rusticum
seu rusticum

(Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page)

Πετροσέλι
 λινον. Apium
 saxatile Pes
 trapium &
 Petroselinū.
 Officinis nō
 nullis cū mas
 ximo errore
 Amomum.
 Germanis
 Stejn epfa
 sich und
 Steinpeter
 lin. Brabant.
 Steen eppe
 ende Breēb.
 de Peterse
 lie. Gallis
 Persil de ro
 ches & Per
 sil estrange
 Nascitur sua
 spēte in plus
 rimis Germa
 nie locis præ
 ruptis & ins
 cultis. Proba
 tissimum in
 Macedonia
 prouenit qđ
 Petroselinū
 Macedonicū
 nominatur.

Sison amomum, L.
in Herb. 655

Ἴπποσέλιον.
 γορ. Latinis
 Equariū hips
 poselinum &
 Olus atrum.
 Offic. perpes
 ram Petroses
 linon Macedo
 nicum.

Smyrniolus sativus
 Su Rich. 327

Σέλινον ἔσ
 ὑριον. Apiū
 sylvestre,
 cauleshabet
 prope radice
 cem rubens
 tes tota her
 bacum caus
 libus succo
 lacteo ma
 nat. Memis
 nit eius The
 ophrastus li
 bro. 7. ca. 4
 & Dios. li. 3
 cap. 67. de
 Dauco. Offi
 cinæ nonnul
 le grauiter
 hallucinan
 tes huius ra
 dicibus loco
 Mei vtūtur

Σιον. Latis
 nis Laver
 & Sium.
 Germanis
 Wasser
 epffich.
 Brabantis
 Water ep
 pe. Gallis
 Berle. Nō
 nullis nostri
 temporis vs
 Δροσέλιον
 id est, Apium
 aquaticum.
 Officinis in
 cognitum.

Sium aquaticum
 In Herb. 270

Laveris aliud
genus, odore,
sapore & facul-
tate priori sis-
mile. Non in as-
quis vt illud,
sed in his quæ
hyeme irrigan-
tur, æstate au-
tem sicca sunt
provenit.

Anthriscus et
Anthriscum à
Plinio nominis
natur à recen-
tioribus Ches-
resolium.

Germanis
Korffelkraut
Sud kerbel-
kraut.

Brabantis
keruel.

Gallis Cer-
fueil. Nō est
Caucalis neq;
Gingidium.

Scandix cerefolium
Sv. Fruch. 216

Γγγιδιον.
 Latinis Gins
 gidium, Ros
 manis vt Dis
 oscarides ait
 Bisacutū cuius
 ius nominis
 vestigiū hac
 etate Itali et
 Hispani ser
 uantes hanc
 herbam vuls
 go Bisniago
 appellant.
 Nascitur in
 Italia, in ar
 uis frequēs,
 vtuntur coli
 culis eius ad
 dentium ex
 purgationē.
 Brabantis ra
 ro visum.

Σκάνδιξ.
 Latinis Scā
 dix & Scas
 naria, non
 nullis Acus
 la. Officinis
 incognita,
 nascitur in
 plerisq; Bra
 bantiæ hu
 midis tra
 ctibus.
 Maelden
 kernel
 Brabantis
 dicitur.

Μύρρις ἢ μύρ-
 ρα. *Latinis*
Myrrhis. *Hers-*
barijs Cicutas-
ria. *Germanis*
Wilderkorz-
fel. *Brabantis*
Wildekeruel
Gallis Cicutai-
re.

Chaerophyllum sylvestre,
in Fruch. 505

Ἀσπάραγος
 Asparagus.
 Officinis Spes
 ragus. Germa.
 Spargen.
 Brabantis
 Cozaelcruyt.
 Gallis Aspera-
 ges.

14

a. Vernalis 14
 Sm. Zuch. 154

ΣΙΝΗΠΙΚΚΑΪΟΝ.
 Latinis Sinapi hor-
 tensis. Herbarijs &
 Officinis Sinapis et
 Sinapium. Germa.
 Senff. Brabantis
 Mostaert. Gallis
 Seneue & Mou-
 staerde. Inueniuntur
 tur huius Sinapios
 genera duo, vnum
 semine rufo paruo.
 vulgare: aliud semi-
 ne pallido, maiuscu-
 lo, Officinæ perpe-
 ram Erucam vocāt
 Germani Weisses
 Senff. Brabanti
 Witte mostaert.
 Galli Moustarde
 blanc.

Sinapis alba
 Sinapis rufo

Σινυπι ἄγριο
 op. Sinapi syls
 uestre. Germ.
 Wilder senff
 Brabantis
 Wilde Mo-
 staert. Gallis
 Moustarde
 faulnage. Naz
 scitur secus vi
 as.

Brassica erucaria
 Sinapi sylvestre

Rapistrum,
 hæc herba à
 recentiorib⁹
 nominatur.
 Nonnullis Si
 napi sylves
 tre. Germ.
 Hedetich.
 Brabantis
 Herick.
 Gallis Ve
 lar & Tor
 telle. Non
 est Erysimò,
 videtur aut
 esse Lapsas
 na Plinij.

Sinapis arvensis
 See p. 257

Ευζωμορ ή με
ρορ. Latinis Er
ruca sativa &
hortensis. Bra.
Roomfche ra
kette. Gallis
Roquette.

Est altera satis
na, Sinapi sylue
stri similis de
qua in quinto
nostri Herbarij
cap. 54. actum
est, quæ etiam
Eruca Romana
nominatur, &
in acetarijs ass
sumitur.

*Scorzonaria tenuifolium
in fruct. 262*

Ευζωμον α-
 ριον. Eruca
 sylvestris.
 Brabantis
 Wildera
 Kette, Gallis
 Raquette
 faulnage.

Sisymbrium irio
 See Fuchs, 263

Draconē hęc
 herbam Ruel
 lius nominat.
 Galli & Bras
 banti Dragō
 In acetarijs as
 pud nos fres
 quens, in quis
 bus salis & as
 ceti vim has
 bet. Nasci pro
 ditur ex Lini
 semine Rapha
 nis aut Scyllę
 bulbo incluso
 & sic terra
 obruto, vt Ru
 ellius inquit.

Καρδαμουρ
 Latinis Nas
 sturtiū. Her
 barijs quis
 busdā Cres
 sio. Germa.
 kresz.
 Brabantis
 kerse. Gal
 lis Cresson

Cardamine hirsuta
 In Duch. 362

Σισύμβρι
 καρδαμιν
 νη, ἡ σισύμβ
 βριον ἔτε
 ρου. Latinis
 Sisymbrium
 cardamine.
 Officin. Nas
 sturtiū aqua
 ticum, non
 nullis etiam
 Sium. Germ.
 Wasser
 kressz Dnd
 Bzun kressz
 Brabantis
 Water
 kerse. Gal
 lis Cresson
 deaue

S. nasturtium
 Sa. Mus. 723

Barbarea &
herba Sanctæ
Barbaræ à res-
centioribus no-
minatur. Ger.
S. Barbara
kraut, Bras-
bantis & Hol-
lædis Winter-
kerse, id est,
Nasturtiū Hy-
bernum. Non
est Scopa res-
gia aut Sideri-
tis latifolia.

Erythronium barbaram, L.
in Fruct. 744

Θλάσπι ἢ Θλάσσε
 τίδιον, nonnullis
 σίνηπι ἄγριον. La
 tinis' Thlaspi, Caps
 sella & Scandulace
 um, Herbarijs quis
 busdam, ab Allij sas
 pore quum quodam
 modo semen refert
 Scordothlaspi. Bra.
 Wissecruyt.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ
 ΤΗΣ
 ΙΣΤΟΡΙΗΣ
 ΤΗΣ
 ΦΥΣΕΩΣ
 ΚΑΙ
 ΤΗΣ
 ΓΕΩΡΓΙΑΣ
 ΚΑΙ
 ΤΗΣ
 ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
 ΤΗΣ
 ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ
 ΤΗΣ
 ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ
 ΚΑΙ
 ΤΗΣ
 ΚΑΛΩΝ
 ΤΕΧΝΩΝ
 ΚΑΙ
 ΤΗΣ
 ΜΟΥΣΙΚΗΣ
 ΚΑΙ
 ΤΗΣ
 ΠΟΙΗΣΕΩΣ
 ΚΑΙ
 ΤΗΣ
 ΙΣΤΟΡΙΑΣ
 ΤΗΣ
 ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ
 ΚΑΙ
 ΤΗΣ
 ΙΣΤΟΡΙΑΣ
 ΤΗΣ
 ΚΟΣΜΟΥ
 ΚΑΙ
 ΤΗΣ
 ΙΣΤΟΡΙΑΣ
 ΤΗΣ
 ΤΗΣ
 ΓΕΩΡΓΙΑΣ
 ΚΑΙ
 ΤΗΣ
 ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
 ΤΗΣ
 ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ
 ΤΗΣ
 ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ
 ΚΑΙ
 ΤΗΣ
 ΚΑΛΩΝ
 ΤΕΧΝΩΝ
 ΚΑΙ
 ΤΗΣ
 ΜΟΥΣΙΚΗΣ
 ΚΑΙ
 ΤΗΣ
 ΠΟΙΗΣΕΩΣ

Huius Thlaspis
 os Crateuā mes
 nimisse scribit
 Dioscorides,
 vocariq; à nonis
 nullis Sinapi
 Persicum, recē
 tiores Sinapi ru
 sticum & Nas
 sturtium tectos
 rum nominant.

Germani
 Baurhsenff.
 Brabanti
 Boeten mo
 staert. Gallis
 Seneue saulua
 ge.

Thlaspi cratevae
 in Buch. 306

Et istud à recentioribus inter Thlaspios genera numeratur, vocaturque Thlaspi angustifolium & minus. Germanis Bessemkraut. Brabantis Bessemcruyt. Quartum etiam genus in historia nostra libro. 5. cap. 59. descripsimus.

Lepidium nudicaule
 Sin. Fuchs. 309

Ερύσιμον.
 Latins Irio
 & Erysimū.
 Non est Ver
 bena scemina
 neq; vlla alia
 eius species.

Germanis
 Cauchblum
 Bnd Wisen
 kresz. Brabā.
 Loeckoecs
 bloeme, id est
 Flos cuculi.
 Gallis Passe-
 raige faulua
 ge. Creditur
 à recentioris
 bus esse quæ
 à veteribus
 Iberis καυ
 καρδαμαν
 τικη Iberis et
 Cardamātica
 dicitur.

Cardamine pratensis, L.
En Herb. 325

Piperitis res
cētioribus ap
pellatur, non
nullis etiā Ra
phanus sylues
stris. Germa.
Pfefferkrant
Brabantis
Peper cruyt,
Gallis Passe
rage. Putas
tur à nonnul
lis esse Lepis
dium, sed non
est Lepidium
verum, sicuti
neq; Piperis
tis Plinij. quæ
alia est ab hac
herba.

Lepidium latifolium, L.
See Fach. 482

Ὑδροπέπε
 ρι. Latinis
 Hydropteris
 aut Piper as-
 quaticum.
 Germanis
 Wasser-
 pfeffer und
 Munchen-
 kraut.
 Brabantis
 Waer pe-
 per. Gallis
 Curaige.

Polygonum hydropteris m ij
 Lin Faun. 543

Similis Hydro-
 piperi est quam
 recentiores Per-
 sicariam nomi-
 nant, sed folia
 quibusdam obs-
 cursis nigricans
 ribus maculis no-
 tata sunt, & to-
 ta planta in gu-
 stu nullam acris-
 moniam refert.
 German. Pers-
 sichkraut. Bra.
 Persickcruyt,

Polygonum persicaria, L.
 Sin. Ind. 630

Κάπτικον.
 Actuario &
 Græcorum re-
 centioribus no-
 minatur, Plin-
 io Siliqua s-
 trum & Pipe-
 ritis. Auicens-
 ne vt putatur
 Zingiber cani-
 num, recentio-
 ribus Piper In-
 dianum, Piper
 Calecutium,
 & Piper His-
 spanum. Ger.
 Indiant-
 scher pfeffer
 Bnd Calechu-
 tischer pfeff-
 fer. Brabā. Pe-
 per Ban Ind-
 iē ende Bre-
 silte peper.
 Gallis Poyure
 d'Inde.

Alterū Cap
sici genus
oblonga sis
liqua, neq;
alio d' scriis
mine à prio
ri differens

C. baccatum
Etc. vult. 273

Tertium Ca
psici genus,
Siliqua lata
preditū, pri
oribus alios
qui simile.

[Faint, illegible text]

*C. macrocarum
L. Arch. 239*

Σκόροδος ἢ
 μερονικὴ κη
 πύρ. Latī
 nē Allium sas
 tivum ἢ hor
 tense. Germ.
 Knobloch,
 Brabantis
 Loock, Gallis
 Ail & Aux.

O. sativum. L.
in Herb. 236

Σκόρο
 Σορ α
 υριουη
 οφουο
 κορο -
 Σορ.
 Latin.
 Allium
 sylves
 stre &
 Allium
 angui s
 num.
 Germ.
 Wil
 der
 knob
 loch/
 Bnd
 feld.
 knob
 loch.
 Brabā.
 Wildt
 loock.
 Gallis
 Aux
 saulua
 ge.

++
 Fuch. 738

+ A. vineale L.
 See Fuch. 737

Hoc sylvestre
 Allij genus re
 centiores alli;
 um vrsinū nos
 minant. Germ.
 Waldt knob
 loch. Brabant.
 Das loock.
 Gallis Aux
 d'ours. Fortè
 est Ampelos
 prafum Diosc
 coridis.

A. ursinum
 See Index, 239

Alliaria recē
 tiorum inuen
 tum est. Ger.
 knobloch-
 kraut / Leu-
 chel End
 Saszkraut,
 Brabantis
 Looch son-
 der loock,
 Gallis Aliay
 re nuncupas
 tur. Pandecta
 rio Pes asini
 rus.

Erysanum alliaria, L.
Sic. Fuchs. 104

Κρόμμυον. La
tinis Cera. Ofs
ficinis Cepe.

Germanis Zwie
bel. Brabantis
Zifewitj. Gals
lis Oignon.

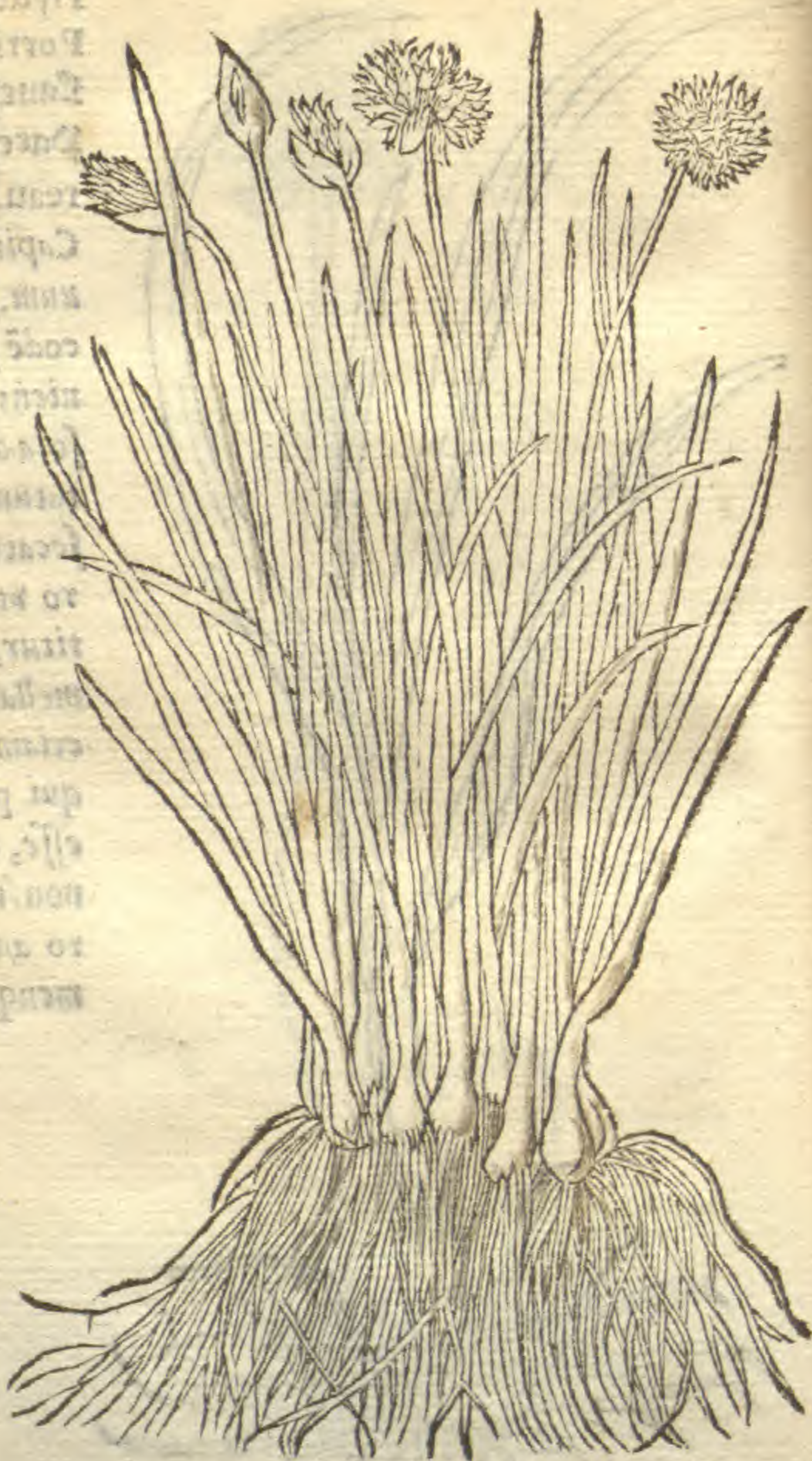
Albumi Cera. 6
Lun. Fruct. 630

Πράσρον. Latinis
 Porrum. Germanis
 Lauch. Brabantis
 Pateye. Gallis Pou
 reau. Genera eius,
 Capitatum & secti
 uum, sed vtrunq; ex
 eodē semine proues
 niens, cultura enim
 sola differunt. Capi
 tatum fit cum nō de
 secatur. Sectiuū ves
 ro vti saepius deme
 titur, vt apud Colu
 mellam l. b. 11. Vana
 etiam opinio eorū
 qui putant sterile
 esse, quoniens enim
 non subsecatur alte
 ro anno florem ses
 menq; profert.

*Allium porrum, L.
 Sin. Lauch. 16 24*

Germani
 Schnitt-
 lauch Brod
 Bryßlauch
 Galli Petit
 poureau no-
 minant. Bras
 banti quod
 folia instar
 iuncorū par-
 uorum sint
 Biesloock /
 id est, quasi
 dicas Allium
 aut Porrum
 Iunceum, ut
 de & Græcè
 σχοινο-
 πράσον, de-
 stituti alio
 nomine, ap-
 pellauimus.
 Nō est enim
 Porrū sectis-
 uum, ut quis-
 dam male ex-
 istimant.

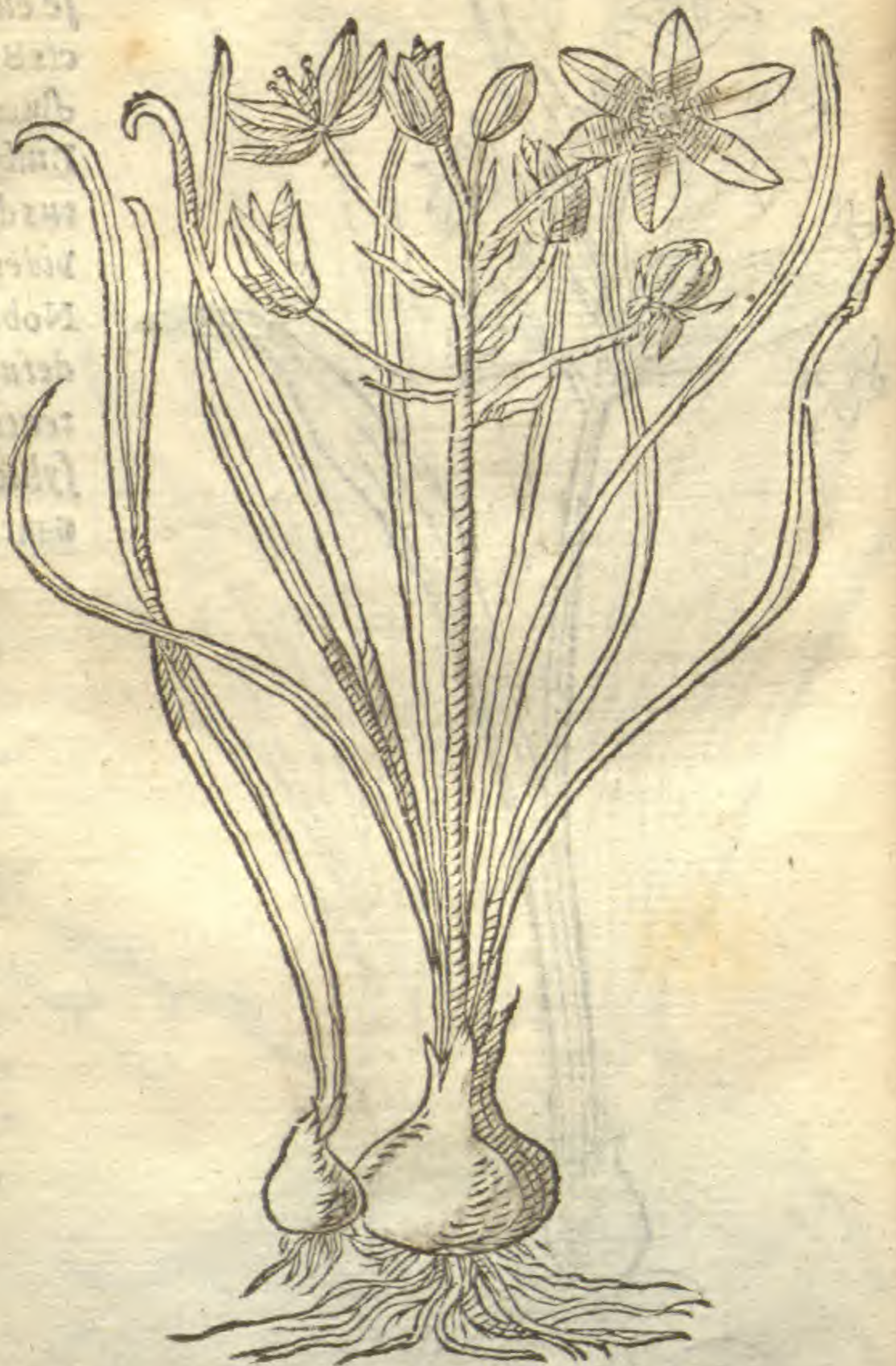
Allium Schoenoprasum, L.
 See Index. 635

Nonnullis placet
 hunc Bulbum esse
 se eum qui Græc
 cis Βολβός & ἄλλα
 ἄλλα. Latinis
 Bulbus esculens
 tus dicitur, alijs
 videtur Bulbina.
 Nobis sanior vis
 detur eorum sen
 tentia qui Bulbū
 sylvestrem nomi
 nant.

*Nonnullis galium bulbosum
 Ser. Junch. 169*

Ορνιθόγαλον
 λον. Latin.
 Ornithoga-
 lum. Brab.
 Wilt Belt
 allentij.
 In aruis in-
 ter segetes
 prouenit,
 agricolis in-
 gratum, in
 Brabantia
 plurimis ar-
 gris fre-
 quens.

Σκίλλα. Lat
 tinis Scilla.
 Offici Squille
 la. Scrapioni
 Cepe muris.
 Germanis
 Herzwibel
 Brabantis
 zee Nienting
 Gallis Sti-
 poulle &
 Squille.
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

*Scilla maritima, L.
 in Meth. 782*

Πανκράτι-
 ον. Latinis
 Pancratium,
 nonnullis quos
 que Scilla, q̄
 à natura Scil-
 le non multū
 dissideat. Ger-
 manis Hōdtz
 Knoblauch.
 Brabantis
 Hōdes loock
 Non est Hias-
 cynthi genus
 vt nonnulli per
 peram opinā-
 tur.

Asphodeli genus
radice bulbosa
cuius Galenus in
libris de alimentis
torum facultati-
bus meminit, ali-
ud certe ab eo q̄
Dioscorides des-
cribit Tomo pri-
ori, fol. 245. ex-
pressum, atque
hinc istud genus
foemina, illud
mas nuncupatur

Ἀμπελοειδία
 νόφορος κί
 ἄμπλας ἡ
 μερς. Latini
 nis Vitis vinis
 fera. Germa.
 Weinreb.
 Brabantis
 Wüngaert.
 Gallis Vigne
 Est ὁ ἄμπε
 λος ἄγρια
 Latini Las
 brusca.

V. vinifera
 Sm. Zuch. 84

ῥόσῳ. Latis
 nis Rosa. Ger
 manis Rosen
 Brabantis
 Roosen.
 Gallis Roses
 Rosarum mul
 ta sunt genes
 ra. quæ in ses
 xto nostrorū
 commentario
 tum tradita
 sunt cap. I.

See. Herb. 657

Cisthi
 duo ges
 nera, La
 danū ses
 rens unū
 cui ima
 ginē das
 re nō po
 tuimus,
 non Las
 daniferū
 alterum
 presens
 ti imagi
 ne ex
 pressum
 Græcis
 κισθος
 dicitur.

Bāt. La
 tinis Rubus
 & Sentis.
 Germanis
 Bremen.
 Brabantis
 Breemē en
 de Braemē.
 Genera Rubi
 duo, maius et
 minus. Maio
 ris fructus.
 Offic. Morū
 bati. Gallis
 Ronces no
 minatur. Mi
 norem Rubū
 Theophrastus
 χαμαίβας
 τον, id est,
 humi rubum
 vocat. Galli
 vero fructū
 eius Catheri
 ne appellant

A. K. ...
 ... 172-1-10

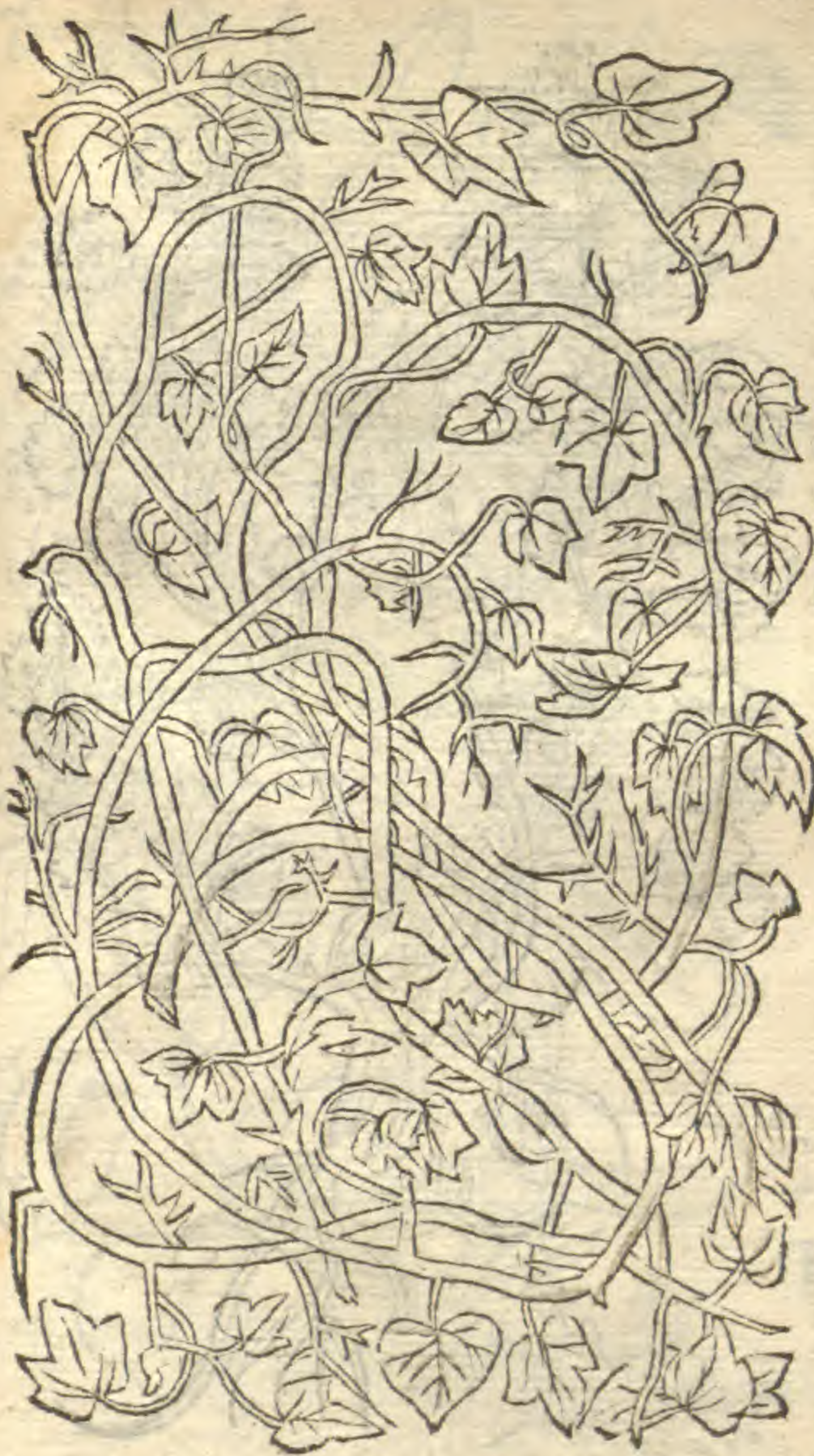

Βάτος
 ἰδαίος.
 Rubus
 Idæus.
 Braban.
 Birne-
 braemē.
 Gallis
 Fráboi-
 sier. Fru-
 ctus Ger-
 manis
 Hym-
 beeren/
 und
 Horbee-
 ren. Bra-
 bātis Bē-
 nebestē.
 Gallis
 Fram-
 boises.

Kiar. He
 dera. Germa.
 Ephew oder
 Eppich. Bras
 bantis Deyl.
 Gallis Lyar-
 re. Hederae
 genera Dios-
 coridi tria.
 Primum albū
 quod incogni-
 nitum, secun-
 dum nigrum,
 nonnullis Dio-
 nysia. Plinio
 Hedera mas,
 vocatur et vul-
 go notum est.

*M. helix
 Sw. Arch. 422*

Κιαρός ἡλιξ.
 Lat i. Hedera
 helix, Clavis
 cula & Hede
 rula, Germa.
 klet Ephew
 Brabantis
 Ueyn Beyl
 Gallis Petite
 lyarre. Terz
 tium Hederæ
 apud Diosco
 ridem genus.

H. helix L.
 Sin. Pencil. 423

Χαμαίικιαρος
 Latinis Hede-
 ra terrestris et
 Corona terra.
 Germanis
 Gunderses,
 Brabantis
 Dunderhaue,
 Gallis Lyarre
 terrestre. Dis-
 bitatur non tes-
 mere an vera
 sit Chamæcis-
 sos.

Elachana hederaea, L.
Su. Herb. 526

Περικλύμε-
νον. Latinis
Volucru ma-
ius & Sylva
mater. Offi-
cinis. Capris
foliū & Mas-
tersylva, her-
barijs Liliū
inter spinas.
Germanis
Geyßblatt
Bnd Speck-
gilgen.
Brabantis
Gheyten-
bladt ende
Mēmekēs
cruyt.
Gallis Che-
ure sueille.

Lonicera periclymenum, L.
Syn. Hist. 646

Κληματίς
 ἑτέρα ἢ ἐν
 πικύητις.
 Latinis Cle-
 matis alte-
 ra ἢ Am-
 buxum. Of-
 ficinis non
 visa. Pri-
 mū Clema-
 tidis gen^o
 Tomo pri-
 ori reper-
 ietis fo. 35.

Σπάρτον ή
 σπαρτίον.
 Latinis Spar
 tū. Herbarijs
 Genistra siue
 Genista His
 spanica. Bra
 Spaensche
 Brem.

Spartium monosperma
 Sie Presb. 1758

Hæc Genista
 Germanis &
 Brabantis cõ
 munis & ubi
 que obuia est
 alia à Sparto
 vero, forma
 tamen nõ ad
 modũ, facul
 tate vero in
 nullo defici
 ens. Officinæ
 Genistã, Ges
 nestam & Ge
 nostram vos
 cant. Germa.
 Ginst Bnd
 Pfrimmen.
 Brabã. Brẽ.
 Galli Genest

Spartium scoparium.
 In Fuch. 218

Rapum Genistæ
 & Rapa genes-
 stræ ab Herbas-
 rijs nominatur.
 Rarum & admi-
 rabile naturæ mi-
 raculum. Adnas-
 scitur Genistæ
 radicibus, nō qui-
 busuis tamē sed
 humiliori tan-
 tum, nec vbiq̄ue
 sed in arido &
 macrosolo. Vide
 historiæ nostræ
 lib. 6. cap. 8.

Genistam hu
 milem. Bras
 banti Acker
 Bzem nomis
 nant. Germ.
 Herboldumē
 Heyden
 smucka, et La
 tine Florem
 tinctoriū no
 minant q̄ lu
 teo colore es
 ius flore las
 nas imbuant.
 Brabanti ras
 men hac non
 vtuntur, sed
 lutea de qua
 Tomo priori
 folio. 79.

Recentiores
 Genistellā autē
 Genestellā ap-
 pellant. Ger.
 Erdtpfirs-
 men / klein
 Streichblu-
 mē vnd Ste-
 chend pfrim-
 men. Brabati
 Stekēde bze
 Galli Petit
 genelt. Vides-
 tur esse Tras-
 gachantæ ges-
 nus.

Genista germanica L.
See Dict. 211

Ανεωνίς ἢ ὠ
 νεωνίς. Latis
 nis quoq; A
 nonis. Herba
 rijs Resta
 aut Arresta
 bouis, & Re
 mora aratri,
 nonnullis As
 cutella, Ger.
 Hanw he
 schel / Dcha
 senbrech
 Bnd Stals
 kraut.
 Brabantis
 Prangwora
 tel ende
 Stalcruyt.
 Gallis Arre
 ste du beuf

Ononis spinosa L.
 Sin. Fruch. 60

Germanis
 nis Hedo
 delbeere
 Stadel
 beeren/
 Sind
 Drüpel
 beeren,
 Brabatis
 communi
 ter Cra
 kebesten
 aliquādo
 Hauer
 besten
 ende Po
 stelbesie
 fructo ve
 teribus
 incogniti
 quāquam
 sint, qui
 Vacinia
 appellari
 existimāt
 Genera
 autē duo,
 vnum fru
 ctu nigro
 fo ijs des

ciduis, familiarissimum, & sapore iucundissimū: alterū rubro fructu.

Huius fo-
lianō deci-
dunt, frus-
ctus rubet
raro inue-
nitur.

Brabanti hūc
 fruticem Ga
 gel nominant.
 Officinæ quæ
 dam in tene
 bris versantes
 Myrtū & fru
 ctus Myrtis
 los appellant,
 vnde nonnul
 lis Pseudomyr
 sine & Myra
 tus Brabantis
 ca dicitur, for
 te est Rhus syl
 uestre cuius
 Plinius menti
 onem facit.

Μυρσιν
 ἢ ἄγρια
 ῥοξυμυρ
 σίνη. Las
 tinis Rus
 scum, Ru
 scus &
 Myrtus
 sylues
 tris. Ofi
 fici. Brus
 scus. Ger
 manis
 Meusz
 dozz
 Und
 keerbe
 sen.
 Brabantis
 Myrs
 dozē en
 de Stee
 kende
 palme.

Δάφνη ἀλεξάνδρεια
 Latinis Laurus Alex
 andrina. Herbarijs
 Vuularia, Bonifacia,
 Bislingua, & Lingua
 pagana. Germanis
 zapfflikraut / Hauck
 bladt Bnd zungens
 bladt. Brabant. keel
 cruyt ende Tōgens
 bladt. Gallis Laurier
 Alexandrin. Eadem
 etiā ἰππόγλωσσον,
 si Valerio Cordo cre
 dendum est.

Ruscus hypericiflorus L.
See Herb. 238

Myrica ἄσ
 ὑρία. Latin.
 Myrica hum
 ilis, siue
 Tamarix as
 grestis. Offi
 cinis doctio
 ribus Tama
 riscus. Ger.
 Portz und
 Tamariscē
 holtz. Brab.
 Tamarisch
 boom.
 Gal. Bruye
 re saulage
 Alterum Ta
 marisci ges
 nus satiuum
 et maius in
 Syria proue
 niens, inco
 gnitum est.

Tamarix humilis
 Rich. 513

Ερεϊκη. La
 tinis Eric
 ca. Germa
 nis pariter
 ac Braban
 tis Heyde
 Gallis
 Bruyere
 & Briere
 Nonnullis
 Grammati
 culis malè
 Myrica.

E. vulgaris L.
 See Push. 257

Et hæc haud
dubie Erica
est genus, à
priori licet
et flore et
folio distidēs
appellant au-
tem eam Bra-
banti Cleyn-
heyde, id est
Ericam mino-
rē. Nascitur
inculto et as-
rido solo, ut
prior.

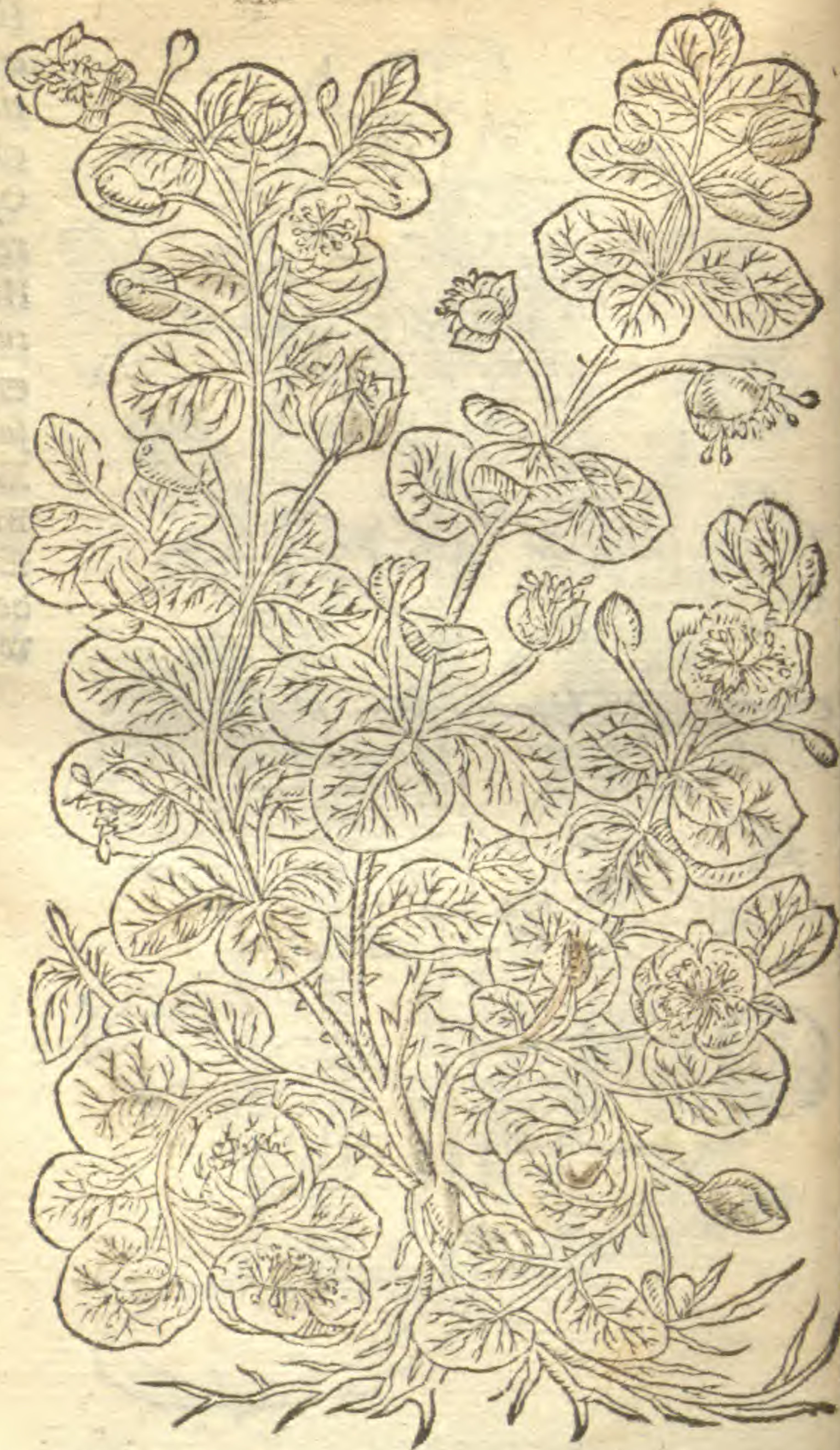

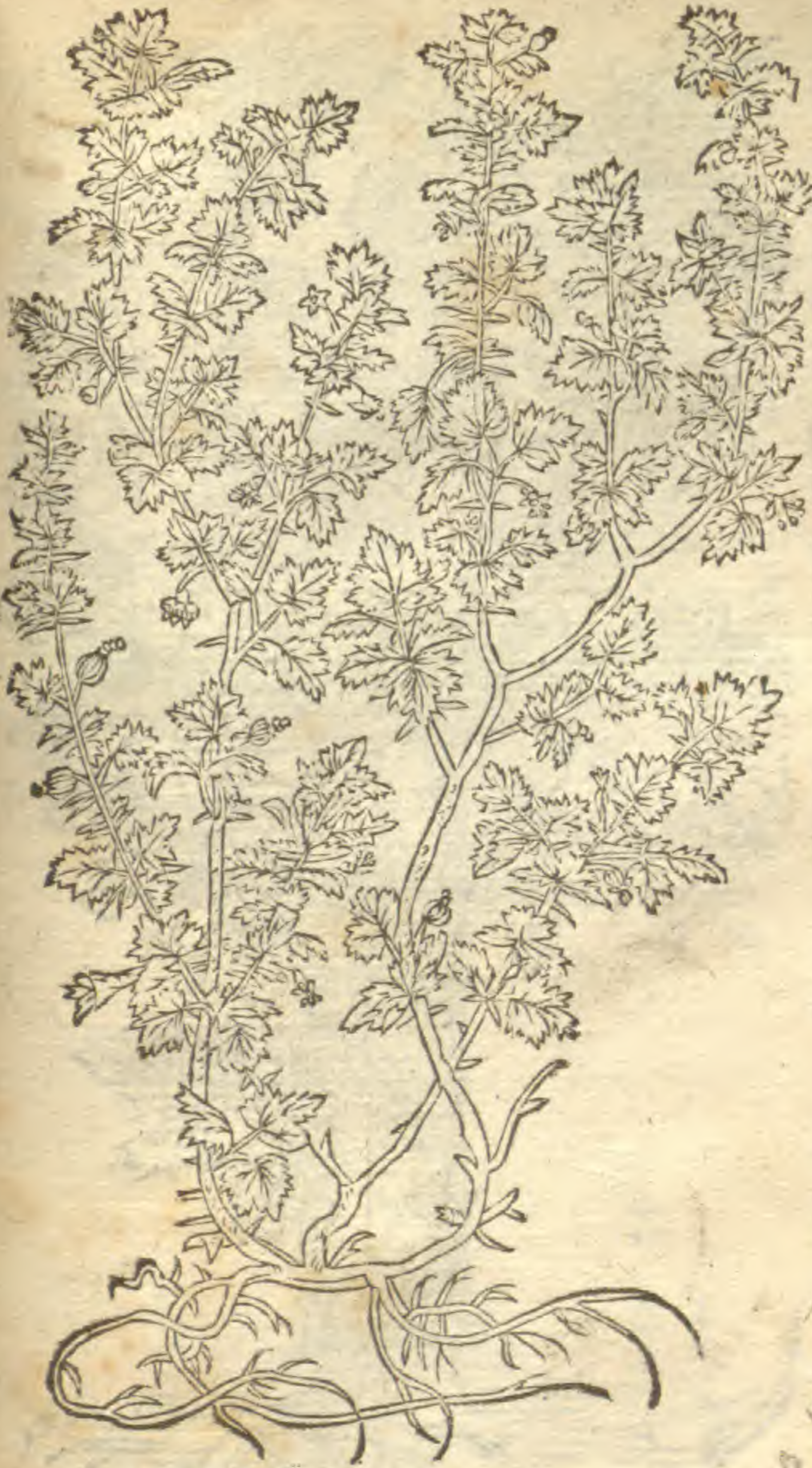

ξύλον ἢ γοσσιπιον. Latinis Xylum
 & Gossipiū. Officinis &
 recētioribus Herbarijs Co-
 tum, Bōbax & Bombas-
 sum. Germa. Baumwoll.
 Brabantis Lottoen en
 de Boom-
 wolle.

Gossypium herbaceum,
 Sen. Techn. 581

Κάππα
 ρις. Latis
 nis quoq;
 Capparis
 nonnullis
 κυνός
 βατ @,
 id est, Ru
 bus canis
 German.
 Lappet &
 Brabant.
 cappets,
 Gallis
 Cappres

Frutex hic
recentioris
bus Grossu-
laria. Gallis
Groisse-
lier, Fructus
eius, Vva
crispa &
Grossula di-
citur. Ger-
manis Krus-
beer. Und
kruselbeer
Brabantis
Stekelbe-
sien ende
knoeselen.
Gal. Grois-
seletz.

Ribes

[Faint handwritten notes and bleed-through text from the reverse side of the page.]

Recentiores
 hunc fruticē
 Grossulariam
 trāsmarinam
 nominant, fru-
 ctū autē Gross-
 sulam trāsmā-
 rinam. Officis
 nā Ribes &
 Ribesum. Ger-
 mani Sant
 Johāns treu-
 bel / oder
 Treublīn.
 Brabanti
 Aelbesickēs
 ende Besie-
 kēs ouer zee
 Gallis Grois-
 seletz trans-
 marins. Vide-
 tur esse quā
 Galenus. 7.
 de medicam.
 secundum loca,
 ἄρκυς στὰ
 φυλίρ, id est
 Vrsi vnam no-
 minat. Duorū
 est generum,
 vna fructum
 fert rubrum,
 altera nigrū
 & insuauem.

R. rubrum, L.
Sw. Fruch. 663

Οξυάκανθα
 Latinis Spina
 acuta, Spina
 acetosa, &
 Oxyacantha.
 Officinis Ber
 beris. Germa.
 Saurich/
 Erbsel/Weta
 sich/Paisfel
 beer. Braban
 Hauseboom
 Gallis Espi-
 ne vinette.

Berberis vulgaris, L.
See Fruch. 543

Ακκία. Latis
nis Acacia. Of
ficinæ nomen
quidem seruât,
rem ipsam tas
men ignorant.
pro Acaciæ suc
co, Prunellorū
syluestrium suc
co vtentes.

Μυρτιν. Latī
nis Myrtō, fru-
ctus Officinæ
Myrcillos voc-
cant.

Δάφνη. Las
tinis Laurus.
Germanis
Lozbeerbañ,
Brabantis
Laurus βοδ.
Gallis Lau-
rier.

Φιλλυρέα. Plinio & Vergilio
 Ligustrum. Germanis Mundt-
 holtz Keimweiden und Bein-
 holtzlin. Brabantis
 Mondthout/ keelcruyt.
 Gallis Troesne
 Non est Cyprus
 quem interpretes malè Ligus-
 trum vocant, sicuti et pro Phil-
 lyrea pessimè Tiliã reddiderunt.

Ligustrum vulgare
 Ser. Jacq. 480

AWC
 Latinis
 Vitexet
 Salix ma
 rina, qui
 busdam
 Piper as
 greste.
 Officin.
 Agnus
 castus.
 Germa:
 Schaff
 mulle.
 Braban.
 officina
 rum ap
 pellatio
 nem ses
 quuntur.

vid: Analecta nostra de Re Medicâ;
 tit: Agnus - Castus.

ῥῆς Hippocra
 ti ῥόϚ. Latī
 nis Rhus. Offis
 cinis Sumach.
 Brabantis
 Smacke.
 Folia veteres
 ῥῆρ Βισσοδης
 ψικόν, vocant
 & Latine Rhū
 coriarium. Ses
 men verò ὕδῃ
 ῥῆς ἐπὶ τῷ
 ὄψα, & Latis
 nis Rhus obsos
 niorum nomis
 natur, nonnul
 lis ἐρυνδρῶς.

Γλυκυρριζα
 Latinis Dulcis
 radix, & Duls
 ciradix. Offici
 nis Liquiritia
 Germa. Süß
 holtz vnd
 Süßwurt
 zel. Brabantis
 Gallissihout
 ende Callissi
 hout. Gallis
 Riglice & Ri
 golisse.

S. Glaberrima,
 Sin. Maccl. 192

ῥάμνος. Latinis Rhamnus. Tertij generis rudimentum hæc imago refert

Πύξο. Latis
 nis Buxus. Ger
 manis Bucx-
 baum. Braban.
 Bucxboom
 & rerum impe
 rito vulgo
 Palmboom.
 Gallis Bouys.
 Duorum est ge
 nerum, maior
 & minor.

B. sempervirens, L.
in Buch. 642

ARTU. Latis
 nis Sambucus
 Germanis
 Holder.
 Brabantis
 Ofier. Gallis
 Du hus ou
 du Suin.

S. nigra, L. 1753
 seu ruscus, L. 1753

χαμοα

οκτη.

Latinis

Ebulus

& Ebulu

lum.

Germanis.

Zittich.

Braban.

Hadich

Zidich

ende

Wildz

Blier.

Gallis

Hye-

ble.

Sambucus ebulus
 In Herb. 67

Arabibus
Zambach
& Ieses
min. Hers
barijs Iase
minum &
Ieseminū,
& quibus
dam Iosme
aut Iosmes
num, pleri
sque etiam
Apiaria di
citur. Ges
nera eius
Serapio
tria facit.

ΜΗΛΈα με
 δική. Latis
 nis Malus me
 dica & Mal
 lus citri,
 Fructus μή
 λου μελι
 κόου, & Lati
 nis veteribus
 Malum citri
 um appella
 tur. Genera
 eius tria, pri
 μὴ χρυσο
 μέλου nomi
 nant. Latini
 Aureum ma
 lum, vulgō
 Anarantium
 Secundū ges
 nus Officinæ
 Limones vos
 cant. Tertiū
 autem Citro
 nes.

Μιλέα κνός
 Slavica. Malva
 cotonea et Cy
 donia. Offici
 Citonia. Ger.
 kuttentbaum
 Brabantis
 Que appel
 boom. Gallis
 Vng coing
 naciere.

*Pyrenees of Linnæus
 in Fuchs 374*

Μελία πέρσι
 σική. *Persica*
malus Germa.
 Pfersichbaum.
 Brabantis
 Perseboom.
 Gallis Vng
 Peschier. *Per*
sicorum genes
 ta require in
 sexto nostros
 rum commens
 tariotū ca. 43

Amoy datus persica, 6
in Fruct. 601

Μίσπιλον
 Latinis Mes-
 spilus. Germ.
 Mespelbaum
 Brabantis
 Mispelbood.
 Gallis Nef-
 fier. Mespilo-
 rum genera
 duo. Tricoc-
 con Aroniam
 nominant, &
 Setaniū ἐπι-
 μηδὶς dicunt

Μορῖα ἢ ὄρνυ
 καυτῖα. La
 tins Morus.
 Officinis Mo
 rus celsi. Ger
 manis Maul
 beerbaum.
 Brabantis
 Moerbeste
 boom. Gallis
 Vng Mue
 tier.

M. nigra, L.
See Index. 122

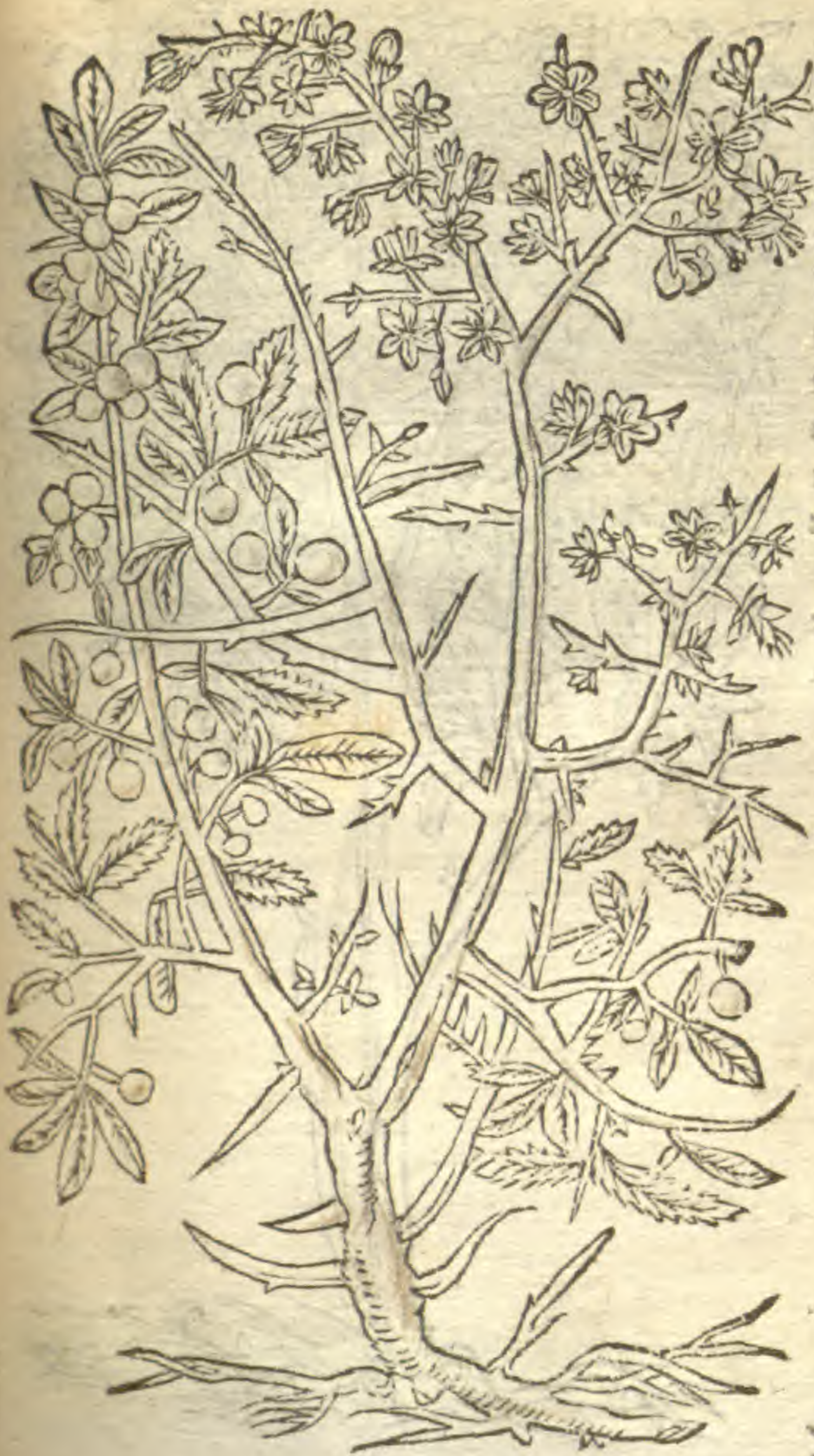
Συκή ἡμεροῦ
 Latinis Ficus
 sativa. Germ.
 Felsgenbau
 Brabantis
 Dyghenbod.
 Gallis Vng
 figuier.
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

F. carica, L.
En Mach. 253

Κοκκιμηλία.
 Lat'nis Prunp
 Germanis
 Pfäumen
 Baum.
 Brabantis
 Prunpboom.
 Gallis Vng
 prunier. Pru
 norum genera
 tradit cap. 48
 libri sexti nos
 strorum vcrs
 naculorum cō
 mentariorum.

P. domestica
 in Hist. 402

Κοκκιμηλιά
 άγρία ή ασ
 χριοκοκκίς
 μηλιά. Latī
 ne Prunus
 sylvestris.
 Germani
 Schleben
 vocant. Bras
 banti Slesē
 Expressum
 fructus succ
 cum Officis
 ne pro Acas
 cia vendunt.

*P. elaeagnifolia, L.
 Sen. Fruct. 404*

Κέρασος
 Latinis Ceras-
 sus. Germanis
 Kirschenbaſt
 Gallis Ceri-
 siers. Cerasos-
 rum autē mul-
 ta sunt genes-
 ra quæ acere-
 ba sunt. Bras-
 bantis Cric-
 ken. Dulcia
 vero kerser
 vocantur. De
 his vide ca. 51
 libro sexto.

*Cerasus Cerasus, 6
 In Fructu: 425*

Κρανια ή Βησ
 Λυκρανια.
 Latinus Cors
 nus. German.
 Cornelbaum
 Thierlin-
 Baum und
 Kurberrbau.
 Brabantis
 Cornoclie-
 boom. Gallis
 Vng cornil-
 licr.

Οκιά σου.
 Latinis Sor-
 bus. Germa.
 Spetwete
 Baum.
 Brabantis
 Sorbenbof
 Fructus Grae-
 ce σου ο
 σου. Latinis
 Sorbum nos
 minatur.

S. domestica, L.
in Herb. 526

Κάσταννα.
 Latinis Ca-
 stanea. Ger-
 manis Ke-
 stenbaum/
 Snd kasta-
 nibaum.
 Brabantis
 Castanie-
 boom.
 Gallis Vng
 chastaig-
 nier.

Fagus Castanea
 Su. Rich. 377

Καρύα ἢ καρύα
 ρύα περσική
 Nux iuglans,
 Nux regia,
 Nux Persica.
 Fructus Græcis
 καρύον.
 Latinis Nux.
 Germanis
 Baum nusz.
 Brabantis
 Dkernnoten.
 Gallis Vng
 noix.

Juglans regia
 1751
 839

Καρύα Ποντική. Latinis Nux
 Auellana. Vergi-
 lio Corylus. Fru-
 ctus Græcis κα-
 ρύον ποτικόν,
 και λεπτοκα-
 ρύον. Latinis
 Nux auellana,
 Nux prænestina
 Germanis
 Haselnusz,
 Brabantis
 Haselnoten,
 Gallis Noisette

*C. avellana, L.
 in Fruct. 399*

Nucū Auel
lanarum syl
uestregenus
in syluis ins
cultis & as
peris locis
sua sponte
proueniens,
hortensi mi
nus.

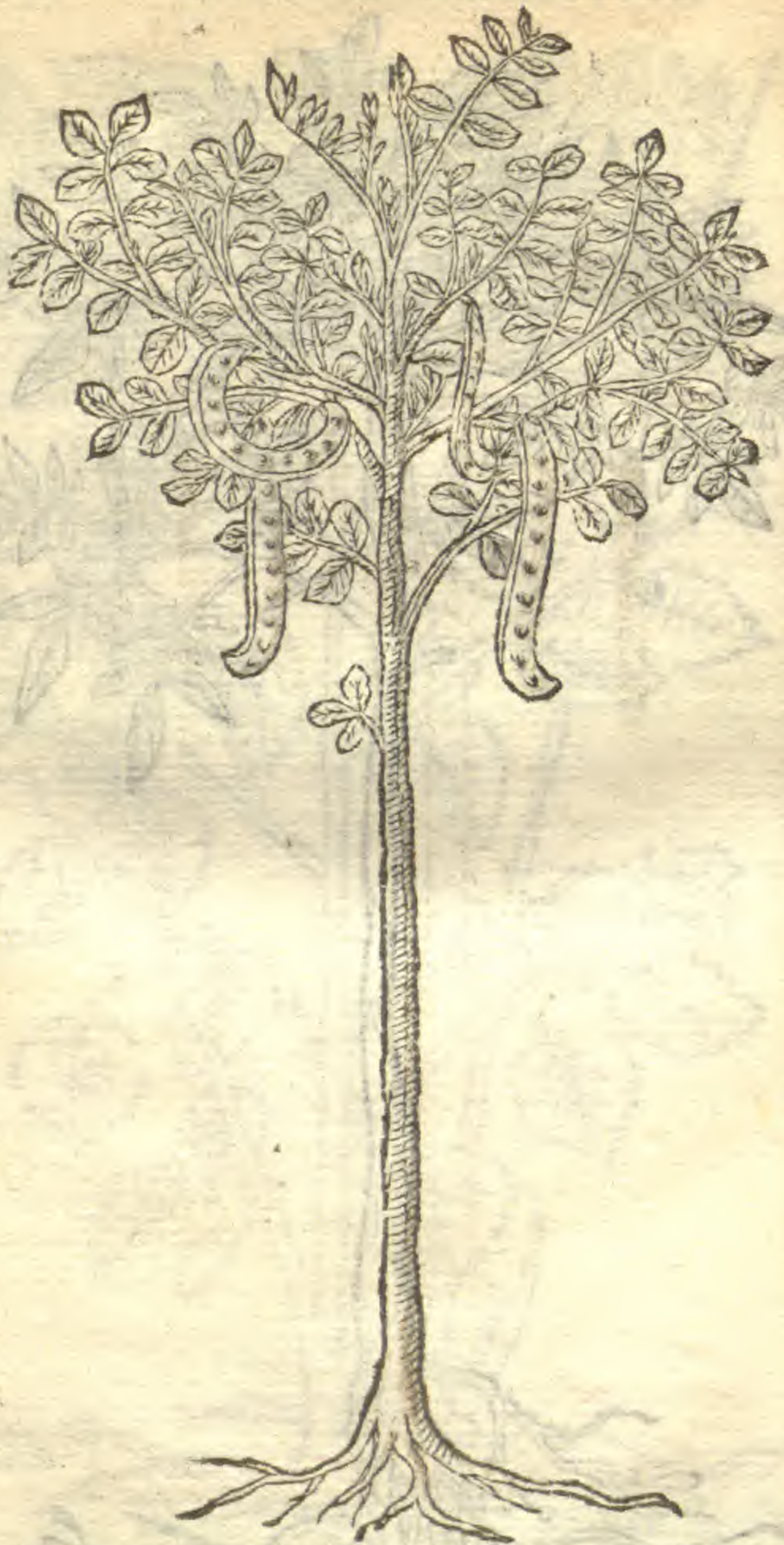

Corylus avellana. L. 2
In Fruct. 398

Huius arboris /rus
etus græci πισακία. Latini quoque Pistaciano minant. Officin. vero Pisticos. Ignota est nostris regionibus arbor, colitur à quibusdam rei herbas re pers studiosis.

Fructus huius
 arboris Græcis
 κεραιον
 appellatur.
 Latinis silis
 qua & silis
 qua dulcis. Of
 ficinis Caro
 be. Germanis
 S. Johans
 broot, id est
 Brabantis S.
 Jans broot.
 Et hæc arbor
 studiose ab
 Herbarijs colitur.

Græci κἀσι
 αμ μέλαι
 ναμ, id est,
 Latine Casiã
 nigrã vocãt,
 ad differens
 tiam alterius
 Casiæ quæ ex
 Aromatũ est
 genere σκα
 σια σύριγγις
 id est, Casia
 fistula quoq;
 nominatur.

Officinæ aut
 cum barbaro
 rum medicos
 rũ vulgo hãc
 Casiã, Cassiã
 fistulam' ap
 pellant.

Ἰτιά. Salix
 Theophrast.
 quia fructū
 cito demittit
 ωλεσικαρ-
 πος, id est,
 Frugiperda
 cognominas-
 tur. Germa.
 Weiden-
 baum.
 Brabantis
 Wifghen.
 Gallis Saulx
 Salicum com-
 plura sunt
 genera, quæ
 ca. 64. sexti
 libri, copio-
 se explican-
 tur.

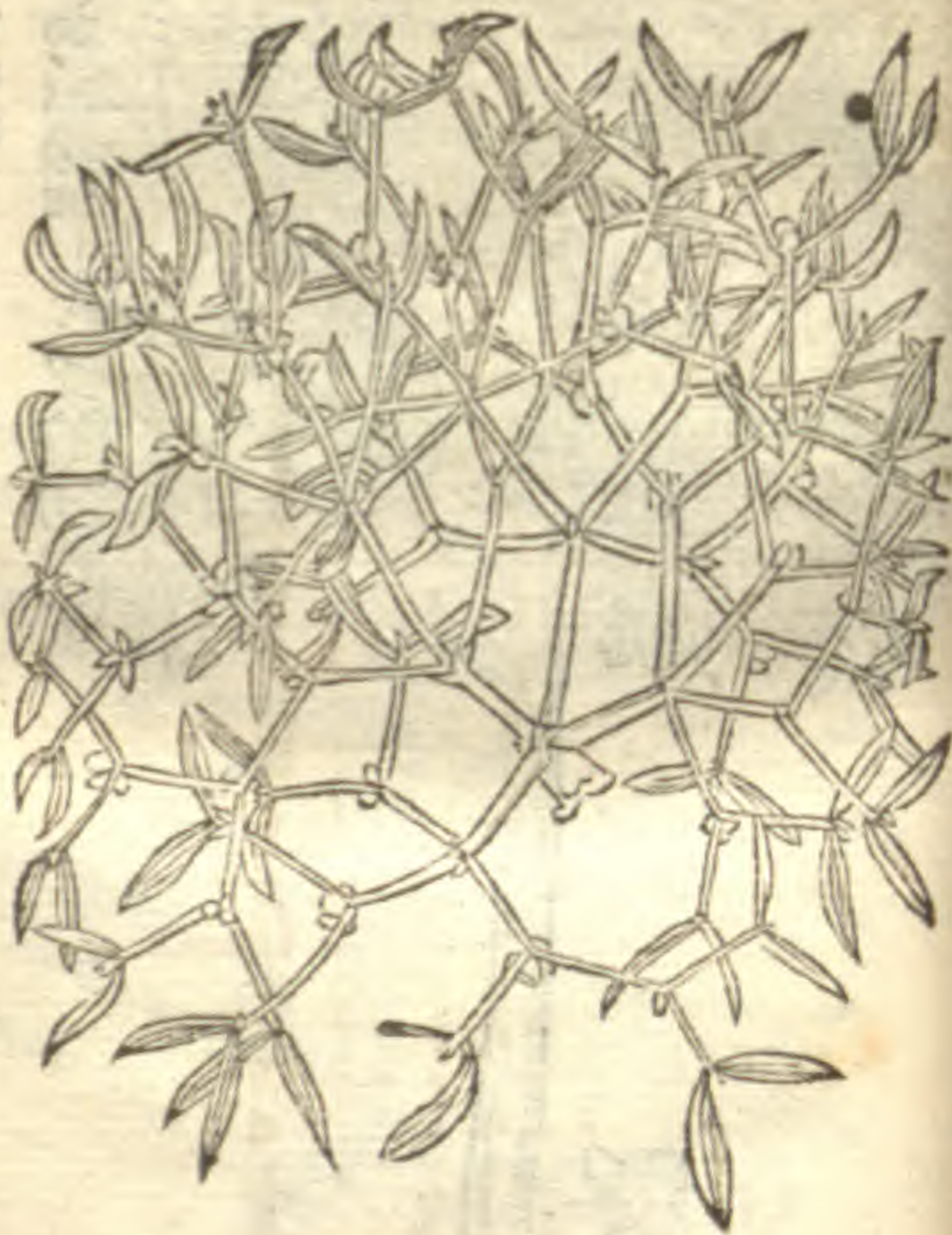
S. vitellina, L.
 in Fuch. 335

Δρῦς. Latine
 ne Quercus.
 German.
 Eichenbaum.
 Gall. Ches-
 ne. Brabant.
 Eyckenboō

2. robur, L. 2.
 Su. Buch. 229

18 Q. Latis
 nis Viscum,
 innascitur
 multis arbor
 ribus. Offici
 ne solum ill
 lud videntur
 agnoscere,
 qd' in quers
 cu provenit,
 non omne
 Viscum,
 Quercinum
 viscum ap
 pellant.

V. album, L.
 Sin Duch. 329

Μελία. Latini
 Fraxinus.
 Germanis
 Eschenbaum
 Brabantis
 Eschenboom
 Gallis Fresne
 Fructū huius
 arboris Offici-
 nae, Linguam
 auis & Lins-
 guam passeris
 nam vocant.

Φιλύρα. Lat
 cinis Tilia.
 Germanis
 Lindenbaum.
 Gallis Tilet.
 Brabantis
 Lindeboom.

T. europaea, L.
See Michx. 872

Аркеу В. Д.
 Latinis Junis
 perus. Germ.
 Weckholz
 det.
 Brabantis
 Genvere.
 Gallis Gene-
 ure. Juniperi
 vnum genus
 mai⁹ est quod
 non vidimus:
 alterū minus
 hac imagine ex-
 pressum.

J. communis, l. v. ij
 Sin. Fruct. 75

Βράτυς. Latini Sabina. Officinis Sawina, nonnullis Cuspressus cretica. Germanis Heuenbaum. Brabantis Saueelboom. Gallis Sawinier.

*Juniperus sibirica, L. P.
 in Herb. 150*

Κυπάρισσος
 Latinis Cus-
 pressus. Offici-
 nis Cypressus.
 Germanis Cy-
 pressenbaum.
 Brabantis
 Lypressen
 boom. Gallis
 Cypresz.

...
 ...
 ...
 ...

Σμίλαξ. Lat.
 tinis Taxus,
 Galeno κόκ-
 τ@. In nonis
 nullis indos
 Etis Officinis
 Tamariscus
 graui cum la-
 borantium pe-
 riculo. Germ.
 Ibenbaum
 vocant. Brab.
 Ibenboom.

ΠΙΤΥΣ. Latī
 nis Pinus &
 Pinus sativa.
 Germanis
 Fichten-
 baum und
 Hartzbaum
 Errant qui
 πίτυρ, Latis
 nè Piceam in
 terpretatur
 & qui πεύ-
 κην Pinū aut
 Tedam nomi-
 nant.

Πεύκη. Latine
 nè Picea. Ger
 manis Rot
 dannebaum.
 Huic cognata
 est ἐλάτη. La
 tinis Abies di
 cta, ut in. 79.
 ca. libri sexti
 scripsimus. Pi
 ceæ morb^o est
 Δάσ sive ut
 Latini Teda.
 Quare & er
 rare eos cons
 tat qui Tedā
 peculiare ars
 boris genus
 existimant.

Λάριξ. Latinis
 Larix. Officis
 nis quibusdam
 Larga, huius
 Resinam. Offis
 cinæ pro Tere-
 binthina passim
 exhibent.

Handwritten notes in a cursive script, likely a library or collection stamp, including the name "Pennis Larix" and the number "490".

Καρδάμωμον
 Latinis Cardas
 momum, quo no
 mine Officinis,
 Germanis, Bras
 bantis & Gallis
 notum est.

CARDAMOMVM MINVS.

Καρδάμωμον
 Latinis Cardas
 momum minus
 nec alio nomine
 Officinis, Ger
 manis, Brabantis
 aut Gallis notū.

Lectori S.

VT VRVM omnino auguror can-
 dide Lector, vt simul ac nasutio-
 res & morosiores aliqui, nostros
 de re Herbaria commentarios
 aut imagines viderint, studium
 statim nostrum sint suggillaturi:
 quod post tam multos doctos
 viros, in hoc studij genere summa cum diligentia
 versatos, melius me aliquid inuenire, & eorum in-
 uentis superaddere, posse sperauerim. Vbi vero in
 annotationes inciderint, quas hoc loco adiecimus,
 & in ijs quaedam retractata, nonnulla in dubiū re-
 uocata à nobis offenderint, multo magis temerita-
 tem nostram sint damnaturi: vt qui mox ab editio-
 ne, aliam sententiam in nonnullis sequar, vel non
 satis perspecta atq; comperta in publicum dare vo-
 luerim. His responsum cupio, huic studio hoc vni-
 cè proprium esse multorum operam atq; laborem
 desiderare: nempe in quo non exigua sit difficul-
 tas, nec minor varietas, quæ summam etiam diligen-
 tissimorum industriam fatigent. Infinita enim sunt
 stirpium, quæ vel sine nominibus, vel cum barbaris
 & peregrinis nobis sese offerunt genera, quibus
 vetera & antiqua reddere nomina instituti nostri
 præcipua & maxima pars est. Quarum etsi veteres
 Herbariæ rei & stirpium historiæ scriptores, diffe-
 rentias ac notas omnes, summa diligētia descriptas
 nobis reliquissent, impossibile tamen foret, de om-
 nibus facile aut citra summum laborem & indefes-
 sum studium, veritatem assequi, cum nō vno loco,
 sed per vniuersum orbem sparsas requirere & co-
 gnoscere

gnosceret oporteret. Nō vno enim loco aut eadem
 in regione omnes pluresue, sed aliæ alijs vel regionibus
 vel locis addictæ sunt. Dictamnium Cretæ pro-
 prium est Rha supra Bosphorum regiones & pau-
 cæ aliæ suppeditant. Thus Sabæorum gignit pro-
 uincia. Balsamum sola Palestina producit. Et vt plu-
 res tales regionibus quibusdam solis proprias præte-
 reamus, ex his quæ in pluribus terris inueniuntur,
 nonnullæ nisi in conuallibus proueniunt: sunt aliæ
 montibus familiares & propriæ. Amant hæ aprica
 loca: illa vmbrosa aut densas sylvas. Inter saxa, lapi-
 dosis locis, aut in præruptis rupibus reperiuntur quæ-
 dam: aliæ in arborum caudicibus nascuntur. Lætum
 pingueq; solum desiderant nonnullæ: in sterili agro
 magis proficiunt aliæ. Delectant quasdam arua: alias
 Vineta: illas horti: istas prata: nonnullæ in vligino-
 sis & riguis oriuntur. Sunt quas temerè alio loco quàm
 in maris littoribus requiras. Ad quas omnes co-
 gnoscendas & perquirendas cum præter diligētem
 veterum lectionem, diuturna & longi temporis per-
 infinita loca, per omnes ferè orbis partes, peregri-
 natione opus sit, multi labores sudoresq; perferen-
 di, infinita pericula subeunda, fieri nō potest, vt vna
 hominis vita his omnibus satis sit vt interim omit-
 tamus quæ multa superueniunt incommoda, quæ pe-
 regrinandi occasionem aut adimunt aut multū im-
 pediunt, veluti bella: incogniti diuersarum gētium,
 ritus, mores & lingua, horridæ, incultæ, squalidæ re-
 giones, & ad hæc maximè rerum vel publicarum,
 vel priuatarum & domesticarum curatio, aut feren-
 dis maximis sumptibus impar fortuna. Nunc au-
 tem cum his omnibus grauissimis impedimentis,
 accedat

accedat etiam, quod veteres multarum stirpium veluti vulgo cognitarum formas non expresserint: aliarum tam leuiter descripserint, vel attigerint, ut non videantur tradidisse: iam & in nonnullarum descriptionibus non vulgares sed maximi autores variet, veluti in Asphodelo & alijs quibusdam, quis non summam in hac disciplina difficultatem esse affirmet, quæ multorum quantumuis industriorum & studiosorum indefessos labores & maximam diligentiam requirat? nec solum requirat verum etiam superet? Cum igitur tam infinita stirpium sunt genera, singulorumque multiplices differentiæ, tam diuersa & natura & situ dissidentia in quibus gignuntur loca, quæ adire omnia non solum difficile verum etiam impossibile fuerit, & ad hæc mutilæ imperfectæ ac confusæ veterum descriptiones, ut propter hæc grauissima impedimenta, de absoluta stirpium cognitione desperandum videatur. Nulla certe præsentior via, commodior ratio, aut expeditius consilium, quo hoc studiū, hæc sciētia in lucem reuocari & crescere possit, quā ut multorum laboribus & lucubrationibus adiuuetur. Plurimorum enim poterit industria quod paucorum nequit præstare opera. Dum enim hic quædam in lucem adfert, alij quædam adiiciunt, nonnulla corrigunt, alia suppleunt, non exiguum herbarum studium & simplicis medicinæ cognitio incrementum capit. Hanc rationem videntur mihi insequuti Leonicensis, Manardus, Ruellius, Cordus vterque, Musa, Tragus, Fuchsius, & quotquot in hac disciplina non omnino infeliciter hac ætate versantur. Neque enim quisquam istorum, aut stirpium historiam absoluit, aut perfectam

etiam sibi eius cognitionem vendicat: cum multas etiam de industria prætereant. Sed quod quisque sibi suo labore, sua industria per ocium peperit, peregrinatione inuenit, aut alia ratione cognouit, hoc in commune proferre, & veritatis amatoribus communicare studet, & quo quisque posterior hoc maiorem huic scientiæ accessionem facit, dum antecessorum opera ac laboribus etiam adiuuatur. Mouit certè nos & hæc ratio, cum enim multas stirpes in omnibus recētioribus desiderari animaduertissem, in quibusdam deceptos eos obseruasse, & nō pauca me supplere & aliorum inuentis adijcere, nec non in quibus erratum videbatur, veritatem aperire posse sperasse, volui vt post multorum doctorū virorū qui in Stirpium historia verlati sunt commentarios, mei quoque labores, mei conatus, in publicum prodirent, nō quod laudem ac gloriā mihi hinc aliquam postulem, sed vt nostris inuētis & studijs aliquo etiam modo, stirpium herbarumque cognitio & simplicis medicinæ studiū promoueatur. Desinant igitur morosi censors, frustra aut temere hunc laborem à nobis susceptū criminari, quando nostra industria & opera huic scientiæ non mediocri plantarum, fruticum ac arborum numerus accesserit, antea à nemine, quod sciam, recētiorum traditarum, præter omnes quæ ab errore vindicatae sunt, quarum non exiguus quoque numerus est. Quod vero paucula quædam, post æditos commentarios à nobis retractentur, facit summa huius scientiæ & maxima, vt diximus, difficultas, quæ nos ita tenet Cimmerijs quasi tenebris immerfos, vt vix etiam summo studio, & frequenti ipsarum plantarum

tarum collatione, veritatem queamus inuenire. Si enim in ijs scientijs aut artibus (vt Socrates alicubi inquit) errores etiam subinde committantur, quæ vel ex naturalium rationum fontibus deducuntur, vel certis præceptionibus, regulis aut methodo constant, quo non tandem modo, in Herbaria disciplina, nullis regulis, nulla methodo firmata, ex naturalibus rationibus minimum, imo pene nullum subsidium admittente, sæpius & nolentibus & non sentientibus nobis errores irrepent? Docent id scripta Leonicensi, Hermolai, Manardi, Cordi, Ruellij Musæ, Tragi, Fuchsi & aliorum recentiorum, quorum iudicia vel à seipsis sæpius reuocata, vel ab alijs retractata & correctæ sunt. Non reputo me his diuiniorem, & ego homo sum, decipi & errare possum, præsertim in re tam multis de causis difficili ac obscura, vt si alicubi ferendus aut dissimulandus est error, hic dissimulari & tolerari debeat. Quamobrem non tam pudet nos horum errorum, quàm poenitet. Quando igitur mihi hoc cõmune cum alijs est, vt in quibusdam minus veritatem assequutus fuerim, nõ habeo aliud præsentius remedium, quàm vt mihi ipsi medear, meosq; errores ipse è medio sustollam. Et præstat sanè me mei ipsius correctorem esse, quouis alio, quamuis & aliorum animaduersiones non nisi æquissimo animo accepturus sum. Cum enim publicæ utilitatis causa hunc laborem susceperim, & eiusdem intersit sicubi à me erratum, id ipsum corrigi ac notari, nulla in re magis mihi gratificari poterunt veritatis studiosi, quàm si nostra omnia ad examen ducant, cumque veterum descriptionibus diligenter conferant, ac vbi me ve

ritatem minus assequutum deprehenderint, amice
& synceriter admoneant. Atqui sic morosis & se-
ueris istis censoribus responsum esto, quos optaue-
rim ab ista calumniandi tentigine, & doctorum hu-
ius seculi scriptorum, suggillandi & reprehenden-
di studio, ad meliorem frugem, & bonarum artium
ac scientiarum studia conuersos, in hoc totos esse,
& omnibus ingenij viribus certare, vt, vel medio-
cris eruditionis viros, doctrina æquent, si superare
se posse diffidant. Cæterum quod ad annotationes
istas attinet, retractauimus in his quædam: alia in
dubium vocauimus liberam tibi Lector potestatem,
iudicandi & quæcumq; velis sententiam amplecten-
di relinquentes: nonnulla validissimis argumentis
adstruximus, quæ videlicet calumnijs magis vide-
bantur exposita: vnâ aut alteram veterum contro-
uersiam diremimus: figuras nonnullas adiecimus.
Sed hæc omnia in paucissimis, nam maximam stir-
pium partem non attigimus, siue quod de his dubi-
tari non posse existimemus: siue quod alias, plus ocij
nacti, latius de omnibus commentabimur. Nunc

enim satis visum fuit, quæ veritati repugna-

bant reuocasse, & in paucis iudicij no-

stri rationem aperuisse. Vale

Mechliniæ ix. Calendas Maij,

Anno M. D. LIII.

Annotations in

275

ALIQVOT STIRPES PRIORIS
TOMI QVI TRIVM PRIORVM LI-
brorum imagines complectitur.

SANTONICVM FOL. 5.

quod Absynthij Dioscorid. tria tantum genera faciat, vnum videlicet, commune generis nomen retinens, alterum Seriphium, tertium Santonicum: & sub primo genere complecti videatur non solum commune, verum & illud quod in Pōto nascitur, cum ijs quæ in Tauro monte & Cappadocia proueniunt, nō parum nobis imposuit. Nam Ponticum ex eo existimauimus communi Absynthio simillimum esse, soloq; quo gignitur tātum ab eo differre, & eam ob rationem minimum illud Absynthij genus, quod Herbarij & Officinæ passim Romanum vocant, tertium Absynthij genus, id est, Santonicū esse iudicauimus, quod iam nobis cōpertissimū est non aliud esse ab eo qđ Galenus Ponticum appellat. Vt enim à fide dignissimis accepimus, in omni circa Pōtum ac Constantinopolim regione, ac in vniuersa Mysia passim prouenit: quamobrem Ponticum necessario cognominandum est. Est autem Ponticum illud de quo Galenus ii. Methodi, cap. 16. hunc in modū scribit: Ponticum ad Iocinoris & ventris Phlegmonas ele-
gi præstat, Porro id est tū folio tū verò flore, longe q̄ cętera Absynthia minore, odor quoq; huic non
s ij modo

modo nõ insuavis, verum etiam aromaticum quid præferens, reliquis omnibus planè est fœdus. Quæ certe omnia huic minori Absynthio rectissimè cõueniunt, est enim & forma, & folio, & flore reliquis Absynthij generibus minus, eademq; odoris veluti quadam suauitate superat. An vero istud Ponticum sit ex eorum numero, quæ sub primo genere à Dioscoride continentur, non facile dixerimus. Nam videtur potius quartum aliquot genus à tribus illis separatum: nisi idem Galeni Ponticũ cum Dioscoridis Santonico esse quis velit. Quod vero simile esse posset, si non Vegetius vtroq; Pontico videlicet & Santonico, in eadem compositione subinde vteretur, vt videre est 44. & 45. capitibus libri primi de arte veterinaria.

ARTEMISIA FOL. 15. & 16.

Molestè habet, plurimos Artemisiarum nouatio, quos rogatos velim, vt in nullius verba iurati, sed folius veritatis studiosi diligenter veterum autorũ, Diosc. Plinij, Galeni, Apulei & aliorum quorundam scripta cum iudicio legant, relegant ac inter se conferãt. Deinde ad hæc recetiorum de Artemisijs placita, summa animi synceritate expédant. Nõ dubito enim quin mox nostræ sententiæ æquiores sint futuri. Cum enim prima duo genera quæ simpliciter apud veteres Artemisię nominãtur, omnino similia sint, eoq; solo inter se distët, qd alterum genus in maritimis solis (vt Plinius scribit) proueniat, prioriq; paulo tenuius sit: & præterea facultates vtrarumq; nõ similes modo, sed omnino eedem sint, vt ex Galeno, Aëtio, Paulo & alijs apparet, fieri certè nõ potest, vt vulgaris Artemisia

& Ma-

& Matricaria, duæ illæ primæ Artemisiæ pariter sint vt nonnulli sentiunt. Neceſſe eſt enim alterâ earum ad minus, nõ eſſe Artemiſiã: nõ ſolũ ſiquidẽ forma, verum etiam facultatibus plurimum diſſident. Quod vero Artemiſia communis, non ſit illa quæ propriè & ſine adiectione Artemiſia nominatur, folia ipſa Abſynthio minora & tenuiora teſtantur. Nam Artemiſia, vt Dioſ. ait, maioribus pinguioribusq; eſt folijs & ramis q̃ Abſynthium, à quo certe vulgaris Artemiſia deficit: de communi ſiquidẽ Abſynthio Dioſcoridẽ exiſtimo ſcripſiſſe. Iam quod neq; Matricaria vel altera vel prima ſit ſpecies, manifeſtum eſt, cum ſit Partheniũ, vtcunq; reluctentur qui Cotulam foetidã Partheniũ faciunt. Cum igitur neutra harũ ex primis illis Artemiſiæ generibus ſit, quæreda nobis duo alia ſunt genera, forma & facultate ſimilia, quorũ mai⁹ in mediterraneis naſcaĩ, tenuius in maritimis tãtum proueniat. Atqui hæ ſunt, Iacobea vulgo dicta, & altera ei ſimillima, quæ iuxta maris littora inueniĩ. Prior harũ lætior habitiorq; eſt, Abſynthij modo frutiſoſa, ramoſa, maioribus craſſioribusq; folijs: altera priori neq; forma neq; facultate multũ diſſimilis, tenuior tantũ. Vnde & has duas eas eſſe ſuſpicamur, quas veteres ſimpliciter Artemiſias nominarũt, & de quibus Galenus & alij veteres, in ſimpliciũ medicamentorũ tractatione, hoc modo ſcriptũ reliquerũt: vtraq; Artemiſia calefacit & modice deſiccatur &c. Facit ad hãc ſententiã nõ nihil q̃ Artemiſia etiã Chryſantemũ vt Apuleius ſcribit, appelletur, nã id nominis nulli alteri ex præmemoratis, q̃ Iacobææ conuenire poteſt, cuius flores auricolores ſunt. Quantũ verò ad facultates attinet

videntur certè magis Iacobææ & alteri illi cognatæ maritimæ conuenire, quas Galenus Artemisijs tribuit, quam vulgari Artemisiæ, quæ manifestam habet adstrictionem cum nonnulla frigiditate coniunctam.

ARTEMISIA MONOCLONOS FOL. 17.

HÆc tertia est Artemisiæ species, quam *μονόκλωνος*, id est Vnicaulem, Dioscorides appellat, vt recentiores omnes vnanimi consensu affirmant. Eadem vero & illa est quæ ab Apuleio Artemisia traganthes nominatur, quam ipse secundam speciem fecit, propterea quod sub primo genere duas illas priores complexus sit, vtpote quæ eadem sint, & vix alio quam natali solo differant.

ARTEMISIA TENVIFOLIA FOL. 18.

DE tenuifolia Artemisia inuenitur in vetustissimis Dioscoridis exēplaribus caput, quod Marcellus & qui eū insequuti sunt, veluti notum in finem libri reiecerunt, quod tamen, vt pace illorum dixerim, non puto falso Dioscoridi accreuisse, cum etiam apud Apuleium de ea Artemisia caput reperiat, Dioscoridis capiti exactissimè respondēs, nisi ex Apuleio desumptum & Dioscoridis operi insertum affirmare quis velit, vtcunque est, vel ex ipso Apuleio constat tenuifoliam Artemisiam aliam à reliquis esse. Eam autem esse existimamus quæ vulgo Artemisia nominatur, odore eius Maioranam referente dum coma confricatur, in eam sententiam nos ducente. Nam Artemisia *λεπτόφυλλος* Sampsychi odorem habet vbi contrita fuerit. Conueniunt etiam natales, circa aggeres

res siquidem, fossas, sepes & iuxta aquarum ductus hæc Artemisia inuenitur.

DOTTERBLOEMEN. FOL. 34.

V Idetur nonnullis esse flos Amellus, quem Vergilius Georgicorum 4. describit his verbis:

Est etiam flos in pratis cui nomen Amello

Fecere agricolæ, facilis quærentibus herba,

Namq; vno ingentem tollit de cespite syluam,

Aureus ipse, sed in folijs quæ plurima circum

Funduntur, Violæ subluceat purpura nigra,

Sæpe deum nexis ornatae torquibus aræ.

Asper in ore sapor, tonsis in vallibus illum

Pastores, & curua legunt prope flumina Mellæ.

Certè non est Βούτομος cuius Theophrastus libro primo cap. 16. meminit, cui folia sunt angularia & Gladioli folijs similia.

*Amellus
flos.*

CYMBALION FOL. 41.

B Ellonius mauult hanc Crassulã vocari, quam *κυμβάλιον*, aut Cotyledonem alteram. Nam *κοτυληδών ἑτέρα* inquit est quã vulgo Semperuium maius nominant.

GLAVX FOL. 53

P Ro Glauce ostendunt Herbarij nonnulli, quã vocant Gladiolam, quæ haud dubie est Anthyllidis primum genus. Pleriq; verò exhibēt

Trifolij quoddã genus, cubitũ altum, folijs vtraq; parte cãdidis, molliq; lanugine vestitis, quod nobis

Oxytriphyllo Scribonij Largi esse videtur, de quo

sic scribit cap. 163. Quod *ὄξυ τριφυλλον* Græci ap

pellant, nascitur & hoc Siciliae plurimuũ, nam in Ita

liae regionibus nusquam eam vidi herbã, nisi in lu-

*Oxytri-
phyllon
Scribonij.*

» næ portu cum Britannia peteremus, cū deo nostro
 » Cæsare, plurimū super circūdatos montes. Est aut
 » folijs, & specie, & numero similis cōmuni Trifolio,
 » nisi q̄ huius pleniora sunt, & quasi lanuginē quan-
 » dam super se habēt, & in extrema parte veluti acu-
 » leum eminentē. Sed huius frutex duorum pedū in
 » terdū, aut etiā amplior conspicitur, & odorem gra-
 » uem emittit, quorū nihil circa pratense Trifolium
 » inuenitur. haftenus Scribonius. Quā nos pro Glau-
 » ce dedimus paruula est herba, vix dodrantē alta, in
 » litore maris reperta, folijs paruis auersa parte exi-
 » guū quid q̄ superna cādidiōribus, floribus exiguis
 » & purpureis, quā si quis ad Dioscor. descriptionem
 » cōparauerit, à Glaucis similitudine nō multū rece-
 » dere deprehendet. Quod si quis tamē aliā, Glaucis
 » descriptioni magis respondentē ostenderit, quæ in
 » maritimis nata sit, sententiā facile mutabimus, neq;
 » enim nostra pertinaciter tueri, sed veritati cedere,
 » & hanc quærentibus auxiliares manus conferre no-
 » bis proposuimus. **POLYGALA. FOL. 54.**

SI eam Polygalon vocare, quisquam velit, quæ
 » hac imaginum secunda parte fol. 34. sub Orni-
 » thopodij nomine depicta est, per nos vtcunq;
 » licebit, cōpertum enim est eam lactis abundantiam
 » etiam facere, eamq; ob causam à rusticis nonnullis
 » frequentius hybernis temporibus bubus dari, mo-
 » do hanc ad Polygalam etiā proximè accedere non
 » diffiteantur. Nam huius siue folium, siue altitudinē
 » spectes, exactissimè cum Polygalæ descriptione cō-
 » uenit. Humilis siquidē est herba palmum alta, folia
 » habens angusta, lētis foliolis proxima, ac perquam
 » simillima. Per Lentis siquidem folium non intelli-
 » gendum

Lentis
 quale foli-
 um.

gendum nobis videtur hoc loco, totū illud quod quispiam forte, vocare volet folium, in medio costam ac veluti spinam habens, cui vtrinq; multa parua foliola, alarum instar expansa adnascuntur, sed vnū aliquod ex illis costæ adnatis singulare, quod veteres herbarum scriptores, per Lentis folium significare voluisse, abunde testatur Anonis & Chamæfyce, vt nonnullas alias prætereamus, quarum vtraq; Lentis folio describitur, cum tamen neutrarum folia ex multis in medio costā habentibus sint coaceruata, sed simplicia & particularibus Lentis foliolis similia, hoc est aut Myrti aut Ruthæ aut Pepli folia referentia. Vnde manifestum est herbulā quam Germani *Creutzblum* nominant, etiam Lenti folium simile habere, eamq; ob causam ad Polygalæ quoq; descriptionem proxime accedere.

MYOSOTA.

FOL. 59.

Si huic herbæ flores essent cœrulei, & radix digiti crassitudine nihil in ea desiderari possit, nam Hirsuta folia, angusta & nigricantia, tenuesque cauliculi descriptioni satis respōdent. Verum cum flos illi non cœruleus sed herbaceus, neq; radix digitalis, sed ex multis infinitisque capillamentis constet, vix fieri potest vt ea sit *μυὸς ὄρα* quam Dioscorides describit. Nisi quis velit capillamenta & tenues radículas oēs simul coaceruatas digiti crassitudinē implere, idq; Dioscoridē voluisse cum scriberet: radix digitali crassitudine multis capillamentis fibrata. Nam si hoc modo intelligēdus hic locus veniat, proximè ad descriptionē accedet, vtpote cuius oēs tenues radiculæ simul iūctæ digiti crassitudinē impleāt. Qd̄ vt in p̄sentia nō amplectimur, ita neq; vehe-

vehementer improbamus, id tantum adijcere volentes, hanc herbam non malè Auriculam muris appellari posse, cum murium auriculis simillima sit, si modo, ambigi an vera sit, admonit^o Lector fuerit.

LYSIMACHIVM FOL. 82. & 83.

TRanspositæ hoc loco figuræ sunt, Verû enim Lysimachium quod Lysimachium luteum recentiores nominant folio 83. habetur. Purpureorum autem Pseudolysimachiorum primum, folio 82. expressum est.

TORMENTILLA FOL. 102.

Chryso-
gonum.

Fortè est Chryso-
gonum, eius enim descriptio
ni satis videtur conuenire, sunt etiam faculta-
tes non dissimiles: Chryso-
gonum muris ara-
nei morsubus auxiliatur. Tormentilla aduersus ve-
nena tatum laudatur vt etiam Vincetoxicum à qui-
busdam appelletur.

SEMPERVIVVM MAIVS. FOL. 140

PAulò ante scripsimus hanc à Bellonio Coty-
ledonem alteram existimari.

PVLMONARIA FOL. 157.

Non malè fortè fecerit qui hanc inter Anchu-
sæ species retulerit, nam radix rubro colore
manus nonnihil inficit, & flores foliaq; ab
Anchusis non multum differunt.

HIERA BOTANE FOL. 159. & 160

HÆ duæ herbe vna eademq; sunt, in nullo si-
quidè alio differunt, q̄ quòd vna foliosa & ra-
mosa magis paulo altera sit, quæ exigua est
differentia, quam etiam nemo, quòd sciam, præter
vnum Plinium obseruauit, qui idcirco duo Hieræ
botanes genera fecit, aliter planè q̄ reliqui omnes

autores

autores quibus vnum genus satis fuit. Neq; enim sub Hieræ botanes generibus περιστερώνα, quam Latini propriè Verbenacam nomināt, complexum Plinium existimare quisquam debet, cum vtramq; sub vna descriptione tradiderit, alioqui enim hoc loco errore non careret. Longe siquidem alia est περιστερώνος quàm ἱερὰς βοτάνης & forma & apud Dioscoridem descriptio. Nec dubium quoq; alicui esse debet quin hæc vera sit ἱερὰ βοτάνη, id est Sacra herba, quam nonnulli, licet impropriè, etiam Peristercona & Verbenacam nominant, alij Verbenacam supinam appellant, optimè enim ad Hieræ botanes descriptionem, quæ apud Dioscoridem & Plinium extat, accedit. Ramulos siquidem habet plures, tenues, cubitales aut maiores, angulosos, geniculatos, humi repentes, atq; circa hos per intervalla folia parua in ambitu ferrata, folijs Chamedryos (quæ à similitudine foliorum Quercus nomen habet, similia, nonnihil hirsuta, Quernis folijs multo minora angustioraq; colore pallida quasiq; cesia, radix illi longa & tenuis est, flores parui ad cæruleum inclinantes, siue vt Plinius inquit, Glauci, quos πορφύρεος, id est purpureos, non impropriè quoq; cum Dioscoride dixerimus, purpuræ siquidem color in cæruleo etiam reperitur, veluti in Viola nigra. Vnde constat eam herbam quam Officinæ Chamædryn nominant veram esse ἱερὰν βοτάνην, id est Sacram herbam, qua ad expiationes veteres vsi sunt.

ONOBRYCHIS FOL. 200.

SI per Lentis folium hoc loco intelligendum veniat, vnicum & singulare foliolum vt in Anoni & Cha

& Chamæfyce (de quo in Polygalæ annotatione scripsimus) proximè certe hæc herba ad Onobrychis descriptionē accedet. Sin vero integrum Lentis folium, ex multis vnicæ costæ adherentibus cōstans, Onobrychin habere existimādum est, Onobrychis potius fuerit quam hac imaginum parte 2. folio 32. ἀνώνυμον reliquimus, folia enim habet lente longiora, & florē rubentē, vt de Onobrychi Plinius scribit. **A LOPECVROS FOL. 201.**

Propius ad ἀλωπεκούρα siue caudæ vulpinæ descriptionem quæ apud Thephrastum & Plinium inuenitur, accedere videtur hac imaginum nostrarum parte 2. fol. 142. sub rapi sylvestris alterius nomine depicta. Spicā enim habet cum floret hirsutam, molli densaq; lanugine vestitā & ob id caudis vulpium similem, vt Theophra. & Plinius scribunt. Quamobrem hanc Triticum vaccinum (vulgari scilicet herbariorum noīe) appellare potius conueniet, nisi quis Stelephouros Plinij esse velit, quæ ex genere quoq; eorum est quæ spicā habent. Verum cum Plinius qualis illa Stelephouros sit nō explicet in præsentia nihil affirmare valemus.

**Triticum
vaccinum
Stelephouros.**

DELPHINIUM FOL. 202.

Delphini herbæ descriptio, aliter paulo in manu scriptis vetustis quibusdam exemplaribus (vt à fide dignis & doctissimis accepimus) habetur, q̄ in ijs quæ extant excusa. Pro eo enim quod in excusis legitur, folia delphinorum speciē repræsentare, manu scriptum vetustissimum Constantinopolitanum exemplar habet, flores delphinorum similitudinem referre. Quæ lectio si genuina est (vt omnino existimamus) dubitari nō poterit

terit

terit, quin flos regius nuncupatus, verum sit delphinium, vtpote qui exactissime descriptioni respondeat. Caulē siquidē promit sesquipedalē aut altiorē, folia fert tenuia, prælōga, multiplici sectura diuisa: flos cœruleus est, colore Violæ nigræ haud multū dissimilis, posteriori parte recuruus, speciē scilicet & similitudinē quandā referens eorū delphinorū, quibus in picturis veteres vsi sunt, quos ad semicirculi aut arcus similitudinē depictos fuisse, præter nobiliū quorundā emblemata ac insignia, Delphin cœlestis hac facie representat⁹ manifestissime testatur. Atq; hinc, vt existimo, clarum est florē regium verum Delphinum esse. ASPHODELVS FO. 245.

M Inimē mirum est in Asphodelo recentiores plurimum laborasse, cum inter veterū præcipuos de eo non conueniat. Galenus secundo de alimentorum facultatibus illi Scillæ magnitudine, forma & amarore quodammodo similem, id est, bulbosam radicem esse tradit. Dioscorides multas eum habere radices oblongas, rotundas, glandibus similes scribit, cui etiam accedit Plinius radices eius numerosas admodum testatus & exiguis napis eas comparans. Quid autem in tāta tam magnorum virorum cōtrouersia dicemus? duo ne esse Asphodeli genera, vnum radicibus multis ad instar gladium aut paruorum naporum, & aliud radice bulbosa? Non credo certē aliam superesse rationem, qua tam dissidētes veterum sententiæ conciliari possent. Sunt igitur vt Plinius voluit Asphodeli genera duo, mas videlicet & fœmina. Vocetur autem mas, si ita placet, cui radices subiacent multæ glandibus similes, cuius descriptionē nobis

Dioscorides reliquit. Fœmina verò sit, quæ Bulbofa & Scillæ non dissimili radice constat, quam Galenus in secundo de alimentorum facultatibus descripsit. Maris imago posita est tomo imaginum priori, folio 245. Fœminam autem hæc secunda imaginum pars exprimit folio 193. Cæterum quod ad formam attinet, exceptis radicibus in vtrisque ferè est eadem, folia vtrique angusta, longa, Porri folijs non dissimilia, caulis æqualis ad cubiti aut duorum pedum altitudinem surgens, iuxta quem à medio ad summum usque flores prodeunt circumquaque pluri- mi, fœminæ tamen rariores, ab imo particulatim sursum florentes, colore omnes albicantes, sed maris ad purpureum non nihil inclinant, fœminæ verò ad flauedinem quandam accedunt. Post flores sequuntur siliquæ triangulares, in quibus semina recunduntur. Ex quibus manifestum est has duas plantas inter se folijs caulibus floribusque non multum dissimiles esse, & propter hanc formæ similitudinem verosimillimum vtramque Hastulam regiam & ἀσφόδελου Asphodelum nominatam. Quod autem picturæ dissimilitudinem quandam præ se ferat, ex eo euenit, quod maris imitatio facta sit cum florere inciperet, fœminæ verò cum iam defloruisset, cuius te admonere visum fuit Lector, ne imaginum dissimilitudo tibi scrupulum aliquem inijceret.

HYSOPIVS COMMVNIS. FOL. 261.

Quantum communis Hyssopus, à vero differat, ostendunt duo capita Dioscoridis, vnum de Origano, in quo Origani folium Hyssopi folio proximum traditur: alterum de Chamæsi- ce, quod Hyssopum Corymborum specie com-
re osten-

re ostendit, à qua certè forma cum vulgare longe absit, verum, haud dubio, esse non potest.

SATVREIA VVLGARIS. FOL. 262

Non minor quoq; in Satureia est error, neq; enim hæc vulgo nuncupata satureia vera esse potest, cum spicam non ferat florum plenam, quam veram habere Dioscorides testatur, unde mihi suspicio sæpe nata est, veram esse Satureiã, quam vulgo Hyssopum nominant, communem autem & vulgo habitam Satureiam Zygius quãdam esse speciem.

SERPILLVM HORTENSE FOL. 263.

Non esse verum Thymum quod in officinis Germaniæ pro Thymo venditur sentit nobiscum Petrus Bellonius, qui verum Thymum in Græcia frequentissimum esse scribit. In hac autem sententia fuimus antequam Bellonij observationes videre contigisset, cuius testis esse poterit Antonius Morillonus, non Herbariæ disciplinæ modo verum etiam totius naturalis historiæ doctissimus, vetus amicus noster, qui nobis Bellonij copiam fecit, multo post æditam priorem imaginũ nostrarum partem. Quod propter maleuolos quosdam adijcere volui, qui vbi aliquando in re manifesta nostram calumniari sententiam non audent, aliorum me laboribus insidiari mentiuntur.

CALAMINTHAE TERTIVM GENVS FO. 283.

Videtur nonnullis potius Sideritis esse, ostendunt certè Herbarij nostrates peregrinam ab Italia profectã, huic nostræ vulgari, neq; forma, neq; odore, neq; sapore dissimilẽ, minorem tantum, quam Sideritim apud Italos vocari aiunt.

Marubium pseudo-dictamnium, L.
Camp. Prod. pempt. 281

SPEVDODICTAMNVM FOL. 295.

PSeudodictamni formã cum pictor cuius opera primum vsi fuimus nõ satis expressisset, postea meliorem artificem nacti, & herbam florentem, eam secundo effingi curauimus. Cum autem hæc imago in suum locum reponi non posset, hoc loco duximus inferendam.

ANGELICA. FOL. 320.

Non est Sphondylium, vtcunq; radix candida & Raphani modo grandis fit, sed vel peregrina herba, vel Laserpitij species. Abundant ea omnes septentrionales regiones, copiosissima in Islandia insula est, vbi supra duorum hominum altitudinem crescit, caulesq; fert tibiæ crassitudine, quos indigenæ detractis corticibus edunt. Effluit ex Angelica liquor oleosus, pinguis, acris & flauescens, veluti ex Laserpitio, vnde Laserpitij speciem esse verisimile videtur.

LASERPITIVM GERMANICVM FO. 323.

Leonharti Fuchsij iudiciũ in hac herba sequuti sumus, tametsi non satis videatur nobis Laserpitij descriptioni conuenire, neq; enim illi caulis est ferulaceus, aut semen quod debeat latum dici, quæ in vero Laserpitio reperire est.

RADIX CAVA FOL. 326.

Veri & πῖς herbæ figuram Bellonius expressit, folio autem est hyperici, & radice turbinata ad pyri similitudinem, vnde constat exiguam cum Apio, id est Pyro, herba affinitatem habere, quam Officinæ Aristologiam rotundam appellant, nos autem radicem cauam nominare maluimus. Scio quosdam in ea sententia, vt existiment

Capnos
Chelidonia.

hanc Capnon cognomento Chelidoniam phragmitem esse, cuius Hermolaus in corollarijs suis meminit, eos autem scire velim, plurimū falsum ac deceptum fuisse Hermolaum Barbarum virum alioqui doctissimū, dum Aëtij testimonium adducit. Utitur quidem Aëtius Capno Chelidonia libro septimo cap. III. vbi absterforia oculorū collyria refert, & libro decimo capite secundo de obstruptione hepatis, sed nusquam, quod inuenire potui, Capnij phragmitis aut Chelidonię phragmitis, vt Hermolaus legit, mentionem fecit. Capnos autem illa Chelidonia non videtur nobis alia à communi fumaria, nam & ea Chelidonios cognominatur, vt testatur vetustissima Diosco. exemplaria. Quod si verò alia fuerit (vt non est nobis verosimile) eadē erit cum Capno Plinij quę & Pes gallinaceus dicitur (folio 25. tomi prioris expressa) & aduersus oculorum caliginem cōmendatur. In eum siquidē vsum fumarix Chelidonię succus à Marciano apud Aëtium, ocularibus collyrijs admiscetur. Quod tamē & communis fumaria insigniter facit, vt Dioscorides testatur. Quę non solum oculis claritatem efficit, verum etiam biliosam vrinā trahit & ab obstructione hepar liberat, vt Galenus scribit. Ad quod Capno Chelidonia Aëtius libro decimo quoque vsum est, ex succo eius pastillos efformare docens, quod, vt suspicor, Hermolao errandi occasionem præbuit. Ex his rationibus euidentē est, per Capnon Chelidoniam, Aëtium non aliam quam communem fumariam intellexisse, Atq; hinc quoq; apparet radicem cauam neq; Capnum phragmitē, aut Phragmitem Chelidoniam appellari posse.

PÆONIA MAS.

FOL. 339.

N Vllam cum vero Dictamno aut etiam Pseu-
 dodictamno veterum, similitudinē habere,
 q̄ Officinæ Diptamum perperam appellāt,
 doctis ac veræ medecinæ studiosis, notius esse pu-
 to, quam vllis rationibus demōstrari debeat. Quid
 autem nos mouerit vt Pæoniam marem hanc her-
 bam iudicarem, paucis aperiendum est, ne citra
 omnem rationem in eam venisse coniecturam nos
 quis calumnietur. Duxerunt nos in hanc senten-
 tiam, folia potissimum & radices, quorum illa iu-
 glandis folijs minora quidem, sed neutiquam dis-
 similia, si totius folij compositio spectetur: hæ verò
 longæ albæ & digitum crassæ. Cuiusmodi folijs &
 radicibus, Pæonia mas à Dioscoride describitur, &
 à fœmina maximè differt. Nam siliquæ & semina
 videntur in vtroq; genere similia esse, quæ etiam in
 hac planta non videbantur à Pæoniæ fœminæ sili-
 quis aut seminibus, q̄ sola quâtitate differre. Habet
 enim istud Pseudodictamnū nothū Officinarū sili-
 quas ad Auellanæ nucis magnitudinē & in ijs semē
 nigrū splendēs, nigro Pæoniæ fœminæ semini aspe-
 ctu & forma simillimū, minus tantum. Flores verò
 & caules, cum à Dioscoride quales maris sint, tradi-
 tū non sit, licet alij à Pæoniæ fœminæ, exiguū aut
 nullum scrupulū mouebant. Et vt summatim dicā
 tantū ad Pæoniæ masculæ similitudinē videbatur
 accedere, vt qui aliā à fœmina non vidisset, non fa-
 cile posset ab eorum sententia auelli, qui Officina-
 rum Diptamum, Pæoniam mare esse iudicauerunt.
 Ego certè cū deprehenderē in ea opinione esse, de
 herbaria disciplina optimè meritos, facile ijs assensi,
 t ij donec

donec veram Pæoniam marem videre contigisset. Quod vt serius mihi contigit, ita nunc demum Pa-
linodiam cano, priorem opinionem reuoco, & me-
cum formæ similitudine, tum aliorum autoritate
deceptum, ingenue profiteor. Non est igitur Pæo-
nia mascula, quam Officinæ perperam Diptamum
nominant, sed peregrina aut noua herba, quâ quia
antiquo destituta est nomine, Pseudodictamnium
nothum appellari conueniet, donec Oedipus ali-
quis verum nomē eius, si modo habeat, aperuerit.
Quod vero ad Pæoniam marem attinet, est hæc pri-
mo aspectu, fœminæ quodammodo similis. Caules
habet rubentes. Folia magna, lata, quina, sena, septe-
nâue vno pediculo, iuglandis folijs proxima, & co-
dem quo illa ordine fere composita. Flos paulo ma-
ior & rubicundior quàm fœminæ, Siliquæ & semi-
na planè similia. Radices subiacent, longæ, candidæ
odoratæ, digitalis crassitudinis. Ex qua descriptio-
ne apertum est Pseudodictamnium nothum aliud à
Pæonia mare esse, quam idcirco hoc loco describe-
re visum fuit, ne quis de cætero Pseudodictamnium
nothum Officinarum, pro ea haberet. Imaginem
autem eius cum aliarum quarundam quas tempus
suppeditabit aliquando edemus.

VERATRUM NIGRUM FOL. 353.

Fefellit multorum iudicium Veratrū nigrum.
Existimant nonnulli verum esse quod Buph-
thalmum nominauimus, in quo errore Offi-
cinæ nostrates sunt. Alij Veratrum nigrum Lyco-
ctoni speciem autumant, quâ Germani *Leuszkraut*
id est, Pedicularem appellant. Sunt qui Consiligi-
nem à recentioribus Pseudohelleborō dictam, Ve-

ratrum.

*Pseudodictamnium
nothum.
Pæonia
mas.*

Aschmannia major.

Comp. Arch. Juncif. 387

ratrum nigrum genuinum esse mordicus tueantur. Decepti sumus & nos, neq; enim verum Veratrum nigrum est, quod pro eo priori imaginum parte dedimus, quamuis proximè ad eius naturam & facultatem accedat, q̄ nobis iudicij & opinionis nostræ occasionem dedit. Verum autem & genuinum Veratrum nigrum est, cuius modo imaginè hoc loco inferuimus. Exactissime enim cum Dioscoridis descriptione conuenit. Folia siquidem habet aspera, nigra, pluribus sectionibus diuisa, Platani aut Vitisfolijs proxima sed minora. Flores ex candore purpurascetes, in umbella veluti scabiosæ, quod Dioscorides dicere voluit cum scribit ἄνθη δὲ λευκὰ ἰμπόρφυρα, τῷ δὲ σκῆματι βοτρυνώδη. Post flores semen nascitur grano triticeo aut cneci semini non admodum dissimile. Radices ex capitulo exiguo demittit multas tenues & nigras, vt ipsa eius figura satis ostendit. Ex quibus omnibus apparet verum & genuinum esse quod iam postremo Veratrum nigrum exhibuimus.

Quantum verò ad aliud attinet quod folio 353. prioris partis sub Veratri nigri nomine depictum est, vtilis ad purgationes radix eius est, melancholicum humorem & alium quemuis crassum ac pertinacem valentissimè educit, vt quorundam certissima experientia constat. Vocant autem hanc Itali Plantam leonis, suspicor ego esse quam Alexander Trallianus Coronopodion nominat, vnde compositiōνι διακορωνοποδίου, ad artriticos & padagri cos dolores ab Alexandro & Paulo Aegineta laudatissimæ, nomen est. Nā Coronopus Dioscoridis & Galeni ab Alexandri Coronopodio differt. Co-

rono-

Veratrum
nigrum.

Planta
leonis.

Coronopo
dion Alex
andri Tral
liani.

ronopodion siquidem Tralliani aluū valenter purgat, nam ex eo toti compositioni vehementius aluum mouendi vis communicatur, cum nullū aliud purgans simplex recipiat, præter medullam cnechi & agarici momentum, quæ violentia carent: Dioscoridis verò & Galeni contra aluum constringit, vt etiam coeliacis & quibus aluus fluxa est detur.

PSEUDOHELLERORVS

FOL. 354.

HÆC est Consilago qua veteres Mulomedici vti sunt, in curandis pecorum affectibus.

Consilago

Vtuntur & ea rustici nostri eodem ferè quo Vegetius renatus in arte veterinaria modo. Huius radix homini data aluū subducit, sed minori quàm Planta leonis efficacia, vt quæ duplo ad illam pondere dari possit, quamuis & ipsa satis vehemens sit. vnde colligere est, vehemētissimam Plantæ leonis, vt vocant, facultatem purgatricem esse.

t iij

Post

Post editam priorem imaginum partem, in no-
stram cognitionem venit, secundum Tithy-
mali gen^o, quod
Græci τιθύμα-
λον μυρσινίτην,
Latini Tithyma-
lum aut Lactari-
am myrtitem no-
mināt. Eius ima-
ginem cum suo
loco reponere
non liceret, hic
dare coacti fu-
mus.

TITHYMALVS MYRTITES

TITHY

TITHYMALVS DENDROIDES FOL. 361.

DEndroides octo aut decem cubitorum altitudine excrescit, & caulem habet tibiæ humane crassitudine, vt inquit Bellonius. Multum igitur à veritate recessimus, quum hanc Dendroidem appellandam iudicauimus. Sit igitur Peplus aut si ita velit quispiam Tithymalus helioscopius, quamuis Helioscopij verã imaginem expressam à nobis existimem.

PITYVSA

FOL. 362. & 363.

TRanspositæ hoc loco figuræ sunt. Maior Pityusa folio habetur 363. minor verò 362. posita est.

LYCOCTONVM FOL. 417. 418. & 419.

ET hoc loco imagines transpositæ sunt, & non solum figuræ, sed in ipsis etiam marginalibus annotatiunculis ordo turbatus est, quam ob causam Lycoctonorum imagines in finem harum annotationum, iusto ordine cum suis annotatiunculis adiecimus.

Germa

Germanis
Leusz-
kraut.
Brabantis
Luyfcruyt.
Non est Ve-
ratri nigri
species.

See Bot. Univers. 419

Lycoctoni
genus secū
dum à florū
colore cœs
ruleum no
bis appella
tur. Germ.
Blowolffs
wurtz Bnd
Ysenhut.
Br abanti.
Munck
capkens
nominant.

Ex. Bot. Annot. 4. 8

Tertium Lys
 coctoni gen^o
 Ponticum Di
 oscoridi nuns
 cupatur. Ger
 manis Wolff
 wurtz Bras
 bantis wolff
 wortele.
 Gallis Tue
loup.

Acrotium Lycoctonum
 Ser. h. 415, Linn.

Tomo imaginum secundo.

SCILLA.

FOL. 193.

PUtat Bellonius non esse Scillam, sed Bulbum littoralem cuius Theophrastus meminit, lib. 7. cap. 13. Copiosissimus autem huius in omnibus Cretæ littoribus prouentus est.

ERRATA SIC CORRIGITO.

Folio	Linea	Lege
21	6	Venetis
29	11	Eruum à multis
43	17	& passim
44	26	ea vti licet
61	4	Chardons
87	9	referre genera
87	29	magnitudinem
103	12	Officinis incognita
151	5	Seruillum
173	8	quem quodammodo
189	33	vbi sæpius
208	16	Genestram vocant
227	4	Myrtillos
280	28	diffiteatur
295	9	Consiligo

In indice Græco lege κράμβη ήμερα. κράμβη λία.

In indice Latinarum dictionum lege Acacia pro

Cacia. Consiligo. Myrtus Brabantica. In indice

Officinarum lege Branca vrsina, Maluviscus.

Pelecinum, Zizania.

IOANNES LOEVVS LECTORI

NE paginae aliquot vacuae relinquerentur, adieci-
mus hoc loco ex Dioscoridis praefatione nonnul-
la, ad Stirpium studium facientia, & quae servas-
re oporterat eos qui in Stirpium Herbarumq; cognitio-
ne fructum facere cupiunt. Vale.

EX DIOSCORIDIS PRAEFATIONE

IN primis curam impendere oportet, ut suis temporis
bus singula & demetantur & recondantur: certè pro
horum ratione aut valent viribus, aut evanido nulloq;
munere funguntur. Serena igitur caeli constitutione de-
metenda sunt. Magni siquidem refert inter colligendum,
si vel squalores vel imbres infesti sint: quemadmodum si
loca, in quibus prodeunt, cliuosa, & ventis exposita sint
& perflata, frigidaq; & aquis carentia: in his enim locis
vires eorum longè validiores intelliguntur. Contra,
quae in campestribus, riguis, & opacis, caeterisque locis à
vento silentibus enascuntur, plerumq; degenerant, & mi-
nus viribus valent: multoq; magis, si non suo tempore nec
opportune colligantur, aut si per imbecillitatem intabu-
erint. Neq; ignorandum, saepe pro peculiari loci natura,
aut anni clementia, maturius aut serius adolescere. Non
nulla propria vi, hyeme florent & folia pariunt: quaedam
bis anno florifera. Quare cui in animo est horum peritiam
assequi, necesse est cum prima germinatione solo emer-
gentibus, adultis & senescentibus adesse. Nam qui pul-
lulanti herbae duntaxat adstiterit, adultam cognoscere non
potest: neq; qui adultam tantum inspexerit, nuper erum-
pentem noscet. Quo fit, ut propter mutatam foliorum fa-
ciem, caulium proceritates, florum seminisq; magnitudi-
nem, & id genus alias peculiare notas, nonnulli qui olim
has

DIOSCOR. PRAEFATIO.

has rerum varietates non perspexerunt, magno in errore versentur. Quae causa etiam nonnullis scriptoribus imposuit, qui herbas quasdam, verbi gratia, gramen, quinquefolium, & tusilaginem emittere florem, fructum & caulem, negant. Ergo qui saepius ad visendas herbas & earum natales se contulerit, earum cognitionem maxime consequetur. Scire etiamnum conuenit, sola ex herbaceis medicaminibus veratri genera, nigrum, inquam, & candidum multis edurare annis: reliqua à trimatu inutilia. quae uero fruticosa sunt, sicut stœchas, trixago, polium, abrotonum, seriphum, absinthium, hyssopum, & alia id genus, semine praegnantia demetantur. flores quoque antea, quam sponte sua decidant: fructus autem, ut maturi decerpantur necesse est: & semina, ubi siccari coeperint, priusquam defluant. Herbarum succus & foliorum elici debet, germinantibus tum primum cauliculis. Lac & lachrimae excipiantur, inciso per summum adolescentiae vigorem caule. Radices & liquamenta, cortice sicut ut recondantur, eximere conuenit cum herbae suis folijs exuuntur. Siccantur etiam expurgatae inibi, locis aspersum non redolentibus: sed quae luto aut puluere sunt obsitae, aqua elui debent. Flores & omnia quae iucundum odorem efflant, arculis tiliaceis, nullo situ obductis, responentur. Nonnunquam charta aut folijs semina, ut persennent, apte inuoluuntur. Liquidis medicaminibus densior materia, argentea, vitrea, aut cornea conuenit. Fictilis etiam, si modo rara non sit, accommodatur: & lignea, praesertim è buxo: sed aenea uasa ocularijs medicamentis liquidisq; & omnibus ijs quae aceto, pice liquida, aut cedria componuntur. Adipem autem & medullas stagnans uasis recondi conuenit.